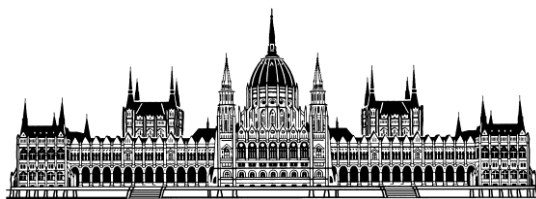

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Ikotity István,
Móring József Attila, Szávay István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	32067
Napirend előtti felszólalók:	
Dr. Semjén Zsolt (KDNP).....	32067
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32068
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	32070
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32072
Gúr Nándor (MSZP)	32073
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	32075
Németh Zsolt (Fidesz)	32077
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára	32078
Dúró Dóra (Jobbik).....	32080
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32082
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Szávay István jegyző.....	32084
Döntés határozati házsabálytól való eltérésről	32085
Döntések kivételes eljárásban történő tárgyalásról	32086
Döntés napirend módosításáról	32086
Az ülés napirendjének elfogadása	32086
A köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. október 11-i ülésnapján elfogadott, a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája.....	32086
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	32086
Dr. Gyüre Csaba , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója.....	32087
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	32089
Kepli Lajos (Jobbik).....	32091
Sallai R. Benedek (LMP).....	32094
Dr. Józsa István (MSZP)	32095
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	32097
Dr. Józsa István (MSZP).....	32098
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	32098
A köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. november 22-i ülésnapján elfogadott, az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája	32100
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	32100
Dr. Bárándy Gergely , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	32101
Dr. Zombor Gábor (Fidesz)	32103
Dr. Szakács László (MSZP)	32104
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	32105
A köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. november 22-i ülésnapján elfogadott, az egyes állami és önkormányzati tulajdonú ingatlanok ingyenes átadásáról szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája	32107
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	32107
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	32108
Hiszékeny Dezső (MSZP).....	32110
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	32112

Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 32114

Azonnali kérdések és válaszok órája

Gógös Zoltán (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Szó nélkül túri Miniszterelnök Úr, hogy Szolnok Fideszes polgármestere alpári stílusban gyalázzon közösségük érdekében fellépő idős hölgyeket? Majd összevissza hazudozva próbálja menteni a menthetlent?” címmel 32115

Orbán Viktor miniszterelnök válasza 32116

Viszonzás:

Gógös Zoltán (MSZP) 32117

Orbán Viktor miniszterelnök 32117

Vona Gábor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Mi változott a Fidesz migrációs politikájában?” címmel... 32117

Orbán Viktor miniszterelnök válasza 32118

Viszonzás:

Vona Gábor (Jobbik) 32119

Orbán Viktor miniszterelnök 32119

Schmuck Erzsébet (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Mikor ismeri fel a kormány, hogy rossz az irány II.?” címmel..... 32120

Orbán Viktor miniszterelnök válasza 32121

Viszonzás:

Schmuck Erzsébet (LMP) 32121

Orbán Viktor miniszterelnök 32121

Horváth István (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Lássunk végre tényleg tisztán Kishantos ügyében, avagy kit is kell megmenteni kitől?” címmel 32122

Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza 32123

Viszonzás:

Horváth István (Fidesz) 32124

Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter 32124

Dr. Hiller István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A BME-en kialakult helyzet-ről. Miért?” címmel 32125

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 32125

Viszonzás:

Dr. Hiller István (MSZP) 32126

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 32127

Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Terroristák segédletével épül a nemzeti nagytőke és a polgári Magyarország?” címmel 32127

Orbán Viktor miniszterelnök válasza 32128

Viszonzás:

Gyöngyösi Márton (Jobbik) 32128

Orbán Viktor miniszterelnök 32129

Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen intézkedések várhatóak a kultúra területén?” címmel 32129

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 32130

Viszonzás:

Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) 32131

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 32131

Dr. Hadházy Ákos (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Mi a magyarázat?” címmel 32132

Orbán Viktor miniszterelnök válasza 32132

Viszonzás:

Dr. Hadházy Ákos (LMP) 32132

Orbán Viktor miniszterelnök 32133

Nyitrai Zsolt (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit tesz a Kormány a fogyatékos- sággal élő, megváltozott munkaképességű emberekért?” címmel.....	32133
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32134
Viszonzválasz:	
Nyitrai Zsolt (Fidesz)	32135
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32135
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Idén mennyit fognak ellopni a gyer- mekek étkeztetésére szánt keretből?” címmel	32136
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	32136
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	32137
Orbán Viktor miniszterelnök.....	32137
Volner János (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Miért nem tesz meg mindent a dolgozó magyar emberek béremelésének érdekében a kormány?” címmel.....	32138
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	32139
Viszonzválasz:	
Volner János (Jobbik).....	32140
Orbán Viktor miniszterelnök.....	32140
A köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. október 11-i ülésnap- ján elfogadott, a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	32141
A köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. november 22-i ülés- napján elfogadott, az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	32141
A köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. november 22-i ülés- napján elfogadott, az egyes állami és önkormányzati tulajdonú ingatlanok ingyenes átadásáról szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	32142
A Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló tör- vényjavaslat zárószavazása	32142
A Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya között a minő- sített adatok kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	32143
A Magyarország Kormánya és Montenegró Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	32143
A Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya között a jövedelem- adók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának meg- akadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	32143
A Magyarország Kormánya és a Spanyol Királyság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló tör- vényjavaslat zárószavazása	32143
Egyes energetikai tárgyú törvények árszabályozási célú módosításáról szóló törvény- javaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	32144

A szőlő szaporítóanyag termesztés érdekében a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....32145

Egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás..... 32146

Interpellációk

Bejelentés interpellációk visszautasításáról.....32147

Dr. Hiller István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Brigiról, Ádámról, Gáborról, meg a mai magyar közoktatásról” címmel32147

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 32148

Viszontválasz:

Dr. Hiller István (MSZP) 32149

Határozathozatal 32150

Sneider Tamás (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mellébeszélés helyett választókat várnak a munkából élő emberek!” címmel 32150

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 32151

Viszontválasz:

Sneider Tamás (Jobbik)32152

Határozathozatal32153

Sallai R. Benedek (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Koromba fojtja a kormány Magyarországot?” címmel.....32153

V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....32154

Viszontválasz:

Sallai R. Benedek (LMP).....32156

Határozathozatal32156

Ágh Péter (Fidesz) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Kicsoda valójában Ahmed H? És miért tüntetnek mellette?” címmel.....32156

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza32157

Viszontválasz:

Ágh Péter (Fidesz)32159

Dr. Szakács László (MSZP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Miért lépett ki Magyarország a nemzetközi antikorrupciós szervezetből?” címmel32159

Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza 32160

Viszontválasz:

Dr. Szakács László (MSZP) 32161

Határozathozatal 32162

Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Trafikok, kaszinók, állami földek, EU-s és hazai források lenyúlása után most a vadászterületek jönnek?” címmel 32162

Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza..... 32163

Viszontválasz:

Magyar Zoltán (Jobbik) 32164

Határozathozatal32165

Harrach Péter és **dr. Vejkey Imre** (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor szűnnek meg a nagy létszámú, korszerűtlen gyermekotthonok Magyarországon?” címmel32165

Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza..... 32166

Viszontválasz:

Dr. Vejkey Imre (KDNP)32167

Kérdések

Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Egyre rosszabb körülmények között dolgoznak a Magyar munkavállalók” címmel.....	32168
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	32169
Bana Tibor (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Kaphatunk-e érdemi választ a 8-as és 86-os utak fejlesztésével kapcsolatban?” címmel.....	32169
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	32170
Ikotity István és Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Ki védi meg a környezetet a kormánytól?” címmel.....	32171
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	32172
Szatmáry Kristóf (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miként állnak a folyamatok a gödöllői HÉV felújítása és a HÉV-metró összekötésének ügyében?” címmel.....	32173
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	32173
Szávay István (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Két aktuális nemzetpolitikai ügyről” címmel.....	32174
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	32175
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Leállítják-e a totális államosítást?” címmel....	32176
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32177
Egyed Zsolt (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Ki lesz a CETA haszonélvezője?” címmel	32178
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	32179
A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája	32179
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	32180
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	32181
Kósa Lajos (Fidesz).....	32181
Dr. Varga László (MSZP).....	32183
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	32184
Gúr Nándor (MSZP)	32188
Boldog István (Fidesz).....	32189
Sallai R. Benedek (LMP).....	32192
Ander Balázs (Jobbik).....	32197
Boldog István (Fidesz).....	32201
Dr. Hörszik Richárd (Fidesz)	32202
Sallai R. Benedek (LMP).....	32203
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	32204
Boldog István (Fidesz).....	32205
Sallai R. Benedek (LMP).....	32206
Dr. Vas Imre (Fidesz)	32206
Sallai R. Benedek (LMP).....	32207
Ander Balázs (Jobbik).....	32208
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	32208
Az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelme	32209
Sallai R. Benedek (LMP), a napirendi pont előterjesztője.....	32209
Felszólalók:	
Szávay István (Jobbik)	32211

Dr. Vas Imre (Fidesz)	32212
Sallai R. Benedek (LMP) előterjesztői válasza.....	32212

Az Európai Unió és Kanada közötti Átfogó Gazdasági és Kereskedelmi Megállapodás vitarendezési szabályaival kapcsolatban szükséges kormányzati lépésekről szóló

határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelme	32213
Sallai R. Benedek (LMP), a napirendi pont előterjesztője.....	32214

Felszólalók:

Ikotity István (LMP)	32215
Bana Tibor (Jobbik).....	32216
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	32217
Sallai R. Benedek (LMP) előterjesztői válasza.....	32217

A Nemzeti Vidékstratégia megerősítéséről szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelme.. ..

.....	32218
Magyar Zoltán (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	32219

Felszólalók:

Sallai R. Benedek (LMP).....	32220
Pócs János (Fidesz).....	32221
Ander Balázs (Jobbik).....	32222
Magyar Zoltán (Jobbik) előterjesztői válasza	32223

Az elektronikus hírközléssel és a fogyasztóvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott zárószavazás előtti jelentés és zárószavazás előtti módosító javaslat vitája

.....	32224
-------	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	32224
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	32224
Kara Ákos , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	32226
Kara Ákos , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	32226

Napirend utáni felszólalók:

Dr. Lukács László György (Jobbik).....	32228
Sallai R. Benedek (LMP).....	32229
Dr. Varga László (MSZP).....	32231

Az ülésnap bezárása	32234
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, CZIBERE KÁROLY államtitkár, DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
32. ülésnapja
2016. december 12-én, hétfőn
(10.38 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: Móring József Attila és Szávay István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Ház! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 32. **ülésnapját megnyitóm.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Szávay István jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Semjén Zsolt, a KDNP részéről, képviselői minőségében: „Boldog IV. Károly király” címmel. Képviselő úr a szó.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! December 30-án lesz száz éve, hogy ünnepi díszbe öltözött a főváros. Negyvenkilenc év után újra koronázásnak adott otthont a Budavári Nagyboldogasszony-templom. A szertartást Csernoch János hercegrímás vezette, és Tisza Istvánnal, a nádorhelyettes miniszterelnökkel tették a király fejére Szent István koronáját. Majd az egész templom hosszan éltette a királyt, és először hangzott fel koronázáskor a magyar himnusz.

De ez a koronázás nem az arisztokrácia kiváltsága volt, itt az egész ország ünnepelt. Móricz Zsigmond így írt erről a másnapi Pesti Hírlapban: „Sűrű sorfalat álltak a Mátyás templom és a palota között a székely, a harisnyás góbé, meg az aranyrezgős, búzatoroklászos, bokkrétás kalapú abauji; a szabolcsi magyar lobogós gatyában, és a borsodi palóc szironyos bundájában. Kimondhatatlan szeretettel legeltették a szemüket a levante királyon, aki emberül kiszabta Szent István pallósával a négy vágást. Vidám szívű király, mondta egy alföldi bölcs egy bronzszobor méltóságos komolyságával. E békét köt, ha csak lehetséges, mert ennek nincsen a szívében semmi háborúság.”

Akkor már két éve dúlt a véres háború. Károly király volt az egyetlen uralkodó, aki őszintén akarta a békét, és - minden kockázatot vállalva - tett is érte. Mégpedig rögtön a trónra lépését követően, akkor, amikor a Monarchia csapatai még előnyösebb helyzetben voltak. A lapok keleten Mackensen tábornok diadalmas előretöréséről számoltak be, és a nyugati fronton is folyamatos sikerekről olvashattunk.

De megértésre sem a szövetségesnél, sem az ellenségénél nem talált, még saját környezetéből is elárulták. Igaz, akkor még nem látszott, hogy az Osztrák-Magyar Monarchia feldarabolásának terve már a háború előtt megszületett a későbbi győztesek fejében.

IV. Károly magyar király egyenes jellemű katonameger volt, hiányában minden fondorlatnak. Irtó-

zott a háború borzalmaitól, és szívéen viselte alárendeltjei sorsát. Például első intézkedései között eltörölte a hadseregben a testi fenyítést.

Sokat elmond róla a koronázás legmeggrázóbb mozzanata is, amikor az ilyenkor szokásos aranyarkantyús lovagok avatásához a frontról jött, súlyosan sebesült, csukaszürke ruhás katonatisztek sorakoztak fel. Első szobrát 1917 májusában Nagybecskerekben, a 12. gyalogezred lábadozó katonái állították szeretett katonai vezetőjük tiszteletére. A város a trianoni döntéssel a Szerb-Horvát-Szlovén Királysághoz került, ahol - mint annyi más emlékünknél - nyoma vesztett.

Az Eckartsauban 1918. november 13-án adott nyilatkozatával lemondott „minden részvételtől a magyar államügyek vitelében”. „Nem akarom - írja -, hogy személyem akadályul szolgáljon a magyar nemzet szabad fejlődésének, mely iránt változatlan szeretettől vagyok áthatva...”

Halálos ágyán megbocsátott mindenkinek, azoknak is, akik elárulták. Utolsó napján így fogalmazott: „Igyekeztem mindig és mindenben az Isten akaratának lehető legtisztább felismerése és követése volt, az emberileg elérhető legtokéletesebb módon.”

Sírja zarándokhely lett. Boldoggá avatására 2004 őszén került sor. II. János Pál pápa az emléknapjának nem halála, hanem esküvője napját jelölte ki, ezzel ráirányítva a figyelmet, hogy a szentté válás egyik útja a házasság.

Tisztelt Ház! Hitvalló királyaink sorát Szent István nyitotta meg, és Boldog IV. Károllyal teljessé vált a kép. Méltán lehet büszke a magyarság az uralkodóira, Szent Istvántól Szent Lászlón át Boldog IV. Károlyig. Életpéldájukon túl égi közbenjárásukban is bízhatunk.

Köszönöm a Ház megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban, valamint szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! Tisztelt Ház! Habsburg Ottó így nyilatkozott édesapjáról: „Apám életpályája azt példázza, hogy az ember a politika által is eljuthat a szentségre.”

Azt hiszem, kevesekről mondják ezt, de Magyarországnak valóban megadatott az a kegy, hogy nemcsak kiváló királyai, lovagkirályai, országépítő, várépítő királyai voltak, hanem első királya szent, utolsó királya pedig boldog is.

(10.40)

És ez mindig reményt adhat a magyarságnak, mindig bizodalmat adhat nekünk, hogy ilyen kiváló emberek keze műve által alakult országunk sorsa.

Nagyon sok mindent rövid idő alatt is el lehet mondani IV. Károly tevékenységéről, hiszen az ő

uralkodásának idején jött létre Magyarország első szociális minisztériuma. Nemcsak az az intézkedés, amit a miniszterelnök-helyettes úr is idézett, a katonaságnál a testi fenyegetés megtiltása, hanem ez is nagyon fontos akkori előrelépő intézkedés volt, a nemzetiségi jogok, a választójog kiterjesztése mellett. Saját maga az uralkodói hivatást Krisztus követésének áldozatos útjaként definiálta. Minden cselekedetében, ahogy mondta, a rábizott népek iránti szeretete vezérelte; és ő volt az az uralkodó, aki XV. Benedek pápa megbékélést szolgáló erőfeszítéseit komolyan vette, és ő maga is próbált a békéért tenni az első pillanattól kezdve. 1917-ben, 1917 tavaszától már különbékére is törekedett.

Ő volt az, aki felismerte azt, ami Ferenc József uralkodása kettősségének is az egyik konklúziója lehet, hogy ha a magyarokra uralkodóként nem nézve néz, nem alattvalóként tekint rájuk, hanem partnerként, akkor kivívhatja a nép szeretetét. Ahogy mondtam, a béke szolgálata volt az egyik első, saját maga által definiált feladata.

Ez teljesen természetes is volt talán egy háborús időszakban. Idézem azt a nyilatkozatot, amit miniszterelnök-helyettes úr is idézett, egy másik mondat: „Trónra lépésem óta mindig arra törekedtem, hogy népeimet minél előbb a háború borzalmaitól megszabadítsam; a mély háború keletkezésében semmi részem nem volt.”

Ezek a kísérletei ugyan elindultak, de viszonylag korlátozottan értek csak sikert. Ugyanakkor élet-szentségének bizonyítékát a Szentszék 2003-ban boldoggá avatással ismerte el. Brazíliában történt egy csodás gyógyulás, aminek révén megnyílt az út a boldoggá avatásra, mind a hősiességé, mind a boldoggá avatásra, mind a hősies erény gyakorlata, mind pedig az élet szentsége okán.

Most december 30-án 10 óra 30 perckor emlékezhetünk a beiktatásra, a királyi koronázás 100. évfordulójára. Magyarország minden királyára, így utolsó királyára is méltóképpen kíván emlékezni. Éppen ezért a budavári Mátyás-templomban ünnepélyes szentmisével, bíboros által celebrált ünnepélyes szentmisével emlékszünk arra a koronázásra, ahol - ahogy elhangzott - először hangzott el a magyar Himnusz. Nem az osztrák himnusz énekelték, hanem a magyar Himnusz. Szintén fontos volt az az epizód, amire utalás történt, hogy az első világháború hadirokkantjai is külön felvonultak akkor, a koronázás során.

Nem csak ezzel az ünnepi szentmisével, hanem korábban, szobor állításával is tisztelegtünk IV. Károly emléke előtt, amelyet miniszterelnök-helyettes úr, Schmidt Mária és Habsburg György közösen avattak föl a Városháza parkban, Juha Richárd alkotásaként a centenáriumi évforduló, az I. világháború 100. évforduló emlékezősorozata keretében.

A Habsburg Ottó Alapítványról törvényt alkotott az Országgyűlés, melynek nyomán Habsburg Ottó szellemi és tárgyi emlékeinek feldolgozása, hagyatékának ápolása, megóvása, gyűjteményi rendezése, kutathatóságának biztosítása, méltó módon történő kiállítások koordinálása vagy konferenciaközpont

létrehozatala mind-mind ezen alapítvány feladatait képezik.

Szintén fontos, még idén megvalósuló rendezvény lesz december 19-én a Magyar Nemzeti Múzeumban a koronázás eseményeire való visszaemlékezés, annak a bemutatása. Ezzel igyekeznek az egész I. világháborús történelemsorozatba helyezni ezt az utolsó koronázási eseményt Magyarországon. A József nádor termekbe már a kiállítási anyag jelentős része megérkezett, dokumentumfilmek véglegesítése is folyik, és számtalan kapcsolódó program is be fogja mutatni Magyarországnak ezt az időszakát tárlatvezetéssel, könyvbemutatókkal, múzeumpedagógiai foglalkozással.

Fontos, hogy ismerjük a történelmünket, fontos, hogy tiszteljünk uralkodóinkat, és mindenki mást, aki a magyarságért, a magyarokért, a magyar emberek békéjéért, a magyar emberek gyarapodásáért tett, ezért fontos, hogy 100 évre visszatekintve az utolsó magyar koronázásra is minél többen visszatekintsünk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselője, Hadházy Ákos: „Balog Zoltán távozása után meg kell újítani a magyar oktatást” címmel. Képviselő úr a szó.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Elég döbbenet hallgattam Semjén Zsolt előbbi hozzászólását IV. Károly koronázási ünnepségéről; még meg is ijedtem, hogy a végén, hogy aktuális legyen, be fogja javasolni, hogy valakit meg kellene koronázni nálunk is. Azonban ennél egy szerintem jóval fontosabb és aktuálisabb kérdésről, mégpedig a PISA-teszt, a magyar gyerekek tudása felmérése tesztjeinek elég rossz eredményéről szeretnék beszélni.

Amikor az elmúlt évben elég sokat beszélünk a menekültválságról, sokat beszélünk róla, sokat beszélünk a tünetekről, az okokról jóval kevesebbet. Az egyik legfontosabb oka, hogy az iszlám társadalmak az összeomlás szélén vannak, ha még nem omlottak össze.

(10.50)

Azért vannak az összeomlás szélén, mert egy új világrend alakult ki az elmúlt egy-két évtizedben, ahol már nem az ásványkincsek jelentik az országok igazi hatalmát, hanem a tudás, a technológia, az innováció és az újítás. Ezek az országok a tudás helyett az ellenségeskedésbe fektették minden energiájukat - meg kell nézni, hogy mennyi szabadság jelent meg ezekben az országokban -, és sajnos ezek a társadalmak az összeomlás szélén vannak. A menekültválság egyik fő oka ez.

Ezekhez az országokhoz tartozik sajnos most már egyre inkább Oroszország, és ahogy a PISA-teszt mutatja, és ahogy mi is látjuk, egyre inkább Magyar-

ország is. A menekültválságból mi is kivesszük a részünket, hiszen Magyarországról is nagyon sok ember távozik, többek között azért, mert ilyen az oktatásunk. A tudás hatalom, ez egy frázis, de a tudás jólétet is jelent, a nem tudás viszont kiszolgáltatottságot és szegénységet jelent. Amikor a magyar kormány arról beszél, hogy munkaalapú társadalmat akar létrehozni, borzasztóan nagy tévúton jár, hiszen tudásalapú társadalmat kellene létrehoznia. A szegénységet fogja újraéleszteni az, ha mi egy közmunkaalapú társadalmat akarunk létrehozni; ez egyelőre létre is jött. Nagyon jól tudjuk, és azt hiszem, mindenki nagy jól tudja, aki itt van, hogy a szegénységből igazán nem közmunkával lehet kijönni, hanem tanulással, tanulóssal és tanulóssal. Ez nem új dolog, ezt IV. Károly idején is elmondták, azelőtt is elmondták, akik igazi nagyok voltak Magyarországon.

Ehelyett önök tönkretették az oktatást. Sikerült, és az azért egy nagy tett, hogy pár év alatt sikerült rontani a magyar oktatás színvonalán. Én nagyon sokat gondolkodtam, hogy miért tették ezt, miért volt ez jó. Három ok lehet, amit felsorolhatunk, s lehet, hogy mind a három igaz. Az egyik az lehet, hogy nem szándékosan tették, hanem buták voltak hozzá, nem gondolták jól át, hogy ha az iskolában tovább növelik a gyerekek függőségét, a katonai oktatást, a katonai jellegű oktatást, akkor ez idevezethet. Ez lehetett az egyik ok. Úgy tudjuk, hogy nem Hoffmann Rózsa találta ki ezt az egész hülyeséget, hanem jóval magasabban, akár a miniszterelnök.

A második az lehet, hogy szándékosan. Remélem, hogy nem, de tulajdonképpen az is logikus lenne, ha szándékosan találták volna ki ezt a dolgot, hiszen az alulképzett ember alkalmasabb arra, hogy alattvaló legyen. Az alulképzett ember nem lesz szabad, nem tud olyan szabad lenni, mint a képzett ember, és ez önöknek mindenképpen megfelelő. A motivált, jókedvű, jól képzett emberek független emberek, és ez az önök politikai céljának nem megfelelő.

A harmadik ok az lehet, s azt hiszem, leginkább talán ez a valódi, hogy önök egyszerűen ellopták az oktatási reformot. Az Európai Uniótól sok tucat milliárd forint jött arra, hogy létrejöjjön az oktatási reform, azonban ezeknek a pénzeknek a legnagyobb része magánzsebekbe ment. Kedvencem az, amikor a kompetenciaalapú tesztek esetében - Magyarországon is történtek ilyenek - 160 millió forintért megbíztak egy céget, hogy az vigye be, ütögesse be a számítógépbe az eredményeket, de utána még 16 millió forintot fizettek azért, hogy az Akadémia utca 25. szám alatt, szemben a minisztériummal, béreljenek egy irodát, ahol megteszik ezeket a beütögetéseket. Ellopták ezt a reformot, de valamit le kellett tenni az asztalra, gyorsan össze kellett rakni, és az egy szörnyűség, amit összehoztak, szörnyűségek ezek a tankönyvek, szörnyűség az egész rendszer, és a legszörnyűbb benne, hogy ha ezt nem használjuk legalább öt évig, akkor az Európai Uniónak vissza kell fizetni ezeket a pénzeket.

Azt gondolom, hogy azok az eredmények, amiket a PISA-teszt mutatott, egyértelműen rámutatnak

arra, hogy ha egyvalakinek menni kell ebből a kormányból, akkor az Balog miniszter, és tulajdonképpen ilyen szempontból jó hír, amikor azt látjuk vagy azt halljuk, hogy esetleg fölfele fog bukni államelnöknek, mert ilyen hírek jönnek. Tulajdonképpen ezt üdvözlőnk kell, hiszen nála kártékonyabb miniszter még nem volt. Beperelt engem, amikor azt mondtam, hogy ő a felelős ezekért az oktatási reformokért. Ez is jól mutatja, be se jön a parlamentbe, mindig az államtitkárát ugráltatja. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr feladata, hogy válaszoljon az elhangzottakra. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, már a hallgatás részében is mutatkoztak ilyen nehézségek. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt most nem minősíteném, hogy ön a magyar uralkodókról hogyan és miként beszél, mikor emlékezik meg, nyilván kiról-kiről lehet valakinek különböző véleménye, de azért a tiszteletet mindenkinek, már csak azért is, mert Magyarország királya volt, illik megadni. De hogy ön egyenlőségjelet tesz a bevándorlók - akik illegálisan érkeznek Európába, és közülük páran merényleteket, bűncselekményeket, erőszakos cselekményeket követnek el -, valamint a magyar vendégmunkások közé, akik teljesen legálisan, az Európai Unió belüli szabadságjogukkal élve Nyugat-Európában dolgoznak... Önnek ugyanaz a határnál áttörő bevándorló, aki a rendőrökön át akar illegálisan, erőszakkal bejutni Magyarországra, és az a magyar fiatal, aki úgy gondolja, hogy egy ideig Ausztriában vagy Németországban dolgozik, tisztelt képviselő úr, ez a totális érzéketlenséget mutatja, és egy egyszerű retorikai szöveggel akár magyarok százazreinek is a megsértését.

Tisztelt Képviselő Úr! Egyfajta felmérés egyfajta eredményéről beszélt ön, pedig ön is jól tudja, hogy nemcsak a PISA-eredmények keletkeztek, hanem a TIMSS és az országos kompetenciamérés eredményei is nyilvánosságra kerültek az elmúlt hetekben, illetőleg azt is összehasonlíthatta volna, hogy a TIMSS- és a PISA-eredmények a korábbiakban hogyan alakultak. Ha az ön által idézett PISA-eredményeket nézem: itt valóban a 35 országból a 28-29. Magyarország az oktatási eredmények kapcsán. Egyébként a GDP/fő eredmények alapján a 31-ek vagyunk, és ehhez képest is érdemes mérni - több szempont szerint érdemes, de eszerint is érdemes mérni - a PISA-eredményeinket. Ettől függetlenül természetesen az a része, amely romló tendenciát mutat, mindenkinek egy figyelmeztetést jelent, hogy ezzel a kérdéssel érdemes behatóan foglalkozni, érdemes a pedagógusokkal, a szakmai szervezetekkel, a diákszervezetekkel, a munkaadói szervezetekkel leülni, és az eredményeknek ezt a részét értékelni.

De azt se felejtjük el, hogy például a matematikai eredmények esetében - háromévenként végzik

ezeket a kutatásokat - az előző három kutatás eredményei azt mutatták, hogy egyértelmű süllyedése volt a magyar eredményeknek, míg a mostani ezt a tendenciát megállította és stagnáltak a matematikai eredmények. Ez még mindig nem a javulás, de legalább ezen a téren a folyamat megállását jelenti. Nyilván a következőből fog kiderülni, hogy pontosan mi lesz ennek a folytatása. A másik két esetben valóban történt visszaesés, de ha ön már itt Magyarországon lemondásokat követel, nem tudom, mit tenne Lengyelországban, ahol 24 ponttal csökkentek az eredmények, Dél-Koreában, ahol 22-vel, Hongkongban, ahol 32-vel vagy Finnországban, ahol ugyan az egyik legjobb az eredmény, de 15 ponttal esett vissza egyetlen mérési cikluson belül az eredmény. Akkor ön Finnországot példaképnek tartja, vagy pedig Finnországban ön szerint le kellene mondania az oktatásért felelős miniszternek, mert 15 ponttal estek az eredmények? Majd egy frakcióülésen döntsék el, hogy pontosan mi az LMP-nek ezzel kapcsolatban az álláspontja.

Ezzel arra kívántam ráirányítani a figyelmet, a magyar adatok valóban 5 százalékkal az OECD-átlag alatt vannak - 5 százalékkal! -, de ettől függetlenül sok más szempontot is érdemes figyelembe vennünk. Fontos azt is látnunk, hogy az elmúlt években az oktatás területére olyan mértékű többletforrások irányultak, amelyek a korábbi évekre egyáltalán nem voltak jellemzők, sőt nyilván a források elvétele volt a jellemző, míg az elmúlt időszakban, ha csak a 2010-15 közötti időszakot nézem, tehát az idénről jövőre érkező plusz 104 milliárd forintot nem is számolom hozzá, az is már az OECD legutóbbi felmérése szerint is a GDP 1,2 százalékának, tehát majdnem másfél százalékának megfelelő többletforrás volt az oktatásügyben úgy, hogy infláció ezt nem erodálta.

S ha egy másik felmérést nézek meg, például a TIMSS-jelentést, annak a pontszámait, amely nem annyira a PISA-eredmény szerinti alkalmazása a tudásnak, hanem a tudás megszerzését jelzi vissza, akkor matematikában a negyedikeseknél a korábbi 515 pont 525-re emelkedett, szintén matematikában a nyolcadikosoknál az 505 pont 514 pontra emelkedett, a természettudományok esetében a lexikális tudás a negyedikeseknél 534-ről 542 pontra emelkedett, míg a természettudományoknál a nyolcadikosok esetében 522-ről 527 pontra emelkedett. Itt tehát mind a négy mérőszámnál pozitív változást látunk.

Ez azt jelenti, tisztelt képviselő úr, hogy a kép nem olyan egyszerű, ahogy ön a felszólásában megpróbálta előrevetíteni. Egy PISA-teszten, ahol a komplex gondolkodást mérik, ez bizonyára nem lett volna megfelelő eredmény. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most Gúr Nándor, az MSZP képviselője következik: „Próbálják meg, megéri!” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnök úr, köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Miközben egyesek

kifosztják az országot, és 600 ezer embernek kényszeredett módon el kellett hagynia Magyarországot azért, hogy megéljenek - szakképzett emberek, fiatalok, 80 százalékában 40 év alattiak -, aközben hazug statisztikákkal bombázzák az embereket, azt akarják velük elhitetni, hogy ők jobban élnek. A Magyar Szocialista Párt évek óta mondja a fizetésemelések szükségességét és érvel mellette, önök az elmúlt esztendőben pedig a dolgozói szegénységet növelték.

(11.00)

Ott vettem el, ahová adni kellett volna. A 2017-es minimálbér, garantált bérminimum emelése tekintetében csak azt lehet mondani, megkésétt a történet, azokat, akik már elmentek, nem hozza vissza, és a költségvetésnek valójában semmibe sem kerül. Ha belegondolunk, a költségvetés a személyi jövedelemadókon keresztül, a különféle járulékokon keresztül, az áfán keresztül visszahozza azt a pénzt, amit járuléksökkentésben nyújt.

Azt kell mondjam, a visegrádi 4-ek tekintetében is rosszul állunk, hiszen ott a minimálbér nettója, akár a cseheknél, a lengyeleknél vagy a szlovákoknál, 100-110 ezer nettó között van, míg Magyarországon ez jelen pillanatban a 74 ezer forintot sem éri el. Közben a minimálbér 35 százalékát elvonják. Ez a legmagasabb elvonás a visegrádi 4-ek keretei között. A 74 ezer forintot sem elérő minimálbérnél 69 ezer forintos járulékos adóterhelés jelenik meg, jelzem, ez hat-hét évvel ezelőtt 32 ezer forint volt.

Azt tudom csak mondani, hogy szétszakítják a társadalmat. Az urizáló fideszes elit lopások, csalások sorozatával párosítható és feltaláló helikopteres bulibárókat képes a kormányában életre hívni, túlárzott, egyszemélyes közbeszerzéseket hívnak életre, a közpénzek a haveroknál, a pereputtnál landolnak. Közben megszűnőben van a középosztály, közben, mint mondtam, a dolgozói szegénység mértékadó módon növekszik. 2,2 millió ember, aki dolgozik, kevesebbet keres, mint az egy főre eső létminimum összege. Most több mint 200 ezer ember, közfoglalkoztatottokról beszélek, kevesebbet keres, mint 2010-ben. Az újabb gondolkodás szerint őket már ki is akarják zárni, a 25 év alattiakat, a közfoglalkoztatás lehetőségéből.

Szétrabolt egészségüggyel nézünk szembe, ki-szolgáltatott milliók fogyasztóként jelennek meg, lepusztított oktatási rendszer, PISA-tanulmányok, önök ezt háritani akarják a tanárookra tisztességtelen módon. Azt akarom mondani, hogy a növekvő különbségek tekintetében az urizáló fideszes elit és a mindennapokat élő emberek között, mármint az ő életvitelük között óriási különbségek vannak. Miközben tehát egyesek szétlopják ezt az országot, behazudnak a szemünkbe, hülyítik az embereket, aközben azt látjuk, hogy elszenvedik az emberek a mindennapjaikat.

Vegyék már végre tudomásul, hogy ez az ország nem csak egyeseké; nem a fideszeseké, a haveroké, a

szomszédoké, a családtagoké, hanem az itt élő embereké. Mindenkinek szüksége van a biztonságos és tisztességes megélhetésre. Nem véletlen, hogy ezért fontos a fizetésemelés, 100 ezer forintos nettó. De ebben a kormánynak is lenne szerepe, mégpedig úgy, hogy adómentessé tegye a minimálbért. Nem véletlen, hogy szükségszerű az új nyugdíj-megállapítás számítási rendszerének kialakítása, úgy, hogy 50 ezer forint alatt ne legyen nyugdíj, úgy, hogy a gazdaság növekedését is vegye számításba, ne csak bemondásra történjenek a nyugdíjemelések; úgy, hogy rugalmas legyen a nyugdíjrendszer.

Az energiaárak csökkentésére is szükség van. Mert akkor, amikor 50 dollár volt az olajár és 50 forint/köbméter a gáz ára, ezzel szemben most 40-50 dolláros olajárral szemben 100 forint/köbméter feletti gázárakkal nézünk szembe, akkor tisztességtelenül működik a rendszer. 2011-12-ben mértékadó növeléseket tettek e tekintetben, '13-tól nyalókákat osztogatnak, kis csökkenéssel, és '16-ban magasabbak a gázárak, mint amilyen 2010-ben volt az 1200 köbméter fogyasztás felett. De az áfacsökkentés tekintetében is van tennivaló; nem csepegtetve, nem lépésről lépésre.

És azt kell mondjam, hogy az egyenlő esélyek érdekében a tudáshoz való hozzáférés és az életben maradás az egészségügyben fontos dologgá vált. Az urizáló fideszes elitnek luxuskörülmények, a többieknek meg semmi. Nem, nem lopni, nem csalni, nem hazudni kell, nem! Az emberek érdekében kell cselekedni, értük kell tenni. Azt javaslom, próbálják meg. Próbálják meg! Megéri, még akkor is, ha nem az önök zsebeit tömők degeszre. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt szeretném sajnálkozást kifejezni amiatt, hogy továbbra is gazdasági menekültnek állítják be a külföldön dolgozó magyarokat. Azt gondolom, az ön gyermeke sem gazdasági menekült amiatt, hogy pár évig Brüsszelben dolgozott - ő sem az.

Tisztelt baloldali Képviselők! Senki nem várja el önöktől, hogy naphosszat tapsikolva ugráljanak, köszöntve a kormányzati intézkedéseket. De azért arra kérem önöket, ne hallgassák el, hogy születtek olyan döntések, amelyeknek köszönhetően sokan tehetnek egy-egy lépést előre a saját életükben. Például a béremelésekről van szó. Ezt a lehetőséget, a béremelések lehetőségét nem a lottón nyertük, hanem meg kellett teremteni a feltételeit. Ezt elsősorban adócsökkentéssel lehet elérni. A kormány 2010 óta következetesen arra törekszik, hogy csökkentse az adókat, mert most is ezek az adócsökkentések teszik lehetővé a béremeléseket. Adócsökkentésekkel a béremelésért, ez a célunk. Ami a konkrét intézkedéseket illeti, 15 százalékkal nő jövőre a minimálbér,

sajnálom, hogy erre nem utalt, majd utána 8 százalékkal. Jövőre 25 százalékkal nő a szakmunkás-minimálbér, majd utána, a rákövetkező évben újabb 12 százalékkal. Az ön számára, mint aki a KISZ utolsó megyei titkára volt, azt gondolom, nem lehetnek közömbösek ezek az intézkedések. Természetesen az is fontos, hogy ezeket az emelt béreket a vállalkozások ki tudják termelni, ki tudják gazdálkodni úgy, hogy közben nem csökken a versenyképességük. Ezért csökken egységesen 9 százalékra a társasági adó, ami egyébként a legalacsonyabb lesz Európában úgy, hogy az önök idején ez 19 százalék is volt. A kettő közötti különbségből lehet most kigazdálkodni az emelt béreket.

5 százalékponttal csökkennek a munkaadói adók úgy, hogy azt a munkaadók, a munkáltatók és a munkavállalók, illetve a kormány is elfogadta - erre sem utalt. A béremelési programok a közszférát is érintik, folytatódik a pedagóguséletpálya-modell és a rendvédelmi is. Az itt dolgozók átlagban 50 százalékkal kapnak majd többet. Két ütemben 207 ezer forinttal nő az egészségügyi dolgozók bére, az ápolóké több ütemben 65 százalékkal. Több pénzre számíthatnak a járási hivatalban dolgozók és a kormányhivatalban dolgozók is. Ez csak pár példa a sok közül. Nem állítjuk azt, hogy ezek a lépések elégségesek, de azt állítjuk, hogy ezek jó irányba tett lépések.

Ami a rászoruló családokat illeti, ma 680 ezerrel többen dolgoznak, mint akkor, amikor önök átadták a kormányzást. Azért mondom ezt el, mert a szegénységből való legrövidebb, legjobb kiút az, ha mindenkinek van munkája. Márpedig ma 680 ezer új munkahellyel beljebb vagyunk ezen a téren.

Ami az energiaárakat illeti, amikor önök kormányoztak, háromszorosára nőtt a gáz ára, duplájára az áramé. Úgyhogy ezen a téren kioktatást nem fogadunk el, még akkor sem, ha örülünk annak, hogy az MSZP felismerte a rezsicsökkentés jelentőségét.

És még egy dolog: a baloldal évekig csak nézte, hogyan kerülnek adósságcspadába a devizahitelek, az önök kormányzása alatt a devizahitelek állománya 150-szeresére emelkedett, pokoli módon növelve ezzel az eladósodást. Azért mondom ezt el, mert a devizahitelezés a szegénység egyik legfontosabb előidézője volt.

Azt is szeretném önnek elmondani, hogy 318 ezer gyermek kap ingyénértékezést naponta háromszor, és több mint 700 ezren kapnak ingyentankönyvet. Nem szeretnénk, ha előfordulna, hogy akár csak egy család is lenne az országban, aki azért nem küldi a gyermekeit iskolába, mert nem engedheti meg magának.

Önöknek minden lehetőségük megvolt, hogy küzdjenek a magyar családokért. Küzdhetek volna értük, de nem tették. A baloldali puttonyban ehelyett az alábbiak szerepeltek: eladósodás állami szinten és a családok szintjén is, tőpörödő gazdaság, megduplázódó munkanélküliség, devizahitelek és az abból fakadó adósságcspada, egyhavi bér és nyugdíj megvonása, és ami a legsúlyosabb: a munka becsületének elvétele. Jobban megérte munka helyett segély-

ből élni Magyarországon. Olyan dolgok ezek, amikért egyértelműen jár egy vaskos politikai virgács.

Olyan baloldali tettek ezek, amelyekből semmit nem érdemes folytatni, és semmit nem érdemes megőrizni. Azt javaslom önnek, hogy ne térjünk vissza ebbe a korszakba. Mi ragaszkodunk ahhoz, hogy megerősítsük a magyar gazdaság önállóságát, ahhoz, hogy segély helyett mindenki munkából éljen, és ahhoz is, hogy adócsökkentésekkel segítsük a béremeléseket. Mindez azt jelenti, makacsul ragaszkodunk ahhoz, hogy Magyarország erősödjön. Ezek, azt gondolom, szép célok, megéri értük dolgozni. Sajnáljuk, hogy az MSZP-re ebben a tekintetben most sem számíthatunk. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Most Németh Zsolt képviselő úr következik, a Fidesz részéről: „Választások Romániában” címmel. Parancsoljon!

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A reggel folyamán nyilvánosságra hozták, hogy 46 százalékkal Romániában a baloldal nyert, 20 százalékot kapott a legnagyobb ellenzéki párt.

(11.10)

Gratulálunk a győztes pártnak, a győztes politikai erőnek, és gratulálunk természetesen Románia lakosságának is, hiszen alapvetően egy sikeres választást bonyolított le Románia, és ez mindenféleképpen a román demokráciának a győzelmét is jelenti. Fontos tehát hangsúlyoznunk azt, hogy Magyarország a jelenlegi helyzetben készen áll arra, hogy együtt változtassunk azon a helyzeten, amit az elmúlt években a magyar-román kapcsolatokban sikerült megvalósítani. Sajnálatosnak tartjuk, hogy az elmúlt öt esztendőben fokozatosan romlottak a magyar-román kapcsolatok; Magyarország érdekelt abban, hogy ezen változtatni tudjunk. Ez akkor lesz lehetséges, ha sikerül a kölcsönös tiszteleten alapuló kétoldali kapcsolatot megvalósítani, amely nyilvánvalóan a közös érdekek beazonosításán keresztül lehetséges.

A mi részünkről ez nem pártpolitikai kérdés, szeretném ezt határozottan aláhúzni. Az elmúlt években volt olyan időszak, amikor Magyarország tudott a román baloldallal együttműködni. Jó példája volt ennek 2001-ben, amikor az Orbán-Nástase-megállapodás alapján lett lehetséges a státusztörvény romániai alkalmazása. Tehát nem pártpolitikai kérdéssről van szó, hanem a kétoldali helyzet megváltoztatására irányuló elkötelezett szándék a kérdés, és magyar részről szeretnénk ezt a nyitottságunkat hangsúlyozni.

Ami pedig az erdélyi magyarok eredményeit illeti, úgy gondolom, hogy az összefogáslista egy egészen egyedülálló sikert ért el. Felhívnam a figyelmet arra, hogy négy erdélyi megyében is sikerült a magyaroknak győzelmet aratni úgy, hogy egyébként 36 me-

gyében a román szociáldemokraták arattak győzelmet. Ez a 6,4 százalékos eredmény egyébként a pártok erőssorrendjében is a negyedik legjobb eredménynek tekinthető. A magyarok részvétele, úgy tűnik, minden megyében meghaladta a román átlagos részvételt. Azt gondolom, hogy ennek köszönhető ez az eredmény. Tehát sikeres volt a magyar összefogás Erdélyben, sikeres volt ez a stratégia, és azt gondolom, hogy ebből az is következik, hogy ezen az úton fontos, hogy mind az RMDSZ, mind pedig a többi politikai erő Romániában ezen az úton haladjon tovább. Érdemes tovább járni az összefogás útján.

De talán, ami az erdélyi magyarság szempontjából még fontosabb, hogy az, hogy ilyen komolyan meg tudta mutatni az erejét az erdélyi magyarság, az azt a hitet tükrözi, hogy van magyar jövő Erdélyben. Az erdélyi magyarok hisznek abban, hogy van magyar jövő Erdélyben, és készek erőt is felvonultatni akkor, amikor a politikai pártok, a politikai érdekcsoportok képesek összefogni. Ha pedig az erdélyi magyarok hisznek benne, akkor azt gondolom, hogy Magyarországnak is az a feladata, hogy higgyen abban, hogy lehetséges az erdélyi magyarság számára hosszú távon jövőt biztosítani.

Lehetséges ez a közvetlen együttműködés révén, hiszen az elmúlt években sikerült bebizonyítani, hogy van mozgásteret annak a nemzetpolitikának, amelyik közvetlenül próbálja a határon túli magyar közösségeket segíteni. Van a kétoldali kapcsolatok javítása révén is mozgásterünk, hiszen erről szólt az elmúlt esztendőben a magyar-szlovák viszony. Nagyon fontos párhuzam az, hogy ott is volt egy olyan kapcsolatrendszer, ami rendkívül sok problémát hordozott magában. Ez a baloldali politikai erő elvesztette a választásokat, majd amikor visszatért, akkor már egy új kezdetet volt képes megvalósítani ez a Fico miniszterelnök által vezetett Szlovákia.

Bízunk abban, hogy a kétoldali kapcsolatok javítására Románia vonatkozásában is ennek az analógiájára van remény, és természetesen a nemzetközi szinten is támogatni fogjuk az erdélyi magyar jövő elkövetését.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Potápi Árpád államtitkár úrnak adom meg a szót válaszádsra. Parancsoljon!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt napokban az egész Kárpát-medencei magyarság együtt izgulta végig a romániai parlamenti választásokat. Ma, azt hiszem, elmondhatjuk, hogy a legnagyobb eredmény, ami megszületett ebben az ügyben a választások alkalmával, maga az összefogás; az, hogy az erdélyi magyar politikai erők belátták, hogy a magyar érdekképviselőt érdekében félre kell tenniük eddigi évtizedes nézetkülönbségeiket. A Romániai Magyar Demokrata Szövetség és a Magyar Polgári Párt minden régió magyar szerveze-

tének példát adva megmutatta, hogy a magyarság megtartása érdekében képes az összefogásra. Fontos, hogy minden magyar régióban a lényeges ügyekben meglegyen az az egység, az az összefogás, amely mögé aztán a magyar kormány is oda tud állni. Az elmúlt hetekben azonban, úgy gondolom, hogy nemcsak az erdélyi magyarok kapaszkodtak össze, hanem együtt mozdult meg az egész Kárpát-medence, Pósonytól Budapesten át Újvidékig.

Miniszterelnök úr személyesen járt Erdélyben a múlt héten Szatmárnémetiben, hogy biztassa az ott élő magyarságot a részvételre. Házelnök úr, miniszterek, államtitkárok, képviselők, politikusok, közéleti szereplők mind felszólaltak a választások érdekében, a mozgósítás érdekében. Nemcsak az anyaországban, hanem a szomszédos országokban is, ahol magyar szervezetek vannak, magyar pártok vannak, határozottan kiálltak az erdélyi magyarok mellett. Ugyanezt tudom elmondani a december 1-jei Magyar Állandó Értekezletre, ahol a nyilatkozatban ez is egy pont volt, amelyet a Magyar Állandó Értekezlet elfogadott. Tudok olyan felvidéki gyülekezetről is, ahol az istentisztelet alkalmával imádságba foglalták az erdélyi választásokat, az erdélyi magyarok melletti kiállást. Szeretnék köszönetet mondani a magyar közmédiának. Tegnap tematikus napot tartottak ebből az alkalmából, ahol számos aspektusból járták körül a témát, és abszolút naprakészek lehettünk is Magyarországon, illetve az egész világon a romániai, illetve az erdélyi választásokkal illetően.

Ennek az összefogásnak a sikerességét mutatja az a több mint 6 százalékos, előreláthatólag 6,33 százalékos eredmény, amely több mint 450 ezer szavazót takar, amely 16 magyar képviselői helyet jelent a román képviselőházban és 3-at pedig a szenátusban a következő ciklusra. Szeretnék gratulálni e helyről is a megválasztott képviselőknek, illetve a szenátoroknak.

Néhány számot hadd mondjak el, amelyet már képviselő úr említett. Négy magyarok által lakott megyében az országos átlagot jóval meghaladva született meg az eredmény. Ilyen Hargita megye, Bihar megye, Szilágy megye, Kolozs megye, de Maros megyében is közel az országos átlagot érték el azok, akik elmentek szavazni.

Szeretnék néhány települést is kiemelni. Hargita megye ugye 44,6 százalékos részvételi arányt mutatott, itt pedig Csíkrákos közel 65 százalékot ért el, akik megjelentek a szavazáson, a második helyet Madéfalva a 63,34-del, és a harmadik, nem sokkal lemaradva egyébként Csíkdánfalva. Fontosnak tartom, hogy a településnevek elhangozzanak, hiszen ők álltak ki legkeményebben az összefogás mellett, a legkeményebben Erdély mellett, a magyarság ügye mellett.

Szeretnék e helyről is gratulálni az összefogás két pártjának, az RMDSZ-nek és az MPP-nek, a vezetőiknek: Kelemen Hunor és Biró Zsolt elnök uraknak. S természetesen szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik részt vettek a szavazáson, azoknak a magyaroknak, akik tegnap elmentek szavazni,

és természetesen elsősorban azoknak, akik az összefogás listáját támogatták. Gratulálok Erdélynek! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(11.20)

ELNÖK: Végezetül a napirend előtti felszólalások sorában Dúró Dóra képviselő asszonynak adom meg a szót, a Jobbik részéről: „Terjed a funkcionális analfabetizmus az Emmiben - miért nem értik a PISA-eredményeket a kormányban?” címmel fogja elmondani felszólalását.

Szeretném kérni képviselőtársaimat, hogy ha lehet, a létszám növekedésével a zaj inkább csökkenjen, semmint növekedjen. Köszönöm. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A PISA-teszt eredményei azt mutatják, hogy a magyar diákoknak mind a természettudományos, mind a szövegértési kompetenciák tekintetében romlottak az eredményei, a matematikai készségek tekintetében pedig stagnálást láthatunk az előző eredményekhez képest. Érdemes ennek a felmérésnek mind a politikai, mind a szakmai konzekvenciáit levonni, és a felszólalásomban arra teszek kísérletet, hogy ezeket áttekinthessem. *(Zaj.)*

A kormányzat részéről erre az volt a reakció, hogy mindenki hibás, csak mi nem. Elsőként Palkovics László államtitkár úr mondta azt, hogy igazából a feladatlap volt a hibás, mert olyan feladattípust tartalmazott, amit a magyar gyerekek nem tanulnak az iskolában, nem tudják megoldani. *(Az elnök csenget.)* Ezt követően Lázár János odáig ment el, hogy gyakorlatilag a pedagógusok azok, akik hibásak, ők állnak a katedrán, ők tehetnek mindenről, az ő hibájuk a romló teljesítmény, a kormány pedig mossa kezeit.

Csak hogy a normális reakció egy felelős politikai vezetőtől az lett volna, ha önkritikát gyakorol; ha azt mondja az ágazatért felelős miniszter, hogy romlottak az eredmények, meg kell vizsgálni azt, hogy az elmúlt hat évben a kormányzás alatt milyen oktatáspolitikai intézkedéseket hoztunk, hol rontottuk el, felelősek vagyunk-e abban, hogy ezek az eredmények ilyenek lettek, és ha megtaláljuk ezeket a hibákat, akkor erre a szakmával egyeztetett választ fogunk adni. Nem ez történt, államtitkár úr: önök mindenki-re próbálják a felelősséget hárítani, csak magára a kormányzatra nem.

Ha a szakmai vonatkozásait nézzük ennek, mert Balog Zoltán csak egy csepp a tengerben, aki az oktatásban bár nagyon fontos csepp, de mégis, ha azokat a tömegeket nézzük meg, azokat a gyerekeket, akiknek nincsen esélye kitörni a szegénységből Magyarországon, akkor erről sokkal többet érdemes beszélni. Nemcsak az eredmények romlottak ugyanis, hanem az OECD ismételtlen megállapította azt, hogy Magyarországon a szegénységből gyakorlatilag lehe-

tetlen kitörni. Az eddigi különbségek tovább növekedtek, és minden eddiginél jobban meghatározza a szociális háttér azt, hogy egy gyereknek milyen esélye van az iskolában, milyen tudáshoz fog hozzájutni az oktatási rendszerben. Minden eddiginél jobban számít az, hogy mit hoz otthonról, és az iskola nem-hogy csökkentené ezeket a különbségeket, hanem tovább növeli.

A KLIK létrehozásának éppen az volt az indoka az önök részéről, hogy ha állami fenntartással biztosítjuk a megfelelő finanszírozást, a kiegyensúlyozottabb finanszírozást, akkor majd csökkennek a különbségek. Látjuk, hogy ez nem így van: tovább növekszik a különbség, ezt most már ez a PISA-teszt és az OECD felmérése is mutatja.

Miközben önök a pedagógusokat, a tanárokat próbálják bűnbakká tenni, egyre több és több az iskolákban a hátrányos helyzetű, a halmozottan hátrányos helyzetű gyermek, egyre többen vannak azok, akiknek gyakorlatilag kilátástalan a jövője. Meggyőződésem szerint azzal, hogy a tankötelezettségi korhatárt 16 évre csökkentették, és a közmunkába való belépés lehetőségét szintén 16 éves kortól tették lehetővé, önök adtak erre egy választ, és ez a válasz elismeri, hogy az oktatási rendszerben nem tudnak mit kezdeni ezekkel a gyerekekkel.

Ezt kínálják nekik: 16 évesen lépjél ki az oktatási rendszerből, mert nem tudunk téged 16 éves korodra annyira motiválni, hogy ott bent maradj, nem vagyunk képesek arra, hogy megértsük veled, hogy a tanulás az egyetlen módja annak, hogy a leszakadásból kiemelkedjél, kitörjél, és tisztességes munkából tudjál megélni, ezért igen, lépjél ki, lehetővé tesszük, hogy lépjél ki az iskolarendszerekből, és ott a közmunka, ami kínál egy megélhetést egyébként nem biztosító jövedelmet számodra és a családod számára.

Látjuk, hogy a családi háttér ezeknél a gyerekeknél rendkívül meghatározó, és igen, tömegesen vannak olyan gyerekek, akiknek a családja nem biztosítja a megfelelő háttérrel, nem motiválja őket a tanulásra. A mi meggyőződésünk az, hogy számukra valódi érdemi esélyt tudnánk teremteni a bentlakásos iskolák létrehozásával, államtitkár úr, azzal, ha megmutatnánk nekik, hogy olyan példák lennének előttük, amelyek munkára, tanulásra ösztönzik őket. De önök elutasítják ezt a javaslatot, holott számos nemzetközi példa is mutatja, és a hazánkban a 70-es évek óta önkéntesen működő bentlakásos iskolák sikeressége is mutatja, hogy számukra ez valódi megoldást jelentene, államtitkár úr. De ha nem lesz gyökeres változás a hozzáállásban, és nem lesz gyökeres változás a szakmai teljesítményében a kormánynak, akkor az oktatási rendszer mutatói tovább fognak romlani, és ezeket a gyerekeket minden eddiginél mélyebb szegénységbe fogjuk taszítani. Ezt nem akarhatják, államtitkár úr!

Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik sorai-ban.*)

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt nem tudom, hogy pontosan a Jobbikban mi van, ott is szövegértési probléma van vagy hallási probléma van, tehát a szelektív hallás lép fel vagy a szövegértés.

Az ön által idézett nyilatkozatok esetében ön egy részét idézi a nyilatkozatoknak, egy részét nem, így próbálja meg azokat sorba rakni; ahogy a társadalmi különbségek befolyásoló hatására is bizonyos részt idéz a jelentésből, bizonyos részt nem, a közfoglalkoztatás kapcsán is bizonyos adatokat idéz, bizonyos adatokat nem. Hadd tegyem teljessé (*Dúró Dóra: Jaj!*), hadd fejtsem ki a valóság többi részét is (*Közbeiktatások az ellenzék padsoraiból. - Kunhalmi Ágnes: Mondjon le! Nem szükséges ezt megmagyarázni, inkább mondjon le, államtitkár úr!*), tisztelt képviselő asszony, amit ön nem tesz meg! (*Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Miért zúg a tömeg? (*Derűtség.*) Legyen szíves végighallgatni türelemmel az államtitkár úr választát! (*Dr. Varga László: Türelem kell hozzá tényleg!*) Próbáljanak legalább egyszer uralkodni az indulataikon, nekünk is sikerül. (*Dr. Varga László: Nem mindig!*)

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Először is, szerintem ne becsüljük le sem a tanárok (*Kunhalmi Ágnes: Lázár János!*), sem a diákok teljesítményét Magyarországon, amit önök itt a napi-rend előtti felszólalásaikban tesznek, hiszen ha összehasonlítjuk azt - még kevesebb képviselő volt itt, tehát szívesen megismétlem -, hogy míg az OECD-országok között az egy főre eső nemzeti össztermék arányában a 31. helyen állunk (*Bangóné Borbély Ildikó: Ezt nem lehet magyarázni, államtitkár úr, nem kell!*), addig a jelenlegi, még romló PISA-eredmény is a 28-29. helyet jelenti Magyarország számára a 35 ország közül, tehát a magyar oktatási rendszer erősebb, mint amilyen az ország gazdasági háttere. (*Dr. Harangozó Tamás: Mint Zimbabwéban!*) Ebben a tekintetben szerintem el kell ismerjünk az itteni teljesítményeket, mindamelllett, hogy látjuk, két területen romlottak az eredmények, a harmadik területen, matematikából pedig megállt az eredmények romlása. (*Bangóné Borbély Ildikó: Szégyen!*)

Amit ön mondott, képviselő asszony, hogy nagymértékben meghatározza a családi háttér a gyerekek teljesítményét az iskolákban, ez így van, Magyarországon ebben nagy különbségek vannak, ez is így van. Csak az nincs úgy, tisztelt képviselő asszony, hogy ezt csak Magyarországra mondaná a PISA-jelentés, hiszen szerintem sokak számára meglepő módon ugyanezt fogalmazza meg akár Izrael, akár Luxemburg esetében is az OECD jelentése. (*Bangóné Borbély Ildikó: Szerintem hagyja abba! Ön a magyar államtitkár!*) Ez azt jelenti, hogy más országok is hasonló...

ELNÖK: Szeretném kérni Bangó képviselő asszonyt, hogy hallgassa végig türelemmel, és ne kiabáljon közbe! *(Bangóné Borbély Ildikó: Nincs mit rajta meghallgatni!)* Ez nem a piac, érte? Nem a piac. *(Kunhalmi Ágnes: Rosszabb, kupleráj!)* Viselkedjen úgy, mintha a Magyar Országgyűlésben lenne; és a frakcióvezető urat pedig kérném, hogy miután befejezte a mobiltelefonja simogatását, legyen szíves, utasítsa rendre a képviselő asszonyt! *(Dr. Bárándy Gergely: A piacfelügyelő nem ilyen! - Közbekiáltások az ellenzék padsoraiból.)* Az államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Úgy látszik, baloldali képviselőtársaink ilyen közösjelölt-állítási egyeztetésen érzik magukat, hogy belevágnak egymás szavába, és nem hallgatják meg egymást, de szerintem itt, amikor a magyar diákok teljesítményéről van szó, akkor érdemesebb erről érdemi vitát folytatni.

Ami a közfoglalkoztatási számokat illeti, tisztelt képviselő asszony, úgy nőtt az elmúlt egy évben 138 ezerrel Magyarországon a foglalkoztatottak száma és csökkent 77 ezerrel a munkanélküliek száma, hogy közben a közfoglalkoztatásban részt vevők száma 11 ezerrel csökkent, ezek az emberek mind piaci munkahelyet találtak maguknak.

Az pedig érdekes változás pár hét alatt a Jobbik politikájában, hogy míg pár héttel ezelőtt kötelező bentlakásos kollégiumokat javasoltak, úgy látszik, a cukisodás erre a területre is kiterjedt, most már csak önkéntes kollégiumokat javasolnak. Gyors változás, de a Jobbiknál ehhez hozzászoktunk, hogy hetek alatt is tud változni a hozzáállásuk. *(Kunhalmi Ágnes: A Fidesznél nem!)*

Mennyit fordítottunk oktatásra öt-hat évvel ezelőtt, képviselő asszony? 1300 milliárd forintot. Mennyit fordítunk jövőre? 2000 milliárd forintot. Hány országban mutatja ki az OECD azt, hogy nagymértékben nő az oktatásra fordított költségvetési források aránya? Elég kevésben, Magyarországon mégis 2010 és 2015 között 1,2 százalékos GDP-arányos növekedést mutatott ki *(Kunhalmi Ágnes: Mihez képest?)*, amire nagy szükség volt, hiszen a 2010-et megelőző időszakban óriási mértékű elvonások voltak az oktatás területén.

Ezek a diákok, akiknek most megmérték a teljesítményét, mégis mennyi időt tanultak a korábbi NAT időszakában, és mennyit az új NAT időszakában? Közel nyolc év volt, amit a korábbi NAT időszakában töltöttek el, és alig több mint nyolc hónap, amit az új NAT időszakban.

(11.30)

Amikor az új NAT eredményeit látjuk, az először a 2018-as eredmény lesz.

S emellett még számtalan dolgot tettünk: Klebelsberg-ösztöndíjat vezettünk be, hogy a jó teljesítményű diákok, egyetemi hallgatók válasszák a peda-

góguspályát. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Az állami fenntartás biztos hátteret jelent a pedagógusfizetések kifizetéséhez, amelyeket egyébként 50 százalékkal megemeltünk, sőt pedagógus II. fokozatba előlépve még nagyobb ösztönzést kaphatnak a pedagógusok. *(Dr. Bárándy Gergely: Ha minden ilyen jó, miért ilyen rossz az eredmény?)* A továbbképzéseket végre az egyetemek fogják végezni, és nem különféle gyanús hátterű kft.-k. A hároméves kortól kötelező óvoda, az ingyenes tankönyv *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* vagy a kibővített ingyenes gyermekétkeztetés mind-mind azt a célt szolgálja, hogy minél inkább csökkenjenek már 6-7 éves korra azok a különbségek, amelyekről most 15 éves korban beszélt. *(Kunhalmi Ágnes: Mindenki hülye, csak te vagy okos!)*

Aki támogatta ezeket az intézkedéseket, az valóban támogatta a magyar diákok jobb teljesítményét. És ismerjük el azt, amiben többletet tudtak mutatni: a TIMSS-eredmények esetében mind matematikából, mind természettudományokból mind 4., mind 8. osztályban. Valóban, arról pedig folytassunk egy párbeszédet pedagógusokkal, hogy bővülő források mellett miért sikerült mégis bizonyos eredmények tekintetében visszalépnünk a korábbiakhoz képest. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában. - Közbeszólások az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Hál' istennek a napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Szávay István jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

SZÁVAY ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Lukács László György, Jobbik; Simonka György, Fidesz; Sallai R. Benedek, LMP; Varga László, MSZP.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Kunhalmi Ágnes, MSZP; Szászfalvi László, KDNP; Schmuck Erzsébet, LMP; Lukács László György, Jobbik; Selmeczi Gabriella, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Sallai R. Benedek, LMP; Ágh Péter, Fidesz; Apáti István, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Pintér Tamás, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

A Házbizottság a házszabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló T/13270. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy a holnapi napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A házszabálytól eltérésre

tett javaslatot T/13270/1. számon a honlapon megismerhetik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a **házszabálytól való eltéréshez** 161 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett hozzájárult.

Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására a mai napon 14 óra 33 percig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most az előterjesztéshez kapcsolódó napirendi javaslat módosításáról döntünk.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló T/13270. számú törvényjavaslat összevont vitájára a mai ülésnapon, a kérdéseket követően kerüljön sor, az összegző módosító javaslatokról történő határozathozatalra és a zárószavazásokra a keddi ülésnapon kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az indítványt a Ház látható többsége elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány azt kezdeményezte, hogy az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja meg a településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény módosításáról szóló T/13269. számú előterjesztést. A kormány kezdeményezése alapján a módosító javaslatok benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő 3 óráig legyen lehetőség, az összevont vitára a holnapi ülésnapon első napirendi pontként, valamint az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerüljön sor.

A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz 100 képviselőnek az „igen” szavazatára van szükség.

Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/13269. számú előterjesztés **kivételes eljárásban** történő tárgyalását, az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a javaslatot 119 igen szavazattal, 47 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására ma 14 óra 35 percig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány azt kezdeményezte, hogy az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja meg a közteherviselést és az állami szervek feladatellátását érintő egyes törvények módosításáról szóló T/13268. számú előterjesztést. A kormány kezdeményezése alapján a módosító javaslatok benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő 3 óráig legyen lehetőség, az

összevont vitára a holnapi ülésnapon második napirendi pontként, valamint az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerüljön sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadják-e a T/13268. számú előterjesztés **kivételes eljárásban** történő tárgyalását, az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 119 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 18 tartózkodás mellett az indítványt elfogadta.

Ennek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására ma 14 óra 37 percig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most az előterjesztésekhez kapcsolódó **napirendi javaslat módosításáról** döntünk.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés keddi ülésnapján a határozathozatalokra legkorábban 14 órakor kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadják-e napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. október 11-ei ülésnapján elfogadott, **a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról** szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája. A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/11901/10. számon, a köztársasági elnök levele T/11901/11. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslata T/11901/13. számon, jelentése pedig T/11901/14. számon a honlapon elérhető. *(Folyamatos zaj. - Számos képviselő elhagyni készül az üléstermet.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérek mindenkit, hogy feltűnés nélkül és viharos gyorsasággal hagyja el a termet, ha úgy érzi, hogy itt bent nincs több dolga. *(Zaj. - Az elnök csenget. - Néhány, a teremben beszélgető kormánypárti képviselő felé:)* Önökre várunk. *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Nem érdekli őket.)* Köszönöm szépen.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imrének, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Tör-

vényalkotási bizottság 2016. december 8-án a házszabály 78. §-a szerint megtárgyalta a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló T/11901. számú, a köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 25 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett módosító javaslatot és jelentést nyújtott be.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

(11.40)

A módosító javaslat csupán egy fontos technikai jellegű pontosítást tartalmaz a hatálybalépést illetően. Magyarország a párizsi klímacsúcson elfogadott egyezményhez csatlakozva, illetve a 2014-20-as európai uniós forrásfelhasználás célkitűzéseit tartva vállalta azt, hogy 2020-ra a teljes energiatermelésen belül 14,8 százalékra emeli a megújuló energiaforrások részarányát. A Törvényalkotási bizottság azért csupán technikai módosító javaslat elfogadását látta indokoltnak, lényegében tartalmi változtatások nélkül, mert egyetértve a kormány megállapításaival a célkitűzést nem kizárólag a szélenergiát igénybe véve, hanem egyéb, alternatív energiaforrásokra támaszkodva is meg tudja valósítani, mármint a 14,8 százalékos megújulóenergia-termelés célját.

Itt alapvetően a kormány képviselője két dologra hívta fel a figyelmet. Egyrészt a napenergia- és a geotermikusenergia-termelés Magyarország számára kedvezőbb, mint a szélenergia-termelés. Ahogy a bizottsági ülésen is elhangzott, a szélerőművi kapacitások tekintetében Magyarországon a már beépítésre került szélerőművek esetén azt látjuk, hogy kihasználtságuk a meglévő kapacitások esetén csak 25 százalékos, ami mindenképpen azt indokolja, hogy a további erőművek csak megfelelő megfontolás után kerüljenek megépítésre. Erre a későbbiekben elfogandó kormányrendelet lényegében lehetőséget ad, hiszen a kiadható engedélyek számát mindig ennek függvényében fogja a kormány meghatározni, ahogy látja, hogy a beépített kapacitások milyen mértékben kerülnek kihasználásra.

Kérem, az elhangzottakat mérlegelve támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, hétperces időkeretben. A kisebbségi véleményt Gyüre Csaba képviselő úr ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországért Mozgalom a Törvényalkotási bizottság vitáján kifejtette

azon álláspontját, hogy mi továbbra is a törvényjavaslat visszavonását tartjuk elfogadhatónak. Mi nem értünk egyet azzal, hogy az alternatív, megújuló energia területén tovább szigorítsa a kormány, illetve a többség a lehetőségeket. A Jobbik egyértelműen a zöldenergia mellett foglalt állást, a megújuló energia mellett, ezt kifejtettük a bizottsági ülésen is. Nem volt véletlen az, hogy a Jobbik Paksot is támogatta, mi a tekintetben is azt számoltuk és azt tartjuk, hogy ez bizony Magyarország energiaszükségletéhez feltétlenül szükséges. Ezért sem tartjuk azt jónak, hogy a kormány szűkítést alkalmaz.

Örülünk annak, hogy Áder János köztársasági elnök úr visszaküldte a törvényjavaslatot megfontolásra, örülünk annak, hogy végre köztársasági elnök úr nemcsak nemzetközi szinten áll ki az alternatív energiáért, hanem Magyarországon is belépett ebbe a folyamatba. Nagyon sajnálom azt, hogy Csepreghy államtitkár úr a Törvényalkotási bizottság ülésén politikai populizmusnak nevezte a Jobbik álláspontját, hogy a szélenergia mellett felszólaltunk. Én úgy érzem, hogy mindez a köztársasági elnök úr levelére is vonatkozik akkor, hiszen itt egy platformon vagyunk a köztársasági elnökkel ezen a téren, a zöldenergia hasznosítása terén. Egyetértünk azzal is, hogy ezzel a döntésével a kormányzati többség, illetve a Fidesz-KDNP a párizsi megállapodással megy szembe, amit Magyarország aláírt, amely Magyarországon és minden államban csökkentené a szén-dioxid-kibocsátást, és a szén-dioxid-tartalmú gázok kibocsátását csökkentené. Nyilván, amikor szélerőművekről beszélünk, akkor ez a téma fel sem merülhet.

Utánanéznék annak, hogy mennyire volt népszerű az elmúlt egy-két évtizedben a szélerőmű építése Magyarországon, azt kell látni, hogy nagy örömmel vettek részt ebben a vállalkozók, hiszen az adatok szerint egy-egy szélerőmű 10 millió forintos hasznot tud hozni évente, és mindez azt mutatja, hogy gazdaságilag hasznos a szélerőművek építése, míg Magyarországon a magyarországi szélviszonyok között is folyamatos annyira a szél, hogy megéri ez a fajta energiaforrás.

Önmagában az, hogy a megújuló energiát Magyarországon a kormányzat két szintre akarja hozni, a naperőművek, napelemek és a másik pedig a geotermikus hő felhasználása, nem biztos, hogy jó. Álláspontom szerint a napenergiánál ugyanúgy felmerül az, ami ennek a törvényjavaslatnak az általános indokolásában szerepel, hogy időszakos, nem megbízható, nem lehet pontosan kiszámítani, hogy mikor fúj a szél, a naperőműveknél ugyanúgy megfogalmazható ez.

Mindezek szerint, mindezek miatt a Jobbik fenntartotta az álláspontját, és nem szavazta meg a törvény újbóli elfogadását, tehát egyetértünk a köztársasági elnök úrral, szerintünk ezt a törvényjavaslatot vissza kellene vonni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Csepreghy Nándor államtitkár urat, hogy

előterjesztőként kíván-e felszólalni. Mielőtt megadnám a szót, tájékoztatom államtitkár urat, hogy 10 perc áll a mostani felszólalásra és a zárszóra együttesen rendelkezésére, amennyit elfogyaszt most a 10 perces időkeretből, annyival kevesebb jut a zárszóra. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a lehetőséget. Engedjék meg, hogy köztársasági elnök úr felvetéseire - mely szerint négy pontban foglalta össze az előzőekben az Országgyűlés által elfogadott törvénnyel kapcsolatos kritikáit - érdemben is reagáljak. Ezek közül említette köztársasági elnök úr, hogy a kormány, illetve az Országgyűlés által elfogadott törvényjavaslat nem segíti elő a párizsi klímacsúcson vállalt megállapodások végrehajtását, az indokolatlan adminisztratív terheket vázolta, az ország energiastratégiájával való szembenállást, illetve a kormányrendelet és miniszteri hatáskörök kérdését vitatta.

Itt engedjék meg, hogy elsőként azt jegyezsem meg, hogy egy felelősen gondolkodó kormányzatnak alapvetően két szempontot kell figyelembe vennie: egyrészt hogyan tud ellátásbiztonságot garantálni az ország lakossági és ipari fogyasztói számára, a másik kérdés pedig, amit mindenképpen látnia kell, hogy hogyan tudja ezt a piaci körülmények között a lehető legoptimálisabb áron megtenni. A magyar energiapolitikának, ahogy a többségi és a kisebbségi véleményben is elhangzott részei megemlékezésre kerültek, alapvetően a megújuló energiára, az atomenergiára és a fosszilis energiára támaszkodó lehetőségei vannak. Azonban egy-egy ország esetében, amikor arról beszélünk a politikai közmegegyezés tárgyaként, hogy a zöldenergiát miként, hogy kéne támogatni, akkor nem szabad figyelmen kívül hagyni azt, hogy az ország milyen természeti adottságokkal rendelkezik, és ami egy országban jól működik, például az északi országokban a szélenergia alkalmazása, milyen terhet jelent például Magyarország esetében, ahol más környezeti és természeti viszonyokkal kell szembenézni.

Már a korábbi vitában is szóba került, hogy Magyarország területének csupán a 7 százaléka alkalmas arra, hogy szélerőműveket telepítsenek, és a szélerőművi kapacitások, amelyek az elmúlt években beépültek Magyarországon, látható módon - és itt szembe helyezkednék Gyüre képviselő úrral - nem optimálisak a piaci körülmények között, hiszen kizárólagosan akkor épültek ezek a típusú beruházások, amikor jelentős állami támogatás volt lehívható ezeknek a projekteknek a létrehozásához. Ezeknek a projekteknek a jövedelemtermelő képessége is korlátozott, hiszen látható módon annak ellenére, hogy több tucatnyi engedély ki volt adva ilyen erőművek építésére, amikor nem voltak elérhető hazai vagy uniós pályázatok erre a célra, akkor ezeket a beruházásokat nem építették meg.

Az is mindenképpen egy beszédes adat, hogy Magyarországon 2015-ben összesen 330 megawatt

beépített teljesítménye volt ezeknek a szélerőműveknek, azonban a valóban általuk megtermelt elektromos áram csak 73 megawatt volt, tehát látható módon a beépített kapacitásoknak igen kis mértékben áll rendelkezésre, vagy a hatékonyságát igen kis mértékben tudják ezek a típusú erőművek pótolni.

Ha figyelembe vesszük azt, hogy a magyar energiarendszer által kötelezően úgynevezett kiegyenlítő kapacitás biztosítására melyik energiátípusban kellett a legnagyobb összeget fordítani, akkor a teljes kiegyenlítőkapacitás-költség 56 százaléka a szélenergiára rakódott, míg más esetekben ez pedig sokkal alacsonyabb.

(11.50)

Ezért a magyar kormány azt mondja, hogy igenis szükség van arra, hogy jelentősen növeljük a megújuló energiaforrások részarányát a teljes energiatermelésen belül, de a magyar környezeti adottságok azt teszik lehetővé, hogy ezt alapvetően a napenergiára és a geotermikus energiára alapozzuk.

Itt szeretném felhívni az Országgyűlés figyelmét arra is, hogy míg 2010-ben az akkor ismert technológiai színvonalon 2020-ra Magyarország egy 813 megawattnyi megújulókapacitást tudott reálisan elképzelni, addig 2016-ban ott tartunk, hogy ezt a számot, ezt a kapacitást 1330 és 1830 megawatt közé teszi az energetikai szakma.

Tehát minden olyan elvárást vagy minden olyan nemzetközi vállalásunkat, amit akkor megtettünk a párizsi klímacsúcs kapcsán vagy akár a 2014-2020-as európai uniós fejlesztési program kapcsán, maximalsan támogatjuk, mely szerint Magyarország a 2012-es 7 százalékos körüli értékről 2020-ra mintegy 14,8 százalékra emeli a megújuló energiaforrások részarányát.

Azt a lehetőséget, hogy az ország energiapolitikai stratégiája valóban úgy alakulhasson ki, hogy az figyelembe veszi az ország adottságait és meghatározza azokat a formákat, amelyek a legoptimálisabban, a legköltséghatékonyabban szolgálhatják a zöldenergia terjedését Magyarországon, azt véleményem szerint minden egyes kormánynak kötelessége a lehető legkomolyabban venni, és ebben a tekintetben mi azt gondoljuk, hogy a szélenergia Magyarország esetében nem a legoptimálisabb megoldás. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom, hogy a zárszóra 4 perc 55 másodperc időkerete maradt. Most képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy jelentkezzenek be gombnyomással, mert nem látok írásban előre bejelentkezett. *(Jelzésre:)*

Elsőként a Jobbik képviselőcsoportjából Keppl Lajos képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr és kormánypárti Képviselőtársaim! Önök nemcsak hogy semmibe veszik, hanem egyenesen megalázzák a saját köztársasági elnöküket, amihez egyébként joguk van, de mindenesetre elég érdekes, hogy azt a köztársasági elnököt, akit önök delegáltak a köztársasági elnöki székbe, már nem először ilyen módon hozzák ilyen kényelmetlen, kellemetlen helyzetbe, hogy gyakorlatilag egy betű változtatás nélkül, illetve némi formai változtatással ugyanazt a javaslatot, amit ő visszaküldött megfontolásra, újra keresztül fogják erőszakolni a parlamenten.

És igenis, ez a javaslat arról szól, ami benne van, mégpedig arról, hogy indokolatlanul korlátozzák a szélenergia elterjedését. Magyarországon - egyébként önök írták le még néhány évvel ezelőtt megújulóenergia-stratégiájukban, energetikai koncepciójukban, amit egyébként a Jobbik is támogatott - van még némi kapacitás szélenergia kiépítésére. Azt hiszem, ha jól emlékszem, körülbelül olyan 700 megawattnyi az, amit minden gond nélkül a jelenlegi rendszer elbír. Ehhez képest most van 330, ahogy államtitkár úr is említette. Tehát azért körülbelül a jelenleginek a dupláját még minden gond nélkül elbírná a hazai rendszer.

Nyilván itt valami teljesen más van a háttérben, időközben megváltoztak a kormány prioritásai, és már nem hisz annyira a szélenergiában, vagy valami más érdekkörök másféle energiastratégiát erőltetnek önökre. Ez az önök dolga, mindenesetre ez az eljárás a Jobbik számára teljes egészében elfogadhatatlan. Egyébként elsőre sem szavaztuk meg a törvényjavaslatot, és ugyanúgy nemmel fogunk most is szavazni rá, és pedig nem azért, mert vannak, ugye, itt olyan álláspontok, hogy például a nukleáris energia meg a zöldenergia nem fér meg egymással, és ezért azt nem lehet támogatni. A mi nem szavazatunknak egy kicsit más az alapja.

Mi azt mondjuk, hogy igenis, a megújuló energiáknak helyen van a hazai rendszerben, helye van akár a nukleáris energia mellett is, és a kiszabályozás is valóban egy fontos probléma és egy fontos kérdés, de nem megoldhatatlan. Megoldható a jelenlegi viszonyok között is. Természetesen hosszabb távon úgy volna jó, ha a hazai villamosenergia-hálózat is, a villamosenergiarendszer-irányítás is alkalmazkodna, idomulna a nagyobb beépített kapacitású megújuló energiákhoz, például a napenergiához, ahol szintén szükség van szabályozásra, vagy a szélenergia-kapacitás tekintetében.

Államtitkár úr azt mondta, hogy önök inkább napenergiában és geotermikus energiában gondolkodnak, ugyanakkor környezetvédelmi termékdíjjal sújtják a napelemeket, ami nem fér össze ezzel az elvvel, itt valami ellentmondás van, illetve nyilván a rekordnagyságú, 27 százalékos áfa szintén nem nagyon ösztönzi ezeknek az elterjedését, meg a megfelelő nagyságrendű pályázatok hiánya sem. Tehát ha egyszer a napenergiát jobban preferálják, akkor azzal együtt, hogy gátolják a szélenergia elterjedését,

akkor a mérleg másik serpenyőjébe is pakoljanak, akkor valami pozitív intézkedést hozzanak, ami viszont a napenergia vagy a geotermikus energia elterjedését segíti.

Egyébként az a nem túl ambivalens vagy nem túl nagy vállalás, amit tettek a megújuló energia arányának tekintetében az Európai Unió felé, az teljesíthető legyen, vagy akár túlteljesíthető is volna, de jelen formájában az, hogy kiválasztunk egy megújulóenergiaforrást, ami jelen esetben a szélenergia, és ilyen indokolatlan szabályozást hozunk, amiben gátoljuk... - és közben meg azt mondjuk egyébként, vagy azt mondja a kormány, hogy egyébként nem is éri meg Magyarországon szélenergiába beruházni vagy szélkerekeket építeni. De akkor miért van szükség erre a törvényjavaslatra? Miért van szükség törvényileg is megakadályozni, ha piacilag sem érné meg? Nyilvánvaló, hogy nem erről van szó.

Nem véletlen, hogy 2010 óta nem épült szél erőmű Magyarországon. A Fidesz-kormány láthatóan hadat üzent a szélenergiának, pedig Magyarország akár profitálhatna is belőle. Tudom, hogy elsősorban azoknak az országoknak éri meg szélenergiával operálni, akik a berendezéseket saját maguk is gyártják és előállítják, és főleg ebből van nekik is a hasznuk, nem magából a szélenergia-termelésből. A szabályozó kapacitások tekintetében is jó néhányszor felvetettük már itt, a Ház falai között a megoldási javaslatainkat, amelyek egyelőre süket fülekre találtak.

Mindez azonban nem indoka annak, hogy ne fogadjuk el azt, hogy Magyarországon igenis van még lehetőség szélenergia-kapacitás kiépítésére, vannak olyan területei az országnak, ahol a megfelelő szél rendelkezésre áll ehhez, főleg a Kisalföldön és hegyvidékek egyes részein. Érdekes módon Ausztriában, néhány kilométerrel arrébb megéri, itt a határnak ezen az oldalán pedig, úgy látszik, hogy nem éri meg. Ez egy elég érdekes felfogás, hiszen ott szél erőmű-erdők vannak a határ osztrák oldalán, míg ha átjövünk a határon, nyilvánvalóan nem attól függ, hogy megéri-e vagy nem, ahogy a szél sem azt mondja, hogy ez itt már Magyarország, itt már nem fújok olyan erősen. Tehát ha Ausztriában megéri, nyilvánvalóan megérné Magyarországon is. Önök mesterségesen gátolják, akadályozzák ezt most már jó néhány éve.

Azt mondom, hogy Magyarország energiabiztonságához ugyanúgy hozzátartoznak az alaperőművek és a megújulók is ugyanúgy hozzá kell hogy tartozzanak, nem szabad egyiket a másik kárára gátolni. Nyilvánvalóan egy egészséges energiamixhez mindegyik hozzátartozik. Ha tényleg az volna a cél, hogy hosszabb távon magyar háztartások kedvezményes áron és biztonságosan jussanak villamos energiához, akkor bizony ebbe beletartozna az is, hogy a megújuló energiaforrások, főleg a szél, a nap, a geotermia elterjedését elősegítjük. Ugyanis ellentétben azzal, amit államtitkár úr mondott, jelen pillanatban, ha megújuló energiára gondol a kormány, akkor általában a biomassa az, ami a legnagyobb arányban Magyarországon a megújulóenergia-termelést adja, ami pedig nem jelent mást, mint az egykori szenes

erőművek átállítását fatüzelésre, és a fatüzelésű erőművekben az erdők eltüzelését, amit mi nem feltétlenül tekintünk, sőt egyáltalán nem tekintünk megújuló energiaforrásnak.

Így hát a Jobbik nem meglepő módon nem fogja támogatni a szavazás során a köztársasági elnök úr által visszaküldött törvényjavaslat változtatások nélküli elfogadását. Ezt nemcsak a köztársasági elnök úr megalázásának tekintjük a kormánypárti frakciók részéről, hanem az egész hazai zöldenergiában, megújuló energiában hívó olyan szakmai közösségnek, akik reálisan látják, hogy ennek ma Magyarországon bizony volna lehetősége, amit a kormány akadályoz.

A Jobbikról aztán igazán nem mondhatják, hogy elfogultan vagy elvakultan zöldenergia-párti lenne, hiszen mi voltunk azok, akik a Paksi Atomerőmű bővítését is megszavaztuk, és mi voltunk azok, akik támogattuk a kormánynak az előző ciklusban az „atom-szén-zöld”-re alapuló energiamixét, de ebben benne volt a zöld is, és az egyre inkább eltűnni látszik belőle, vagy csak kommunikációs szinten jelenik meg, és ez bizony a párizsi egyezmény és más hasonló klímaegyezmények miatt is aggodalommal tölt el minket.

Még itt a végén hadd jegyezzem meg, hogy néhány hónappal ezelőtt, amikor a párizsi klímacsúcseről, illetve a klímaegyezményről volt vita itt a parlamentben, vezérszónoklatomban Áder János köztársasági elnök úr jelenlétében bíráltam a köztársasági elnök urat, mondván, hogy a környezetvédelem egyik alapmondásának - „Gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan!” - eddig csak az első részét vette magára nézve kötelezőnek.

(12.00)

Tehát nagyon jól tudott globálisan gondolkodni és nemzetközi szinten képviselni a környezet védelmét, azonban itthon mindig csendben maradt, amikor ilyen kérdésekről, ilyen problémákról volt szó.

Most pedig - hogy következetes legyek - hadd dicsérjem meg köztársasági elnök urat, hogy ebben az esetben igenis a sarkára állt, és visszaküldte ezt a törvényjavaslatot. Valószínűleg ő is tudta, az önök soraiból került a köztársasági elnöki székbe, tehát olyan nagy meglepetés nyilván nem éri azzal, hogy önök az ő javaslatait semmibe veszik, és úgymond megmutatják, hogy hol a helye a köztársasági elnöknek. Javaslatokat tehet, de azokat érdemben úgysem fogják megfogadni; egyébként is a környezetvédelem Orbán Viktor miniszterelnök úr szerint egy baloldali vagy egy baloldali kötődésű dolog, amivel mi egyáltalán nem értünk egyet, sőt pontosan azt mondjuk, hogy aki igazán szereti és félti a nemzetét és a hazáját, az igazán környezetvédő elkötelezettségű, gondolkodású, és a megújuló energiák mellett teszi le a voksát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő

úrnak következik felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A magam részéről mérsékelt lelkesedek Áder köztársasági elnök úr zöldtevékenysége miatt, hiszen viszonylag sok lehetősége lett volna, hogy korábban is megakadályozza azokat a környezetvédelmet pusztító tevékenységeket vagy azoknak a jogszabályi alakításait, amit sajnós nem tett meg. Meg kell mondom, ebben a kérdésben Kepli Lajos képviselőtársammal egyetemben teljes mértékben egyetérték a köztársasági elnök fenntartásaival. Ő a klímaegyezményre hivatkozik. Európai uniós kutatást idézek, jelen pillanatban az összes áramtermelő technológia közül a szárazföldi szél-erőművek karbonkibocsátása a legalacsonyabb. A tudományos elemzés szerint a teljes életciklusra vetítve, tehát onnantól kezdve, hogy elkezdjük kiásni a lyukat, beletesszük ezt a hatalmas betont, ami tartja ezt az egészet, egészen odáig, hogy leszereljük és elvisszük a hulladékkezelőbe ennek a maradékát, 7 gramm szén-dioxid-egyenérték/kilowattóra a globális szén-dioxid-kibocsátása, ami mondjuk, az atomerőművek esetében 98 és 144 között van szén-dioxid-egyenérték/kilowattóra vonatkozásában. Tehát Áder köztársasági elnök úrnak szakmailag tökéletesen igaza van, a klímaegyezményben vállalt kötelezettségeit Magyarországnak ez nemhogy nem segíti, hanem kifejezetten ellene megy, hiszen azt, amit meg kell tenni valamennyiünknek a globális klíma és így Magyarország termékenysége, vízrajza megőrzése szempontjából, ez az intézkedés semmiképpen nem segíti. A szél-erőműveknek van létjogosultsága Magyarországon, és lehet is.

Arra lennék kíváncsi, államtitkár úr kérdéseiben több alkalommal is célzott arra, hogy Magyarország természeti, környezeti adottságait figyelembe kell venni. Hát, pont azzal nem veszik figyelembe, ha kiszedik a szélenergiában rejlő lehetőségeket! Ki találta ki ezt a mondatot? Ki írta le? Feltételezem, hogy nem államtitkár úr saját meggyőződése ez, hanem szintén háttéranyagokra támaszkodik. Kik azok a szakemberek, akik térinformatikai, éghajlati adatokat elemezve erre a következtetésre jutottak? A legjobb tudomásom szerint ez valótlan, és nyilván én sem a saját véleményemet mondom csupán, hanem két-három magyarországi egyetemi elemzést próbálok összeszedni.

Ugyanígy valótlan az az állítás, amikor arra mutat, hogy Észak-Európában milyen lehetőségek vannak, és ezzel szemben Magyarországon ezek miért nem állnak rendelkezésre. Dániában a szél-erőművek által megtermelt áram részaránya a teljes termelésből folyamatosan növekszik, 2000-ben 12 százalék volt, 2015-ben már 42 százalék volt. Na, most erre mondhatják azt önök, hogy a tengerparti kitettség ad lehetőséget erre. Igen ám, de Németországban, ahol szintén vannak tengerparti tartományok, és ott 87 százalék a szélenergia aránya, viszont

a németalföldi részeken 62-64 százalékot éri el, és ezek alföldi területek, és nem tengerparti területek. Hazánkban ez 1-2 százalék. Ez nem azért van, mert éghajlatilag akkora különbség van a németalföldi és a német éghajlati kitétség között, mint a Kárpát-medencében, hanem arról van szó, hogy egyszerűen más a kormányzati hozzáállás ehhez a területhez.

Ha megengedi államtitkár úr, egy dologra szintén felhívnom még a figyelmet. Nem igaz az az állítása, illetve nem azt mondom, hogy hazudik, hanem azt mondom, téved azzal, amikor azt mondja, hogy Magyarországnak 7 százaléka lenne alkalmas. Ez egy ostoba korábbi szabályozásból jön, ugyanis korábban azt mondták, hogy a turbinák mindenhol dolgoznak, tehát a 7 százalék terület az, ahol az eddigi szabályozás szerint lehetséges volt a telepítés. Tehát a korábbi telepítési gyakorlat volt az, ami Magyarország területének 7 százaléka tette ezt lehetővé, de ez nem azt jelenti, hogy ne lehetne hasznosítani ennél lényegesen nagyobb területen. Államtitkár úr ezzel tökéletesen tisztában van, hogy mindennek a technológiának a fejlődése, amikor már nem kétkilowattos, hanem ennek a három-négyszerese a teljesítmény, akár úgy is, hogy ha részlegesen dolgozik, lényegesen jobban tudja segíteni az áramtermelést.

A szélenergia aktív részvételével a megújulókra való teljes átállás a Föld legtöbb országában műszaki szempontból mindenhol megoldható. Csak érdekességképpen mondom, hogy mennyire tartjuk magunkat ambiciózusnak, hogy mennyire lehetünk büszkék az országra, a százszázalékos megújuló-részarány elérését Skócia 2020-ig kitűzte, Costa Rica 2021-re, Dánia 2025-re a hő- és áramtermelésben, Norvégia 2030-ra, Svédország 2045-re, mi meg ugyanezekkel az évekre kis részesedéseket vállalunk. Ez az, ami elfogadhatatlan! Más országoknak egy ambiciózusabb tervével minden további nélkül megvalósítható ez atomenergia-fejlesztés nélkül. Ha a Jobbik, mondjuk, köti magát az atomenergiához, amivel nem értek egyet, de ha csak a mostani üzemidő-hosszabbítással elérhető ez az időpont, akkor az átállás minden további nélkül megvalósítható további fejlesztés nélkül is.

Még egy dolgot hadd emeljek ki, ez pedig az, hogy a Corvinus Egyetem Gazdálkodástudományi Karán végzett számítás szerint, ha az élettartammal hasonlítjuk össze a technológiákat, a szárazföldi szél egyaránt a teljes élettartamköltségre levetítve a legkedvezőbb fejlesztéseket tesz lehetővé, és ebbe nem közpénzt kell tenni, hanem nagyon sok magánszféra (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), szövetkezeti szféra kerülhet bele. Tehát kívánatos köztársasági elnök úr véleményének a figyelembevételére. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Józsa István képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP-frakció

visszaigazolva látja szakmai véleményét köztársasági elnök úr levelében, ugyanis a szélenergia építését gyakorlatilag ellehetetlenítő törvény vitájánál már kifejtettük, amit a köztársasági elnök úr is megírt visszaküldő levelében, hogy ez a törvény nem segíti a párizsi klímamegállapodás végrehajtását, ellentétben áll az Országgyűlés által 2011-ben, tehát az önök által elfogadott energiastratégiával, és indokolatlan, adminisztratív korlátokat vezet be a szélenergia hasznosításával szemben.

Ez azért rendkívül sajnálatos, illetve különös az önök részéről, mert pozitív értelemben jelzésértékű volt, hogy Magyarország elsőként csatlakozott a párizsi klímamegállapodáshoz, és szavakban a kormány - ahogy most is - kifejezte elkötelezettségét a megújuló energiák magyarországi bővítése iránt. Ha van egy ilyen energiastratégia, van egy ilyen kormányzati elképzelés, akkor teljességgel érthetetlen, hogy a megújuló energiák közül ezt az egyet kipécézik, és teljesen szakmaiatlan módon, jogszabályi engedélyezési eszközökkel tökéletesen ellehetetlenítik.

Úgy tűnik, mintha ennek nem is szakmai oka lenne, hanem mintha a köztársasági elnök lejáró, megújítandó mandátumával kapcsolatban akarna a kormány egy kis fricskát odatenni Áder köztársasági elnöknek, hogy nesze neked, nagy klímabarát, ezzel mit kezdsz. Ugyanis ha átengedi, akkor csorbul a klímavédelemmel kapcsolatos elköteleződése, ha viszont visszaküldi, akkor szembe megy a kormánnyal, tehát elvileg csökkenti a támogatottságát a köztársasági elnöki megbízásával kapcsolatban. Tehát nem zárható ki az sem, hogy itt egy politikai játszmaról van szó.

Ha komolyan lehetne venni azt, amit önök mondtak a megújuló energiával kapcsolatban, hogy a napenergia, illetve a geotermikus energia az - aminek egyébként az angol neve a deep geothermal, tehát mélységi geotermia -, aminek Magyarországon jelentősége lehetne, akkor szakmailag egy összehangolt törvényjavaslat parlament elé terjesztése lenne a helyénvaló, amiben ezeket a fő megújuló energiaforrásokat, ennek a támogatását, engedélyezését, szabályozását összehangoltan kezelik, ugyanis az energia-szabályozó rendszer, a Mavir esetében is együtt jelenik meg.

(12.10)

Tehát ha önök problémásnak érzik a szélenergia kiszabályozhatóságát a villamosenergia-rendszerben, akkor hasonlóképpen probléma lehet a napenergia kihasználása, illetve bekapcsolása, és kevésbé jelent problémát a mélységi geotermia, mert az gyakorlatilag szünetmentesen áll rendelkezésre, ha egyszer kiépítették.

Összefoglalva: az MSZP álságosnak érzi ezt a hozzáállást, hogy változtatás nélkül újra idehózzák, és szakmailag elfogadhatatlannak. Mi ennek a viszsza-vissza tartanánk helyesnek, és egy megújuló-energia-csomag parlament elé terjesztését tartjuk indokoltnak. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most ugyancsak az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Már egy másfél perce kértem szót, mindösszesen arra vártam volna, hogy a Fidesz képviselőcsoportjából valaki esetleg indokolja azt az államtitkár úron kívül, hogy miért nem kívánják a köztársasági elnök átiratában foglaltakat megfogadni. Pedig volna még rá egy teljes időkeret, ami még rendelkezésre áll.

A Törvényalkotási bizottság ülésén, és én ezért is kértem szót, az államtitkár úr hasonló érveket elmondott, mint amiket most is tett, és valóban, én sem szeretem a tekintélyelvű érveket, márpedig most ezekre szeretnék hivatkozni. Ugyanis szakmai érvek tekintetében az előttem szólók már elmondták és az én meglátásom szerint cáfolták mindazokat, amiket egyébként az államtitkár úr a bevezetőjében elmondott.

De hadd tegyem fel úgy a kérdést, hogy nem kellene-e a köztársasági elnök átiratában foglaltakra mégis érdemben reagálni a kormány, illetve a kormánypártok részéről. Tehát hallottunk egy indoklást, de az nem arról szól. A köztársasági elnök nagyon világosan leírta az átiratban, hogy mi az, ami a számára elfogadhatatlan ebben a törvényben. Én azt gondolom, tartalmi szempontból alapvetően ezt kellene cáfolni tudni. Én nem hallottam és nem éreztem se a Törvényalkotási bizottság ülésén, sem most azt, hogy ez megtörtént volna.

Márpedig, és ezért mondtam a tekintélyelvű érvek fogalmát, vagy ezért vontam most be a vitába, mert úgy hiszem, ha a köztársasági elnök egyébként valamiben hiteles és politikusként, szakpolitikusként hozzáértő, mondom én ezt egyébként ellenzéki képviselőként egy fideszes volt politikusról vagy politikusról, akkor az ez a téma. Ebben a témában a köztársasági elnök évek óta megnyilvánul, és egyébként szakmai szempontból világszerte elismerik ebben a kompetenciáját.

Nyilvánvalóan a munkatársai is kompetensek ebben a témában, és a köztársasági elnök nem egyedül fogalmazta meg azt a véleményt, amit a parlamentnek megküldött, hanem a munkatársai segítségével. Kérdezem én, ha politikai szempontból a fideszes oldalról, ha úgy tetszik, a jó szándékhoz nyilvánvalóan kétség nem férhet, hiszen egy fideszes politikusról van szó a köztársasági elnök személyében, ha a kompetenciáját tekintve szintén nem férhet kétség ahhoz, hogy helyénvaló-e az, amit ír, akkor a kormánypártok ugyan miért nem hajlandóak még csak igazi és valódi megfontolás tárgyává sem tenni, hogy megfogadják az abban foglaltakat.

Én úgy hiszem, még egyszer mondom, hogy ezek az általam hangoztatott tekintélyelvű érvek, és azok a szakmai érvek, amelyeket képviselőtársaim az imént elmondtak, legalábbis felvetik annak a gyanúját, hogy valami olyasmit kell keresni a jelenség mögött,

amiről Józsa István képviselőtársam beszélt. Valóban, néhány hónap múlva köztársasági elnököt fogunk választani, és nagyon nem szívesen látjuk azt - persze, ez az önök belső hatalmi játszámája, ebbe még csak bele se kívánnánk szólni -, szomorúan látjuk azt, hogy ezek a hatalmi játszmák egy olyan komoly kérdésben manifesztálódnak, mint ami itt előttünk van.

Én úgy hiszem, hogy a következő generációk egyik legnagyobb problémája a fenntartható fejlődés kérdése lesz, és a klímavédelem, a klímaproblémák lesznek. Én úgy gondolom, hogy ezzel a témával nem kellene játszani. Még akkor sem kellene játszani, ha egyébként úgy tűnik, hogy ez az önök hatalmi szempontjainak megfelel, már ami adott esetben a következő néhány hónapot illeti. Mert egyébként más értelmes, racionális magyarázatát annak, hogy ennyire elutasítóak a köztársasági elnök véleményével kapcsolatban, nem látok.

Kérem, hogy ezt gondolják és fontolják meg, képviselőtársaim, és ha már ez a 17 perc a Fidesznek és 8 perc a KDNP-nek rendelkezésére áll még teljes egészében, akkor jó lenne, ha valaki, aki önök közül szakpolitikus, ebben a témában legalább megszólalna. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki felszólalni. Igen, Józsa István képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Azt szeretném hangsúlyozni, amit képviselőtársaim már mondtak, hogy egy támogató törvényjavaslat kellene a megújuló energiákkal kapcsolatos erőműpark építésére, és nem egy korlátozott. Tehát a legnagyobb probléma ezzel az előterjesztéssel az, hogy egy pozitív célkitűzést, a klímavédelem *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* célkitűzését korlátozó törvénnyel támadja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel további felszólalásra jelentkezőt nem látok, most megkérdezem Csepreghy Nándor államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. 4 perc 55 másodperc a kereke, államtitkár úr. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Engedje meg, hogy megpróbáljak átfogóan válaszolni a szakmai kritikákra vagy véleményekre. Abban érdemben nem szeretnék állást foglalni, hogy az ellenzékek mindenről ugyanaz jut az eszébe. Kepli képviselő úrnak tennék csak annyi megjegyzést, hogy Áder elnök a magyar nemzet minden tagjának a köztársasági elnöke, nem pedig csak a kormánypártnak, ahogy volt ez a rendszerváltás utáni összes köztársasági elnök esetében.

A képviselő úr arról beszélt, hogy a magyar hálózati rendszer közel 700 megawattnyi szélenergia-termelési kapacitást bírna el a jelenleg beépített 330 megawattal szemben. Itt azonban szeretném még egyszer felhívni a figyelmét arra a számra, amit az előttem már korábban is elmondottakból helyesen megjegyezett, hogy csak 73 megawattnyi teljesítményt tudott leadni ez a 330 megawattnyi beépített kapacitás. Tehát rendben van, hogy ennek a duplázását kéri a Jobbik, csak akkor azt is meg kell mondani, hogy az ehhez szükséges pluszberuházások, hálózatfejlesztési beruházások, kiegészítő kapacitást biztosító beruházások hogyan, miként, miből lennének fedezhetőek. Tehát mutassa meg azt a költségvetési helyet, ahonnan a képviselő úr elvenne ezeknek a területeknek a finanszírozására!

És hogy nem tartja elég ambiciózusnak azt a tervet, amely szerint a kormány 14,8 százalékpontos kapacitás-bővülést vállalt 2020-ig a zöldenergia tekintetében a korábbi 7 százalékról, szeretném megjegyezni, több mint a dupláját teljesítjük az eddigi az kapacitásoknak. Tehát azt gondolom, hogy ez - a magyar realitásokat figyelembe véve, a magyar energiapolitika realitásait figyelembe véve - valóban fontos.

A Sallai képviselő által említettek az azokról a körülményekről, amelyek miatt szeretném elmondani, hogy az atomenergia kapcsán megfogalmazott kritikái hitvitabeli kérdések. Itt vannak az atomenergiát támogató vagy elfogadó szakmai álláspontok, és vannak azok, amelyek ezt akkor is elutasítják, ha saját maguk is látják, hogy az alternatívaként felsorolt energiatermelési módok a lakossági és az ipari fogyasztás tekintetében olyan költségpluszokat eredményeznek, amik egy ország versenyképességét nagyon jelentősen befolyásolják.

Ezért ezekkel a kérdésekkel nem tudok érdemben foglalkozni, illetve annyit mindenképpen hozzátennék, hogy az elfogadásra javasolt törvénytervezet is azt tartalmazza, hogy a kormánynak időszakosan, a technológiai fejlődés függvényében felül kell vizsgálnia, át kell tekintenie a szélenergia-termelésre vonatkozó termelési lehetőségeket, adottságokat. És amennyiben olyan technológiai adottságok vagy olyan technológiai lehetőségek állnak rendelkezésre a következő években, amelyek ezt indokoltá teszik, akkor újra kell nyitni ezt a vitát, és lehetőséget kell adni arra, hogy ezek a technológiai eszközök Magyarországon is megjelenhessenek.

Józsa képviselő úr nemzetközi példákat említett, itt azonban azért szeretném hozzátenni azt, hogy azoknál a nemzetközi példáknál, amiket többek között ön is érintett, Németország, Franciaország vagy az ezen túliak, mondjuk, Dánia vagy a britek esetében, olyan plusz költségek realizálódnak az energia-termelési rendszeren belül, amelynek például az az eredménye, hogy Németországban egy német háztartás háromszor annyit fizet az elektromos áramért, mint a magyar háztartások.

Itt mindenképpen fontosnak tartom megjegyezni, a jelenlegi magyar kormányzat igenis fontosnak tartja, hogy az európai árszínvonalat figyelembe véve

Magyarország a legolcsóbb országok közé tartozzon ebben a tekintetben, és úgy a lakossági ellátásban, mint az ipari ellátásban ezt a versenyképességet vagy versenyelőnyt meghatározó tényezőt magunkénak tudhassuk a későbbiekben is.

(12.20)

Bárándy képviselő úr azt vetette fel, hogy a kormány nem reagál érdemben a köztársasági elnök úr által elmondottakra. Szeretném azonban felhívni a figyelmét arra, hogy ez megtörténik, mert a köztársasági elnök úr azzal kezdi a lényegében megfogalmazott kritikáit, hogy ez a rendelkezés nem segíti elő a párizsi klímamegállapodás végrehajtását. Azonban a párizsi klímamegállapodás nemcsak arról szól, hogy szélenergiában leszünk képesek valamekkora megújulókapacitást teremteni, hanem vannak egyéb adottságok is, amiket a kormány viszont előnyben részesít a szabályozási eszközökkel és a fejlesztési eszközökkel egyaránt.

Az energiastratégiát ön is említette, amit a köztársasági elnök úr is említ, amely 750 megawattnyi szélenergiatermelési kapacitást irányoz elő 2020-ig. Itt azonban szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy amennyiben az Országgyűlés elfogadja ezt a törvényt, akkor a kormánynak kötelessége időszakonként a technológiai fejlődéssel felülbírálni, hogy ez a szigorú szabályozás alkalmas-e arra, hogy optimális energiastratégia működjön Magyarországon. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra még a mai ülésnapunkon sor kerül.

Most soron következik a köztársasági elnök úr által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. november 22-ei ülésnapján elfogadott, az **egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája. A köztársasági elnök úrnak aláírásra megküldött törvény szövege T/12729/10., a köztársasági elnök úr levele T/12729/19. számon a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslata T/12729/13., jelentése pedig T/12729/14. számon érhető el a honlapon.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint ezt követően a megfogalmazott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre úgy, hogy a többségi vélemény 8 percen, a kisebbségi vélemény pedig 7 perces időkeretben hangozzék el.

Megadom a szót Salacz Lászlónak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton

tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. december 8-án a házszabály 78. §-a alapján megtárgyalta az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló T/12729. számú, megfontolásra visszaküldött törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 25 igen szavazattal, 8 nem ellenében, tartózkodás nélkül módosító javaslatot és módosító jelentést nyújtott be.

A módosító javaslat a TAB saját indítványát tartalmazza apró szóbeli változtatással. A módosító javaslat célja a köztársasági elnök úr észrevételeire figyelemmel, hogy a gyógyszerforgalmazási törvényben a gyógyszerárak ellenőrzésével kapcsolatosan is rögzítésre kerüljön az, hogy ilyen mértékű és súlyú ellenőrzést, ahogyan a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXI. törvény is kimondja, csak ügyészi jóváhagyás esetén lehessen végezni, továbbá rögzítésre kerül az ügyfél és az ügyvéd közötti kommunikáció sérthetlensége is. Továbbá a módosító javaslat pontosítja, hogy az államigazgatási szerv kizárólag annak vizsgálatára jogosult, hogy megállapítsa, a közforgalmú gyógyszerárak létesítési és működési engedélyéhez szükséges feltételeknek a gazdasági társaság eleget tesz-e.

Ezen változtatásokkal kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, hétperces időkeretben. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak a kisebbségi vélemény ismertetésére. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A többségi véleményt ismertető képviselőtársam meglehetősen szűkszavúan adta elő, hogy mi történt a bizottság ülésén. Erről valóban volt egy komolyabb és nagyobb vita, s nem is feltétlenül érdemben a rendelkezésekről, hanem konkrétan arról, ami miatt a köztársasági elnök visszaküldte megfontolásra ezt a törvényt.

Elsősorban is az volt a kisebbségi álláspont megfogalmazóinak a kritikája, hogy bár az pozitív, hogy a köztársasági elnök nem írta alá ezt a javaslatot, de olyan okból küldte vissza, amelyből nem lehetett volna, hanem sokkal inkább az Alkotmánybírósághoz kellett volna fordulnia. A köztársasági elnök ugyanis azt kifogásolta, hogy az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek nem felel meg az elfogadott törvényjavaslat, ugyanis olyan garanciális szabályokat hág át, amelyek alkotmányellenessé teszik annak kihirdetése esetén.

Ha pedig ez így van - és ezt többször kifogásoltuk Áder János eljárásaiban is, meg kell nézni a parlamenti honlapon azt, hogy hányszor fordult Alkotmánybírósághoz és hányszor küldte vissza -, szóval, olyan esetekben is, amikor az Alkotmánybírósághoz

kéne küldenie a törvényjavaslatot, akkor is a parlamentnek küldi vissza, gyakorlatilag ezzel kedvezőbb feltételt teremtve a kormánypártoknak. Hiszen az Országgyűlés így egy gyors eljárásban ismét el tudja fogadni, és nem kell egyrészt az Alkotmánybíróság eljárására várni, másrészt pedig nem kell elszenvedni azt a presztízsveszteséget a kormánynak, hogy az általa előterjesztett jogszabály alkotmányellenesnek bizonyul, márpedig a napnál is világosabb, hogy ez annak bizonyult volna, és ezt a köztársasági elnök is látta.

De úgy tűnik, hogy látták a kormánypártok is, hiszen legalább annyit megtettek, hogy abba az irányba, amit a köztársasági elnök javasolt, elmozdultak, ugyanis a kifogásolt eljárásokat most már ügyészi engedélyhez kötötték. Igaz, hogy a köztársasági elnök kifejezetten - és nem véletlenül - bírói engedélyről beszélt, a köztársasági elnök - az én meglátásom szerint nagyon helyesen - úgy foglalt állást, hogy akkor lehet ezeket az eljárásokat lefolytatni, ha azt bíró engedélyezi. Nem véletlen egyébként, hogy a hasonló természetű eljárások során a büntetőeljárás törvényben bírói engedélyt követelnek meg. Zárójelben azt is hozzáteszem, hogy az én meglátásom szerint ezekben az eljárásokban nem az a hatóság jár vagy járhat majd el a törvény alapján, amelyik jogállami keretek között eljárni jogosult volna. Úgy hiszem, hogy legalább az egészségügyi hatóságoknak, a rendőrségnek vagy más bűnüldöző szervnek a segítségét, társügymintézését kéne megkövetelni, és még egyszer mondom, hogy ezeket az eljárásokat bírói engedélyhez kötni.

Annyiban javul a törvény, hogy most legalább az ügyészi engedélyt meg fogja követelni, de az én meglátásom, valamint a kisebbségi véleményt, álláspontot megfogalmazók szerint ez még nem elégséges. Éppen ezért a Törvényalkotási bizottság ülésén volt egy olyan javaslat - konkrétan én fogalmaztam meg -, hogy az ügyészi eljárás helyett bírói eljáráshoz kössük ezeket a intézkedéseket. Sajnos, a kormánypárti többség a kormány ellenkezésének az eredményeképpen nem fogadta el, bár a szavazási eredményből - megnéztem, ki hogy szavazott - az látszott, hogy nem minden kormánypárti képviselő utasítja el ezt a javaslatot; attól tartok, s talán nem járok messze az igazságtól, hogy a bizottság fideszes elnöke is ebbe a körbe tartozik. Éppen ezért úgy gondolom, hogy hibát követ el az Országgyűlés akkor, ha ebben a formában elfogadja ezt a javaslatot. Nem járnánk már messze a jó megoldástól, tényleg csak annyi kéne, hogy az elnök úr álláspontjával egyező módon bírói engedélyhez kössük ezeket az eljárásokat.

Éppen ezért a jelen felszólalásomban is arra kérem a kormány jelen lévő képviselőjét, hogy fontolja ezt meg, és akár egy közös indítvánnyal ezt a csorbát orvosolni lehet. Természetesen nem beszélek a javaslatban szereplő érdemi szakmai, egészségpolitikai megfontolásokról, csupán arról a problémáról, ami miatt a köztársasági elnök ezt a jogszabályt visszaküldte. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(12.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdem Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni, vagy a tízperces időkeretet a zárszóra kívánja fordítani. *(Jelzésre:)* Igen, köszönöm szépen. Akkor majd tízperces időkeret áll rendelkezésére a zárszó elmondására.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Zombor Gábor képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr! Oné a szó.

DR. ZOMBOR GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvény módosításáról vitázunk, ami nagyon sok más fontos elemet is tartalmaz. Azonban érdekes módon egy olyan részével kapcsolatban merült fel vita, amelyről érdemes beszélni. Hiszen az, hogy alkotmányossági jogi vonzatai vannak, és viták vannak erről a kérdéstről, látszott az első vita során, és látszik most is.

Személyes meggyőződésem, amellyel, hogy köztársasági elnök úr véleményét, észrevételeit tiszteletben tartva megtörtént ez a módosítás, amely a jogszok egy része szerint megfelelő megoldást jelent, hogy ezzel az ügyel valószínűleg még sokat kell majd foglalkozni. Hiszen egy olyan problémát próbál kezelni a törvény, ami jelenleg az egészségügyi biztonság, a betegbiztonság egyik legnagyobb veszélye: a hamis gyógyszerek, az illegális eredetű gyógyszerek forgalmazása. Csak hogy a probléma nagyságára utaljak, azért próbálok ezt egy kicsit megvilágítani, hogy minden eszköz, amivel minél gyorsabban, minél hatékonyabban tud a hatóság közbeavatkozni, az emberéletet tud megmenteni. Nem mindegy, hogy melyik intervallumban, melyik fázisban tudja megakadályozni az esetleges további tragédiákat.

A világban, Európában is és Magyarországon rendkívül komoly probléma az illegális, illetve a hamisított gyógyszerek lakosság általi használata. Éves szinten ez olyan 130 milliárdos üzletet jelent a hamisított gyógyszerek forgalmazóinak. Egyes hatósági kimutatások szerint ez a teljes gyógyszerforgalom 13 százaléka. Az Európai Unióban is jelentős, megközelíti az 5 százalékot, és egyre feltörekvőbb illegális iparág. Tehát minden olyan intézkedés, amivel megpróbáljuk ezt kordában tartani, akadályozni, mindenféleképpen hasznos.

Ugye, az első intézkedés az volt, amikor felismerésre került, hogy döntően internetes oldalakon keresztül igyekeznek vevőket találni ezekre a gyógyszerekre, akkor a parlament nagyon helyesen elfogadta azt a törvényi helyet, amely szerint blokkolni tudja a gyógyszerészeti hatóság ezeket az oldalakat. Jelenleg 30 ilyen ügy van folyamatban. Itt is mindenféle jogi megfontolás miatt hagyunk sajnos egy kiskaput, mivel csak ideiglenes tudja a gyógyszerészeti hatóság ezt blokkolni. Igazából ez nem volt helyes, de akkor is az volt, hogy nehogy túlhatalma legyen ebben a kérdésben a hatóságnak.

Most is egy picit oldódik a szigor, azonban úgy gondolom, ha ezzel az új törvényi szabályozással a gyógyszerészeti hatóság a törzskönyvezés, a gyártás folyamata, a nagykereskedelmi forgalmazás mellett most a kiskereskedelmi forgalmazást is tudja kontrollálni, akkor egy fontos lépést teszünk a betegek biztonsága érdekében. Amellett ne felejtsük el, hogy egy olyan veszéllyel állunk szemben, amely egyre növekszik, fokozódik, és egyre nagyobb problémát fog jelenteni.

Tehát nem kizárt, hogy ezzel az ügyel a parlamentnek kell majd még foglalkoznia. A Fidesz-KDNP-frakció részéről támogatjuk ezt a módosítást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Furcsa vita ez, hiszen emlékszem még az alapvitára vagy a részletes vitára. Ott még arról beszéltünk, hogy annyi technikai módosítás van igazából ebben a salátatörvényben, hogy ne tartsunk termelési értekezletet, és ne ezeket vitassuk ki, hanem úgy általában az egészségügy helyzetéről vitatkozunk. Annak is volt érdekes folyamánya. Önök a múlt héten leszavazták a javaslatunkat, amely szerint további béremelést, további pénzeket lehetett volna fordítani az egészségügyre. Emellett lehetett volna hitet tenni egy országgyűlési határozatban, majd önök ezt későbbi programmá tudták volna formálni. Nem éltek ezzel a lehetőséggel, önök elvetették ennek lehetőségét a múlt héten. Erről is volt szó ebben a vitában.

Most is jó lenne, ha államtitkár úr válaszolna arra még a vitában, nem csak a végén, amit Bárándy képviselőtársam elmondott. Hiszen szerintem abban mindannyian egyetértünk, abban is, amit Zombor Gábor is elmondott, hogy persze természetesen ne kerüljenek hamis gyógyszerek, ne kerüljenek rossz hatóanyagú gyógyszerek forgalomba, a feketegazdaságot ebben a tekintetben természetesen vissza kell tolni addig, ameddig lehet. Ebben egyet lehet érteni, ez egy jó kitűzendő cél. De azok az eszközök, amiket önök ehhez hozzárendeltek, valójában csak az alkotmányos alapjogokba ütköznek bele. És ezt írta le nem akárcsak, hanem a köztársasági elnök.

Ugye, itt a helyzet nem arról szól, hogy pandúrból rögtön mindjárt rablót kell csinálni, és mindenkinek ugyanaz az eszköztára van, a bűnözőnek is, a bűnüldözőnek is meg a hatóságoknak is. Mindenki egyetért azzal, hogy a hatóság minél gyorsabban és hatékonyabban intézkedjen, csak mellé kell tenni, pontosan azért, hogy a hatóságokkal ne lehessen visszaélni, mert nem korlátlan a hatalom, hogy ennek alapos indokának kell lenni természetesen, és az arányosság követelményének kell ennek megfelelni. Úgy gondolom, hogy ebben az esetben természetesen a hatóságnak vannak feladatai. Új metodikákat kell találni.

Képezni kell az embereket, szervezetet kell fejleszteni, okosabbnak kell lenni azoknál, akik a feketetiületet csinálják, és így lehet egyébként velük szemben minél gyorsabban, hatékonyabban eljárni, így lehet természetesen visszaszorítani a feketepiacot.

Egy jogállamban ez így működik, nem úgy, hogy nem lát arra más módot a kormány, nem lát arra más módot a javaslattevő, hogy az alkotmányos jogokat csorbítja. Úgy gondolom, rossz az az érvrendszer, amit ebben meghallgattunk. Természetesen mindenfajta bűncselekmény, amit abban a pillanatban elkövetnek, és aki ellen elkövetnek, bármilyen hamis áru forgalomba hozatala, bármilyen illegális áru forgalomba hozatala, nemcsak gyógyszerekről lehetne itt szó, hanem drogokról, bármiről lehetne szó, üldözendő a lehető leggyorsabb és leghatékonyabb módon. Na de a hatóság attól hatóság, hogy a szabályrendszereket betartja. Az, aki meg bűnöző, azért bűnöző, mert nem tartja be a szabályrendszereket. És nagyjában-egészében erre hívja föl a figyelmet a köztársasági elnök is.

Úgy gondolom, hogy az inkább volna helyes megoldás, amit Bárándy képviselőtársam mondott, mint az a magyarázkodós rész, amit hallhattunk a kormányzati oldalról, hogy na de hát, meg kell állítani. Persze, hogy meg kell állítani, de ahhoz szervezetrendszert, eszközrendszert kell hozzárendelni, és természetesen a szabályrendszert megfelelően kell alkalmazni. Úgy gondolom, ez legyen mindenkinek a fejében, amikor döntést hoz. Szerintünk el lehet indulni egy jobb irányba ebben a kérdéskörben, és javasoljuk, hogy fogadják meg ezt a tanácsunkat.

Még egyszer ki kell fejeznem a sajnálkozásomat, hogy az elmúlt héten leszavazták az országgyűlési határozati javaslatot. Szerintünk jobb lett volna az egészségügynek, ha több pénzt tudnak fordítani mind a gyógyító munkára, mind pedig az ott élők bérére. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket.

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel vitára jelentkezőt nem látok, megkérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Igen. Az MSZP képviselőcsoportjából a fennmaradt időkeret terhére Bárándy Gergely képviselő úr kíván felszólalni. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Némi csalódással tölt el, hogy államtitkár úr a vitában nem válaszol ezekre a kérdésekre, és még egyszer mondom, van, amikor egy általános provokáció csak az ellenzék részéről, hogy tessék már a vitában részt venni, mert egy vita akkor vita, ha érveket ütköztetünk, nem pedig akkor, ha az egyik fél elmondja az érvrendszerét, majd a másik a zárszóban kinyilatkoztat. De ez csak a formai része a dolognak. Ebben a vitában viszont kifejezetten érdemes lenne ezt megtenni, mert nagyon kíváncsi

lennék arra, egyszerűen szakmai érvek alapján, hogy mi az oka annak, hogy nem a bírói engedélyeztetési eljárást fogadta el a kormány, amit a köztársasági elnök javasolt és egyébként alkotmányos lenne minden szempontból, hanem az ügyészi eljáráshoz köti.

Egyszerűen érdekelné, hogy mik ezek a szakmai megfontolások, és jó lenne, ha a vitában ezt meg tudnánk egymással beszélni, és nem pedig, mondjuk, a zárszóban lenne annyi lehetősége a képviselőnek, hogy a parlamenti műfajt alkalmazva esetleg beküldjék néhány mondatot.

Amit szeretnék hozzátenni, hogy higgyék el nekünk azt, és amikor a garanciális jogok mellett érvelünk, akkor nem az időhúzást tartjuk mi sem üdvöztetőnek, és nem arra teszünk javaslatot. Ugyanis ma már nem a XIX. században élünk, tisztelt képviselőtársaim. A bírói engedély ma, a mai modern viszonyok között pillanatok alatt beszerezhető.

Nem gondolom, hogy ilyen eljárások, amikor, mondjuk, hamis gyógyszereket kéne lefoglalni, olyan tömegesen fordulnak elő Magyarországon, hogy ezt a bírói soron kívül ne tudná elintézni. Nyugodtan mellé lehet tenni egy ilyen szabályozásnak egy olyan kiegészítő szabályát, hogy mondjuk, a bírói soron kívül köteles eljárni; lehet még meghatározni időt is, hogy mikor. Zárójelben mondom, szoktak ügyeletes bírák is lenni, tehát ez bármikor megtehető. A másik pedig, hogy elektronikus úton ez az engedély megkérhető.

Nem olyan régen hallgattuk meg a Bírói Hivatal elnökének a beszámolóját, aki rendkívül büszke arra, hogy az e-ügyintézés hogyan vezet be, és hogy a bíróságokon egyébként milyen infrastrukturális fejlesztések voltak az informatika terén. Ezeket az újításokat nyugodtan lehetne használni, és egy-egy bírói engedély rendkívül gyorsan beszerezhető, semmivel nem lassabban, mint egy ügyészi engedély. Itt is a bíró egy személyben jár el, egyes eljárásban jár el. A nyomozási bíró mindig így teszi, és ez az engedély semmivel nem volna lassabb, mint az ügyészi engedély, viszont garanciális szempontból mindennek megfelelné.

Ezért állok értetlenül az előtt, hogy miért ne lehetne ezt bevezetni, és miért ne lehetne egy soron kívüli eljárást mellé tenni ennek a rendelkezésnek. Semmilyen hátrányt, semmilyen idővesztést egyébként az intézkedés nem szenvedne ahhoz képest, mint ha ügyészi engedélyhez kötnénk. Ugyanis valóban, Zombor képviselő úr a vonatkozásban érvelt, hogy milyen jelentősége van annak, hogy ezeket az eljárásokat gyorsan, soron kívül lehessen lefolytatni. Egyetértek képviselő úr, tökéletesen, önnel, mert az az társadalmi érdek, hogy mondjuk, rossz minőségű vagy hamisított gyógyszer ne kerülhessen forgalomba, az rendkívül erős társadalmi érdek.

Csak azért mondom, hogy itt most a garanciális jogok és ez az erős társadalmi érdek egészen nyugodtan összhangba hozható. Itt nem állunk szemben azzal a dilemmával, hogy a hatékonyság vagy a garanciális jogok érvényesüljenek, és hogy ebben a kényes egyensúlyban melyiknek a javára billentsük a

mérleget. Mert itt ez elérhető, rendkívül egyszerű módon. Ezért nem értem a kormánynak e tekintetben az ellenállását. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem önöket, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Most megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Nem kíván válaszolni a vitában elhangzottakra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a köztársasági elnök úr által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. november 22-ei ülésnapján elfogadott, az **egyes állami és önkormányzati tulajdonú ingatlanok ingyenes átadásáról** szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és a módosító javaslat vitája. A köztársasági elnök úrnak aláírásra megküldött törvény szövege T/12734/11., a köztársasági elnök úr levele T/12734/12. számon a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslata T/12734/14., jelentése pedig T/12734/15. számon ugyancsak a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. A Törvényalkotási bizottság csak többségi véleményt jelzett, amelynek előadója Salacz László képviselő úr, tehát a 15 percet a képviselő úr szabadon felhasználhatja. Ön é a szó, parancsoljon!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2016. december 8-ai ülésén a házszabály 78. § (3)-(4) bekezdése szerinti eljárásában a tagok megtárgyalták a T/12734. számú, az egyes állami és önkormányzati tulajdonú ingatlanok ingyenes átadásáról szóló törvényjavaslatot, amelyet a köztársasági elnök megfontolásra visszaküldött, és kialakították arról álláspontjukat.

A bizottság a köztársasági elnök úr észrevételeinek figyelembevételével a házszabály 78. § (3) bekezdése alapján módosító javaslat benyújtásáról döntött, így mérlegelve a köztársasági elnök úr átiratában foglaltakat, a bizottság álláspontja szerint a törvény változatlan tartalommal való ismételt elfogadására van szükség.

A köztársasági elnök úr indoklásában kifejtette, hogy a törvény megalkotásának jogalkotói célja az Erzsébet tér mint közpark állami feladatként való üzemeltetésre való átvétele. A köztársasági elnök úr kifogásolta, hogy a tulajdonos önkormányzattal nem történt egyeztetés a törvényjavaslat előkészítése során.

A bizottsági ülésen az államtitkár úr megnyugtató választ adott arra, elmondta, hogy a térnek jelen-

tős része már most is állami tulajdonban van. A háttérmaradt területnek az átvételét illetően a vagyoni kötelezettségvállalását is az állam vállalja át. Szeretném még tájékoztatni önöket, hogy a törvényjavaslat elfogadásának és kihirdetésének várható időpontjára, valamint a hatályba léptető rendelkezésére tekintettel az átadás időpontjának december 31-ére történő módosításával biztosítható, hogy az átadás időpontja a jogbiztonság követelményének megfelelően a törvény kihirdetését és hatályba lépését követő időpontra essen.

Kérem, hogy támogassák a javaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdezem az előterjesztő képviselőjében Aradszki András államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni. *(Dr. Aradszki András szólásra emelkedik.)* Igen, kíván. Tájékoztatom államtitkár urat, hogy összesen a zárszóval együtt 10 perc időkeret áll rendelkezésre. Amennyit most elhasznál, annyival kevesebb idő jut majd a 10 percből a zárszó elmondására. Államtitkár úr, ön é a szó, parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! A nemzeti vagyonról szóló törvény sarkalatos törvényként meghatározza a nemzeti vagyon megőrzésének, védelmének és a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodásnak a követelményeit. Rendelkezik az állam és a helyi önkormányzat kizárólagos tulajdonának és kizárólagos gazdasági tevékenységének köréről, továbbá a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon elidegenítésének korlátairól és feltételeiről.

A törvény alapján az állam, illetve a helyi önkormányzatok kizárólagos tulajdonába sorolandók a nemzeti vagyonba tartozó terek és parkok. A nemzeti vagyonról szóló törvény rögzíti azonban azt is, hogy ha törvény a helyi önkormányzat feladatát más helyi önkormányzat feladatákként vagy állami feladatként, illetve állami feladatot helyi önkormányzat feladatákként állapítja meg, a feladat ellátását közvetlenül szolgáló és ahhoz szükséges helyi önkormányzati, illetve állami vagyonnak a feladatot átvevő részére történő tulajdonba adása nyilvántartási értéken való átvezetéssel ingyenesen megtörténhet.

(12.50)

Jelen törvényjavaslat célja tehát, hogy a javaslatban felsorolt közparkok és egyéb közterületek kialakítása és fenntartása feladatának átadása mellett a feladat ellátását közvetlenül szolgáló és ahhoz szükséges állami és önkormányzati tulajdonú közpark, illetve ilyen funkciót betöltő ingatlanok ingyenesen az önkormányzatok, illetve az állam tulajdonába kerüljenek. A törvényjavaslatban a Ma-

gyarország helyi önkormányzatairól szóló, a nemzeti vagyonról szóló, valamint az állami vagyonról szóló törvények alapján a parkingatlanokhoz kapcsolódó kötelező feladatok átadásáról, valamint a közfeladat ellátásához szükséges 35 állami tulajdonú ingatlan 22 helyi önkormányzat részére történő ingyenes átadásáról történik rendelkezés.

Ezen túl és ezek között a törvényjavaslat a Budapest V. kerületi Erzsébet tér részét képező, a közpark fenntartásához kapcsolódó, a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában álló további négy ingatlan állami tulajdonba adásáról is rendelkezik. Fontosnak tartom kiemelni, hogy a törvénytervezetben meghatározott vagyonszámbavétel az érintett ingatlanok a nemzeti vagyon körén belül kizárólagos tulajdonban maradnak. A nemzeti vagyon fogalomrendszere alapján a kizárólagos állami és önkormányzati tulajdoni vagyonelemek a nemzeti vagyontörvényben foglalt szűk kivételektől eltekintve nem idegeníthetők el. A vagyonkezelői jog jogszabályon alapuló, továbbá az ingatlanok közérdekből külön jogszabályban feljogosított szervek javára alapított használati jog, vezetékjog vagy ugyanezen okból alapított szolgalmat, továbbá a helyi önkormányzat javára alapított vezetékjog kivételével nem terhelhetők meg, biztosítékul nem adhatók, azokon osztott tulajdon nem létesíthető.

2006 és 2016 között 653 önkormányzat 1117 állami tulajdonban lévő ingatlant kapott ingyenesen nagyrészt településüzemeltetési és településfejlesztési feladataik ellátására. Az elmúlt nyolc évben az állam majd' 44,5 milliárd forint értékű ingatlan vagyont bocsátott rendelkezésre ingyenesen az önkormányzatok számára, és adta tulajdonba. Ugyanebben az időszakban 18 közhasznú szervezet és 18 egyház kapott 22-22 állami tulajdonú ingatlant ingyenes tulajdonba.

Tisztelt Országgyűlés! 2016. november 22-én az Országgyűlés már megszavazta az önök előtt fekvő törvényjavaslatot, amelyet köztársasági elnök úr alkotmányos jogával élve küldött vissza a tisztelt Ház részére megfontolásra. A köztársasági elnök úr kifogásolta, hogy a tulajdonos önkormányzat döntésének mellőzésével kerül sor az Erzsébet tér mint közpark állami feladatként történő üzemeltetésére, illetve annak átvételére, kifogásolta továbbá azt is, hogy az előzetes egyeztetés az Erzsébet tér részét képező ingatlanok átadása tekintetében a Fővárosi Önkormányzattal elmaradt.

A kormányzat álláspontja ebben a kérdésben világos. Eszerint a tulajdonátruházás jogalapja a nemzeti vagyonról szóló törvény azon rendelkezése, amely szerint, ha a törvény helyi önkormányzat feladatát továbbiakban állami feladatként állapítja meg, akkor ez esetben ennek a feladatnak az ellátását közvetlenül szolgáló és az ahhoz szükséges vagyonelem tulajdonjoga ingyenesen átruházásra kerül. E szabály alapján a tulajdonos helyi önkormányzat külön döntése a kérdéses vagyonátadás tekintetében nem törvényi eljárás. A nemzeti vagyonról szóló törvény hivatkozott rendelkezése alapján törvényben

kell rendelkezni a feladatátadásról, és ezzel összefüggésben a vagyon tulajdonjogának átruházásáról is, amelynek jelen törvényjavaslat eleget tesz.

A törvényjavaslat vitájának lezárásaként újból köszönetet kell mondanom a Törvényalkotási bizottság tevékeny közreműködésének, és annak a módosító indítványnak az elfogadása, ami előttünk fekszik, amely a köztársasági elnök úr döntése, illetve visszaküldése miatt technikai jellegű módosításokat tartalmaz, természetesen indokolt és elvárt. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájközzétek önt, hogy 4 perc 18 másodperc időkeret áll majd az ön rendelkezésére a zárzó elmondására. Most megkérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván felszólalni a vitában. A vita időkeretes, az időkeretet a hirdetőtábla tartalmazza.

Elsőnek az MSZP képviselőcsoportjából Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Aki végigkísérte ennek a törvénynek itt a Házban az útját, valamint tüzetesen tanulmányozta az ezzel kapcsolatos anyagokat, többek között azt is, amit a köztársasági elnök úr küldött a parlament számára, az valahogy egy ilyen tudathasadásos állapotba kerül. Megpróbálom megvilágítani, hogy miért.

Egyrészt a törvényjavaslat első része 35 esetben az önkormányzatok számára állami tulajdonú ingatlanokat biztosít annak az érdekében, hogy az adott városokban, településeken lévő közparkok üzemeltetése normális mederben folyhassék; többek között azért, mert ezeken a településeken az adott közpark területén kisebb-nagyobb tulajdoni hányadban állami tulajdonban voltak egyes területek, és ez akadályozta azt, hogy normál módon üzemelhessenek ezek a közparkok. Azt gondolom, hogyha ezt az ember így végiggondolja, akkor arra a következtetésre juthat, hogy ez egy teljesen normális, érthető és indokolható folyamat. Hiszen valóban, azok a területek, amelyeket egy adott önkormányzat üzemeltet, legyenek az önkormányzat tulajdonában. Azt gondolom, hogy ilyen esetben az adott közparknak a fejlesztése is sokkal egyszerűbb. Ez egy teljesen érthető és indokolható dolog.

Ugyanakkor, amikor tovább olvassa a törvényt, egy nagyon érdekes megállapításra juthat, tudniillik, hogy van egy olyan terület, ahol ennek pont a fordítottját próbálják meg a törvényben megfogalmazni. Nevezetesen azt, hogy Budapesten az Erzsébet teret, ami önkormányzati tulajdonban van, állami tulajdonba vennék. Az ember először értetlenül áll, hogy vajon miért. Ha az állam nem képes az ország 35 különböző területén ezeket a parkokat valóban normális módon üzemeltetni, hiszen egyébként sem szervezete nincs ehhez, sem személyi feltételek nem adóttak, akkor vajon mi indokolja azt, hogy a főváros

közepén lévő teret állami tulajdonba vegyük? Tulajdonképpen végigolvasva az indoklást, erre nem kapunk választ.

Egyetlenegy mondat van leírva, hogy állami feladatként határozza meg a közparkok üzemeltetését. És vajon a másik 35 esetben? Vidéken egyébként ott Abaligetől Békéscsabáig vagy Debrecentől Zalaegerszegig ez nem igaz? És itt a fővárosban pedig ez jelenik meg érvként, hogy itt az állam szeretné üzemeltetni? Vagy az állam feladatként fogalmazza meg magának a közpark üzemeltetését? De ugyanakkor maga az előterjesztés is saját magának mond ellent, hiszen az állam tulajdonába szeretné ezt vonni, de nem kívánja üzemeltetni közparkként ezt a területet, mert azt azonnal az V. kerületi önkormányzat kezelésébe adná, sőt forrásokat is biztosítana hozzá, hogy az állami tulajdonban, de mégis önkormányzati kezelésben legyen.

Miért nem jó ott, ahol ez van önkormányzati tulajdonként? Hiszen az önkormányzat az, aki valóban ismeri az emberek valós elképzeléseit egy ilyen közpark üzemeltetésével kapcsolatban. Önök ennek mégis az ellenkezőjét teszik, és nincs rá indok. Senki nem érti, hogy ez miért történik. Ráadásul, ugye, nagyon sajátos eljárási formában teszik ezt, szemben az önkormányzatokkal kapcsolatos önkormányzati törvénnyel, ami előírja azt, hogy ilyen esetben, amikor önkormányzati tulajdon kerül állami tulajdonba, akkor az adott képviselő-testület, jelen esetben a Fővárosi Közgyűlés véleményét ki kell ebben az ügyben kérni. A Fővárosi Közgyűlés nem tárgyalta ilyet.

Itt nem arról van szó, hogy ezt állami tulajdonba veszik. Ezt a területet elveszik. És gondolják végig, hogy egy főpolgármester vagy egy Fővárosi Közgyűlés számára mennyire megalázó ez az egész történet így, ahogy ez lejátszódott! Tulajdonképpen, hogyha abból indulunk ki, amit önök indoklasként hoztak fel, hogy állami feladatot szeretnének megfogalmazni erre a területre, akkor most elkezdhetünk izgulni, hogy az elkövetkezendő időszakban nehogy véletlen a turizmusra vagy az állattartásra gondolják úgy, hogy az állami feladat, mert ebben az esetben, akinek szállodája van vagy étterme van, az mindenki izgulhat; nem beszélve arról, aki meg, mondjuk, állatokat tart. Mindenki izgulhat, hogy ezt el fogják tőle venni, mert az állam úgy döntött, hogy ez állami feladat. De van ilyen példa a magyar állam történetében, sokat is tudok mondani. A jelentős többsége az ilyen döntéseknek a Rákosi-időszakban, abban az időszakban valósult meg.

(13.00)

Tehát ez nem állami tulajdonba vétel, ez elvétel, elveszik ezt. Tudja, hogy mondják ezt a köznyelvben? Estandolás. Az értelmező kéziszótár szerint ez azt jelenti, hogy az erősebb jogán jogtalanul lefoglalja valakinek a tulajdonát, ezt jelenti az einstandolás. Gyermekkorai élményeim alapján, és bízom abban, hogy az államtitkár úrnak is ugyanaz az élménye

megvolt, A Pál utcai fiúkat olvasva jelent meg ez a szó először az én életemben, az einstandolás. Ott is elég gusztustalan volt az ehhez fűződő történet, és az én meglátásom szerint most is elég gusztustalan ez.

Annak, aki ezt a regényt írta, Molnár Ferencnek hívják, rendkívül tanulságos mondata van az einstandolásról. Azt mondja az einstandolásról: „Ez a csúf német szó azt jelenti, hogy az erősebb hadi-zsákmánynak nyilvánítja azt, amit elvesz, és aki ellenállni merészel, azzal szemben erőszakot fog használni. Az einstand tehát hadüzenet is. Egyszer-smind az erőszaknak, az ököljognak és a kalózzuralomnak rövid, de velős kijelentése.” Ezt Molnár Ferenc fogalmazta meg, ma is helytálló, ma is igaz. Önök hadat üzentek Budapestnek, hadat üzentek az itt élő embereknek.

Tudja, ha nem kapnak normális választ arra, hogy miért akarják elvenni ezt a területet a fővárostól, tőlük miért akarják elvenni, akkor kitalálják vagy találgatni kezdenek, hogy miért. Most volt arra idő, hogy beszéljek a választókerületemben lévő állampolgárokkal, hiszen a köztársasági elnök úr visszaküldte a parlamentnek. Ez az idő elegendő volt arra, hogy beszélgessek a választópolgárokkal, és elmondják, hogy ők mit gondolnak, miért csinálja ezt az állam. Tudja, miket mondanak? Az, aki viccelődni akar, azt mondja, hogy azért, mert kisvasutat építenek. (*Derültség.*) Valaki azt találta ki, lehet, hogy stadion lesz. Aki kicsit komolyabban vette ezt a kérdést, és ezen már el kell gondolkodnunk, az azt mondja, hogy lehet, hogy az óriáskerék helyett, ami ott van magántulajdonban, és bizonyára kellemes hasznot hajt annak, aki azt üzemelteti, egy még nagyobbat akarnak odaépíteni; ez az egyik verzió. A másik verzió az, hogy építenek oda kaszinót, Vajna-féle kaszinót. A harmadik verzió az, hogy szállodát, hiszen ott már van olyan, akinek résztulajdona van az adott tér üzemeltetésében, őt Ráhelnek hívják. Aztán van, aki kombinálni kezdett, ő pedig azt mondja, hogy lesz itt kaszinó is, és lesz itt szálloda is. Gondolom, majd mindenki figyelemmel fogja kísérni, hogy mi szükség volt arra, hogy ezt a területet állami tulajdonba vegyék.

A tanulság számomra és gondolom, mások számára is az, hogy ma a mai Magyarországon senki és semmi nincs biztonságban, ma önök bárkitől bármit einstandolhatnak. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon-nagyon sajnálom, hogy nem Fónagy államtitkár úr van most itt, aki annak idején ezt a törvényjavaslatot a Ház elé bocsátotta, és a vitában részt vett, már csak azért is, mert szerettem volna szembe-síteni egy mondatával. Ez a következőképpen szól, a vitában a kérdésemre a következőt válaszolta éppen

az egyeztetés kapcsán: „A Vörösmarty tér tekintetében a főváros fenntartotta az igényét, ezért az egyetértés érdekében ez a javaslat csak az Erzsébet térrel foglalkozik.” Tudniillik az államtitkár úr ezt megelőzően arról beszélt, hogy a Vörösmarty tér is felmerült ilyen értelemben, hogy azt is az állam magához kívánja vonni, de éppen azért, mert azzal kapcsolatban nem volt egyetértés, de az Erzsébet térrel kapcsolatban volt egyetértés, csak az Erzsébet teret vonja magához az állam.

A TAB ülésén direkt ezt a jegyzőkönyvi részletet is felolvasták a képviselő-kollégáim, hogy vajon ott milyen válasz születik, és önök nagyon elegánsan vagy inkább kevésbé elegánsan, de kikerülték, hogy válaszoljanak erre a történetre, hogy valójában akkor Fónagy államtitkár úr mire utalt. Vagy esetleg tán, ne adja a Jóisten, nem is mondott igazat? Ami annál is súlyosabb, mert a másik kérdésem az Erzsébet térrel kapcsolatban az lett volna, hogy ennek a közösségi térnek a megteremtése valójában mit jelent, mert eléggé hányatott sorsa volt ennek az egész térnek a Gödör kialakulásától kezdve, ami valójában a Nemzeti Színház lett volna, annak a helye lett volna és így tovább. Mindegy, most már valami konszenzus kialakult a tér használatát illetően, egyfajta építészeti arculatot is kapott, noha elég furcsa, hogy egy negatív forma gyakorlatilag ez az építmény, ami ezt a klubhelyiséget tartalmazza. Mindazonáltal ez a fajta megfogalmazás arra engedett következtetni, hogy talán itt egyfajta továbbépítésről lesz szó, de megnyugtatt az államtitkár úr, hogy erről szó sincsen, ez csak ilyen irodalmi fordulat, hogy a közösségi tér megteremtése, maga ez az Erzsébet tér legyen kulturált állapotba hozva, és azt sokan tudják használni. Ezek után meg kell hogy mondjam, már ebben is kételkedem.

Tehát azt szeretném kérni, államtitkár úr, hogy most legyen szíves, ezen jegyzőkönyvi részlet alapján egyértelműsítse számomra, hogy mire gondolt Fónagy államtitkár úr, amikor ezt a mondatot mondta, vagy mire nem gondolhatott, illetve a közösségi tér megteremtése kapcsán tegyen egyértelmű nyilatkozatot, már csak a jegyzőkönyv számára is, hogy lesz itt továbbépítés vagy sem.

Mindazonáltal összességében pedig azt kell hogy mondjam önöknek, hogy nem tudom, valójában mire gondolnak, hogy mire jó a köztársasági elnöki funkció, illetve azon belül mire jó az, hogy a köztársasági elnök úr élhet a vétőjogával, tehát kimondhatja azt, hogy egy törvényjavaslatot ő nem akar aláírni, és visszaküldi megfontolásra a Háznak. Áder köztársasági elnök urat önök választották kétharmaddal, az vitán felül áll, fideszes képviselő volt, tehát az önök embere, de pont önök csúfolják meg azzal, hogy nem veszük komolyan ezeket a jelzéseket tőle.

Megmondom őszintén, ezzel együtt persze az egész köztársasági elnöki intézményt is csúfság tárgyává teszik, hogy ennyire méltánytalanul bánnak az ő kezdeményezéseivel. Számomra ez is, megmondom őszintén, értelmetlen, értelmezhetetlen, és rendkívül megalázó szituáció ezt még csak végigasz-

szisztálni is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony, jegyző asszony. Tisztelettel kérdezem a képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, 4 perc 18 másodperc áll rendelkezésére, hogy ennek keretében kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Aradszki András jelzésére:)* Igen, kíván válaszolni. Parancsoljon! Aradszki András államtitkár úré a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Hiszékeny Dezső képviselőtársam felvetésére annyit tudok mondani, hogy ez a téregyüttes jelen pillanatban sem egységes tulajdonosi szerkezettel bír, jelentős része állami tulajdon, másik része meg önkormányzati tulajdon. Nyilvánvaló az, hogy e tekintetben a kezelését, illetve az ahhoz szükséges feladatok elvégzését azért egy egységes tulajdonosi szerkezetben könnyebb elvégezni, mint anélkül, ez is lehet az egyik indok. A másik indoka nyilvánvalóan az, hogy itt azért feladatátvállalás is történik. Ez a feladatátvállalás indokolt abból a szempontból is, hogy egységes tulajdonosi szerkezetben ezt könnyebb kialakítani.

Őn nagyon benne van ennek az einstandolásnak a tematikájában, de azért el szeretném önnek mondani, hogy az én emlékeim szerint úgy volt, hogy az '50-es években nem állami, nemzeti vagyomból származó vagyontárgyakat tulajdonítottak el, hanem olyan vagyontárgyakat, amelyeket a magánemberek, a családok és a nemzet tagjai több száz éven keresztül felhalmoztak, amelyekért megdolgoztak, azokat vitték el ilyen nagyon kemény ávós, ÁVH-s legények, akiknek az utódai a mögöttem lévő padsorban is ülnek; nem mindenki, jelzem, de azért vannak közöttük. *(Hiszékeny Dezső: Nektek is van egy pár!)* Tehát ebben einstandolásról beszélni azért egy kicsit nehézkes dolog lett volna, és igazán indokolt lett volna Bárándy képviselő úr hozzászólása, már csak abban a kérdésben is, hogy tisztán lássuk, hogy nem magántulajdonnak az állami tulajdonba vétele van, hanem egy sarkalatos törvény *(Dr. Varga László: Ilyen hülyeségeket beszéltek, eszméletlen!)* rendelkezéseinek a hatályosulását látjuk a törvényjavaslatban, amelynek az a lényege, hogy olyan vagyontárgy kerül önkormányzati tulajdonból állami vagyonba, ami nem elidegeníthető, nem megterhelhető, és nem lehet osztott tulajdont sem rajta kialakítani.

(13.10)

Ebből következik, hogy azok a szöveges beszédek, amiket ön az Újpesti Piacon az ott lévő emberek szájába adott - feltételezésem szerint -, teljesen megalapozatlanok. Önnek mint felkészült képviselőnek el

kellett volna magyaráznia ezeknek az embereknek, hogy szó sem lehet erről, mert ez az állami tulajdonba kerülő föld a későbbiekben sem idegeníthető el és nem terhelhető meg.

Én úgy gondolom, hogy azok a feltételezések, amiket ön előadott, nagyon jól hangzanak itt, és nagyon jól mutatja egy MSZP-s politikus hozzáállását olyan kérdésekhez, amelyekben nekik már gyakorlatuk volt, de akkor nem állami tulajdonba vettek önkormányzati tulajdonú területeket a nemzeti vagyronról szóló törvény alapján, hanem egyszerűen erővel einstandolták el a magánemberek vagyonát. Úgyhogy nagyon rosszízű volt ez a felvetése, engedje meg, képviselő úr.

Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak: a törvény nem ír elő egyeztetési kötelezettséget. A törvény ilyen szempontból - ahogy mondtam is a korábbi hozzászólásomban - még az önkormányzat hozzájárulását sem követeli meg. Nyilvánvaló, hogy az egyeztetésnek vannak olyan szintjei, amelyeket - miután törvényi szabályozása nincs ennek - lefolytathatnak úgy a felek, hogy egyébként annak a formája nincs rögzítve, és lehet, hogy egyik egyeztető fél ezt egyeztetésnek tekinti, a másik utólag azt mondja, hogy ez nem is volt igazán egyeztetés.

Valóban igaz, hogy fontos észrevételezése a közársasági elnök úrnak az, hogy a jövőre nézve ezeket az egyeztetéseket sokkal precízebben és sokkal szabályozottabban lehet majd lefolytatni, de ettől függetlenül a törvényjavaslat indokoltsága és tartalma megfelel a hatályos jogszabályoknak, ezért annak elfogadását javaslom. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra még a mai ülésnapunkon sor kerül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az azonnali kérdések tárgyalására 14 órakor kerül sor. Addig szünetet rendelék el. 14 órakor találkozunk itt az üléssteremben. Köszönöm a megtisztelő jelenlétüket.

(Szünet: 13.12-14.04)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Móring József Attila és Szávay István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat, az **azonnali kérdések** órája következik.

Gógös Zoltán, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Szó nélkül túri Miniszterelnök Úr, hogy Szolnok Fideszes polgármestere alpári stílusban gyalázzon közösségük érdekében fellépő idős hölgyeket? Majd összevissza hazudozva próbálja menteni a menthetlent?”** címmel. Gógös Zoltán képviselő úré a szó, parancsoljon!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Nyilván nem kell elmondanom töviről hegyire a sztorit, mert biztos hallotta, de ha nem, akkor annyit elmondanék róla,

hogy pár héttel ezelőtt Szolnokon történt egy nagyon csúnya eset a városi közgyűlésen, amikor a jogaikért, egy közösség jogaiért kiálló idős hölgyeket nevezett meg úgy a polgármester, amit én most nem szeretnék kimondani, viszont azt gondolom, hogy ebben mind emberileg, mind politikusként óriási hibát vétett, és ezt ő, úgy látszik, nem hajlandó elismerni. Ezért vártuk, hogy majd a Fidesz frakciójából vagy a Fidesz vezetéséből valaki megnyilatkozik ebben az ügyben, és legalább elmondja, hogy neki mi az álláspontja erről az ügyről. Lázár János erről mondott valamit, hogy miután jó fideszes, ő majd magánemberként elmondja neki, de mindenképpen megvédi; én meg azt gondolom, hogy a védhetlent nem nagyon kellene védeni. Ugyanis az a probléma ezzel, miniszterelnök úr, hogy ha valaki gyerekkortól - mondjuk, erre hál' istennek jó volt az a többgenerációs együttélés, amiben én is éltem - nem tanulja meg az idősök tiszteletét, akkor az már később nem is fogja. Ha ez viszont egy kormányzati politika része, és csak látszatintézkedéseket tesznek idősügyben, majd utána annak kapcsán a frakcióvezetőjük még a teljes időstársadalmat hülyének is nézi egy mondatával, hogy azért nem lehet postással kivitetni az utalványt, mert akkor azt hinnék, hogy minden hónapban jár, ez nem az a politika, ami azt bizonyítaná, hogy önök nem gondolnak arra, hogy valami-
kor majd megöregszenek.

Én arra lennék kíváncsi, miniszterelnök úr, hogy ön faluról milyen tanácsokkal vagy hogyan jött el annak idején, hogy mit kell az idősökkel kapcsolatban tenni, és mi az elképzelése erről, és hajlandó-e legalább, mondjuk, a polgármesterével kapcsolatban, amivel nyilván önnek van hatásköre, önnek van lehetősége valamilyen lépést tenni, mert úgy látszik, hogy ő ezt még mindig nem tartja komolynak. Ráadásul az volt a nagy baj, hogy még utána hazudott is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, amin aztán nyilván újra lebukott. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! Habár szokatlan, hogy ilyen életrajzi ihletettséggű kérdéseket tesz föl nekem, mégis azt hiszem, inkább megköszönöm, hogy kíváncsi a véleményemre. Én arra kérek mindenkit, önöket is beleértve, minden magyar parlamenti képviselőt és általában is mindenkit az országban, hogy adja meg a tiszteletet az idősöknek, adja meg a tiszteletet a hölgyeknek és különösen is adja meg a tiszteletet az idős hölgyeknek.

A másik dolog, amit tudok önnek válaszolni, az úgy hangzik, hogy fölfogásom szerint az a helyes, hogy ha valaki hibát követ el, akkor azt rendezze a lovagiasság szabályai szerint. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces válaszra Gógös Zoltán képviselő úré a szó. Parancsoljon!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm. Tudja, miniszterelnök úr, annak idején mi a dédit mindig kiültettük a kiskonyha elé, s minden reggel elmondták, hogy lyukas a tető, mi meg nem vettük komolyan. Egyszer aztán beázott a ház, és akkor utána elkezdtek komolyan venni, amit mond, nagyon komolyan. Én meg úgy gondolom, hogy önök továbbra sem akarnak ezzel az üggyel komolyan foglalkozni.

Remélem, hogy én is, ön is és itt sokan még hosszú és békés öregkort érünk meg, de majd ne lepődjön meg, miniszterelnök úr, ha ez a felfogás, amit mondjuk, az ön polgármestere képvisel, továbbmegy, és nem lesz megfelelő ellenlépés, azt eredményezi, hogy majd egyszer, amikor szól, és már harmadszor szól, hogy segítsen már önnek valamikor, amikor majd rászorul, és hasonló választ fog kapni, ne lepődjön meg ezen, miniszterelnök úr. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces válaszra miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Ha barátságosan tónusra vált, akkor engedje meg, hogy kövessem, és földézzem, hogy én nem emlékszem arra, hogy ön tiltakozott volna, amikor az ön miniszterelnöke Őszödön az egész országot trágár szavakkal illette. Arra sem emlékszem, hogy valaha is szóvá tette volna az akkori miniszterelnök sértő trágárságát. Ezért azt kell mondanom, hogy szerintem ön most itt egy farizeus, szemforgató és képmutató álláspontot képvisel. Köszönöm a figyelmet. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból: Így van!- Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Vona Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Mi változott a Fidesz migrációs politikájában?”** címmel. Vona Gábor képviselő úré, elnök úré a szó.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az érvénytelen népszavazás utáni lépéseivel ön bebizonyította, hogy nem az ország valódi biztonsága érdekli, hanem a szajré. Ha önt az ország valódi biztonsága érdekelt volna, illetve az alaptörvény-módosítás, akkor már réges-régen megszüntette volna a letelepedésikötvény-bizniszt, ami egy gazdaságilag indokolhatatlan, korrupt, biztonságpolitikai szempontból pedig életveszélyes konstrukció. Ha ezt megtette volna, ha nem lett volna önnek fontos a szajré, akkor megszavazta volna az Országgyűlés az alaptörvény-módosítást. De ön nem tette meg *(Zaj, közbeszólások a kormánypartok soraiból.)*, nem tette meg, s

nemhogy nem tette meg, miniszterelnök úr, hanem Irakban egy újabb irodát nyitott. Uram ég! Irakban, az ISIS-terroristák közvetlen szomszédságában ön, miniszterelnök úr, egy újabb letelepedésikötvény-irodát nyitott, azt üzenve, hogy ha az ISIS-terroristáknak forró a lába alatt a talaj, akkor nyugodtan jöjjenek ebbe az irányba. És ebben a helyzetben, miniszterelnök úr, ön kétségbeesve kapaszkodik az Alkotmánybíróság határozatába, olyan kétségbeeséssel, mint annak idején, a 2000-es olimpián Eric, az angolna a medence szélébe; dobálja, éig dobálja a kalapját, miközben ha valaki elolvassa az Alkotmánybíróság indoklását, a különvéleményeket, akkor abból nem az fog kijönni, hogy az alkotmánymódosításra, az alaptörvény-módosításra nincs szükség, hanem pont az ellenkezője, arra igenis szükség van. Nem mindegy, hogy mire tud hivatkozni az Alkotmánybíróság, milyen Alaptörvény áll a rendelkezésére.

Miniszterelnök úr, ebben a helyzetben ön három dolgot tesz: a saját alaptörvény-módosító javaslatát a saját képviselőivel az Igazságügyi bizottságban folyamatosan leszavaztatja. Hát mi történt? A másik: a mohósága miatt, miniszterelnök úr, amiért nem volt képes lemondani a letelepedési kötvények bizniszéről, most bukott politikusként megy ki Brüsszelbe *(Zaj, közbeszólások a kormánypartok soraiból.)*, egy érvénytelen népszavazással és egy eredménytelen alaptörvény-módosítással a zsebében.

És miniszterelnök úr, amiért én önt ezzel szembeítem, amiért én ezt kimondom, ön személy szerint ellenem vezényel és a pártom ellen egy soha nem látott aljasságú lejárató kampányt. Azt kérdezem öntől, miniszterelnök úr: ennyire fontos ez a pénz? Ennyire fontos a szajré? Hát tényleg ide jutott? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Emlékeztetem magunkat arra, hogy a kérdés úgy hangzik, mi változott a Fidesz migrációs politikájában. A rövid válasz úgy hangzik, hogy semmi. A pályaudvar egy helyben áll; az a vonat mozog, amin ön ül, képviselő úr.

Mi az illegális bevándorlás megakadályozását továbbra is nemzeti ügynek tekintjük, szemben önökkel. Felfogásunk szerint önök pártpolitikai és taktikai kérdéssé züllesztettek egy, a jövőnk szempontjából kulcsfontosságú kérdést.

(14.10)

Az az értékelésünk, hogy önök képtelenek voltak felülemelkedni a saját hatalmi törekvéseiken. Önök saját magukat meghazudtolva becsapták a magyar emberekre. Mi azonban ebben nem követjük önöket, mi maradunk a magyar emberek oldalán, és ha kell, akkor önök nélkül, sőt, ha kell, akkor önök ellenében is meg fogjuk védeni Magyarországot a bevándorlás-

tól. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra megadom a szót. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Miniszterelnök úr, úgy látom, hogy ezzel a letelepedésikötvény-üzletággal én rátapostam az ön tyúkszemére. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból, köztük dr. Rétvári Bence: Odáig érsz.)* Ugyanis az a sajtóhadjárat és az a sajtóhisztéria, amit ellenünk irányított, az tényleg minden képzetelet alulmúl. Egyes sajtóhírek szerint ön házon belül azzal próbálja magyarázni ennek az intenzitását, hogy állítólag én négyszemközt, amikor négyszemközt találkoztunk, önt megfenyegettem, ráadásul a családjával.

Miniszterelnök úr, nézzen a szemembe! *(Derűtség a kormánypártok soraiban. - Orbán Viktor Vona Gábor szemébe néz és állja a tekintetét.)* Én önt nem fenyegettem meg, pláne nem a családjával nem fenyegettem meg, miniszterelnök úr, ugyanis ez nem az én stílusom. Ez az ön stílusa. *(Felzúdulás, közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* És ön ne a sajtóhiénait küldje rám, ne Terry Blackkel üzenessen, ne Árpival, a jó munkásemberrel próbáljon meg engem eltakarítani a politikai életből, hanem ha van még önben bátorság, akkor tíz év után végre álljon ki egy nyilvános politikai vitára, egy élő vitára, ami elől ön folyamatosan menekül, miniszterelnök úr! *(Felzúdulás, közbeszólások a kormánypártok soraiból, köztük: Nyugalom!)* Folyamatosan menekül a vita elől!

Azt kérdezem öntől, miniszterelnök úr: képes még ön tisztességesen és normálisan küzdeni, vagy önnek már csak a mocskolódás maradt? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Egyperces viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Hát, örülök ennek a karácsonyi hangulatnak... *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)* Fenyegetőzés ügyében csak annyit szeretnék mondani, hogy ember kell ahhoz! *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)*

Visszatérnék viszont a kérdésére... *(Dr. Apáti István: Mondja, aki páncélozott BMW-vel menekül, amikor lövik a sajtóját. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Apáti képviselő úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Idén áprilisban önök hazaárulónak nevezték azokat, akik nem szavazzák meg a kvótaellenes Alaptörvényt. *(Dr. Semjén Zsolt: Így van!)*

Amikor azonban szavazni lehetett volna, akkor a Jobbik nem szavazta meg. Önök súlyos hibát vétettek, ön személy szerint is a vizsgán megbukott. Most újabb javaslatokat tesznek, ha úgy tetszik,

nálam jelentkezik pótvizsgára. Pótvizsga nincs. Jelentkezését nem áll módomban elfogadni. Köszönöm a figyelmet. *(Nagy taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Mikor ismeri fel a kormány, hogy rossz az irány II.?”** címmel. Schmuck Erzsébet frakcióvezető asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ma a világ egyik legnagyobb kihívása az elszegényedés, a társadalmak kettészakadása az egyre több szegényre és az egyre kevesebb gazdagra. Ma a világ 65 leggazdagabb emberének annyi a vagyona, mint 3,5 milliárd embernek. A tendencia pedig az, hogy a szakadék egyre jobban nő az egyes országok között és az egyes országokon belül.

Sajnos ma Magyarországon is ugyanez a folyamat zajlik. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból, köztük: Ez nem igaz! - Az elnök csenget.)* A kormány ahelyett, hogy a gazdagok és a szegények, illetve a multik és a kis- és középvállalkozások közötti távolság csökkentésén dolgozna, pontosan az ellenkezőjét teszi, növeli a szakadékot. Önök azt mondják, hogy az emberek pártján állnak, de gyakorlatilag mindig a gazdagokat és a tőkét támogatják, a kicsiknek csak a morzsák jutnak. Ennek a kezdete az egykulcsos személyi jövedelemadó bevezetése volt, aminek az az eredménye, hogy a legmagasabb jövedelműek zsebébe 500 milliárd forintot tettek, és a legalsó 70 százalék zsebéből pedig 134 milliárd forintot vettek ki.

Most ez a társasági nyereségadó tekintetében kísértetiesen megismétlődik, amikor azt egykulcsossá teszik. Azoknak a nagyvállalatoknak, amelyeknek a nyeresége az 500 millió forintot meghaladja, 10 százalékkal csökkentik az adójukat, a kicsiknek pedig csak 1 százalékkal.

Mi ez, ha nem a multik megtámogatása és adóparadicsom létrehozása Magyarországon? Ráadásul a kormány rossz eszközöket is javasol, például a 15 százalékos minimálbér-emelés megvalósítására. A 15 százalékos minimálbér-emelés és a munkáltatói járulék 5 százalékos csökkentése összességében 15 ezer forinttal emeli a minimálbéres bérköltségét. Ezt a kis- és középvállalkozások nem fogják tudni kigazdálkodni, tömegesen fognak csódbe jutni.

Miniszterelnök úr, azt kérdezem, hogy nem kellene-e már irányt váltani, és valóban az alacsony jövedelmű emberekért *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* és a hazai kis- és középvállalkozásokért tenni. Köszönöm. Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Attól tartok, hogy ez a vita kívül van a logikus gondolkodás keretein. Mi mást kellene tennünk az alacsonyjövedelműek érdekében, ha nem emelni a minimálbért? Mi mást kellene tenni, ha a szakmunkás-minimálbért meg akarjuk növelni, mint hogy azt jelentősen, 25 százalékkal följebb tornázzuk? És ha ön szerint ez nem azoknak kedvez, akik a minimálbért keresnek, akkor kinek?

Ahelyett, hogy ön, nem a kormányt, félreértés ne essék, hanem az embereket meg az ő erőfeszítéseiket elismerné, és azt mondaná, hogy tulajdonképpen az egy komoly teljesítmény Magyarország munkavállalótól, talán még a munkaadótól is, hogy eljutunk oda, hogy egy állam, kormány egyfelől, munkaadók másfelől, munkavállalók harmadik oldalról meg tudunk állapodni egy 15 százalékos és 25 százalékos minimálbér-emelésben, és ez egy jó hír, ehelyett ön, számomra nem pontosan követhető, kifacsart logikával azt akarja nekünk elmondani, hogy ez rossz. Az LMP szerint ez rossz. Nem tudok mást mondani, mint hogy megdöbbenésemet fejezem ki amiatt, hogy az LMP szerint a 15 és 25 százalékos minimálbér-emelés rossz.

Nem tudok önnek jobb választ adni, külön malomokban örülünk. Szerintem a minimálbér-emelés jó, ön szerint rossz. Értelmes gazdaságpolitikai vita sajnos ezen az alapon ki van zárva. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egy percre frakcióvezető asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Miniszterelnök úr, azt kérdezte, mit kellett volna tenni. Nagyon egyszerűen azt tudom mondani, el kellett volna fogadni az LMP javaslatát. *(Derűltég a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)* Be kellett volna, be kellene vezetni a többkulcsos személyi jövedelemadó, és nem a munkaadói, hanem a munkavállalói járulékokat kellett volna csökkenteni. Ha önök elfogadják az LMP javaslatát, akkor az azt jelenti, hogy nemcsak a minimálbéresek bére növekedett volna, hanem mindazok több pénzt tudnának hazavinni, akik minimálbér fölött dolgoznak. Azoknak is, akik duplán átlagbért kapnak, tehát 500 ezer forint körül, azok is több mint 30 ezer forint nettóval vittek volna haza többet. Az önök javaslatára csak a minimálbéresek bére emelkedett, senki másé nem. *(Zaj, közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg miniszterelnök urat is. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: A reménytelen küzdelmet sem szabad feladni, tehát próbálkozni fogok. Először is, a minimálbér-emelés önmagában is jó. A második állítás, amit ön tett, hogy ennek

nincs összefüggése további béremelésekkel, az gyakorlatilag a mindennapi tapasztalatok szintjén nem állja meg a helyét. Mi azt tanultuk meg az elmúlt harminc évben, huszon-egynéhány évben Magyarországon, hogy amikor nő a minimálbér, akkor az némi késéssel, de az általános bérszínvonalat is fölfele tolja. Ez egy olyan összefüggés, mint az egyszeregy vagy a kétszer kettő négy. Még egyszer mondom, ezen az alapon nem tudunk egymással vitatkozni. De megértettem, hogy miért van ez így: azért, mert amit ön mond, az nem más, mint hogy az LMP adóemelését akar. Mi meg az adócsökkentés kormánya vagyunk, ezért nem is tudunk egy malomban örölni.

(14.20)

De talán három adatot mégis, ha elfogad tőlem. Az elmúlt hat évben 92 ezerről 318 ezerre nőtt az ingyenesen étkező gyermekek száma. 2010-zel szemben ma 735 ezer gyermek kap ingyenes tankönyvet, és Magyarországon ma 680 ezerrel többen dolgoznak, mint 2010-ben. Egy dolgot tehetünk: gratulálunk Magyarországnak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Horváth István képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Lássunk végre tényleg tisztán Kishantos ügyében, avagy kit is kell megmenteni kitől?”** címmel. Horváth István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Lássunk végre tényleg tisztán Kishantos ügyében, avagy kit is kell megmenteni kitől? Most már évek óta hallgathatjuk az ellenzék kiabálását mind az LMP, mind az MSZP, mind a Jobbik oldaláról, hogy tönkretettük az ország „egyetlen ökögazdaságát”. Az mindig is érdekelt, vajon bármelyikük tud-e másik működő ökögazdaságot mondani nekünk, vagy csak azért védik ennyire a környezetet, mert a kishantosi ügy úgymond jól eladható. Ez, amíg ilyen hangzatos támadásként kommunikálható, nagyon jó alapanyag az ellenzék számára. Volt is bőven kérdés, de sajnos a választ soha egyikük sem hallgatta meg, mert azt már tudjuk rég, hogy csak a szereplés számít, nem az igazság.

Ha meghallgatták vagy elolvasták volna a válaszokat, akkor nem lennének most kínos szituációban. Az Alkotmánybíróság múlt héten hozott egy határozatot az ügyben, és ez alkalommal is a magyar állam javára dőltek el a kérdések. Az eddigi összes perben hasonló döntések születtek. Nem tudom, ezúttal is ki és mire számított. Az ökögazdaság kölcsönkapott földön gazdálkodott, amiért elfelejtett fizetni, majd a végén csodálkozott, hogy más nyerte meg a földbérleti pályázatot, olyan, aki a bérleti díjat kifizeti. Bocsássanak meg az egyszerű fogalmazásért,

de én mindig törekszem arra, hogy ellenzéki képviselőtársaim is felfogják a történeteket. A kedves kollégák lelkesen kiáltottak farkast egy olyan bírósági döntésre, amelyben a szándék ugyan megvolt, csak nem tudni, mire.

Mellesleg minden tisztelem a Fővárosi Törvényszék azon szorgos bíráié, akik negyedóra alatt szövegeztek és gépeltek le kilencoldalnyi végzést. Az Alkotmánybíróság viszont nem dőlt be ennek a kiáltásnak és meghozta döntését. Nagyon remélem, hogy a témát le tudjuk végre zárni, hiszen az Alkotmánybíróság döntése egyértelművé teszi a helyzetet.

Kérem tehát, tisztelt miniszter úr: hogyan döntött az Alkotmánybíróság, mi ennek a jelentősége, és végre lezárul-e az ügy, véget érhet-e az ellenzék sárdobálása? *(Taps a kormánypartok sorában. - Moraj és taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt ellenzéki Képviselő! Örülök annak, hogy a jog és az igazság győzedelmeskedését önök ilyen harsogó üdvözléssel fogadják. Gratulációnak tekintem ezt, hiszen a kormány részéről, az FM részéről mi mindig azt mondtuk, hogy a jogszabályoknak, a törvényeknek maximálisan megfelelően járt el a Nemzeti Földalap Kishantos ügyében és más ügyekben, más földügyekben is. *(Gógös Zoltán: Három fideszes alkotmánybíróval!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Remélem, hogy ugyanezzel a hangerővel fogja majd megismételni azt, hogy igenis győzött az FM álláspontja, az NFA álláspontja az Alkotmánybíróság előtt is. Utolsó ütőkártyáját is kijátszotta ugyanis a kishantosi csapat, a kishantosi pártközpont *(Zaj az MSZP soraiban.)*, amely nem pusztán egy biogazdaság volt, hanem egyúttal egy eledező pártnak a központja is.

A földterületek hasznosításával kapcsolatban az Alkotmánybíróság megállapította ugyanis, hogy az az Alaptörvény előírásaival összhangban történt, tehát a 2010 után kialakított állami földhasznabérleti pályázati rendszer teljes mértékben jogszerű. *(Harangozó Gábor István: Ez az igazi szeggyen!)* A gazdák földhöz juttatását szolgálja ez a pályázati rendszer, ennek a szellemében jártunk el, és így fogunk eljárni a jövőben is. *(Gógös Zoltán: Amíg el nem zavarnak benneteket!)*

Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a döntéssel az is bebizonyosodott, hogy nincs igazuk azoknak, akik a kishantosi földek ügyében a magyar államot minden lehetséges fórumon, minden eszközt felhasználva támadni próbálták és próbálják. Az is várható volt, hogy a hangoskodásban is megnyilvánuló ellenzéki pártok most az Alkotmánybíróság szakmaiságát, az Alkotmánybíróság feladatellátását kifogásolják, Brüsszelhez fordulnak, csakúgy, mint a Greenpeace szervezet, de mi állunk ez elé.

Ahogy említettem, a magyar állam a törvényeknek megfelelően hasznosítja az állami földvagyonot ebben az esetben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egypérfesz viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Miniszter úr, köszönöm szépen a korrekt választát. Örülök annak, hogy az Alkotmánybíróság döntésének megfelelően most már lezárulhat a kishantosi földügy, és annak is örülök, hogy az Alkotmánybíróság egyértelművé tette, ha még az ellenzék számára ez nem is örömteli, hogy a 2010 utáni földtörvények egyértelműen jogszerűen, a vidéken élő emberek érdekeit *(Zaj az MSZP soraiban.)*, a családi gazdálkodók érdekeit szolgálták. Csak arra tudom biztatni miniszter urat, hogy - mint ahogy eddig is tette a Földművelésügyi, illetve Vidékfejlesztési Minisztérium - támogassa a vidéki gazdálkodókat, és az úgymond magyar politikai zavarkeltők mellett ne felejtse a brüsszeli diplomácia kivédését sem, annak érdekében, hogy a magyar föld a magyar emberek tulajdonába kerülhessen, és ezt a külföldi, brüsszeli döntéshozók ne tudják semmibe venni.

Gratulálok, miniszter úr, csak így tovább! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egypérfesz viszonzás illeti meg miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Elnök Úr! Azt hiszem, valamennyien láthattuk az ellenzék kirívóan gazdalenes megnyilvánulásait. *(Derűtség a Jobbik soraiban.)* Kétségbe vonják a jogállamiságot, kifogásolják azt, hogy a magyar földművesek földhöz jutnak, azt, hogy a vidéki családokért a kormány megtesz mindent, hogy az állami földet bérbe kapják, illetve tulajdonba. Nem meglepő ez. Ennek a Háznak a falai között már jó néhányszor kiderült az, hogy a magyar gazdák, a magyar földművesek csak a Fidesz-KDNP-re számíthatnak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! Ez így lesz a jövőben is. Számíthat ránk a magyar vidék, számíthatnak ránk a magyar földművesek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hiller István alelnök úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A BME-en kialakult helyzetről. Miért?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Alelnök úr jelzi, hogy elfogadja válaszádnak

Rétvári Bence államtitkár urat. Hiller István alelnök úr a szó. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Próbálkozzunk meg a lehetetlennel és beszéljünk a szakmáról. Azt szeretném mondani, államtitkár úr, hogy a Budapesti Műszaki Egyetem az ország egyik legtekintélyesebb felsőoktatási intézménye, egy olyan hagyománnyal rendelkező intézmény, hogy annak idején Nikola Tesla egy kis horvát faluban arról álmodozott, hogy egyszer Budapesten tanulhat, és ennek az egyetemnek lehet a diákja, aztán a világ egyik legjelentősebb felfedezője lett.

Most az a helyzet, hogy más hírek látnak napvilágot a Műszaki Egyetemről, haragos nyilatkozások, kizárás, több száz diák tiltakozó akciója és szenátusi határozat. A Budapesti Műszaki Egyetem szenátusa, rektora, dékánjai egy kivételével az ellen tiltakoznak, államtitkár úr, hogy kiszakítsák az egyik karukat, a gazdasági és társadalomtudományi kart az egyetem szerves kötelékéből, és egy másik egyetemhez, vélhetően az Eötvös Loránd Tudományegyetemhez tegyék, ahol részben ilyen képzés már van.

(14.30)

A szenátusi döntés ellenében december 5-én megjelent az államtitkárság, az önök minisztériumának államtitkársága közleménye, amelyben kezdeményezik, hogy mégis áttegyék ezt a kart.

Azt szeretném megkérdezni, hogy ha a professzorok, a dékánok, a rektor kiáll amellett, hogy az egyetem maradjon egységes, akkor miért van arra szükség, hogy szemben a tudással, szemben az egyetemi vezetéssel a minisztérium és annak államtitkársága úgy dönt, hogy mégis kiszakítja. Megteheti, de mégis miért? Legyen szíves, válaszoljon! *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A válaszra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először is örülök, hogy az utolsó előtti ülésnapon a Szocialista Párt megpróbál szakmai hozzászólásokat tenni ezen az ülészakán. Másrészt felhívnom a figyelmét képviselő úrnak és mindenki másnak is arra, hogy a minisztériumnak is, a kormánzatnak is az elsődleges szempontja nyilvánvalóan itt a hallgatók szempontja volt, hogy számukra a legideálisabbak legyenek a képzési körülmények, akár a gazdaságtudományi képzésben, akár a mérnöki képzésben a többi karon.

Éppen ezért az egyetemek döntését tartjuk elsődlegesnek, és arra tettünk kísérletet, hiszen ez egy hosszabb ügy, több hete, több hónapja húzódozó ügy-

ről van szó, hogy maga az egyetem próbáljon egy olyan munkacsoportot létrehozni, egy olyan belső egyeztetést elindítani, amelyek révén ezek a problémák megoldhatók, amelyek révén az egyetemen, házon belül lehet valamiféle megoldásra jutni. Elindult ez a folyamat, és ennek az lett az eredménye, hogy a gazdaságtudományi kar kari tanácsa összeült, pontosabban: szavazást tartott, és a 28 szavazati joggal bíró tag közül 20 írta alá, 20 értett egyet azzal, hogy legyen átalakítás a gazdaságtudományi karral kapcsolatban.

A kezdeményezés tehát nem kormányzati részből jön, hanem a kari tanács eléggé egyöntetű szavazása nyomán. Innentől kezdve egyértelmű, hogy a felsőoktatási törvény 20. §-ának (1) bekezdése lép életbe. Innentől kezdve a két szenátusnak kell eldöntenie, a Műszaki Egyetem szenátusának, illetőleg az ELTE szenátusának, hogy kívának-e élni ezzel a lehetőséggel, akarják-e, hogy 2017-től így változzon meg ennek a két egyetemnek a szerkezete. Ha a szenátusok ilyen döntést hoznak, akkor fenntartóként nyilván mérlegeljük, hogy ezt a döntést meghozzuk-e vagy sem. De azt hiszem, ha itt lépésről lépésre, az egyetem alsóbb döntéshozó fórumaitól a felsőbb döntéshozó fórumok felé haladva kialakul egy álláspont, itt megszületnek ezek a döntések, amelyek már a gazdaságtudományi karon, a legérzékenyebb helyen eléggé nagy arányban megszülettek, akkor utána fog a fenntartó döntést hozni.

Eddig mi igyekeztünk távol tartani magunkat és minél inkább a házon belüli megoldásra bízni az egyetemeket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra alelnök urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Akkor veselkedjünk neki ismét, mert az az ábra, hogy az önök által alkotott felsőoktatási törvénynek az a bizonyos hivatkozott paragrafus és szakasza azt mondja ki, hogy a fenntartónak áll jogában ezt a lépést megtenni. De önök nem várják meg a szenátusi döntéseket, hanem előre megmondják, hogy mi legyen. Történetesen, miközben itt beszélünk, az ELTE szenátusa ma tervez ülést, ön pedig kijelentő módon beszél.

A Budapesti Műszaki Egyetem szenátusa viszont már megtartotta ülését és azt mondta, hogy nem. Na most, a két dologból, bárhogy is rakom össze, semmiképpen nem jön ki az igen. Tehát, ha a két nemet összeadom, az a legősibb technikák szerint sem adja ki az igent. A tagadás tagadása lehetne igen, de itt a tagadás megerősítése áll, ezért kénytelen vagyok tagadni azt, hogy ön jó választ adott.

Így azt kell mondjam, hogy sajnos nincs igaza. Változtassák meg a döntést! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Rétvári Bence államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egyik egy javaslatot tettünk inkább, amikor Palkovics államtitkár úr megkérte a BME rektorát, Józsa Jánost, hogy vizsgálja meg a kialakult helyzetet, és tegyen intézkedési javaslatot, hogy miként lehet ezt megoldani. Ennyi döntést hozott eddig a tárca, ennyi döntést hozott eddig a fenntartó. Megvártuk a kar álláspontját, megvárjuk a két szenátus álláspontját, és utána kerül a kormányzat olyan helyzetbe, hogy bármiről döntést kell hozzon.

Bízunk benne, hogy itt az egyetemek vezető, kiváló tudósaink ebben a kérdésben is tudnak egy döntést hozni. Bízunk benne, hogy a kettő egy irányba mutat, és akkor egyszerűbb lesz mindnyájunk helyzete. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Terroristák segédletével épül a nemzeti nagytőke és a polgári Magyarország?”** címmel. Gyöngyösi Márton képviselő úr a szó. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Több alkalommal beszéltünk már itt, ebben a Házban Gaith Pharaon ügyéről; arról a szaúdi milliárdosról, akit az FBI és az Interpol köröz banki csalás, panamázás, bűnpártolás, felbujtás és terrorizmus finanszírozásnak gyanújával. Ez az illető itt, Magyarországon számos befektetéssel rendelkezik. Az elmúlt években szert tett a saját magáról elnevezett cégeken keresztül, strómanok közreműködésével, cégnyilvántartásban jól lekövethető módon számtalan műemlék jellegű épületre, Seregélyesen, Hőgyészen különböző kastélyokra, illetve itt, Budapesten az ön vejének a közreműködésével a volt Postabank-székházra, illetve beköltözött az ön tőzsomszédságába, a Cinege utcába, ugyancsak egy kastélyjellegű épület megvásárlását követően, miután a Külügyminisztériummal közös céget hozott létre.

Ezt követte a kormányzatnak egy igen zavaros kommunikációja, amelyből nem sok minden derült ki, illetve egymásnak ellentmondó nyilatkozatok, hogy hogyan és miként, milyen úton-módon került ez a jóember ide, Magyarországra, professzor-e, van-e ujjlenyomata vagy sincs, és milyen személyazonossággal rendelkezik. Ez sokáig vita volt. Ezt azonban a Belügyminisztériumnak sikerült tisztáznia, ugyanis Pintér Sándor kézjeggyel ellátva önök beazonosították ezt a jóembert. Ez a Pharaon az a Pharaon, akit az FBI köröz, és az is kiderült, hogy először vízummal érkezett ide, Magyarországra, utána pedig egy olyan vízummal, amelyet követően ez a jóember a Bevándorlási Hivatalnál tartózkodási engedélyt kapott, ami jó eséllyel még mindig érvényben van. *(Kontrát Károly: Nincs.)*

Most az a kérdés, hogy ha ez a jelenlegi állapot, akkor Gaith Pharaon üzleti tevékenysége ön szerint jelent-e nemzetbiztonsági kockázatot. Illetve hogyan tovább ezek után, miniszterelnök úr? Nemzeti, fideszes tőkésosztályt kívánnak építeni úgy, hogy a nemzetbiztonságot a sutba vetik, illetve nómenklatúrát építenek, és a nemzetbiztonság már nem is számít? Várom válaszát, miniszterelnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza Orbán Viktor miniszterelnök úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Hallom, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság ezt a kérdést a titkoszolgálati vezetők jelenlétében megtárgyalta. Sajnos, jobbikos nem volt jelen, így nehéz lesz tájékozódni az ügyben. Mindenesetre azt tudom mondani, hogy a szóban forgó úr nem tartózkodik Magyarországon.

És bár nem hiszem, hogy interpellációk tárgya lehetne a magánlakásom környékén lévő névsora, azt biztosan mondhatom önnek, hogy oda nem költözött be senki, amiről ön beszélt. Az egy álhír. Ott nem lakik ilyen nevű ember, sőt nem lakik senki. Az a bizonyos ház, amiről ön beszél, évek óta üresen áll. Sajnálom, hogy ezzel kell untatnom a tisztelt Házat. Akik pedig a szomszédomban laknak, nem hasonlítanak semmilyen arab milliárdosra. *(Derűltég a kormánypárti padosorokban.)* Azt hiszem, itt valami tévedés lehet.

Mindenesetre, ahogy ön is mondta, sokadjára teszi föl ezt a kérdést, ezért biztosan nem okoz meglepetést, ha ugyanarra a kérdésre ugyanazt a választ adom. A kormány megvizsgálta a szóban forgó személy magyarországi tevékenységét, és arra jutottunk, hogy az a magyar törvényeknek megfelel, és nemzetbiztonsági kockázatot nem rejt magában Magyarországra nézve. Ha persze azt kérdezi, hogy az amerikaiakra nézve, akik önöket általában ellátják információkkal, jelent-e, az egy nehezebb kérdés, ezen érdemes elgondolkozni. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra képviselő úr a szó. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Ez igencsak érdekes, hogy miniszterelnök úr már itt mindenkivel összefüggésbe hozza a Jobbikot, az Amerikai Egyesült Államok pedig éppen a Jobbiknak szolgáltatna információt ezzel a kérdéssel kapcsolatban.

Rossz hírem van, miniszterelnök úr, ha végignézi ezt az egész ügyet, azt láthatja, hogy nyilvános adatokból is el lehet jutni arra a következtetésre, amit én itt felsoroltam. Egy olyan emberről beszélünk, aki nem is rejtőzködik. Pharaon néven hozott létre több tucat vállalkozást, amelyek műemlék jellegű épületeket vásárolnak meg, többek között az ön tőzsomszédságában lévő is.

Itt van államtitkár úr, aki bizonyítani tudja, hogy a főnöke, Pintér Sándor írta meg azt a levelet, amit itt tartok a kezemben, amiben az ön melletti ingatlant is az ő tulajdonosi körébe sorolják. Az, hogy most ő ott lakik vagy nem ott lakik, nyilvánvalóan más kérdés.

Miniszterelnök Úr! Ön itt hosszan bizonygatta azt, hogy önök a migránsok ellen küzdenek, és a bevándorlás ellen. Jó lenne, ha nemcsak a szegény migránsok ellen, hanem a terrorizmust finanszírozó milliárdosokkal szemben is ilyen hatékonysággal lépnének föl, és nem a fideszes tőkés nomenklatúrát építgetnék. Nézzenek szembe, és szégyelljék magukat!

(14.40)

ELNÖK: Egyperces viszonzválasz illeti meg miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Természetesen továbbra is izgalmas kérdésnek tartom, hogy miképp lehetséges az, hogy ha valakit több évtizede köröz a teljes amerikai titkosszolgálat, mégsem sikerül soha, sehol nyakon csípni, mi ennek az oka; és az erre vonatkozó információkat miért éppen a Jobbikkal osztják meg, ez is egy érdekes kérdés, de erre nem fogunk választ kapni.

Szeretném jelezni, hogy Amerikában külpolitikai irányváltás van készülődőfélben, más politikát fognak meghirdetni. *(Gyöngyösi Márton: Attól sajnos itt még semmi nem változik, miniszterelnök úr!)* Arra kérem a képviselő urat, nézzen új gazda után. *(Derűltég.)* Köszönöm szépen megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hoffmann Rózsa képviselő asszony, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Milyen intézkedések várhatóak a kultúra területén?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* A képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja válaszadónak Rétvári Bence államtitkár urat, így Hoffmann Rózsa képviselő asszonyt illeti a szó. *(Dr. Szakács László: Sarokba lesz szorítva, államtitkár úr, keresztkérdésekkel!)* Parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az év vége közeledtével egyre több szó esik itt a tisztelt Házban is a jövő évi bérekről, a béremelésekről, különböző ágazatok helyzetéről, az eddig elért eredményekről és lehetőségekről.

Mivel Magyarország gazdasága az elmúlt időszakban végre újra felívelő szakaszba lépett, a költségvetési gazdálkodás pedig megteremtette a lehetőséget egy átfogó bérrendezéshez, végre egy olyan

ágazat, jelesül a kultúra dolgozóiról beszélhetünk, akiket az elmúlt években idáig, fájdalom, nem állt módunkban segíteni. Több mint húszezer emberről van szó, akik kistelepüléseken, falvakban, városokban és a fővárosban egyaránt nap mint nap áldozatos munkát végeznek önkormányzati, civil és egyházi fenntartású intézményekben, és ezt hatalmas szellemi értéknek tekinthetjük.

Azt hiszem, nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy ez a kormányzat élén kíván járni a kulturális és egyházi értékek megőrzésének, ezért már az elmúlt időszakban is óriási infrastrukturális fejlesztéseket valósított meg, mintegy 500 könyvtár, kultúrház újult meg, a fővárosban pedig a Pesti Vigadó, a Várkert Bazár, a Zeneakadémia, az Erkel Színház, és sorolhatnám még, hogy milyen felújításokat és fejlesztéseket hajtott végre. Az ezekben az intézményekben dolgozók megérdemlik, hogy végre emelkedjen a fizetésük, növekedjék a biztonságuk.

A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjeként külön örülök annak, hogy végre a munkavállalók életminőségén is javíthatunk. Ezért kérdezem, milyen mértékben emelkedik jövőre a kulturális ágazat dolgozóinak a bére; egyszeri korrekciót tervez-e a kormányzat, vagy esetleg számíthatnak-e további béremelésre; és milyen intézkedéseket tervez a kormányzat a kultúra területén. Tisztelettel várom a válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Az idei évben, a jövő évben nemcsak az adócsökkentések lesznek jellemzők Magyarországon, hanem a bérnövekedések is. Közel 400 ezer ember, aki különböző közzolgálati, jóléti, szociális területen dolgozik, érezhető bérnövekedést fog észrevenni, amikor megnézi a bankszámlakivonatait, azoknak a változásait évről évre. A több mint 400 ezer ember között van 97 ezer egészségügyi dolgozó, 93 ezer szociális dolgozó, 14 ezer felsőoktatásban dolgozó, 170 ezer pedagógus, és mellettük további, ahogy ön is mondta, több mint 20 ezer olyan személy, aki kulturális intézményeknél dolgozik, közülük 7300-an központi állami költségvetési szervnél, majdnem 13 ezren pedig önkormányzatoknál.

Itt beszélhetünk közművelődési dolgozókról, közgyűjteményi dolgozókról, művészeti intézmények dolgozóiról. Nekik, az ő részükre 2017. január 1-jétől az átlagos illetménynövekedés mértéke, az átlagos bérnövekedés mértéke 15 százalék lesz. Ez azt jelenti, hogy egy középfokú végzettségű személynek átlagosan körülbelül 14 400 forint, míg átlagosan egy felsőfokú végzettségűnek 29 900 forint, de az is lehetséges, hogy ha valaki több időt töltött már el, magasabb végzettsége van, akkor az ő esetében közel 55 ezer forint is lehet a legnagyobb béremelkedés mér-

téke. Erre a kormány 5,4 milliárd forintot szán, mint ahogy a kultúrára is jóval nagyobb összegeket szán, mint az ideai költségvetésben. Ezen 5,4 milliárd forintos bérnövekménnyel együtt összességében 66 milliárd forint jövőre a kulturális ágazat többlete.

Mindemellett az itt dolgozók, ahogy mondtam, részesülnek abból az adómegettakarításból is, amit a 15 százalékos csökkentett személyi jövedelemadó biztosít a számukra. Ez is összességében 120 milliárd forint megtakarítást jelent a családoknak. Ennek a pozitív hatása jelentkezik a fogyasztásokban is, hiszen egy év alatt 8 százalékkal nőtt a fogyasztás, ennyivel kevesebb adót von el az állam, és ennyivel magasabb bért adnak többek között az állami munkáltatók is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország fejlődik, jobban teljesít gazdasági értelemben is, és ehhez a fejlődéshez, ehhez a jobban teljesítéshez, ha láthatatlan módon is, de hozzájárulnak a kulturális ágazat dolgozói, a múzeumok, a levéltárak, a könyvtárak dolgozói, akik évszázadok óta mentették az értékeket, és továbbadták azt a kultúrát, aminek köszönhetjük, hogy Magyarország ma fejlődik; ez az ő érdemük is.

Ezért örömmel hallok, hogy a kormányzat a béremeléssel az életszínvonalukon is javítani fog, és remélem, hogy ez az egyszeri béremelés nem egyszeri lesz, hanem majd a későbbiekben is, a kormányzat gondoskodásának köszönhetően, méltó elismerésben részesül majd az ő munkájuk is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, és azt hiszem, megköszönhetjük mindazoknak, akik ennek a kidolgozásában részt vettek, egy hosszú tárgyalási sorozatnak lett ez a végeredménye, amivel ez az ágazati pótlék megszületett. Hasonló pótlékok már megszülettek 2014-ben és az elmúlt esztendőben is a szociális területen, ott is ágazati bérpótlék, majd bérkiegészítés került bevezetésre. A pedagógusoknál immáron negyedik éve, folyamatosan évről évre, minden szeptember 1-jén nőnek a fizetések, az egészségügyben pedig egy négyéves fizetésemelési programban vagyunk már benne, hiszen az orvosoknak, ápolóknak idén szeptember 1-jétől már nőtt a fizetése, az orvosoknak 107 ezer forinttal, az ápolóknak 26,5 százalékkal, és ez fog a következő években tovább bővülni.

Mindennek az az alapja, és azért mondható, hogy ez tartós lesz, tisztelt képviselő asszony, hiszen

a szocialista időkben az volt a divat, hogy ha valamilyen béremelést adtak, azt csak hitelből adták, éppen ezért utána a dupláját el is vették az emberektől; ez viszont Magyarország erősödésének, a gazdaság erősödésének köszönhető, éppen ezért hosszú távú, és biztosan számíthatnak rá mindazok, akik ezt most megkapják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Mi a magyarázat?**” címmel. Hadházy Ákos képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Nagyon sok mindent lehetne kérdezni, sok mindenre lehetne magyarazatot kérni. Azt gondoltam, hogy egy egyszerű kérdést teszek fel, mert a múltkor is egy szerintem viszonylag nem túl bonyolult kérdést ön nem értett, de most akkor egy egyszerűbb kérdés. Azt szeretném megkérdezni, hogy Mészáros Lőrinc, felcsúti polgármester, önnek rokona-e. Tehát még egyszer elmondom: rokonságban áll-e ön Mészáros Lőrinc felcsúti polgármesterrel? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza miniszterelnök urat illeti a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Nem vagyok biztos abban, hogy jól értettem, de ha jól értettem, akkor nem. *(Derűtség és taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, akkor ezt tisztáztuk. Meglepett, három dolog miatt. Egyrészt, mert az informátorom azt mondta, hogy igen, de tévedhetett. *(Derűtség a Fidesz soraiban.)*

A másik persze az, ilyen lehetséges *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*, hogy egy tönkremenés szélén álló gázszerelő hat év alatt a 31. leggazdagabb ember lett, ez azért emellett szólna, de ez még nem minden. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Rokon az, akivel találkozik az ember, ezt már tudhatjuk!)*

Őn a Nárcisz nevű kutyáját viszont egy olyan telken tartja *(Moraj, közbeszólások.)*, Hatvanpusztán egy luxusmajorságban, amelyet ez a gázszerelő bérel, évente 15 millióért. Én állatorvos vagyok, én olyat láttam már, hogy rokonának kiadja az ember a kutyáját, mert nem tudja tartani, de olyat nem látunk, hogy egy idegennek kiadja. Olyat láttunk, hogy idegennek odadobálnak milliárdos közbeszerzéseket, de hogy a kutyáját odateszi, ezen nagyon csodálkozok. Köszönöm. *(Folyamatos közbeszólások a Fidesz*

soraiból. - *Németh Szilárd István: Jaj, istenem! - Kósa Lajos közbeszól.)*

ELNÖK: Képviselő úr, úgy gondolom, a magán-szférát érintően olyan kérdés ez, amely egyáltalán nem biztos, hogy válaszra érdemes.

Miniszterelnök úr, ön é a szó egy percre, ha válaszolni szeretne.

(14.50)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Egyszer a Házbizottság megvitathatná, hogy nincs-e valami korlátja mégis annak, hogy miről beszélünk itt. Most egyelőre úgy látom, hogy nincsen, tehát kénytelen vagyok ezzel is foglalkozni.

Az állításokban több igazság is található. Van kutyám, Nárcisznak hívják, és egy olyan területen van, amit az édesapám tulajdonol. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! *(Zaj. - Az elnök csenget. - Kósa Lajos: Ez kevés volt! És mi van a Nárcisz rokonságával? Állítólag együtt látták Hadházy kutyájával! - Derűlttség.)* Tisztelt Országgyűlés! Nyitrai Zsolt képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mit tesz a Kormány a fogyatékossgal élő, megváltozott munkaképességű emberekért?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja Rétvári Bence államtitkár urat válaszádnak. Nyitrai Zsolt képviselő úr é a szó. *(Folyamatos, nagy zaj.)*

Arra kérem a tisztelt Házat, hogy lépjünk túl a kutyán *(Derűlttség.)*, és próbáljuk meg lehetővé tenni, hogy mind az azonnali kérdés, mind a válasz elhangozzék.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy több mint százezer embert érintő fontos kérdésben kívánok tájékoztatást kérni. December 3-án volt a fogyatékossgal élők világnapja, ilyenkor érdemes számvetést készíteni. Hazánkban, Magyarországon több mint 600 ezer *(Zaj. - Az elnök csenget.)* fogyatékos honfitársunk él, mozgásszervi, érzékszervi fogyatékossgal élők vagy éppen értelmi fogyatékosok.

Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, minden magyar ember egyik fő törekvése, hogy ha akar, tudjon munkát vállalni, ezért kapjon fizetést, amelyvel elő tudja segíteni saját maga és családja boldogulását. A fogyatékossgal élők esetében fokozottan kell segíteni a munkába állást, nagyon fontos a szolidaritás. Úgy látom, hogy ezen a területen vannak szép, közös eredmények, például az érdekképviseleti szervezetek támogatása folyamatosan növekszik, ellentétben azzal az időszakkal, amikor a baloldal

vezette az országot. Az Erzsébet-programban idén is több mint 4 ezer fogyatékossgal élő honfitársunk jutott igen kedvezményes pihenési lehetőséghez, összességében már több mint 30 ezren tudták igénybe venni ezt a programot. Több mint 2500 honfitársunk lehetőséget kapott és autót vehetett át jelentős állami támogatással és kedvezményel, és ez nyilván segíti a munkába járást is. A rehabilitációs kártya szintén egy fontos előrelépés, és szintén segíti a megváltozott munkaképességűek elhelyezkedését. 2010-ben 45 ezer megváltozott munkaképességű honfitársunk dolgozott, 2014-ben már 55 ezren tudtak munkába állni, és 2016-ban már 80 ezer ilyen honfitársunk tud dolgozni.

Az a kérdésem, tisztelt államtitkár úr, hogy milyen egyéb eszközökkel kívánják segíteni a megváltozott munkaképességűek munkába állását. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra Rétvári Bence államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az a célunk, hogy a megváltozott munkaképességű emberek is teljes életet élhessenek. Akinek a teljes élethez megvan a fizikai adottsága ahhoz, hogy legalább részben munkát tudjon végezni, akkor az állam amit ehhez tud, hozzátesz, pontosan azért, hogy az életük teljes legyen, jobb legyen az életszínvonaluk is, és nyilvánvalóan a hétköznapjaikat is úgy tudják tölteni, ahogy szeretnék, hasznosabb módon.

Ebben 2013-ban nagyon nagy segítségére volt mindezeknek az embereknek az átalakított támogatási és akkreditációs rendszer. Innentől kezdve vezettünk be új szabályozást erre vonatkozóan. Több részlete van ennek. Különböztja a tranzit- és tartós támogatásokat, de mindenesetre az eredménye, azt hiszem, szembeötlő, hogy mennyire sikerült javítani itt a munkavállalási számokat, és utána majd ismeretném, hogy mik voltak azok az eszközök, amelyekkel sikerült ezeket a célokat elérni. Ha a rehabilitációs ellátásban részesülő személyeket nézem, az ő esetükben a legnagyobb a munkavállalási lehetőség, 51 százalék. Most már többen tudnak munkát vállalni, mint ahányan nem. Ez egy óriási emelkedés. A számokra a képviselő úr is utalt. Akik rokkantellátásban részesülnek, náluk is 21 százalékos azoknak az aránya, akik jelen vannak a munkaerőpiacon.

Ez összességében azt jelenti, hogy kialakult most már más ellátottakkal együtt egy összességében 31 százalékos foglalkoztatási ráta, amely jóval magasabb, mint a korábbi években - itt a 40 ezer főről 80 ezer főre emelkedésre a képviselő úr is utalt - most már szerencsére ennek a támogatási rendszernek és az évről évre növekvő támogatásoknak köszönhetően, hiszen az egy főre jutó támogatások összege is növekedni fog a következő esztendőben is, 15 százalékkal fog növekedni a jövő évben, mármint az idei

évben. Most már verseny zajlik a különböző cégek között az érintettek foglalkoztatása tekintetében. Nem a megváltozott munkaképességűeknek kell keresni maguknak munkahelyet, hanem a munkahelyek keresnek direkt megváltozott munkaképességű (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) személyeket. Köszönöm szépen. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a választ. Örülök, mert látom, hogy önökben megvan az a szemlélet, hogy szem előtt tartják a fogyatékosokkal élők érdekeit. Örülök annak is, hogy a Fidesz részéről egy példaértékű magatartást láthatunk, hiszen a fogyatékosokkal élőket bevontuk a döntéshozatal minden szintjére, hiszen mind az Európai Parlamentben, mind a Magyar Országgyűlésben, mind pedig a kormányzatban dolgozik fogyatékosokkal élő képviselőtársunk.

Arra kérem a kormányt, hogy a jövőben is, az elkövetkezendő időben is tegyenek meg mindent azért, hogy a megváltozott munkaképességű honfitársaink minél könnyebben tudjanak munkát vállalni. Köszönöm szépen. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzás illeti meg államtitkár urat is. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Ezek között az intézkedések között szerintem rendkívül fontos, hogy 2013 óta minden évben mintegy 34 milliárd forint áll rendelkezésre. Ez 30 500 fő támogatását segíti elő. A jövő évben a támogatás mértéke 1 millió 120 ezer forint/főről 1 millió 288 ezer forint/főre emelkedik. Már az elmúlt években is lezajlottak különböző fejlesztési projektek, egyszeri támogatásként 2,6, illetve 1 milliárd forint került átutalásra 2014-ben és 2015-ben. TÁMOP-os projektből összesen 13,7 milliárd forintot fordítottunk erre, 12 ezer főt tudtunk bevonni, 8600-an munkát is nyertek ebből, a foglalkoztatásuk megvalósult, további 2600 főnek pedig a képzése valósult meg. A jövőben pedig egy EFOP-projektben 10+2 milliárd forintból igyekezünk további 10 ezer embernek segítséget nyújtani a megváltozott munkaképességűek közül. Bízunk benne, hogy ezzel még többeknek adatik meg, ami korábban csak álom volt (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), hogy munkahelyük legyen, és teljes értékű munkát tudjanak végezni. Köszönöm szépen. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést

kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Idén megnyit fognak ellopni a gyermekek étkeztetésére szánt keretből?**” címmel. (Moraj a kormánypárti sorokból.) Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Muszáj vagyok most már önhöz fordulni, mert Rétvári Bence sablonos válaszait már mindenki tudja kívülről a parlamentben.

Hiába az új szünidei étkeztetési rendszer, sokan akkor sem jutnak hozzá a jogosult ellátáshoz, még ha a törvény előírja is. (Közbeszólás a Fidesz soraiból: Hazudsz!) Az önök által felmért adatok szerint ma Magyarországon 208 ezer gyermeknek kellene kötelezően szünidőben étkeztetést kapnia. Most itt, karácsony előtt felhívnám a figyelmet, hogy újra téli szünet lesz, és a kikért adatokból látjuk, hogy önök 68 ezer rászoruló gyermekről elfelejtkeztek. (Dr. Rétvári Bence: Senkiről nem felejtkezünk el!)

Majd láttuk azt is, hogy 2014-ben és 2015-ben a karácsonyi ünnepek és az újév közt ami a kormányrendeletben bent maradt gyermekétkeztetésre forrás, 2014-ben 2,6 milliárd forint, 2015-ben 3,7 milliárd forint, szépen fogták és a gyerekektől ellopták, és odaadták stadionépítésre, villamosműködtetésre, Hódmezővásárhelyre önkormányzati működtetésre, Alcsútdoboznak önkormányzati működtetésre. (Moraj és közbeszólások a Fidesz soraiból: Jaj!)

Szeretném kérdezni, miniszterelnök úr, ha Magyarországon gyermekéhezés van és gyermekszegénység, nem érnek annyit a gyermekeink, hogy minden évben ezt az összeget megkaphassák. Muszáj minden évben most már - látjuk a folyamaton - ellopni ezektől a gyerekektől? És most már azt a törvényt sem tudják betartani, hogy annak a 208 ezer gyereknek biztosítsák az étkezést, akiknek járna a törvény szerint. Szeretném kérni öntől, hogy az idén ne történjen ez meg, hogy a két ünnep között fogják, és ezt az összeget átcsoportosítják mindenféle stadionépítésre és önkormányzati támogatásra. Várom választát, miniszterelnök úr. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: A válaszra megadom a szót miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

(15.00)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! Nem tudok önnek jobb választ adni annál, mint amit Rétvári Bence miniszterhelyettes úr már adott. (Dr. Szakács László: Az azért baj!) Tehát aki igényel, az kap.

Most, miután egy-két durva kifejezést is használt itt, ezért kénytelen vagyok emlékeztetni önt arra az egyszerű tényre, hogy 2010-ben, még az önök kormányzása alatt, a költségvetésben 32 milliárd forint volt betervezve a gyermekek étkeztetésére.

Ezzel szemben a mostani költségvetésben 72,5 milliárd forint van. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Az önkormányzatok tették hozzá a többi...)* Ez azt jelenti, hogy 32 volt, most 72 lett. Ezt nem nevezném hanyatlásnak! Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Viszonzásra a képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! 2010-ben a jövedelmi szegénység 14,1 százalékos volt, 2015-ben 14,4 százalékos. A 65 év felettiiek jövedelmiszegénység-aránya 2010-ben 4,9 százalékos, 2015-ben 6,8 százalékos. A foglalkoztatottak szegénységi aránya 2010-ben 6,2 százalékos, 2015-ben 9,6 százalékos. *(Révész Máriusz közbeszól.)* A 7 év alatti gyerekek 42,2 százaléka ma szegénységben nő fel Magyarországon. *(Lázár János: A 2016-ost! - Dr. Rétvári Bence: '10-es adatok!)*

Miniszterelnök Úr! Milyen adatot soroljak még ahhoz, hogy belássák, hogy ezt az összeget nem lehet ellopni a gyerekektől?! *(Moraj és szórványos taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Az elnök csenget.)* Vegyék már tudomásul: amit beterveznek a költségvetésbe, adják már oda! Ha van a budai Várba költözésre, stadionokra, kisvasútra meg mindenre, akkor legyen a gyermekétkeztetésre is, és adják *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát. - Közbeszólások a Jobbik padsoraiból, köztük: Idő!)* oda, amit beterveztek az adott évben! *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Egyperces viszonzásra a miniszterelnök urat is megilleti a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Asszony! Megismétlem tehát: az önök kormányzásának idején 32 milliárd forintot költöttek a gyermekek étkeztetésére, most pedig 72,5 milliárd forintot költünk erre. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból, többek között Gógös Zoltán: Sok a gyerekek! - Az elnök csenget.)*

Az ön szavai azt a képet rajzolták ide elénk, mintha 2010 óta Magyarországon a szegénység nőtt volna. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Igen, ez így van! - Bangóné Borbély Ildikó: Az adatok KSH-adatok, miniszterelnök úr!)* Nincs ember ebben az országban, aki ezt elhiggye. Nincs ember ebben az országban, leszámítva persze a Szocialista Párt tagjait, aki komolyan gondolná, hogy miközben azt senki nem tagadja, hogy van még gond ebben az országban, de hogy a szegénység nőtt volna 2010 óta! *(Folyamatos közbeszólások az MSZP padsoraiból.)* Meggyőződésem szerint nemcsak a tények *(Az elnök csenget.)*, nemcsak a szociológiai tények mondanak mindennek ellent *(Révész Máriusz: Nézd meg a KSH-adatokat! - Dr. Szakács László: Budáról*

máshogy látszik!), hanem ráadásul a közvélekedés is. *(Kunhalmi Ágnes: Az ég meg lila! Az ég lila!)*

Még egyszer mondom: a magyar kormány szívesen elfogadja azt a kritikát, ami arról szól, hogy nem haladunk elég gyorsan, de *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Ez milyen műfaj?)* azt a valótlan állítást, miszerint a szegénység nőtt volna az elmúlt években, nem áll módunkban elfogadni, mert a valóság ezzel ellentétes.

Köszönetet sem várunk érte *(Kunhalmi Ágnes: Nem is fogtok kapni!),* mert a mi felfogásunk szerint ez nem a magyar kormányhoz köszönhető, hanem elsősorban a magyar embereknek, akik éltek azzal a lehetőséggel, amit a magyar kormány teremtett. *(Dr. Szakács László: Gyere hozzánk! Nem a kezdet fogják csókolni...)* Amikor önök eltagadják az ország fejlődését, merthogy a hazánk fejlődik, akkor nem a kormányt támadják ezzel, hanem az embereket sértik meg. *(Kunhalmi Ágnes: Visszafelé fejlődünk.)*

Ami pedig a lopást illeti, azt tudom mondani, hogy az önök idejében ellopták a pénzt, ezért *(Bangóné Borbély Ildikó: Szégyellje el magát, miniszterelnök úr!)* nem jutott a gyerekeknek. Most nem lopják el, ezért kétszer annyi jut. *(Kunhalmi Ágnes: Most is! - Taps és derűlttség a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Arra kérem a képviselő asszonyt és a képviselő hölgyeket és urakat még külön, hogy nyugodjanak meg, még Volner János frakcióvezető úrnak adok majd lehetőséget, hogy az azonnali kérdését feltegye.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem szépen, egy picit figyelmet kérek! *(Kunhalmi Ágnes: Hazudik a miniszterelnök!)* Volner János frakcióvezető úr, a Jobbik frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Miért nem tesz meg mindent a dolgozó magyar emberek béremelésének érdekében a kormány?”** címmel. Frakcióvezető úr a szó, parancsoljon!

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön nemrég egy képviselőtársunktól azt kérdezte, hogy béremelés ügyében mi más tehetne még a kormány, mint hogy emeli a minimálbér összegét. Miniszterelnök Úr! Egyrészt rögzíteni kell azt a tény, hogy a minimálbér emelésével együtt nőni fog a vállalkozók adóterhelése, tehát a kormány olyan módon emeli ismét a minimálbért, hogy ezzel a vállalkozóknak okoz többletterhet, de a költségvetés nem a magyar emberek béremelésére költ rengeteget jelenleg, hanem a nagyvállalatoknak és a bankoknak csoportosít át különösen nagy nyereséget.

Mire is gondolok, miniszterelnök úr? Már tavaly is csökkent a bankadó összege, most ez tovább csökken, 144 milliárd forintról 79 milliárd forintra, 65

milliárd forintos csökkenés következik be. Eltörli a kormány a 6,3 milliárd forintos hitelintézeti járadékot, holott a bankrendszer az első 9 hónapjában 416 milliárd forint nyereséget termelt.

Miniszterelnök Úr! A 2011-es szinthez képest a felső adókulcs a bankadónál jelenleg kevesebb mint feleakkora lett. Önök nem a dolgozó magyar emberek adóját felezték meg, nem ők kapták a legnagyobb adókedvezményeket, hanem a kereskedelmi bankok. Kérdezem, miniszterelnök úr, hogy terveznek-e ezzel kapcsolatban más lépéseket tenni, én azt ugyanis egy egyértelmű hibának tartom, hogy önök 140-170 milliárd forint közötti összeget adnak Magyarország legjövedelmezőbb, leggazdagabb vállalatainak adócsökkentés címén, és további tízmilliárdokat adnak a bankrendszernek, miközben a bankrendszer él és virul. Aki 400 milliárd forintot meghaladó nyereséget termel az év első 9 hónapjában, az aligha van rászorulva arra, hogy a kormány különböző adópolitikai intézkedésekkel segítse.

Én ezt a pénzt, miniszterelnök úr, a dolgozó magyar emberek adó- és járuléksökkentésére fordítottam volna, de be kell hogy lássuk, önök mindig a gazdagokat támogatják. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Nem minden bakugrást tudok követni, amely a minimálbértől a vállalkozókon át a bankadóig halad, de biztosan az én hibám. A bankadóról fejből csak annyit tudok önnek mondani, hogy a magyarországi bankadó a legmagasabb ma Európában.

Ami a minimálbér-megállapodást illeti, értem, hogy ön ostorozza a kormányt, de nem biztos, hogy jól teszi, merthogy ez egy megállapodás. Ezt nem a kormány rendelte el, hanem a szakszervezetek, vagyis a munkavállalók, a munkaadók a kormány részvételével kötöttek egy megállapodást, erre jutottak egymással. Mi ezt a megállapodást nemcsak hogy elfogadtuk, hanem üdvözlöttük is, mert azt gondoljuk, ez egy jó megállapodás. De azt mondani, hogy ennek a megállapodásnak a tartalma egy kormánydöntés, az nem felel meg a valóságnak, miután ez egy megállapodás. 15 százalékkal nőttek a reálkeresetek 2012 óta; a kórházi ápolók bére 2019-re átlagosan 65 százalékkal emelkedik; a szakorvosok és kórházi szakgyógyszerészek alapbére az idén és 2017-ben 207 ezer forinttal - nem arra, hanem 207 ezer forinttal - nő. A rezidensek alapbére jövő novembertől 50 ezer forinttal emelkedik.

A tavalyi 30 százalékos katonai- és rendőrbéremelés folytatódik, idén 5 százalékos lesz és 2017-2018-ban újabb 5-5 százalékos. Január 1-jétől emelkedik a megyei kormányhivatali ügyintézők fizetése. A pedagógusok béremelési programja az ötödik évéhez ér. 2013-2017 között átlagosan 50 százalékkal emelkedett a bérük. A jövő évi béremel-

kedés mértéke 3,5 százalékos lesz. Ez érinti a felsőfokú bölcsődei dolgozókat is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Hosszan folytathatnám. Azt tudom mondani összefoglalóan, hogy folytatódnak a béremelések: 2017-ben nő a rendőrök, a katonák, a pedagógusok, az ápolók, a szakorvosok, a felsőoktatási, a szociális, a kulturális dolgozók és a megyei kormányhivatali dolgozók bére is. Ennyire futotta. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzólasz következik.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Miniszterelnök Úr! Én szeretném rögzíteni, hogy a Jobbik minden béremelést támogat. *(Moraj a kormányzó pártok padsoraiból.)* Én azzal nem értek egyet, hogy önök úgy emelik a minimálbért, hogy a kormánynak közben ebből adóbevételi többlet lesz, és ezt az adóbevételi többletet a magyar vállalkozókkal fizetteti meg.

Én tehát azt kérem, miniszterelnök úr, hogy a magyar dolgozó embereknek juttassa azokat a pénzeket, amelyeket Magyarország leggazdagabb vállalatainak juttatott, valamint amit itt az előbb említett tények alapján a bankrendszernek juttatott.

Magyarországon a bérek európai összehasonlításban leszakadásban vannak. Nem bérfelzárkózás történt, bizonyított módon nem bérfelzárkózás történt, hanem sajnos lelépült a magyar bérszínvonal, lelépült a nyugat-európai szinthez képest, és más kelet-európai országok szintjéhez képest pedig különösen. Tehát én azt kérem, miniszterelnök úr, hogy ne a leggazdagabb vállalatokat és ne a bankokat segítsék ezekkel az adószázmilliárdokkal, hanem a magyar embereknek juttassák ezt az összeget adó- és járuléksökkentés formájában. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(15.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzólasz megilleti a miniszterelnök urat is.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Be kell látnom, hogy egy perc nem elegendő arra, hogy a frakcióvezető úrnak segítséget nyújtsak annak az összefüggésnek a megértéséhez, hogy versenyképes béreket versenyképes vállalkozások tudnak fizetni. Miután ez nem fér bele egy percre, ezért most ezzel nem próbálkozom.

Csak szeretném jelezni, hogy Magyarországon az adók csökkennek, a bérek nőnek, a munkanélküliség 5 százalék alatt van, el fogjuk érni a teljes foglalkoztatást. Megismétlem: aki ezt támadja és elvitatja, nem a kormányt támadja, nem a kormány munkáját vitatja el, hanem a magyar emberek közös teljesítményét támadja és azt vitatja el. A Jobbik is ezt teszi; nem tudunk mást tenni, együtt élünk ezzel az izgága

elégedetlenséggel. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Az azonnali kérdések órája befejeződött. Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Ellenőrizzék, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. október 11-ei ülésnapján elfogadott, **a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról** szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/11901/10. számon, a köztársasági elnök megfontolásra visszaküldő levele T/11901/11. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslatát T/11901/13. számon, jelentését pedig T/11901/14. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály rendelkezései szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Először a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/11901/13. számú módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 126 igen szavazattal, 56 nem ellenében, tartózkodás nélkül a módosító javaslatot elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló, ki nem hirdetett törvényt az imént elfogadott módosításokkal. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényt 127 igen szavazattal, 56 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. november 22-i ülésnapján elfogadott, **az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/12729/10. számon, a köztársasági elnök megfontolásra visszaküldő levele T/12729/11. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslatát T/12729/13. számon, jelentését pedig T/12729/14. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály rendelkezései szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Először a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12729/13. számú módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 132 igen szavazattal, 52 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló, ki nem hirdetett törvényt az imént elfogadott módosításokkal. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényt 149 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. november 22-i ülésnapján elfogadott, **egyes állami és önkormányzati tulajdonú ingatlanok ingyenes átadásáról** szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/12734/11. számon, a köztársasági elnök megfontolásra visszaküldő levele T/12734/12. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslatát T/12734/14. számon, jelentését pedig T/12734/15. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály rendelkezései szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Először a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12734/14. számú módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 128 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az egyes állami és önkormányzati tulajdonú ingatlanok ingyenes átadásáról szóló, ki nem hirdetett törvényt az iménti elfogadott módosításokkal. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényt 128 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/13086. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13086. szá-

mű törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 184 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

(15.20)

Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya között a minősített adatok kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/13087. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13087. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 174 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodással elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és Montenegró Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/13088. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13088. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 186 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya között a jövedelemadókat területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről** szóló T/13089. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13089. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 185 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Spanyol Királyság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/13090. számú törvényjavaslat zárószavazása. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztő T/13090/2. számon fordítási hiba javítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat

nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13090. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot, 186 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **egyes energetikai tárgyú törvények árszabályozási célú módosításáról** szóló T/12923. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12923/6. számon, összegző jelentését pedig T/12923/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a hárszabály 48. § (2) bekezdése alapján a Fidesz képviselőcsoportja a T/12923/6. számú összegző módosító javaslat 7., 9. és 10. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Először ezekről döntünk, és ezután határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Az összegző módosító javaslat 7. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 11. §-ának technikai kiegészítését javasolja. A Fidesz képviselőcsoportja kérésére külön döntünk. Felhívom figyelmüket, hogy a módosítójavaslat-pont elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 7. pontját. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 151 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 5 tartózkodással elfogadta.

Az összegző módosító javaslat 10. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 13. §-ának elhagyását javasolja. Ennek elfogadása kizárja az összegző módosító javaslat 9. pontját. A Fidesz képviselőcsoportja kérésére külön döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 10. pontját. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 1 igen szavazattal, 185 nem ellenében, 1 tartózkodással elutasította.

Az összegző módosító javaslat 9. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 13. §-ának jogtechnikai módosítását javasolja. A Fidesz képviselőcsoportja kérésére külön döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 9. pontját. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 153 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 5 tartózkodással elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12923/6. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 128 igen

szavazattal, 31 nem ellenében, 27 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről döntünk.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy a módosult törvényjavaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12923. számú módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezését. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezését 152 igen szavazattal, 39 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(15:30)

Most a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12923. számú módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 150 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **szőlő szaporítóanyag termesztés érdekében a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról** szóló T/12930. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12930/7. számon, összegző jelentését pedig T/12930/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 1. és 2. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12930/7. számú összegző módosító javaslatának minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 184 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjáról határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12930/7. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő 3. pontját. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat 3. pontját 184 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Felhívom figyelmüket, hogy a T/12930/9. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12930/9. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 183 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12930/9. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 179 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 3 tartózkodás¹ mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú törvények módosításáról** szóló T/13159. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

Emlékeztetem önöket, hogy korábbi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot házzsabálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13159/8. számon, összegző jelentését pedig T/13159/9. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házzsabálytól eltérés szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincsen lehetőség.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13159/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 127 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 54 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13159. számú

¹ Dr. Szél Bernadett tévesen szavazott.

törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás. - Zaj.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 146 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta. (Több képviselő állva beszélget. - Csenget.)

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk.

Most, 15 óra 38 perckor áttérünk az **interpellációk** tárgyalására. (Csenget.) Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy akik megbeszélésre várnak vagy éppen beszélgetnek, hagyják el az üléstermet, folytassák a folyosón. Kérem képviselőtársaimat, hogy a folyosón folytassák a beszélgetést, áttérünk az interpellációkra.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házszabályi rendelkezések (Csenget.) 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt, a 124. § (1) bekezdésével kiterjesztett jogkörével élve **visszautasította** Kész Zoltán független képviselő úr K/13132. számú, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez címzett írásbeli kérdését, illetve dr. Lukács László György jobbikos képviselő úr K/13136. számú, az emberi erőforrások miniszteréhez címzett írásbeli kérdését, mivel azok nem tartoznak a kormány feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Hiller István, a Magyar Szocialista Párt képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Brigiről, Ádámról, Gáborról meg a mai magyar közoktatásról**” címmel. Hiller István képviselő urat illeti a szó.

(15.40)

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Brigiről, Ádámról, Gáborról és több százezer kortársukról kérdeztem önt 2015 októberében. Interpellációm akkor a diákok leterheltségéről szólt. Azóta eltelt több mint egy év, nézzük, hogy mi változott egy év alatt.

Brigi azóta már 3.-os, most a 3. b osztályba jár, óraszám a tavalyihoz képest kettővel nőtt, tavaly 25, idén már 27 órája van egy héten. Brigi, tisztelt képviselő, 9 éves magyar kislány. Hétfőn, kedden és csütörtökön 5 órája van, szerdán és pénteken 6. Amikor erről kérdeztük Brigi anyukáját, sírt.

Ádám tavaly az 5. a osztály tanulója volt, idénre tagozatos lett, most a 6. c osztály diákja, óraszám 30-ról 32-re nőtt, 32-re. Minden nap 6 órája van, plusz 2 óra tagozat. Ádám egy 12 éves magyar fiú.

Gábor idén már hetedik. Tavaly óta hárommal nőtt az óraszám, ami így most már 33. Gábor 13 éves fiatalember. Háromszor van 6 órája, kétszer 7, és egyszer, minthogy máshogy nem tudták a tanárok beosztani az órarendjét, reggel 7-től nulladik órája is van. Gábor a maga módján lázadó, szerinte ennek így semmi értelme.

Azt mindenesetre szögezzük le, hogy a diákok semmivel nem magyarázható leterheltsége, motivátlansága és eredményességük között közvetlen kapcsolat van. Az a helyzet, hogy magyarán, a PISA-felmérésnek ez az eredménye. A napokban közzétett PISA a magyar közoktatásról azt mondta ki, hogy zuhanórepülésben van. Az eredmények lényegesen rosszabbak, mint 3 évvel ezelőtt voltak, amelyek lényegesen rosszabbak voltak, mint a 3 évvel korábbiak.

A 2011-es köznevelésről elnevezett törvényük szakmai horror. Az államosítás mértéke eltúlzott, a megvalósítás csapnivaló. A pedagógusok szakmai szabadsága gyakorlatilag nulla. A tanulókból alttalvalót nevelnek. Ennek véget kell vetni. Ezért azt kérdezem a tisztelt államtitkár úrtól, ismerve a PISA-felmérést, látja-e, hogy a magyar diákok és lányok leterheltsége az iskolákban túllépett minden kritikus határon. Látja-e, hogy a közoktatás rendszerén kívül kívánják biztosítani egyre többen, akik megtehetik, a használható és versenyképes tudást? Tudja-e, hogy a 2016-os PISA-eredmények az oktatáspolitikájuk teljes sikertelenségét mutatják? Mit kívánnak tenni, államtitkár úr? (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Alelnök Úr! Tisztelt Ház! Mikor legutóbb hasonló kérdésben felszólalt a parlamentben a diákok leterheltségével kapcsolatban, azután is azt a választ adhattam és azóta is azt mondhatjuk, hogy ezt a problémát felismerve módosítottunk a jogszabályokon a nyár elején, a nyár folyamán, annak érdekében, hogy addig az időig, amíg megérkezik az új Nemzeti alaptanterv, amelynek előkészítése és bevezetése nyilván több évet vesz igénybe, pontosan azért, hogy alaposan kidolgozott legyen, és ne csak bővíljenek benne az anyagok, hanem hangsúlyt is kapjanak azok, amelyek lényegesebbek, és másodsorba kerüljenek, amelyek kevésbé lényegesek.

Nos, addig az időig, ameddig az új Nemzeti alaptanterv bevezetésre kerül, addig is a pedagógusok számára egy nagyobb rugalmasságot biztosító, a diákok leterheltségét csökkentő jogszabályt fogadtunk el, pontosan azért, hogy az ön által említett diákoknak vagy bármilyen más diáknak is, akinek a túlterheltségén csökkenteni akarnak, de ugyanakkor a tudást meg akarják nekik adni, az ő esetükben legyen egy ilyen átmeneti lehetőség. Aki ezzel élt, élt, aki nem élt az iskolákban, nem élt.

Brigi valószínűleg egy valós személy, akire ön visszagondol, de ha lenne egy képzeletbeli bátyja, mondjuk, Brigi bátyját Brúnónak hívnák, akkor ő viszont emlékezne az oktatásnak arra az időszakára, amikor bizony a szülők évről évre egyre inkább összeráncolt homlokkal várták a szeptember 1-jét, mert egyre drágábbak voltak a tankönyvcsomagok, vagy

amikor gyorsan kellett új tanárnők és tanítónők nevét megtanulni Brúnónak, mert bizony 17 ezer pedagógust elbocsátottak, amikor bizony a barátai nem abban az iskolában fejezték be, nem abban az iskolaépületben fejezték be a tanulmányaikat, mint ahol kezdték, mert 381 helyen bezárták az iskolákat. Vagy Brúnó azt is furcsán nézhetné, amikor alsó tagozatban megszűnt az osztályzás, nem értette, hogy hogyan lehet, hogy a tanáraitól elvesznek egyhavi fizetést, és arra pedig még nagyobb elkerekedő szemekkel nézett, amikor látta, hogy a kakaóbiztosnak mondott számítógépek, amelyek érkeznek, mennyivel drágábbba kerülnek az otthoninál, amely mellett szintén nyugodtan tud kakaózni. De Brúnó bizonyára akkor is nagyot nézett maga elé, amikor mondjuk, az előző időszakban a PISA-eredményeknél a matematikai pontok száma, a matematika értékelésénél a pontszám 21 pontot csökkent, a legutóbbi felméréshez képest most stagnált. Nyilván voltak akkor is és most is negatív eredmények, csökkenések a természettudományban, szövegértésben Magyarországon is és máshol is.

Ha megnézi az összehasonlítást, az Egyesült Államokban mind a három számnál csökkentek az értékek, Lengyelországban szintén. Más országoknál, akár Ausztriánál 12 pontosak a visszaesések, Csehországban 15, Olaszországban 13, de mondhatnánk mást; az egyik legszembetűnőbb Dél-Korea, 30 pontos veszteségeket tudtak magukénak, és mégsem kongatnak olyan vészharangot, mint önök.

Hogy a problémára felhívja a figyelmünket ez a jelentés, az egyértelmű, abban önnel nem kívánunk vitatkozni. Hogy ezzel a közeljövőben foglalkozni fogunk, az teljes mértékben egyértelmű, és biztos vagyunk benne, hogy lesznek olyan szakmai szervezetek, akik nem politikai alapon közelítenek ehhez. Hogy komplexen fogjuk értékelni, az országos kompetenciaméréssel közösen, a TIMMS-eredményekkel közösen - ön is tudja, hogy a TIMMS-nél mind a 7-esek, mind a 8-osok esetében, mind matematika, mind a természettudományok esetében javultak az adatok.

Akkor, amikor ön itt fölszólal, a fürdővízzel együtt könnyen a gyereket is kiöntheti, márpedig itt a gyerekeknek, sokaknak nagyon jó teljesítménye van, amit értékelnünk kell. És van, ami esetleg hiányzik ma a köznevelés rendszeréből, azon pedig a tanárokkal együtt kell dolgoznunk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, azon tanárokkal együtt, akiknek a megbecsültségét mi másfélszeres tanári fizetéssel díjaztuk az elmúlt hat évben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem Hiller képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Én is ismerem Brigi bátyját, Brúnót, 2009-ben mérték föl az ő tudását is a PISA-

felmérésben. Szeretném ismertetni Brúnó és társainak eredményét, még hozzá nem egy politikustól, hanem a PISA igazgatótanácsa tagjától, alelnökétől. Idézem Brúnó eredményét: „Számunkra a legfontosabb eredmény, hogy a PISA-mérések történetében 2009-ben most először számolhatunk be jelentős fejlődésről. Néhány évvel ezelőtt egy másik nemzetközi mérés már jelezte a fiatalabb korosztály olvasáshoz való képességének javulását. Most, hogy az a generáció elérte a PISA-kort, immár a más elveken nyugvó PISA-szövegértés-vizsgálat is megerősíti, hogy valóban jelentős pozitív változásról van szó. A rendszeres erőfeszítésekkel lehet tehát javítani a magyar oktatás teljesítményén.” *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Ez 2009, ez Brúnó eredménye, ezért nem fogadom el a választ. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás alelnök úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mellébeszélés helyett válaszokat várnak a munkából élő emberek!”** címmel. Sneider Tamás képviselő urat illeti a szó.

(15.50)

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! November 29-én végre sor kerülhetett volna a férfiak 40 év munkaviszony utáni nyugdíjba vonulási lehetőségének biztosításáról egy tartalmas vitára, ám ez sajnos elmaradt, várat magára a kormány és a kormánypárti képviselők obstrukciója miatt. Beszéltek mindenről, csak arról nem, amiről kellett volna, és ami a választópolgárokat érdekli.

Nézzünk néhány tény! 2009-ben az MSZP fel-emelte a nyugdíjkorhatárt, elvette a 13. havi nyugdíjat, megszüntette a svájci indexálást. A Fidesz egy kivétellel ezt a politikát folytatta. 2010 augusztusában önök azt ígérték - és itt idéznék a Fidesz-KDNP sajtótájékoztatójából -, hogy „a 40 év szolgálati idő után az életkortól függetlenül nyugdíjba vonuló nők a teljes jogú öregségi nyugdíjat megkapják”. Hozzá-tették azt is, hogy a kormány az előrehozott nyugdíjazás rendszerében alapvető változásokat a közeljövőben nem kíván tenni.

Nézzük, hogy mi történt: nem tartották be a szavukat, hiszen leszűkítették a jogosultsági időt, a szolgálati idő helyett pusztán a munkaviszonyt vették figyelembe. Tény az is, hogy a Jobbik benyújtotta a javaslatához azokat a módosító indítványokat, amivel szélesíteni lehetett volna a kört, és amivel valóban szolgálati idő után járt volna a lehetőség a nők számára. Önök azonban nem mondtak a javaslatra.

Lássuk tovább a tényeket! A hivatkozott ígéretükkel szemben a korai nyugdíjaztatás intézményét gyakorlatilag megszüntették, reménytelenségbe taszítva ezzel munkában megrokkant embereket. Tény az is, hogy önök elvették a 3000 milliárd forintos magán-nyugdíjbiztosítási vagyont, amely végül nem került a nyugdíjak felé igyekvők kezébe. S még egy tény: önök a munkáltatói nyugdíjárulékot nemes egyszerűséggel átkeresztelték szociális hozzájárulási adóvá, ami nem az évi 2000 milliárd forint egyik állami zsebből másikba történő átvezetését jelentette, hanem a nyugdíjgarancia elvesztését arra, hogy abból valaha is nyugdíjat kelljen fizetni.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány és a kormánypárti képviselők múlt hét kedden hat órán keresztül vették félvállról a munkából élő férfiakat. A vitát elbagatellizálták, az embereket pedig cserben hagyták. Kérem, próbáljon most mellébeszélés helyett, a témára koncentrálni és válasz adni: megérdemli-e egy férfi 40 év munkalehetőség után, hogy nyugdíjba vonulhasson? Várom a választ, államtitkár úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. A Jobbik a nőknek azt a kedvezményét, hogy 40 év jogosultsági idő után nyugdíjba vonulhassanak, láthatóan nem akarta megadni, és most el akarja venni. Teszi ezt úgy, hogy a saját választási programja is ezt tartalmazta. Idézem a Jobbik 2010-es választási programja IV. fejezet 1. pont 3. pontját: „A gyermeket nevelő és e mellett dolgozó anyák társadalmilag hasznos áldozatvállalását az államnak is elismerésben kell részesítenie, ezért az anyáknak nyugdíj-korkezdvezményt biztosítunk.” És most azt mondják, hogy ez a kedvezmény szűnjön meg, ne legyen az anyáknak kedvezményesebb nyugdíjba-vonulási lehetőségük, mint másoknak.

Nem volt ez másként a szavazáskor sem, hiszen akkor, 2010. december 20-án este a Jobbik frakciója, ön is, tisztelt Sneider képviselő úr, valamint Szilágyi György, Volner János mostani frakcióvezető, Z. Kárpát Dániel, Kulcsár Gergely, Dúró Dóra, Farkas Gergely, Gyöngyösi Márton vagy Hegedűs Lorántné, egyikük sem támogatta ezt a javaslatot.

Úgy nem támogatta, hogy a Jobbik programjában szerepelt. A programba beleírták, a kampányt végigkampányolták azzal, hogy az anyáknak nyugdíj-korkezdvezményt biztosítunk. Majd amikor a parlamentben lehetett szavazni arról, hogy az anyák, a 40 év jogosultsági idővel rendelkező hölgyek kedvezményt kapjanak-e vagy sem, akkor viszont ellene szavaztak ennek.

Most pedig megjelennek egy olyan javaslattal, amelyet az Alkotmánybíróság nyilvánított alkotmányellenesnek, hiszen az Alaptörvényünk is egyértelművé teszi, hogy a nők számára kedvezményt biztosíthat az Országgyűlés. Ezt a kedvezményt vi-

szont önök teljes mértékben kiüresítenék a mostani javaslatukkal.

Mi azt szeretnénk, ha mindenkinek biztos lenne a nyugdíja, ezért helyeztük biztos alapokra a nyugdíjkasszát. Ön is tudja, hogy 320 milliárd forintos hiánya volt a nyugdíjkasszának 2010-ben, ez 2014-re 460 milliárd forintra nőtt volna évente. Ezért egy új családpolitikai intézkedést vezetünk be, ez az új családpolitikai intézkedés a „Nők 40”, hogy 40 év jogosultsági idő után visszatérhessenek a családhoz az édesanyák, akkor már nagymamák. Ezzel 181 ezer nő tudott élni az elmúlt években.

Ha minden úgy alakult volna, ahogy a Jobbik szavazott, ez a 181 ezer nő nem kapta volna meg ezt a lehetőséget. 130 ezren vannak most is olyanok, akik éppen ezt igénybe veszik, a többiek a 181 ezerből, nyilván ahogy eltelt az idő, már jogosultságot szereztek az öregségi nyugdíjra is. Átlagosan a „Nők 40”-et 41 évnyi szolgálati idő után veszik igénybe, és átlagosan 59 évesen mennek a hölgyek nyugdíjba ezzel a családpolitikai kedvezménnyel.

*(A jegyzői székben Móring József Attilát
Földi László váltja fel.)*

De nemcsak ezzel igyekeztünk segíteni az időseket. Segíti őket a rezicsökkentés is; egy átlagos nyugdíjas házaspár 88 ezer forintot tud megspórolni, ha földgázzal fűt, távfűtés esetén 83 ezer forintot, családi ház esetén 116 ezer forintot. Segítettünk 170 ezer nyugdíjasnak az üdülés tekintetében, hiszen jelképes, 500 vagy 1000 forintos összegért az Erzsébet-programban fürdőjegyet vagy üdülési lehetőséget kapnak.

És segítünk a nyugdíj előtt állóknak is, hiszen 55 év fölött minden tíz munkavállalóból hét a munkahelyvédelmi akciótervnek köszönheti a munkahelyét, annak a megtartását vagy megszerzését, mert tíz emberből hét után, összesen 340 ezer 55 év fölötti munkavállaló után igénybe veszik a munkahelyvédelmi akció kedvezményeit.

Mi ezeket a kedvezményeket kínáljuk nőknek és férfiaknak egyaránt. A gyermeket nevelő, 40 évet ledolgozott vagy 8 évet gyermekneveléssel és 32 évet munkával töltő nők számára pedig a „Nők 40”-et mi megadtuk és meg is őrizzük az ő számukra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem alelnök urat, képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Úgy látom, államtitkár úr nem figyelte arra, amit mondtam, vagy teljesen mással foglalkozott. Jellemző egyébként, hogy a „férfiak” szót csak az utolsó pillanatban ejtette ki a száján, holott róluk kellene beszélni.

De ha már itt tartunk, az önök ígérete alapján 250 ezer nő lenne jogosult arra, hogy megkapja a lehetőséget, hogy 40 év munkaviszony után nyugdíj-

ba vonuljon. Ehelyett bizony, ahogy államtitkár úr is mondta, mindössze 180 ezer élhetett a lehetőséggel, mert 70 ezer hölgynek nem adták meg azt, amit ígértek az ő számukra.

Tisztelt Államtitkár Úr! A férfiakra, mint ahogy mondtam, egy szóval sem beszélt. Arról beszélt, hogy mi el akarnánk venni ezt a nőktől. Ki akarja elvenni? Nem akarjuk a gyermeknevelés nyolcéves időszakát elvenni egy háromgyermekes asszonytól, sőt, ahogy a programunkban benne volt, természetesen pontosan ezt szorgalmazzuk. De isten bizony, a férfiaknál ritkán van az, hogy három gyermeket nevel otthon, mint egy hölgy, tehát az a különbség e nélkül is megmaradna a nők és a férfiak között. Így is sokkal jobban járnak a gyermeket nevelő nők, mint a férfiak.

Mivel megint egy szóval sem beszélt a témáról, nyilvánvalóan nem tudom elfogadni ezt a választ. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Koromba fojtja a kormány Magyarországot?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerinti feladat- és hatáskörrel rendelkező Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úr megbízásából V. Németh Zsolt államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Talán ismert az a tény önök előtt is, hogy a statisztikák szerint Magyarországon jelen pillanatban már 4 ezren halnak meg légszennyezés miatt, ami nagyjából megegyezik a rákos megbetegedések számával. Ez Budapesten körülbelül 2 ezer főt jelent, nagyvárosként pedig 200-300 fő az áldozatok száma. Ehhez a halálozási statisztikához évi 100 ezer súlyos megbetegedést hozzá kell adni, hiszen a tüdőrákos megbetegedések mintegy ötöde közvetlenül összefügg a légszennyezéssel.

Nem véletlen, hogy a zöldombudsman nemrég úgy fogalmazott, hogy Magyarország legsúlyosabb környezet-egészségügyi problémája a korszerűtlen technológiájú lakossági fűtés okozta levegőszennyezés. Az ombudsmani hivatal vizsgálata szerint a fő ok az, hogy a lakosság széles rétegei vizes fát, rossz minőségű, de államilag olcsóvá tett lignitet, barnaszenet, sőt nemegyszer hulladékot égetnek odahaza a kályhákban. Amíg 2000-ben, szintén az Orbán-kormány idején a lakossági fűtésből származó egészségkárosító részecske-kibocsátás a teljes szennyezőanyag-mennyiségnek csak a negyedét tette ki, ez mára meghaladja az 50 százalékot, mint az államtitkár úr számára is ismert.

Ebből adódóan ennek vizsgálatára a Levegő Munkacsoport munkatársai külföldi szakértők bevonásával vizsgálták Heves megye és Borsod-Abaúj-Zemplén megye ilyen szintű légszennyezettségét, és ma már azt lehet mondani, hogy egy-egy ilyen védett völgyben, ahol kisebb a légáramlat, akár 30-35 ezer részecskét mértek a PM10-szennyeződés mérése során, ami az egészségügyi határértékek sokszorosa.

(16.00)

A szegény térségekben élők szó szerint mindenfelé fűtenek, bálás ruhával, gumiabronccsal, fáradt olajjal, hiszen nincs más választásuk, ha nem akarnak megfagyni. A probléma olyannyira súlyos és nyilvánvaló, hogy immár hatodik éve kötelezettség-szegési eljárás folyik a magyar kormány ellen légszennyezés elhanyagolása miatt, a baj pedig lassan a nemzetközi sajtónak is feltűnik, hiszen a nemzetközi sajtóban írták meg, hogy lakosságárányosan közel annyian halnak meg Magyarországon légszennyezés következtében, mint a hírhedten koszos levegőjű Kínában.

És most nézzük, hogy reagál erre a népegészségügyi magyar rendszer és a katasztrófaellátás *(sic!)*. Hiszen gyakorlatilag itt az Orbán-kormány nagyságrendileg neveléses összeget, egy budai garzon árát biztosítja Magyarországon szállópor-szennyezésének csökkentésére. Pedig fontos lenne állami ráfordítás például a fővárosi és vidéki mérőállomások fejlesztése kapcsán.

A megoldás viszonylag kézenfekvőnek tűnik, a szociális tűzifa-programokban elő kell írni a fa maximális víztartalmát és a megfelelő minőségű fűtőanyagot a legszegényebbek számára elérhetővé kell tenni. A lignitet ki kell venni a háztartási fűtőanyagok közül, a lakosoknak pedig segíteni kell a fűtés korszerűsítésében. Erre kell költeni az EU-tól az energiahatékonyság növelésére kapott pénzeket.

A kérdésem az, hogy államtitkár úr, illetve minisztériuma tudná-e támogatni olyan szabályozás megvalósítását, ami ilyen jellegű korlátozásokkal lehetőséget adna a tüzelőanyagok környezetvédelmi szempontú negatív hatásainak csökkentésére. Elvárom megtisztelő választát. Köszönöm, elnök úr. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy a folyosón folytassák a beszélgetést. És nemcsak a szocialista képviselőket, de a fideszes képviselőtársaimat is kérem, hogy egy kicsit halkabban. Megvárom, amíg elfoglalják helyüket, vagy kimennek a folyosóra. *(Csenget.)*

Válaszadásra megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Ha önnek fontos a légszennyezettség csökkentése, akkor

a szakmaiatlan és demagóg elemekkel nem fűszerezi meg, nem hitelteleníti el segítő szándékát. Mert mi a helyzet? Az, hogy az elmúlt évtizedekben szabályozásunknak és az új technológiáknak köszönhetően a határérték feletti ipari légszennyezés gyakorlatilag megszűnt. A közlekedés okozta légszennyezés visszaesett. Ezért lett sokkal nagyobb jelentősége... *(Leesik a mikrofonja.)* - elnézést. Tehát ezért lett sokkal nagyobb jelentőségű a lakossági kibocsátás.

Egyetértünk abban, hogy a legnagyobb problémát a kis méretű szálló por, a PM10, a PM2,5 okozza, de a levegő minősége 1990 óta folyamatosan javul. Igaz, hogy vannak időszakok, különösen a fűtési időszakok, amikor egyes paraméterek esetén meghaladja az EU által előírt határértéket, ezért 16 más európai uniós országgal együtt velünk szemben is kötelezettségszegési eljárást indított az Európai Unió. Erre a kormányzat egy ágazati programot fogadott el még 2011-ben, amelynek állásáról egyébként az ön által vezetett bizottságot a kormány rendszeresen tájékoztatja.

Ebben az intézkedési csomagban 770 milliárd forintot irányoz elő a kormányzat a probléma megszüntetésére. Szeretném felhívni a figyelmét, hogy az egy budai garzon árányai 54 milliós költség csak az ideai kommunikációs költségekre szánt forrás. Ebben az évben is több tíz milliárdot fordított a kormányzat erre a célra, például vasútvonal-villamosításra, energiahatékonysági beruházásokra, ez utóbbira 23 milliárd forintot.

Az elmúlt években többek között tájékoztató anyagokat juttattunk el az önkormányzatoknak az avar és a kerti hulladék megfelelő kezeléséről, lakossági energiahatékonysági pályázatot írt ki a kormányzat fűtőberendezések cseréjére, fűtés-korszerűsítésre. Épp az elmúlt hetekben jelent meg a vidékfejlesztési pályázat aprítógépekre, amire egyébként egy közös sajtótájékoztatót hívtuk fel a figyelmet, hogy ennek vannak a légszennyezettséget csökkentő vonzatai is. 2015-ben indítottuk el a „Fűts okosan!” kampányt, amelyben a helyes fűtési technikákra hívtuk fel a figyelmet.

Képviselő Úr! Ön megalkotta a megélhetési légszennyezés kategóriáját. Minekutána a közbeszédből kiveszett a megélhetési bűnözés, én nem tartom jó dolognak, hogy ezt bevezetjük. A magyar szociális háló nem tartja ezt indokoltnak, és ezek a felszólalások felmentik azokat az embereket, akik a környezetüket mérgezik ezzel az anyaggal. Ha csak a mélyszegénységben élők használnák a rossz fűtőanyagot, égetnék a hulladékot, Magyarország levegője sokkal jobb lenne. Sajnos, a kertvárosi részeken is előfordul, ezért jelentős szerepe van a tájékoztatásnak. Egyébként az elmúlt évben fejeződött be egy 3 milliárd forint értékű műszerbeszerzési projekt a légszennyezési mérőhálózat korszerűsítését elősegítendő. És valóban, vannak túllépések, azonban szakmaiatlan a részecskeszámra vonatkozó jelzése képviselő úrnak, mert szennyező anyag koncentrációjára van csak határérték az Európai Unióban. Tehát erre hivatkozni helytelen.

Végezetül, válaszolva a kérdésére, igen, folyamatban van egy jogszabály megalkotása, amely maximálná a fűtőanyag kéntartalmát és meghatározná a fűtőérték minimumát. Köszönöm szépen a figyelmet, és kérem, fogadja el válaszomat. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Ezt a választ nem lehet elfogadni nyilvánvalóan, hiszen én azt mondom, hogy 4 ezren meghalnak ebben, ön meg azt mondja, hogy broszúrákat osztanak ki. Tehát nem nevetséges a Fidesz-KDNP környezetpolitikája, amennyiben azzal akarja elhárítani a rákos megbetegedések kialakulását, hogy broszúrákat osztogattak? Jelen pillanatban az a szociális tűzifa, amit kivisznek, annak jelentős része 40-50 százalékos nedvességtartalommal van ellátva, és 16 százalék alatt lehetne hatékonyan. Erről van szó, ezt önök biztosítják.

Ha egy egyszerű szabályozással... Önök most azoknak a pártján vannak, akik vizezett fákat árulnak a Tüzépnél, azért, hogy mázsánsként többet tudjanak eladni és kevesebb legyen, amit ki kell adni. Ezeknek a pártján vannak. Egyszerű szabályozásokkal lehetne érdemben lépni, ehhez képest broszúrákról beszél meg arról, hogy az embereket felmentjük. Nem mentjük föl az embereket, de pont ön vezeti azt a hatóságot, amelynek fel kellene tárnia ezeket. Pont önök azok, akik felszámolták a teljes feltáró és monitoringrendszert, akiknek be kéne tartatni a jogszabályokat.

Önök nem tudják betartatni a jogszabályokat, és nem tudják biztosítani Magyarország környezetbiztonságát. Ezért alkalmatlanok a környezetpolitika lebonyolítására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadják-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 28 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! *(Moraj.)* Kérem képviselőtársaimat, hogy hagyják el az üléstermet, kint beszélgessenek, vagy pedig hallgassuk Ágh Péter képviselő urat, a Fidesz képviselőjét, aki interpellációt nyújtott be a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: „**Kicsoda valójában Ahmed H? És miért tüntetnek mellette?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Trócsányi igazságügyi miniszter úr kérésére Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni. Ágh Péter képviselő urat illeti a szó.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A terrorcse-

lekmények és más bűncselekmények miatt 10 év fegyházbüntetésre ítélt Ahmed H. mellett tartottak demonstrációt civil szervezetek nemrégiben. A migránspárti erők ismét nyomást akarnak gyakorolni Magyarországra, mert ők legalizálni akarják a bevándorlást, és, azt gondolom, kimondhatjuk, migránsokkal akarják betelepíteni Európát.

A tüntetésen a Krétakör és a Migszol aktivistái arról beszéltek, hogy azért ítélték el a férfit, mert, idézem: „Eldobott három tégladarabot, mert muszlim és migráns. A röszkei perek koncepciók, amelyek arra hivatottak, hogy példát statuáljanak és félelmet keltsenek.” Ezt állították.

(16.10)

Ezzel szemben a tények, hogy Ahmed H. szír állampolgárságú, 40 éves férfi nem is volt menekült és most sem az. Tíz év tartózkodási engedélye van Cipruson, és egész családjával Cipruson él. Felmerül a kérdés, hogy miként lehet egy tíz éve Cipruson élő személy menekült. Ez a szír férfi a röszkei eseményekkor egy megafonon buzdította az illegális migránsok tömegeit, hogy a határt védő rendőröket kövekkel dobálják és törjék át a kerítést. Ezek a tények, és ha ezt nézzük, a mostani demonstráció egy újabb példája, hogy hogyan szeretnék az illegális migrációt segítő szervezetek hamis állításokkal befolyásolni a közvéleményt és egyúttal lejáratni a kormányt.

A Migszol egyértelműen Soros György bevándorlást segítő, támogató hálózatának egyik tagja. A szervezet saját tájékoztató anyagaiban együttműködő partnerként a Soros-hálózat szinte minden tagja szerepel. A kvótareferendum tájékoztató kampányának indulásakor is szerepelt a hírekben ez a szervezet, akkor két aktivistájukat kormányzati plakátok rongálása közben tetten érték.

Ezek a szervezetek rendszeresen támadják hazánkat, a kormány határvédelmi és terrorellenes intézkedéseit, a bevándorlási szabályok szigorítását és a kvótaellenes, betelepítésellenes népszavazást. A magyar emberek az októberi népszavazáson azonban, azt gondolom, egyértelművé tették, hogy nem kérnek a tömeges bevándorlásból és a vele kéz a kézben járó terrorizmusból.

Ennek fényében kérdezem államtitkár urat, hogy kormányellenes újabb lejárato akciót láthatunk-e mindezek mögött, ezt láthatjuk-e az álcivil szervezetektől, azaz kicsoda valójában Ahmed H. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahmed H. egy szír állampolgárságú férfi, akit a tavaly szeptember 16-án Rös-

kénél történtek miatt terrorcselekmény büntetőjében és tömegzavargás résztvevőjeként elkövetett határzár tiltott átlépésében mondta ki bűnösnek első fokon a Szegedi Törvényszék, és ezért tíz év fegyházbüntetésre ítélte.

Ez a bírói döntés egy elsőfokú nem jogerős ítélet. Sajtóértesülésekből szerzett tényállás szerint Ahmed H. megafonon keresztül hergelte a határnál összegyűlt bevándorlókat, rázta a kordont, megdobálta a rendőrök sorfalát, így akarta a rendőrséget arra kényszeríteni, hogy engedjék be Magyarországra a lezárt határ szerb oldalán összegyűlt tömeget, továbbá az elsők között lépett illegálisan Magyarországra területére, amikor áttört a tömeg.

Az Igazságügyi Minisztérium nem adhat állásfoglalást, illetve jogértelmezést sem általában, sem konkrét ügy kapcsán bírói szakaszban, különös tekintettel arra, hogy nem rendelkezik minden releváns információval az esetre vonatkozóan. Azt azért le kell szögeznünk, hogy támadásra felhívni, illetve megtámadni a magyar határt, a határt védő magyar rendőröket és erőszakkal betörni az országba igen súlyos bűncselekmény.

Valamennyien tudjuk azonban, hogy a hatalmi ágak szétválasztására tekintettel a kormánynak semmilyen ráhatása nincs a büntetőügyben hozott ítéletre. A kormánynak nincs hatásköre arra, hogy folyamatban levő büntetőügyekben döntést hozzon, vagy az ügyekben a döntést meghozatalát bármely módon befolyásolja. Magyarországon a bíróságok függetlenek, így a kormánynak nincs és nem is lehet beleszólása bírósági ítéletek meghozatalába.

Ezért a sajtóban megjelent hírekre és az amerikai külügyminisztérium nyilatkozatára is csak azt tudjuk nyilatkozni, hogy a magyar bírói függetlenség tiszteletben tartását mindenkitől elvárjuk, és elfogadhatatlannak tartjuk, hogy egy szuverén állam bírósági határozatának felülvizsgálatát követeljék, és egy, a törvényeket szándékosan megsértő, erőszakosan fellépő illegális határsértő súlyos cselekményét próbálják mentesíteni. Magyarországon a bíróság dönti el, hogy valaki bűncselekményt követett-e el, és igenis, hogy a bíróság szabja ki érte a büntetést, és ez így is marad, függetlenül attól, hogy civil szervezetek vagy akik az ítélet ellen tüntetnek, egyetértenek-e ezzel.

Megdöböntő, hogy ezek a civil szervezetek most már azért is képesek utcára vonulni, hogy védelmükbe vegyenek egy súlyos bűncselekményt elkövető személyt, aki a magyar rendőrök, a magyar határ s ezzel tulajdonképpen Magyarország elleni erőszakos támadást szított, irányított, s erőszakkal át is törte a határt. Ezek a szervezetek rendszeresen támadják a kormány határvédelmi és terrorellenes intézkedéseit, a bevándorlási szabályok szigorítását. Úgy tűnik, ők legalizálni akarják a bevándorlást, és migránsokkal akarják betelepíteni Európát. Mi viszont nem kérünk azokból, akik nem tisztelik törvényeinket és erőszakkal lépik át a határainkat.

Határozottan fel kell lépünk a törvényeinket megsértőkkel szemben, s meg kell előzünk, hogy

ilyen és hasonló esetek előfordulhassanak, különös tekintettel arra, hogy az Europol is arra figyelmeztetett, miszerint terroristák ezrei érkezhettek Európába az illegális migránsok közé vegyülve, s nagy valószínűség szerint újabb támadásokat akarnak elkövetni.

Összességében elmondhatjuk, hogy mindegy, hogy kicsoda Ahmed H. és kik a követői, a magyar törvények rájuk is vonatkoznak, és a magyar bíróságok ennek megfelelően járnak el. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen. Elfogadom államtitkár úr válaszát. Azt gondolom, kijelenthetjük azt, hogy aki megtámadja a magyar határokat, megtámadja a magyar határt védő rendőröket vagy katonákat, az Magyarországot támadja meg. Az ilyen embereket nem lehet megvédeni, hiába próbálkoznak ezzel álcivil szervezetek.

Én arra kérem mindannyiunkat, hogy legyünk továbbra is eltökéltek abban, hogy az ország érdekében ki kell állni, és ha ez Magyarország határainak megvédését jelenti, akkor tartssunk ki amellet mindenáron. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr a választ elfogadta. Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Miért lépett ki Magyarország a nemzetközi antikorrupciós szervezetből?**” címmel. Szakács László képviselő urat illeti a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Orbán Viktor miniszterelnök utasítására a Nyílt Kormányzati Együttműködés nevű korrupcióellenes nemzetközi kezdeményezésből, amelynek 70 tagja van, 70 állam a tagja, ebből az elmúlt időszakban, talán a múlt héten kilépett Magyarország. *(Németh Szilárd István: Ki fizeti?)* Tudja, ez az a szervezet, amit 2011-ben nyolc állam alapított, és valójában azért jött létre, hogy erősítsék a költségvetési adatok, a közpénzek felhasználásának a nyilvánosságát, a közbeszerzési adatok hozzáférhetőségén javítsanak. Önök ezt egyébként nagyon udvariatlanul is tették, hiszen pontosan ezt a szándéknyilatkozatot, már a kilépésről, egy nappal a soron következő ülése előtt küldték el ennek a szervezetnek. Úgy gondolom, hogy ez önökhöz illik, de talán Magyarországhoz nem.

Ebből azt lehetett látni, hogy a csatlakozás ehhez a szervezethez az önök részéről nem volt több, mint az a kommunikációs trükk, vagy éppen nevezhetném hazugságnak is, amit általában szoktak csinálni, mindig azt kell figyelni, amit tesznek, nem azt, amit mondanak. Önök ebben a szervezetben

ugyanúgy beszéltek az átlátható, nyílt, a nemzeti vagyont és a közpénzeket felelősen kezelő államról, az elszámoltatható kormányzatról, és azt is ígérték, hogy ilyen kormányzatot és ilyen közigazgatást fognak építeni. Ígérték azt is, hogy a társadalmat és a civil szervezeteket aktív részvétellel bevonják majd a döntések előkészítésébe és megvalósításába.

A célok helyesek, ezekkel egyet is lehetne érteni, de önök mégis kétévnyi tagság után otthagyták ezt a szervezetet, a napnál is világosabb, hogy ezt azért tették, mert önök nem tudják a saját vállalásaikat teljesíteni. Rosszul fogalmazok, önök nem akarják a saját vállalásaikat teljesíteni; hiszen ha úgy történt volna, akkor átláthatóbbak lennének a közpénzügyek, a közbeszerzések, Magyarországon egy sokkal elszámoltathatóbb kormányzat lenne. Most pedig azt látjuk, hogy a korrupció nem csökken, hanem napról napra nő. A Transparency International is ezt mondja önökről, a magyar kormányról, hogy Magyarország az Európai Unióban az átláthatóság tekintetében a 22-24. helyen van. Elképzzelheti, államtitkár úr, hogy kik előznek meg minket. Úgy kell gondoljunk erre, hogy Magyarországon egy központosított korrupció van, ami egy olyan formára épül, aminek a törvényhozás is valamilyen szintű része, hiszen ez a kormányzás központjába is került.

Államtitkár úr, ezért kellett kilépni ebből a szervezetből? Vagy azért kellett kilépni ebből a szervezetből, mert már ott sem szalonképes ez a kormány? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(16.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Szabó László államtitkár úrnak.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország az első között, 2012-ben csatlakozott a Nyílt Kormányzati Együttműködéshez, az Open Government Partnershiphez, nem sokkal a 2011-es megalakulása után, és tevékenyen részt vettünk ennek munkájában. Ez alatt az idő alatt nyilvános konzultációkkal, civil szervezetek aktív bevonásával két egymást követő nemzeti akcióterv került kidolgozásra, ezek elfogadása a kormány részéről nagy elhivatottsággal és nagy komolysággal történt meg. Magyarország az alapelvekkel továbbra is egyetért, és mélyen elkötelezett. Hisszük azt, hogy a nyílt és hatékony kormányzás, az átláthatóság, a közügyekben való civil részvétel, a korrupció elleni fellépés mind nélkülözhetetlen pillérei a demokráciának és a jó kormányzásnak.

Az együttműködésből való kilépésről szóló kormányzati döntés előzménye viszont az, hogy 2015 júliusában négy magyar civil szervezet - vagy mondhatjuk álcivil szervezetnek is - az együttműködést

irányító bizottságnál arra hivatkozással jelentette fel Magyarországot, miszerint Magyarország megsértette a csatlakozáskor elismert alapelveket. Az irányító bizottság a panasz nyomán eljárást indított hazánk ellen, mely során Magyarország mindvégig konstruktív hozzáállással, pontos és részletes válaszokkal működött együtt.

Sajnálattal vettük azonban tudomásul, hogy az együttműködés idei évben közzétett ajánlása és végző jelentése nem tükrözi a Magyarország által benyújtott észrevételeket, éppen hogy egyoldalúan és álságosan, nem transzparens módon viselkedett Magyarországgal szemben. *(Korózs Lajos: Mindenki szembejött az autópályán?)* Pontosan a saját alapelvei ellenében ment ez az együttműködés, és hazug, álságos módon, teljesen egyoldalú módon hozott létre egy olyan jelentést, aminek az ajánlásai ráadásul szankcióként, ultimátumszerűen szólították fel Magyarországot bizonyos esetek felfüggesztésére, sőt még fenyegettek is hazánk esetleges kizárásával.

Gyakorlatilag a fentiekre tekintettel az eljárásban illetékes Belügyminisztérium az ajánlásokat elutasította, és ezt követően a kormány egy határozat értelmében úgy döntött, hogy kilép ebből az álságos szervezetből. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Álságos!)*

Ugyanakkor szeretném nagyon hangsúlyosan kijelenteni, hogy Magyarország továbbra is elkötelezett egy valós, nyílt és jó kormányzás mellett, ami valóban az alapvető célokkal, ami miatt megalakult ez a szervezet, egyetért, de ilyen álságos politikai játszmákban *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Jaaj!)* mi nem akarunk részt venni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem tudom elfogadni a választ. A kormány nem viselkedhet úgy, mint egy dacos kisgyerek. Ha nem azt hallja, amit hallani akar, ha nem azt mondják róla, amit ő gondol, hogy róla kellene mondani, akkor nem kiáll, esetleg nem önvizsgálatot tart, esetleg nem változtat az eddigi hozzáállásán, hanem kirúgja maga alól a széket, és mint egy dacos kisgyerek, elfut?

Őn azt mondja, hogy ez egy álcivil szervezet? Mondja ezt annak a kormánynak a tagjaként, amelyik éppen most beruházások kivitelezési dokumentációját, költségvetését fogja harminc évre titkosítani, nem hozzáférhetővé tenni? A Posta-ügyben titkosítanak szerződéseket, és az MNB-ügyekben, MNV-ügyekben titkosítanak szerződéseket, és önök hivatkoznak álságos, átláthatatlan szervezetekre?

Úgy gondolom, hogy a hozzáállásukon kellene változtatniuk - a világ nem fog az önök kedvéért megváltozni! Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 25 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Trafikok, kaszinók, állami földek, EU-s és hazai források lenyúlása után most a vadászterületek jönnek?”** címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó. *(Balla György közbeszól.)*

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Mint köztudott, 2016-ban a vadászat előtt egy komoly vízváltó volt/van, hiszen húsz évre dől el, hogy a vadászati jogokat, a tájegységi határokat hogyan is határozzuk meg, azaz kik és hol fognak tudni majd húsz éven keresztül vadászni. A vadászati törvénynek egy viszonylagos konszenzusos elfogadása után, mondhatom azt, hogy a szakmát és minket, képviselőket is hidegzuhanyként ért, hogy mégis a gyakorlatban ez hogyan csapódik le.

A probléma ott áll fenn, ahol egy adott területen több társaság szeretne vadászni, ahol pedig állami terület is van, ott csak halmozódik ez a probléma, hiszen ugyan a privatizáció után ezek az állami területek ma már csak erdőt jelentenek, természetvédelmi területet vagy éppen repteret, de bizony ilyenkor az államnak el kell döntenie, hogy melyik kezdeményezés oldalára áll. Esetek sokaságát küldtem el miniszter úrnak, és gondolom, miniszter úron keresztül az illetékes államtitkár úr is megkapta, ahol számunkra felfoghatatlan módon születtek meg a döntések, szakmailag semmiképp nem lehet alátámasztani azt, hogy ezekben az esetekben bizonyos társaságokat miért golyóztak ki a vadászat lehetőségéből.

Mindezt miért tették? Most már azért látszik, hogy kik a nyertesek, egy jól körülhatárolható, kormányhoz köthető lobbicsoport, politikusok és fideszes vállalkozók köre az, akik ezeken a területeken vadászni fognak majd húsz éven keresztül, és gyakorlatilag kényük-kedvük szerint az történhet ott, amit ők akarnak. Ráadásul olyan eseteket is államtitkár úr elé tártam, ahol külföldi érdeket támogatott az állam a hatvan éve működő helyi vadászközösséggel szemben. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen!)*

Olyan eseteket is bemutattem, ahol a nyertes társaság, akit támogatott az állam a területeivel, az lényegesen kevesebb bérleti díjat fog ezért a tevékenységért fizetni a földhasználóknak, mint a konkurens, meglévő, régi, jól működő társaság, ezzel megkárosítva a földtulajdonosokat és magát a magyar államot is. De az a helyzet sem jobb, amikor olyanok nyernek - jól ismert budapesti fideszes ügyvédek -, akik szintén évtizedek óta jól működő helyi közösségeket tudnak erről a pozícióról eltüntetni, lenullázni, szakmai munkájukat tönkretenni.

Olyan esetet is feltártam, ahol külföldi vadász-oligarchát segített a kormányzat. Nem is mondom, hogy pletykák, hanem ennél azért jóval komolyabb hírek szerint pedig miniszterek, államtitkárok és fideszes politikusok vadásznak ezen a területen. Így már érthető, hogy miért nem tudtak racionálisan dönteni, miért nem tudtak a helyi közösségek oldalára állni, amikor kellett.

Ezekre a problémákra érdemi választ nem kaptam, ezért kellett egy vadászati kerekasztalt összehívnom, ahol még több hasonló történetet mondtak el nekem a vadászok. Kérdezem tehát államtitkár urat, hogyan képzeli ezt az állam. Hogyan teheti meg a magyar állam, hogy a vidéki vadászközösségek helyett ezen érdekcsoportok oldalára áll? Miért nem a szakmaiság számított itt sem, amikor döntöttek? Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Bitay Márton Őrs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ŐRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Hivatkozott a vadászati törvényre, és azt gondoltam, hogy elolvasta ennek a passzusait, amikor megszavazta, mert ha elolvasta volna, akkor tudná, hogy a vadászati jogról a földtulajdonosok döntenek. Nem az állam dönt, nem az államtitkárság dönt, hanem a földtulajdonosok döntenek.

Hogy segítsek önnek a tisztánlátásban, ha az 1361 darab vadászterület, ahol az üzemtervek lejártá okán dönteni kellett arról, hogy kié legyen a vadászati jog, abból 164 darab van, ami állami. Egészen pontosan 164 darab van, ahol az állam többségben van, ott is nagyon sok magán-földtulajdonos is van. Tehát eleve onnan indulunk, hogy ahol az állam egymaga el tudja dönteni, hogy ki vadásszon azon a területen, az az összes vadászterületnek a 10 százaléka.

Szeretném felhívni a figyelmét arra is, hogy ennek a 10 százaléknak, tehát ennek a 164-nek több mint felében az állam saját maga vadászik, tehát üzemi területként, állami vadászterületként használja, és nem haszonbérbe adja. Tehát az, amit ön itt említ, hogy számos példát feltárt, ha jól emlékszem, úgy mondta, hogy esetek sokaságát, én összeadtam, amit az ellenzéki képviselők benyújtottak hozzánk írásbeli kérdéseket, szóbeli kérdéseket - nemcsak ön, az összes ellenzéki -, azok 9 darab vadászterülettel kapcsolatosak, ennek a másik oldalán van 1361, amiről egyébként a földtulajdonosok többsége dönt, tehát nem az állam.

A másik, amit szeretnék az ön figyelmébe ajánlani, hogy amit a bérleti díjak vonatkozásában megemlített, hogy mennyiért adnak bérbe, és hogy adott esetben olyanok nem jutottak bérleti lehetőséghez, akik egyébként többet kínáltak az adott vadászterületért, ugyanakkor az interpellációjának a másik részében pedig aggódik a helyi vadászemberek érdekeiért. Azt gondolom, hogy az egy elég egyszerű összefüggés: hogyha én elengedem azt a lehetőséget,

hogy azé lesz a vadászterület, aki többet kínál érte, akkor nyilvánvalóan nem a helyi vadászok fognak jól járnival ezzel a döntéssel, hanem egyébként azok fognak jól járnival, akik milliárdosok.

(16.30)

El kellene dönteni, kedves képviselő úr, hogy ki nek a pártján áll. Az interpellációjának az egyik felében aggódik a helyi vadászokért, a másik felében pedig azt mondja, hogy az lett volna a jó, hogy minél magasabbak legyenek a bérleti díjak. De továbbmegyek, újra vissza az eredeti gondolathoz: ha a földtulajdonosok többsége, márpedig az összes vadászterület 90 százalékában a magántulajdonosok vannak többségben, úgy dönt, hogy egy forintért adja oda a vadászati jogot, akkor az egy forintért fogja odaadni. Ha úgy dönt, hogy tízezer forintért hektárját, akkor tízezer forintért fogja odaadni. Nem az állam mondja meg. Mi az állami területekre egyet tettünk: egy ajánlást fogalmaztunk meg, hogy szerintünk apróvadás, vegyes vadas, nagyvadas területek vonatkozásában mi az a haszonbérleti díj, amit mi javasolunk, hogy fontolják meg, és az állam a saját vadászterületeinél, amit nem maga használt, de ő van többségben és bérbe adta, ott ezeket a miniszteri ajánlásokat vette figyelembe. Ezek egyébként 30 százalékkal meghaladják a 2006-os ajánlásokat, azért 30 százalékkal haladják meg, mert nagyjából az inflációval kalkuláltunk. Nem akartunk ebben sem ide egy felesleges árversenyt generálni.

Azt szeretném még önnek elmondani, hogy legyen kedves, ne dőljön be minden egyes igénynek, ami beérkezik önhöz. Vannak nálunk olyan igények, ahol bejön a vadászati jog jogosultja, elmondja, hogy milyen csalárd módon nem jutott hozzá a vadászterülethez, csak elfelejti hozzátenni, hogy a földtulajdonosi közös gyűlésre nem hozott földtulajdonosi igazolást, ő maga meg nem földtulajdonos, így a legjobb vadásztársaságnál sem, ha nem megy el a földtulajdonosi gyűlésre, és érvényesen nem regisztrál, azon nem tudunk segíteni.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt javaslom önnek, hogy próbáljon meg egy picit mögé nézni a dolgoknak, és ne mindig a politikai haszonszerzés oldaláról megközelíteni *(Dr. Apáti István: Önök mondják!)*, hanem esetleg egy kicsit ássa bele magát a kérdéskörökbe, és tanulmányozza a törvényt is, mert akkor világosan láthatná, hogy a földtulajdonosi döntéseket sem én *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, sem az állam nem tudja felülmúlni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót. Borsod-Abaúj-Zemplén, Szabolcs-Szatmár-Bereg,

Heves, Csongrád, Bács-Kiskun, Somogy, Tolna, Pest, Veszprém, Fejér, Vas, Zala és Győr-Moson-Sopron megyékből érkeztek be hozzám ezek a jelzések, amelyeket eljuttattam a minisztériumhoz is. Csak olyan esetekről beszéltem, amikor az állam tudott dönteni, mert rendelkezett földtulajdonnal. Én sem arról beszéltem, hogy a magántulajdonosok miként viselkedtek egy-egy ilyen gyűlésen. Mindig az állam felelősségéről beszélünk, hiszen az Országgyűlésben vagyunk.

Nem felesleges árversenyt akartunk, csak az a helyzet, hogy amikor önöknek úgy kedvezett, hogy az árversenyt nem kellett figyelembe venni, mert éppen a haverjaik nem akartak sokat fizetni a területért, akkor nem vették figyelembe. Amikor meg úgy kedvezett, hogy ki akarták golyózni a helyi közösségeket, és a budapesti ügyvédjeik megtehették, hogy kifizessék az ígért díj többszörösét, akkor pedig az árverseny számított. Ezzel van probléma, államtitkár úr, hogy a jogszabályokat mindig aszerint vizsgálják, ahogy az önöknek éppen kedvez, és nem a vadgazdálkodási szempontok szerint. Ez itt a probléma!

A választ természetesen nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 21 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Harrach Péter és Vejkey Imre, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor szűnnek meg a nagy létszámú, korszerűtlen gyermekotthonok Magyarországon?”** címmel. Vejkey Imre képviselő urat illeti a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A családban történő nevelkedés biztonságosabb minden más lehetőséghez képest. Ezt a de facto tényt a családok védelméről szóló sarkalatos törvény preambuluma is megállapítja. A gyermekek testi és lelki egészségének biztosítása érdekében aligha lehet fontosabb feladat, mint a családban történő nevelkedés elősegítése.

A családjukból kiemelt gyermekek családban történő nevelése érdekében a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény előírása szerint a gyermekvédelmi szakellátásba 2013. december 31-ét követően bekerült, 12. életévét be nem töltött gyermeket nevelőszülőknél szükséges elhelyezni, kivéve az olyan eseteket, amikor a gyermek tartósan beteg, vagy súlyosan fogyatékos, vagy a testvéreket nem lehet együttesen a nevelőszülőknél elhelyezni, vagy más okból szükséges az intézményes elhelyezés biztosítása.

A nagy létszámú, 48 férőhely feletti, korszerűtlen gyermekotthonok kiváltása, az ott élő gyermekek

8-10-12 személyes lakásotthonokban történő elhelyezése, a már évek óta működő, legfeljebb 12 férőhelyes lakásotthonok és legfeljebb 48 férőhelyes gyermekotthonok korszerűsítése, a mai szakmai elvárásoknak való megfeleltetése rendkívül szükséges *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és a kormányzat által fejlesztési forrásokkal is támogatott. Magyarországon jelenleg mintegy 23 ezer gyermek él gyermekvédelmi szakellátásban, közel kétharmaduk nevelőszülőknél.

Tisztelt Államtitkár Úr! A fentiek alapján tisztelettel kérdezem önt, hogy milyen módon segíti a kormány a gyermekotthonok kiváltását, a gyermekotthonok korszerűsítését, a hiányzó gyermekotthoni kapacitások létrehozását, azaz mikor szűnnek meg a nagy létszámú gyermekotthonok Magyarországon, továbbá hogyan segíti a kormány a nevelőszülői tevékenységet. Várom államtitkár úr megtisztelő választát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Czibere Károly államtitkár úrnak.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném megköszönni ezt a kérdést. Azt gondolom, hogy kevés olyan közügy van ma Magyarországon, mint az, hogy ezek a gyermekek, akik állami gondozásban élnek, tényleg méltó körülmények között tudjanak nevelkedni. Mindannyian tudjuk, hogy az 1990-es években mit örököltünk. A nevelőotthonok nagy része túlságosan nagy, 80-100, néhány esetben több száz férőhelyszámú és zsúfolt volt, másrészt gyermekotthoni célra alkalmatlan infrastruktúrában lettek ezek kialakítva, részben kastélyokban, kúriákban.

A gyermekotthonon belüli gyermekcsoportokban 20-as, 30-as létszámok működtek, és az elhelyezésükre szolgáló csoporthelyiségek sokkal inkább kollégiumra, tömegszállásra emlékeztettek, hasonlítottak. A nagy intézmények, a zsúfoltság, a települési lakókörnyezettől való izoláció, a kollégiumi jellegű életforma nagymértékben akadályozta és akadályozza a családpótló nevelést, a személyre szóló és a szükségletekhez igazodó gondoskodás megvalósítását és a gyermekek felkészítését az önálló életre.

A kormány ezért döntött úgy, hogy a gyermekvédelmi rendszerét több ütemben átalakítja és megújítja. Ennek az egyik fontos része, amit a képviselő úr is említett, a nagy, zsúfolt, korszerűtlen gyermekotthonok kiváltási programja. Az előző kiváltási időszak eredményeként odajutottunk, hogy most, ezekben a hónapokban az utolsó szakasza is el tud ennek indulni, megjelentek a nyáron és tavasszal az ezzel kapcsolatos felhívások. A gyermekotthonokban élő gyermekek 8-10-12 személyes lakásotthonokban fognak elhelyezést kapni. Ez a pályázati keret 4,2 milliárd forint. Ennyit fog erre biztosítani a kormány. Ebből 3 milliárd forint a konvergenciaregiók-

ban és további 1 milliárd 260 millió forint a közép-magyarországi régióban lesz biztosítva.

Olyannyira elindult a program, hogy az első pályázatok be is érkeztek. Összességében 30 pályázat érkezett. Ezeknek az elbírálása folyamatban van. A kiírásban nemcsak a kiváltást és átalakítást, korszerűsítést, valamint a speciális és kettős szükségletű gyermekek ellátására szolgáló férőhelyek és befogadó férőhelyek létesítését támogatjuk, hanem a képzést és a felkészítést. Ennek a programnak az eredményeképpen 2019 végére Magyarországon nem lesznek nagy, zsúfolt gyermekotthonok, és megszűnik az ilyen jellegű elhelyezés.

A másik fontos irány, amit képviselő úr említett, hogy ennél is fontosabbnak tartjuk a nevelőszülői szolgálat folyamatos erősítését és fejlesztését. Az elmúlt években a kormány azt vállalta, hogy 2016 végére valamennyi, 12 évnél fiatalabb kiskorú gyermek nem nagy intézményben, nem gyermekotthonban lesz, hanem nevelőszülőkkel. Tisztelettel tudom jelenteni, hogy a kormány ezt a vállalását tudja is teljesíteni, amit rendkívül fontos eredménynek tartunk.

(16.40)

Azt gondoljuk, hogy ezen az úton kell továbbmenni. Előkészület és megjelenés alatt áll az a pályázat, amelyik a nevelőszülők infrastrukturális helyzetét próbálja megsegíteni, illetve az a pályázat, amely a nevelőszülők ingyenes továbbképzési rendszerbe való bekapcsolódását tudja biztosítani.

Ezekkel a fejlesztésekkel el tudjuk érni, hogy ma Magyarországon valóban minden gyermek, amelyik a gyermekvédelem rendszerében él, valós életkezdési esélyt kapjon azáltal, hogy a nevelőszülőknél keresztül egy valódi családi, szerető környezetben tud nevelkedni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, és azok, akik még a lakóotthonokban vannak, ők is egy megújult infrastruktúrában tudnak élni. *(Az elnök újból csenget.)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem Vejkey képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! A kereszténydemokraták külön köszönetüket fejezik ki a kormánynak azért, hogy minden lehetőség megtesznek, hogy a gyermekek minél fiatalabb korban megkapjanak mindent, ami a testi, lelki, szellemi fejlődésükhöz szükséges.

Fontosnak tartjuk, hogy az eddigi intézményi gondozásban élő gyermekek minél nagyobb arányban nevelőszülőkhöz, illetve családiasabb körülmények közé kerüljenek. Akiket pedig valamilyen oknál fogva nem lehet nevelőszülőknél elhelyezni, ők pedig jól felszerelt, kis létszámú lakóegységekben nevelkedjenek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Megtisztelő válaszát elfogadom. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációs napirendi pontunk végére értünk. Áttérünk a szóbeli **kérdésekre**. *(Zaj. - Számos képviselő hagyja el a termet.)*

Gúr Nándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Egyre rosszabb körülmények között dolgoznak a Magyar munkavállalók”** címmel. *(Az elnök csenget.)*

De mielőtt megadnám a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy aki el akarja hagyni az üléstermet, az fáradjon ki a folyosóra, hogy zavartalanul tudjuk folytatni a munkánkat.

Gúr Nándor jegyző úré, képviselő úré a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnök Úr! Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnálatos, de tényyszerű: Magyarországon nő a munkahelyi balesetek száma.

2016-ban az első 9 hónapban 16 554 esetet regisztráltak, ez az előző esztendőhöz képest is 16 százalékos mértékű növekedést jelent. Ha példaként, mondjuk, a négy évvel azelőtti időszakhoz, 2012 első 9 hónapjához viszonyítunk, akkor több mint 5 ezerrel több, hiszen akkor csak 11 264 balesetet regisztráltak. Sok a halálos balesetek száma is, csak ebben a 9 hónapban 60 ilyen eset volt. Súlyos balesetnek 134 fő volt az elszenvédője, és csonkolásos balesetet is elszenvédtek 156-an.

Azt akarom tehát mondani mindezekkel a számadatokkal, hogy nincs rendben a munka világában az a kérdés, ami a munkahelyi balesetek megelőzésével kapcsolatosan rendbe kellene hogy legyen. Na de hát hogy is lenne rendben, amikor önök tettek ez ellen már a 2011-ben, 2012-ben hatályosult munka törvénykönyve kapcsán is!

A legtöbb baleset egyébként a közepes méretű vállalkozásoknál születik, és a legkevesebb pedig a nagyvállalatoknál, az 500 fő feletti cégeknél. A gépipar egyébként a legveszélyeztetettebb, ez talán törvényszerű is, nem is csoda.

A kérdéseim valójában arról szólnak, hogy miért engedik azt, hogy a munkavállalók elszenvédjék ezeket a történeteket. Miért tűrik el, hogy a munkaadók adott része a megfelelő munkabiztonsági feltételeket ne teremtsen meg, rosszabb munkakörülmények között kelljen dolgozni az embereknek? És miért gyengítették a munkaügyi és a munkavédelmi felügyelőségek szerepét? Még hány családnak kell elvesztenie a családfenntartóját ahhoz, hogy önök végre ráébredjenek arra, hogy a visszájára kell állítani a munkaügyi és a munkabiztonsági felügyelőségek és felügyeletük történetét?

Köszönöm szépen, elnök úr, ezekre szeretnék választ kapni. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Válaszadásra megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Néhány számot én is szeretnék mondani önnek.

Tíz évvel ezelőtt, amikor jóval 4 millió alatt volt a foglalkoztatottak száma, 2006. év I-III. negyedében összesen az ideihez közel azonos számú, mintegy 16 ezer munkabaleset történt. Sőt, az idei adatokhoz képest 10 éve 1,5-szer annyi tragikus baleset következett be. Tehát a munkahelyvédelem helyzete javult azóta (*Gúr Nándor folyamatos közbeszólásai.*), amit a számok is bizonyítanak.

A hatóság hatékonyan végzi a munkáját, amit bizonyít, hogy 2010 óta így is több mint 1 millió munkavállaló foglalkoztatásának a körülményeit vizsgálta, vizsgáltuk. Az ellenőrzések többsége irányított volt, a legveszélyesebb ágazatokra irányult. A kormány ugyanis elkötelezett a munkavállalók védelme ügyében, ezt mutatja a munkavédelem színvonalának emelése és az annak érdekében tett számos intézkedés.

Egy-kettőt hadd soroljak fel önnek, hogy tájékozódjon! Erősítettük a tájékoztató, tanácsadó tevékenységet, évi közel 10 ezer kérdésben adunk felvilágosítást az érdeklődőknek. Elsősorban a különösen veszélyes ágazatokban tevékenykedők, illetve a kkv-szektor támogatása érdekében tájékoztató, figyelemfelhívó kampányokat dolgozunk ki.

2 milliárd forint összértékű pályázati támogatás biztosításával a munkáltatói és a munkavállalói érdekképviselők által létrehozott konzorciumok szinte minden nemzetgazdasági ágazatot érintően készítenek munkavédelmi érintő hiánypótló tananyagokat, útmutatókat, s a többi.

A munkavédelmi helyzet javítása érdekében a megelőzés a legjelentősebb lépés, és ennek legjelentősebb lépéseként megalkottuk és októberben kihirdettük a munkavédelem nemzeti politikáját, amely a következő 6 év kiemelt munkavédelmi stratégiai feladatait tartalmazza. Az érdemi munka már meg is kezdődött. Az ebben megfogalmazott feladatok végrehajtása - az állami szerepvállalás erősítésével - a munkakörülmények fejlesztését, a munkabaleseteket (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) és foglalkozási megbetegedések megelőzését és egyben hazánk versenyképességét fogja szolgálni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Gúr Nándor közbeszólása.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Kaphatunk-e érdemi választ a 8-as és a 86-os utak fejlesztésével kapcsolatban?”** címmel. Bana Tibor képviselő urat illeti a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! November 16-án írásbeli kérdéssel fordultam Seszták miniszter úrhoz, melyben a 8-as főút, illetve a 86-os főút Szombathelytől déli irányba, Egyházásrádóc felé történő fejlesztés-

ről próbáltam meg konkrét, kézzelfogható információhoz jutni, mivel a megyéből több ilyen jellegű megkeresés is érkezett felém. Sajnos érdemi válasz helyett csak mellébeszélést és konkrétumok nélküli sorokat kaptam. A feltett kérdéseimre a közel kétoldalas válaszból csupán egy bekezdés vonatkozott.

Mint arra az írásbeli kérdésemben is felhívtam a figyelmet, Vas megyében egyetlen kilométer autópálya sincsen, és jelen állás szerint hosszú ideig nem is lesz, ami rendkívül szomorú tény. A megyében élők joggal várják el, hogy a kormány nyíltan elmondja, mik a terve a megye úthálózatának fejlesztésével kapcsolatban.

A korábbi években maga Orbán Viktor miniszterelnök úr is megfogalmazott ígéreteket, például a 8-as főút négysávosítására vonatkozóan, amelyek, úgy tűnik, azok is maradnak. Holott Orbán Viktor 2014 nyarán Körmenden arról beszélt, hogy az osztrák-magyar határig négysávós autópályán lehet majd eljutni, miközben egyébként a Budapest felé irányuló szakasz építése is zajlik. Természetesen értékeljük, hogy elkészült a 86-os útnak a Szombathelyt Győrrel összekötő szakasza, bár nem értjük, miért nem autópályaként.

Történtek további fejlesztések is, a Jobbik ezeket is üdvözlö. A vasi megyeszékhelytől délre azonban továbbra is lassú és balesetveszélyes a közlekedés, a határ különösen pedig különösen indokolttá tenné autópályát, de inkább autópálya létesítését.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor kezdődik meg végre az érdemi munka az említett útszakaszokon? Mikor kapcsolódhatnak be a Vas megye déli részén élők is a gyorsforgalmi úthálózatba? Várom érdemi választ. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Nagyon bízom benne, hogy a válaszat érdeminek fogja minősíteni, már csak azért is, mert a legutóbbi írásbeli kérdésre válaszolva is világossá tettük, melyek azok az útfelvezetések, amelyeket a magyar kormány 2022-ig mindenképpen szeretne megvalósítani, és ehhez a források is rendelkezésre állhatnak és állnak már.

(16.50)

A konkrét kérdésre, amely Vas megyében konkrétan Szombathelytől délre vonatkozó szakaszokra irányult, arról tájékoztattuk írásban is, de most is elmondom még egyszer: a 86-os útnak a Szombathely-Egyházásrádóc közötti szakasza, amelynek most kétszer egy sávról kétszer két sávra történő bővítése megkezdődik, mégpedig 2017 első negyedében, a befejezését 2018 végére, az utolsó negyedévre várjuk.

Említette az M8 autópályát, itt szeretném mindenképpen felhívni a figyelmét rá, hogy valóban így

van, a magyar kormány döntött arról, hogy kétszer egysávos előkészítés és építés kezdődik meg 2017 végén vagy '18 első negyedévében legkésőbb, és ennek a befejezése 2020 végére várható. Ami fontos, hogy a kétszer egysávos szakaszokat kétszer két sávra fogjuk fejleszteni. Mondhatjuk úgy, ez az első oldala az autópálynak. Egyébként valamennyi autópálya és valamennyi gyorsút úgy van előkészítve és úgy van tervezve, hogy teljes értékű autópályává lehessen őket fejleszteni. Ha a forgalmi viszonyok igénylik és van hozzá forrása nyilvánvalóan Magyarországnak, akkor mindenhol, ahol szükséges, autópályává fogja fejleszteni az autópályákat.

Egyébként örülnék azért annak, hogy Vas megyében 92 kilométernyi magas színvonalú autópálya épült meg, és kötötte be Szombathely városát és a térséget a gyorsforgalmi hálózatba. Szerintem ennek örülni kell, és annak is, hogy a környéken mégiscsak fontos lesz a 76-os út fejlesztése is, amely azt a szakaszt is fogja érinteni, és az is 2022 végére legkésőbb el fog készülni. Azt gondolom, Vas megye büszkélkedhet azért olyan lehetőségekkel, amelyeket az elmúlt években a magyar emberek teljesítménye alapján tudtunk létrehozni.

Köszönöm szépen a figyelmüket, és érdemi válaszukat remélem, elfogadja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István és Sallai R. Benedek, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Ki védi meg a környezetet a kormánytól?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nincs többé független zöldhatóság. A kormány döntése nyomán a Pest Megyei Kormányhivatalba olvad az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség. Ezzel 30 évet ugrunk vissza az időben, és ugyanott tartunk, mint a pártállam idején. A különbség csak annyi, hogy Kádárék dekadens, imperialista csökevénynek tekintették a környezetvédelmet, önök pedig egy balos elhajlásnak. De lényegét tekintve ugyanúgy nem hajlandók megérteni, mint kommunista elődeik. A dulás, amit az Orbán-kormány ezen a területen véghez vitt, egész Európában példátlan.

Nincs már Környezetvédelmi Minisztérium, a területi zöldhatóságokat felszámolták, megszűnt a zöldombudsmani hivatal, most pedig a környezet- és természetvédelmi hatósági munka szakmai felügyeletéért és irányításáért felelős országos főhatóság is a kormányzati adminisztráció részévé válik, szoros politikai felügyelettel, természetesen. Ez főleg azért baj, mert az önök kormányzása alatt a környezetet leginkább a kormánytól kellene megvédeni, attól a pusztítástól, amely különféle kormányzati beruházások, fairtasok, stadionépítések, köztér- és folyópart-betonozások nyomán szakadt az országra, és amely-

lyel szemben a kézivezérelt bábhatóság láthatóan képtelen fellépni.

A környezetvédelmi hatóság intézményi garanciáinak ilyen fokú meggyöngyítése ellentétes az egészséges környezethez való jogot biztosító alkotmánnyal, az Alkotmánybíróság vonatkozó határozataival és a kötelezettségekkel, amelyeket a zöldintézményrendszer megerősítése tárgyában az uniós csatlakozáskor vállaltunk. Mindezen túl azonban elsősorban a magyar emberek érdekeivel mennek szembe.

Kérem, válaszoljon: milyen közérdek fűződik a zöldhatóság legyengítéséhez és átpolitizálásához, és nyilatkozzon, kérem, róla, az egészséges környezet fontosabb vagy az, hogy a Fidesz országromboló tevékenysége kevesebb hatósági akadályba ütközzön? Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A környezetvédelemért aggodó szavait köszönöm. Az ön által kifogásolt hatósági struktúra átalakítása nem a környezetvédelmi hatóságokra irányult. A megyei kormányhivatalokba integrált, mintegy 30 kormányzati szakigazgatási szerv közül csupán egy volt a környezet- és természetvédelmi hatóság.

A kormányhivatali integráció valóban tovább folytatódik, a Környezetvédelmi Főfelügyelőség a Pest Megyei Kormányhivatal szervezetében működik januártól, de az, hogy Tarnai Richárd és hivatala nem rendelkezik környezetvédelmi tapasztalattal, természetesen nem igaz. Közel két éve működik a hivatalban a környezetvédelmi főosztály, melynek szakmai felügyeletét mi magunk látjuk el.

Az, hogy a környezetvédelemért felelős tárca a Földművelésügyi Minisztérium, remélem, nem most tűnt fel képviselő úrnak, szó sincs arról ugyanis, hogy Európában példa nélküli lenne a környezetvédelmi tárca integrálása más ágazattal. Ön is tudja, hogy jelentős környezetvédelmi múlttal rendelkező országok is végrehajtottak hasonló összevonást. A környezetvédelmi tárca portfóliójában megtalálható például Ausztriában a mezőgazdaság, az erdészet, a vízügy, a zöldtechnológia, Németországban az építésügy és a nukleáris ügyek, Svédországban az energia, Hollandiában az infrastruktúra, Dániában az élelmiszer-gazdaság.

Egyébként a környezetügyi államtitkárságot 2014-től a génmegőrzés is gazdagítja, tehát az előző ciklushoz képest ez előrelépés. De nem hiszem, hogy a környezet- és természetvédelem ügyének mellőzöttségét jelzi az a félezer milliárdnyi többletforrás, amelyet felhasználhatunk erre a célra az elmúlt hét-éves európai uniós ciklushoz képest.

Képviselő úr, úgy vélem, hogy nem a struktúra határozza meg a munkavégzés minőségét. Ön egy bürokratikus struktúrában hisz, ez az ön dolga, a kormány célja pedig, hogy az emberekhez vigye közel

a közigazgatást. Most ezt tesszük. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szatmáry Kristóf, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Miként állnak a folyamatok a gödöllői HÉV felújítása és a HÉV-metró összekötésének ügyében?”** címmel. Szatmáry Kristóf képviselő urat illeti a szó.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Budapest XVI. kerületének és Zugló egy részének közlekedésében is meghatározó jelentőséggel bír a HÉV, illetve az ahhoz kapcsolódó 2-es metróvonal. A fővárosi közlekedés második legforgalmasabb tengelyéről van szó, naponta körülbelül 70 ezer utas egyirányú mozgásával.

A körzet országgyűlési képviselőjeként az itt élők és közlekedők érdekében is többször hangsúlyoztuk, hogy az ezen a területen jelentkező problémákra mihamarabb megoldást kell találni: több mint 40 éves szerelvények, elavult pálya, és Magyarországon utolsóként baloldali közlekedés.

A XVI. kerületben élő és az agglomerációs közlekedési vonalakat igénybe vevők nevében is mindenképpen üdvözljük, hogy a kormány döntött a HÉV-vonalak átvételéről. Ezáltal a pálya, az infrastruktúra, a kapcsolódó vagyonelemek is önkormányzatiból állami tulajdonba kerülnek. Ez lehetőséget ad nemcsak a megálló felújítására, átszervezésére, hanem a HÉV mintegy 100 kilométer hosszú infrastruktúrájának és a járműpark uniós támogatással megvalósuló fejlesztésére is.

Az állami szerepvállalás ezen a területen mindenképpen üdvözlendő, ezenkívül folyamatban vannak a gödöllői HÉV és 2-es metró Örs vezér téri összeköttetésére vonatkozó tervek előkészületi munkálatai is. Jó hír továbbá, hogy megalakult a BHÉV, a Budapesti Helyiérdekű Vasút Zrt., amely a közeljövőben már állami irányítással, a MÁV leányaként fog működni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ezen örömteli fejlemények után kérdezném, hogy a fentiekre tekintettel, a Budapest XVI. kerületében élő választópolgárok nevében is kérdezném, hogy tisztelt államtitkár úr miként látja a folyamatokat a gödöllői HÉV felújítása és a HÉV-metró összeköttetése ügyében. Tisztelettel várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Budapest és az elővárosi közlekedés közlekedésfejlesztési koncepcióját 2015-ben és 2016-ban is a kormány által meg-

határozott időpontra beterjesztettük. A legutóbbi verziót rövidesen napirendre fogja tűzni Magyarország Kormánya, és tárgyalni fogja. Ez a koncepció a nemzeti közlekedésfejlesztési stratégia, az országos vasútfejlesztési koncepció és a Balázi Mór-tervek alapján mint alapstratégiák alapján készült el.

Azzal egyetért ön is bizonyára, hogy a HÉV-ekre egységes szabályozásra és egységes irányításra van szükség, a fejlesztésekre is egységesen kell gondolni, már csak azért is, mert szeretnénk mindenképpen továbbfejleszteni a HÉV adta lehetőséget. Azt is biztosan ön is támogatja, hogy hangoljuk össze a budapesti kiemelt fejlesztésekkel, hangoljuk össze a metróvonalak fejlesztésével, a városi vasúttá történő fejlesztéssel és természetesen a Budapest-Belgrád vonalszakasznak is az érintőleges elemeivel.

(17.00)

Ami fontos, a gödöllői HÉV tekintetében már 2017-ben tudunk elmozdulni az infrastruktúra megerősítése irányába. Itt a keresztezéseket mindenképpen meg fogjuk erősíteni, ki fogjuk alakítani, és a stabilizálása a meglévő műszaki állapotnak megtörténik. Egyébként az üzembiztonság szempontjából fontos források mindig rendelkezésre állnak, tehát e tekintetben nem lehet probléma. A HÉV-vonal teljes felújítása és a 2-es metróval történő összekötése a következő uniós ciklusban teljes egészében megvalósulhat.

Nagyon bízom benne, hogy azokat a terveket sokan látták már, amelyeket a BKK-ban gondolnak, hiszen tanulmánytervek és tanulmányok készültek az elmúlt években, tehát ez folyamatában van. Erre is rendelkeznek a készítői forrással.

Az állami szerepvállalás egyértelmű garanciát jelent a közlekedésben Budapesten és az elővárosai-ban is és egész Magyarországon. Igyekszünk összehangolni az országos közlekedésfejlesztési koncepcióval, és azt gondolom, olyan megoldás fog születni, amely környezetkímélő, gazdaságos, és az utazás komfortját mindenképpen fokozza. Szeretném megköszönni a frakciók egész éves kitüntető figyelmét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta képviselő asszony nincsen jelen, ezért Szávay István, a Jobbik képviselője következik, aki kérdést kíván feltenni a külügyi és külügyminiszterhez: **„Két aktuális nemzetpolitikai ügyről”** címmel. Szávay István jegyző urat, képviselő urat illeti a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! November 15-én került sor Szijjártó miniszter úr meghallgatására a Nemzeti összetartozás bizottságában, a korábbiakhoz képest egész pozitív hangvételi meghallgatás volt. Mi örömmel vettük, hogy minisz-

ter úr magától is elővett egy-két ügyet, vagy elé ment egy-két problémának, és több kérdésben is utánajárást ígért, amit képviselőtársaimmal felvetettünk.

Két ilyen ügyre szeretnék rákérdezni, hogy sikerült-e utánajárni, sikerült-e megoldani. Az egyik a nagy múltú kassai Felvidéken a Márai Sándor Gimnázium átnevezési ügye, amit a szlovák hatóságok átnevezni terveztek, megfosztva az iskolát Márai Sándor nevéől. Miniszter úr azt mondta, hogy nem hallott még erről az ügyről, de ígérte, hogy valamilyen kétoldalú találkozáson ennek utána fog kérdezni. Egész pontosan azt mondta, hogy egy olyan kérdést, ami a következő magyar-szlovák külügyminiszteri érintkezés vagy valamely multilaterális egyezmény margóján lesz, ezt fel fogom vetni. Sikerült-e ez ügyben valamit lépni? Ez lenne az egyik kérdésem.

A másik pedig egy olyan kérdés, amit én először négy évvel ezelőtt hoztam ide a Ház elé, ekkor Orbán Viktor miniszterelnök urat kérdeztem, viszonylag kevés sikerrel, ez pedig a magyarországi cégek határon túli jelenléte, kihegyezve ezt a CBA-ra, MOL-ra és az OTP-re. Ezek a cégek külhoni magyar területeken fiókokat, üzletláncokat nyitnak, de legtöbbször nem tisztelik a magyar közösséget még annyiban sem, hogy például a munkavállalás feltételül szabják a magyar nyelv ismeretét, hogy ezáltal magyarokat tudjanak nagyobb számban alkalmazni, vagy például, hogy magyar nyelvű feliratokat jelenítsenek meg. Itt konkrétan az OTP-t hoztam, sok helyen jártam, az OTP nemcsak hogy Eszéken és Ungváron nem hajlandó magyar feliratokkal megtisztelni a magyar embereket, de nem teszi meg ezt a 35 százalékos magyarságú Szabadkán, a 48 százalékos magyarságú Beregszászon, sőt a 80 százalékos magyarok lakta Dunaszerdahelyen sem.

Ezt egész egyszerűen felháborítónak tartom főleg úgy, hogy egy csomó magyarországi támogatást egyébként az OTP-n keresztül vehetnek csak igénybe a külhoni magyar szülők. Miniszter úr ez ügyben is utánajárást ígért, sőt konkrétan azt, hogy Csányi vezérigazgató úrral fog erről a kérdéstről beszélni. Ez ügyben sikerült-e valamit lépni? Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Szabó László államtitkár úrnak.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Úgy érzem, hogy jó híreim vannak az önök számára. Egyrészt a Márai Sándor Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium és Alapiskola ügyével kapcsolatban miniszter úr a november 29-i varsói V4 plusz Nyugat-Balkán külügyminiszteri találkozón beszélt partnerével, Miroslav Lajčák külügyminiszter úrral. A megbeszélés alapján azt tudjuk mondani, hogy a szlovák kormány konstruktív az ügyben, és a tanítási intézmény neve nem kerül megváltoztatásra.

Ezzel párhuzamosan a minisztérium az ügyet haladéktalanul megvizsgálta a kassai főkonzulatu-

sunk segítségével, az oktatási intézmény vezetőjével és Kassa megye illetékeseivel egyeztettek.

A tájékozódás során tisztázódott, hogy a Márai Sándor név elvételére valójában sem az illetékes szlovák minisztérium, sem Kassa megye nem törekszik. Tehát nem fogják megváltoztatni a nevet. Az, hogy az intézmény elnevezésében az alapiskola vagy a gimnázium kifejezés megváltozhat-e, erre egyelőre nem tudtak mit mondani, mert elképzelhető, hogy a szakkifejezésekben lesz változás, de Márai Sándor neve marad az intézménynek a nevében.

Miniszter úr ígéretéhez híven az OTP elnöke vezérigazgatójával is egyeztetett november 24-én, aki azt mondta, hogy minden magyar lakta területen igyekeznek biztosítani a magyar nyelvű szolgáltatásokat, és arra kérte miniszter urat, hogyha konkrét esetről tud, akkor ezt jelezze. Tehát arra kérnénk képviselő urat, hogy legyen szíves, írásban adja már meg nekünk akkor, hogy hol vannak ezek a problémás esetek, és akkor mi továbbítjuk ezt a kérést a vezérigazgató úrnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Leállítják-e a totális államosítást?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! 2017. január 1-jétől a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ minden feladatot magához vesz. Jön a totális államosítás a településektől, már az iskolák működtetését is elveszik. Az önkormányzatok minden befolyásukat elvesztik az oktatás területén. Igaz, hogy az év elején még nem ezt ígérték, de azóta mégis tovább tolják a biciklit a szakadékba. A helyi közösségeknek semmilyen beleszólásuk nem lesz most már abba a kérdésbe, ahová a helyi családok gyerekei járnak, ott nyilván az iskolák működésében semmiféle beleszólása nem lesz az önkormányzatoknak.

Az LMP azt állítja, hogy ez a totális államosítás megengedhetetlen. Nem szabad a helyi közösségek feje fölé dönteni, ez egy demokráciát is romboló lépés. Azt mondjuk, hogy ez újabb államosítás, központosítás, előkészítetlen, súlyos felelőtlenség ilyen körülmények között véghez vinni ezt a folyamatot, ami közel 4500 intézményt érint. És itt nemcsak arról van szó, hogy az önkormányzati szövetségek szerint 100 milliárd forintba kerülne ez a működtetésátvétel, és Palkovics László csak 55 milliárd forintot ígér erre a célra, viszont csak 21 milliárd forintot ad oda, azt is a települések megsarcolásával.

Azért is előkészítetlen, mert Pölöskei Gáborné, a KLIK vezetőjének tájékoztatása szerint még mindig csak tárgyalgatnak, és megállapodási tervezeteket készítenek a kérdésben. Bő három hét múlva minden a KLIK-hez kerül, de még mindig csak tervezgetnek, tárgyalgatnak. Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP javaslata, hogy amelyik önkormányzat kéri és képes a

fenntartására, és a megfelelő normákat is megkapja hozzá, annak adják vissza az iskoláit, de ha nem is fogadják el ezt a javaslatot, legalább állítsák le ezt a totális államosítást; ne vegyék el az iskolákat a településektől, hanem hagyják ott a működtetést.

Mindenki látja, hogy ez az államosítás előkészítetlen, újabb káoszhoz fog vezetni. Kérem, állítsák le ezt a folyamatot!

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Talán ön is tudja, hogy az iskolák javarészeben a megállapodások megszülettek, az önkormányzatok megkötötték a Klebelsberg Intézményfenntartó Központtal a megállapodásokat, így jön létre a közel 60 tankerületi centrum, tankerületi központ, amely ezeknek az iskoláknak a működtetését végzi. Ön is tudja, képviselő úr, hogy ezelőtt már jó pár évvel a 3 ezer fő alatti települések esetében ez a fenntartóváltás, ez a működtetőváltás megtörtént.

Azok a települések ezt egy könnyebbségnek érezték, hiszen azóta sokkal biztosabb az iskolák háttere. Itt most a 3 ezer fő fölötti településeknél van erről szó. Ez az a településtípus, amelyről önök ezelőtt körülbelül egy évvel, az elmúlt télen, az elmúlt tavaszon számtalanszor elmondták, hogy milyen működési problémák vannak ezekben az iskolákban. Ezek azok az iskolák, amelyekről még korábban, 2010 előtt elmondták, hogy alulfinanszírozottak, és emiatt növekszik az önkormányzatok adósságállománya, amikor teljes mértékben az önkormányzatoknak volt a feladata.

Nem működött tehát az a modell, amikor az önkormányzatok vitték ezt egyedül, hiszen kötvénykibocsátás, hitelfelvétel lett a vége. Nem működött a vegyes fenntartási rendszer, amikor a fenntartás és a működtetés elvált az állam és az önkormányzat között, ezért folytatjuk most úgy, hogy mindenért az államot terheli a felelősség, a fenntartásért is és a működtetésért is.

Felhívom a figyelmét, ha már a PISA-eredményekről olyan sokat beszéltünk, hogy az első helyen szereplő Szingapúr esetében az iskolák működtetése központosított, az iskolák fenntartása központosított, az iskolaigazgató kinevezése központosított, a tanárok, a tanári állománnyal kapcsolatos döntések szintén központosítottan történnek meg.

(17.10)

Központosított a tankönyvek rendszere, úgyhogy, ha önök arról beszélnek, hogy melyik működik, melyik nem működik, nincsen olyan tiszta verzió, amely mindenképpen működne vagy semmiképpen nem működne, de az biztos, hogy az oktatásra fordított kiadások sokkal magasabbak most már, főleg a

2017-es költségvetésben (Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.), mint 2010-ben voltak. Ez pedig az iskolák számára is, azt hiszem, biztonságot teremt.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Ki lesz a CETA haszonélvezője?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr kérésére Szabó László államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány elfogadta azt a szabadkereskedelmi egyezményt, amelyet joggal nevezhetünk a TTIP előszobájának. A Kanadával kötött megállapodást egy sor tisztázatlan kérdéssel fogadták el, amit egy széles körű társadalmi vitának kellett volna megelőznie, főleg a mezőgazdaság szereplőivel. Sok homályos folt van az egyezmény körül, és láthatatlanok azok a hangoztatott biztosítékok, amelyek megvédenék Magyarország szuverenitását. Megint nyakló nélkül szaladtunk bele egy megállapodásba, pontosabban: hagyjuk, hogy behajtsón a multinacionális nagytőke, aminek nem vizsgáltuk meg kellőképpen az előnyeit, hátrányait.

A magyar mezőgazdaságnak mostani állapotában megerősítésre, a termelő-, de leginkább a feldolgozóipar megerősítésére lenne szüksége. Emellett szükség lenne a hazai áruk kereskedelmének megvédésére az itthoni piacon és az áfacsalások megszüntetésére is. A kormány elsődleges célja a hazai piac, a hazai termelők, a gazdálkodók megvédése, valamint az export folyamatos fejlesztése kellene hogy legyen, viszont ebben nem szabad, hogy helyet kapjon olyan megállapodás, amely beleszóllhat Magyarország szabályozási rendszerébe, belügyeibe, és amelyben a multinacionális nagytőke ereje lévén szankcionálhat nemzetállamokat. Tanulnunk kellett volna az Európai Unióhoz való csatlakozásunkból, tanulni kellett volna a már működő szabadkereskedelmi egyezmények tapasztalataiból, és sokkal szkeptikusabban állni a globális egyezményekhez.

Kérdezném a tisztelt államtitkár urat, miért kellett egy ilyen veszélyes egyezményt ennyire zökkenőmentesen elfogadni. Történt-e egyeztetés a mezőgazdaság képviselőivel ebben az ügyben? Mik a biztosítékok arra, hogy nem erősödik az ország gyarmati helyzete azzal, hogy egy nemzetek feletti bíróság jön létre? Milyen haszonnal számol a kormány a CETA-val kapcsolatban? Ki lesz a haszonélvezője? Várom érdemi válaszát. Köszönöm. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszára megadom a szót Szabó László államtitkár úrnak.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A Kanada és az Európai Unió közötti kétoldalú kereskedelmi megállapodás egy olyan kereskedelmi megállapodást ír most felül, ami már létezik egyébként most Magyarország és Kanada között; ennek sokkal több haszna van Magyarországnak számára, mint a jelenlegi megállapodásnak. A vita-rendezési mechanizmus is egyértelműen előrelépést mutat, és mivel egy hosszú, ötéves tárgyalási folyamatnak a végén került sor erre az aláírásra, ami egyébként egy ideiglenes alkalmazást tesz lehetővé, nagyon sok olyan argumentum, amit mi magunk hoztunk fel Magyarországnak nevében, igenis bekerült a megállapodásba, és úgy érezzük, hogy nagyon előnyös lesz számunkra ez a megegyezés.

A kanadai és az európai uniós kereskedelmi volument körülbelül 20 százalékkal fogja majd növelni ez a megállapodás, a kétoldalú kereskedelmi és beruházási kapcsolatok fejlődni fognak, a beszállítói kapcsolatrendszerünk javulni fog, a magyar exportlehetőséget javítani fogja, a mezőgazdasági exportlehetőségeinket ösztönözni fogja. Kifejezetten magyar szempontból került bele, és ezt sikernek értékeljük, hogy a konzerv-csemegekukorica esetében az EU kifejezetten a mi igényünkre és javaslatunkra a kedvezményes piacra jutást az észszerű nagyságú vámkvóta keretei között biztosítja, és fenntartja a jelenlegi vámot. A baromfihús és tojás kizárásra került a liberalizáció hatálya alól, a sertéshúsról és marhahúsról vonatkozó EU-vámkvóták nagysága abszolút értékben jelentős, de a teljes uniós piac nagyságának fényében piaci zavarokat nem fog okozni.

Hosszú vitát követően sikerült rendezni a „szegedi szalámi” és a „szegedi téliszalámi” oltalom alatt álló földrajzi eredetmegjelölésének kanadai használatával kapcsolatos problémákat is, így a megállapodás biztosítja a magyar eredetmegjelölés korábban bejegyzett ütköző védjegyekkel való párhuzamos használatának lehetőségét is. A „tokaji” eredetnév megfelelő oltalma már az ideiglenes alkalmazás megkezdésétől biztosított. Tehát úgy érezzük, hogy nem sérül a közegészségügyi, állat- és növényegészségügyi uniós és tagállami nemzeti normák rendszerre (Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.), megmarad a tagállamok vonatkozó nemzeti szabályozási joga. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirendi pontunk végére értünk. Áttérünk a következő napirendi pontra.

Soron következik a **Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról** szóló előterjesztés összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/13270. számú a parlamentari informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól való eltérés szerint a nyitóbeszéd elhangzására 15 perc, a Törvényalkotási bizottság előadójának felszólalására 15 perc, ebből a kisebbségi véle-

mény ismertetésére 7 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 30-30 perc, a független képviselők felszólalására 8 perc, az előterjesztő válaszára 10 perces időkeret áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Pogácsás Tibor úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 15 perces időkeretben.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az eltelt több mint negyedszázad igazolta azt, hogy a demokratikus államrendezkedés egyik alappillére a helyi önkormányzati rendszer. A helyi önkormányzatok biztosítják az emberek számára az alapvető közszolgáltatásokat, alakítják, fejlesztik az életteret, amelyben élünk.

A polgármesterek a helyi közösségek meghatározó elemei, közvetlen választásuk révén magas legitimitással rendelkezve készítik elő az önkormányzati döntéseket, szervezik azok végrehajtását, a szó nemes értelmében a települések gazdái. Egy jó polgármester mindenütt jelen van, nincs klasszikus értelemben vett munkaideje, munkaköre, az ilyen típusú tevékenységre mondjuk azt, hogy igazándiból megfizethetetlen; a jelen törvényjavaslat most mégis arra tesz kísérletet, és arra kérem önöket, hogy támogassák.

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvényjavaslat elfogadása óta számos javaslat járt a Ház előtt, amelynek célja a polgármesteri járandóságok rendezése volt. Mind a kormánypártok, mind az ellenzék részéről számos képviselőtársam érvelt, illetve érvel amellelt, hogy különösen a kistéleplések polgármestereinek munkáját nem ismeri el megfelelően a hatályos törvény. Több megoldás is kidolgozásra került, de végül egyik sem kapta meg a szükséges támogatást. Bízom benne, hogy a most benyújtott törvényjavaslattal kapcsolatban ez másképp lesz.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a polgármesterek számára magasabb illetmény, tiszteletdíj kifizetését tenné lehetővé, arányosabb rendszert alakít ki a népességszám alapján, új kategóriák és sávok bevezetésével. A javaslat tovább enyhíti az összeférhetlenségre vonatkozó szabályokat, illetve egységes alapokra helyezi az alpolgármesteri járandóság megállapítását, az alpolgármesteri tisztség betöltésének módjától függetlenül.

A törvényjavaslat abban is különbözik a korábbi kezdeményezésektől, hogy a díjazás jelentős emelése mellett ennek forrásait biztosítja a központi költségvetés, a települések teherbíró képességét figyelembe véve. Az önkormányzatok döntő többsége az emelés teljes összegét a költségvetésből megkapja.

Bízom abban, hogy képviselőtársaim a törvényjavaslatot támogatják. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság állás-

pontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imrének, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság az elfogadott házszabálytól való eltérésnek megfelelően a mai ülésén, néhány perccel ezelőtt megtárgyalta a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 35 igen szavazattal összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

(17.20)

Az összegző módosító javaslat két módosító indítványt tartalmaz; a képviselői módosító indítványok közül a T/13270/2. számút, amely tartalmában arról szól, hogy az 500 főnél kisebb települések polgármestereinek az illetménye az államtitkári illetmény ne 20, hanem 30 százaléka legyen, valamint egy apró technikai módosítást tartalmaz. A többi képviselői indítványt, Sallai R. Benedek és Hegedűs Lorántné képviselőtársaink indítványait a Törvényalkotási bizottság nem támogatta.

A Törvényalkotási bizottság benyújtott egy, a kormánypárti tagok által előterjesztett négy pontos módosító indítványt; mind a négy pont technikai jellegű módosítást tartalmaz.

A bizottság a vitát rövid idő alatt lezárta. Kérem, hogy önök is támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most a képviselői felszólalások következnek. A frakciók részére rendelkezésre álló idő - ami mindjárt megjelenik a kijelzőn - 30-30 perc. Elsőként megadom a szót Kósa Lajos frakcióvezető úrnak, Fidesz.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Régóta húzódik a polgármesterek fizetésének a rendezése. Több ötpárti egyeztetés is volt több javaslat, ami hol azért bukott el, mert az egész fizetési rendszerrel nem értettünk egyet, hol meg azért, mert a forrást nem találtuk a költségvetésben. A mostani, kormány által benyújtott javaslat ezeket a problémákat kezeli, mert egységes rendszerben gondolkodik a polgármesterek fizetéséről, és a polgármesterek fizetésének a viszonyítási alapját egy lépcsővel feljebb, nem a helyettes államtitkári, hanem az államtitkári fizetéshez köti, és annak arányában határozza meg.

Azt a javaslatot, ami az ötpárti egyeztetésen felvetődött - hogy a legalsó kategória számításakor az 500 lélekszámig terjedő településeknél ne 20, hanem 30 százalék legyen a vetítési alap, és ez durván 300 ezer forintot jelent összegszerűségben -, végül is elfogadtuk kompromisszumként, tehát mindenki ebbe egyezett bele, és ezt tartalmazza az a közös

ötpárti módosító indítvány, amit a TAB is elfogadott. Itt ugyan felvethető, s talán joggal, hogy vannak egészen kicsi települések, például Sima település 10 fővel, amelyek miért kerülnek abba a helyzetbe, hogy a polgármester 300 ezer forintos fizetéssel rendelkezzen. *(Dr. Józsa István: Ez hol van?)* Borsod-Abaúj-Zemplén megyében egy egészen kicsi település, összesen 4 állandó lakossal és 10 bejelentettel. Ugyanakkor az a helyzet, hogy az ilyen pici települések száma csak néhány tucat, és a magyar önkormányzati rendszer - erről már több alkotmánybírói határozat is szólt - nem teszi lehetővé az olyan típusú megkülönböztetést, amely ilyen mértékben eltérő, tehát hogy azt mondjuk, csak néhány típusú települést veszünk ki ebből a rendszerből. Ilyen aránytalanság létezik a kerületeknél és a megyei jogú városoknál is, hiszen a legkisebb megyei jogú város harminc-egynéhány ezres, a legnagyobb pedig 210 ezres, a legnagyobb kerület, a XI., 180 ezer körül van, a budavári kerület, az I. kerület pedig 28 ezres. Még egyszer mondom, akármennyire szeretnénk, az Alkotmánybíróság ahhoz az elvhez ragaszkodik, ami egyébként az Alaptörvényben és az Möt.-ben is végighúzódik, hogy az önkormányzati rendszer egységes, és csak megfelelő indokoltsággal lehet különbséget tenni ezen települések között.

Én úgy látom, hogy a Ház előtt lévő tábla minden szempontból támogatható, és nagyon nehéz lenne azokkal a javaslatokkal mit kezdeni, amelyek azt mondják, hogy a táblának csak az alsó részét fogadjuk el, a felső részét ne, bár az egyeztetés első sorban valóban a kistéleplési polgármesterek fizetésének a rendezésével kapcsolatos.

Az is igaz, hogy a települési feladatok jelentős mértékben átalakultak, és egy kistéleplési polgármester feladatrendszere a végzendő munka mennyiségében valóban nem éri el a korábbi törvény adta feladatokat, azonban aki ismeri a kistéleplési világot, az pontosan tudja, attól függetlenül, hogy a törvények milyen feladatokat határoznak meg a kistélepléseknek vagy akár a közepes méretű településeknek, a polgármester feladata ennél sokkal szélesebb körű, és nem lehet attól eltekinteni, hogy egy sor olyan feladatot is el kell neki látnia, ami ugyan nem törvényi előírás, de az a fajta segítségnyújtás, az a fajta lehetőség, ami a polgárok előtt megvan egy kistéleplésen, azt egyszerűen igénylik. Odamennek a polgármesterhez, hozzáfordulnak az ügyes-bajos dolgaikkal, és joggal várják el tőle a segítséget. Ezért azt gondolom, indokolt az a javaslat, hogy 30 százalékkal induljon 500 lélekszámig, tehát a legalsó kategóriában a polgármesterek fizetési vetítésszáma.

Kérem a Házat, hogy fogadja el ezt a javaslatot. Néhány fontos problémát még kezel a javaslat. Az egyik az alpolgármesterek fizetése. A korábbi rendszer azt mondta, hogy az alpolgármestereknek, legalább egynek, aki a polgármestert helyettesíti, kötelező fizetést felvenni, függetlenül attól, hogy a falu megítél-e neki ilyet vagy van-e olyan szándéka, hogy felvegye. Ezt különböző bonyolult megoldásokkal próbálták áthidalni, ami lehet, hogy jogszerű volt, de

teljesen értelmetlen, mert azt jelentette, hogy az alpolgármester felvette a fizetést, mert kötelező volt felvenni, majd befizette a helyi óvoda alapítványába, csak előbb leadózta. Ezt a kötelezettséget megszüntettük, és azt mondjuk, hogy nem kötelező az alpolgármesternek fizetést adni, mint a korábbi rendszerben, és ez ezeket az anomáliákat kezeli.

Nagyon fontosnak tartom, hogy az ötpárti javaslathoz képest, amit akkor tárgyaltunk, ez a törvényjavaslat nem utal a költségvetésre. A költségvetést nem is lehet salátában beterjeszteni, tehát egy önálló törvényjavaslatot kellett volna a költségvetés módosítására előterjeszteni, viszont ez egy sokkal szélesebb körű garanciát ad, mint a módosítás 4. §-a visszahivatkozik az Möt.-nek arra a szakaszára, amely azt mondja, hogy úgy, ahogy más kötelezettségeket, ezt is a költségvetésnek kell állnia.

Kérem a képviselőket, hogy az ötpárti megegyezéshez képest támogassák a javaslatot. Eleve köszönöm a frakcióknak, hogy a négyötödös hárszabálytól való eltéréshez hozzájárultak, és a holnapi kétharmados szavazásnál is támogassák a javaslatot. Tudom, hogy lehetne még ezen javítani, meg bizonyára vannak még kérdések, amiket érdemes lenne majd egy későbbi egyeztetés során tisztázni, de remélem, hogy megegyezünk a polgármesteri fizetések rendezésében. Elnök úr, tisztelt Ház, köszönöm a figyelmet. (*Taps a Fidesz soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő előre bejelentett felszólaló Varga László képviselő úr, MSZP.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Jó néven vettem államtitkár úr rendkívül innovatív felszólalását, vitaindítóját az önkormányzatok szabadságát és fontosságát érintőleg. Azt javaslom, hogy a kormány a feladatellátás tekintetében is fogadja meg ezeket az intelmeket, különösen az egészségügy és az oktatás tekintetében. Államtitkár úrnak meg javaslom, hogy a költségvetési viták során ezeket mindig mondja el, és érveljen amellelt, hogy nagyobb támogatásra, normatív finanszírozásra van szükségük az önkormányzatoknak, különösen, ha a feladatellátásban oktatási intézményeket is változatlanul fenntartanak. De a konkrét tárgya nyilván más ennek az előterjesztésnek.

Nagyon régi története is van ennek az előterjesztésnek, hiszen 2014 óta különösen a kistéleplési polgármesterek illetménye rendkívüli módon lecsökkent. Erre akkor is felhívtuk a figyelmet, más ellenzéki pártok is felhívták a figyelmet. Azt gondolom, hogy sok nagyon rutinos, jól működő polgármester újra nem indulása is összefügg azzal, hogy jelentősen beszűkül az az egzisztencia, amit nyújthat egy kistéleplésen a polgármesteri hivatás. Nyilván ez komoly problémákat is okozhat, sok esetben alig-alig vállalják a helyi közéletben a polgármesteri szerepet egy adott falu lakosai. Mi valóban több javaslatot tettünk a kérdés rendezésére, elsősorban a

kistéleplési polgármesterek illetményének a rendezésére. Született más ellenzéki párttól is ilyen javaslat, de mind-mind leszavazták az elmúlt két évben. Ezért örültem, amikor Boldog István, aki korábban kistéleplési polgármester volt és kormánypárti képviselő, benyújtott egy ilyen tárgyú javaslatot, amit mintegy másfél hónappal ezelőtt olyan állapotba hoztunk ötpárti konszenzussal, ami elfogadható lett volna már.

A kritikánk arra vonatkozott, hogy ehhez képest nem túl elegáns a kormány javaslata, amely ettől eltérően a teljes mezőt rendezni kívánja, hiszen szerintünk nem a nagyobb települések polgármesterei illetményével volt gond, hanem arról volt szó, hogy a kistéleplések polgármesterei olyan feladatokat látnak el, amelyek nem pótolhatók máshogy, sokszor adott esetben a hó végén már a kenyeret teszik az asztalra a falu lakosainál, vagy esetleg segítik őket a nagyobb településekre való eljutásban.

(17.30)

Nagyon sokrétű ez a tevékenység, ezt nyilván önök is tudják. Ez a javaslat, különösen azzal az ötpárti módosító javaslattal, amit én magam is jegyzek, hogy 30 százalék legyen az 500 fő alatti településeken a polgármesteri illetmény, ezt rendezi. Ezt le kell tenni az asztalra. Vannak olyan pontjai a javaslatnak, amelyek vitathatók, de összességében véve a szocialista frakció megtárgyalta ezt a helyzetet, ami a múlt hét csütörtöki kormányinfó óta kialakult, és arra jutottunk, hogy mivel évek óta javasoljuk ennek a kérdésnek a rendezését, ezért támogatni fogjuk a holnapi végszavazáson ezt a javaslatot.

Küzdünk azonban továbbra is még azért, hogy ne csak a polgármesterek, ne csak a kistéleplési polgármesterek, hanem az önkormányzati dolgozók fizetése is rendezésre kerüljön, hiszen nagyon kemény munkát végeznek helyben az állampolgárokért, méltatlanul alacsony fizetésekért és legtöbbször nagyon nehéz körülmények között. Ilyen irányú javaslatunkat nem vette tárgysorozatba az Országgyűlés többsége, de küzdünk tovább az önkormányzati dolgozók fizetésemeléséért és azért is, hogy a helyi önkormányzati világ egy szabadabb, az emberek érdekében dolgozva egy jobb világot tudjon teremteni a magyaroknak.

Köszönöm, elnök úr. (*Szórványos taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Hegedűs Lorántné jobbikos képviselő asszony.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Legelőször Kósa képviselőtársunk néhány megjegyzésére hadd reagáljak. Azt mondta, hogy régóta húzódik ez az ügy. Hát igen, régóta húzódik, pontosan 2014 októbere óta, amióta önök, hiába

szólítottuk fel a kormányt, csak én, mondjuk, öt különböző beadvánnyal, szerintem az LMP-s, MSZP-s kollégák szintén legalább annyival tették meg, de azóta nem voltak hajlandóak rendezni ezt a problémát, és azt mondja, hogy azért húzódik, mert nem találtak rá forrást a költségvetésben. Ön mondta el, hogy az, amit most itt látunk magunk előtt, és ez jóval szélesebb, hiszen nagy településeknek is jelentősen segít, másfél milliárdjába fog kerülni a költségvetésnek. Tehát az, amit mi javasoltunk, az 500 fő és az 1500 fő alatti településkategóriákban az emelés nyilván még ennél is jóval kevesebb lett volna.

Azt javaslom, ha legközelebb nem talál valamire forrást, kérem, menjen el legalább Ibizaig, és Habony Árpádot kérje már meg, hogy vegye ki a mellényzsebéből azt a rongyos másfél milliárdot, és akkor majd megoldják ezt a problémát. Nem erre, sokkal több mindenre meg lehetett volna találni a költségvetési forrást. Kérem, akkor keressen meg minket, bármelyik ellenzéki képviselőt, szerintem sérőből 10-15 javaslatot azonnal tudna önnek mondani, hogy honnan lehetne ezt a másfél milliárdocskát összespórolgatni.

A másik az, hogy a kistelepüléseken kevesen laknak, van, ahol csak 10-en, van, ahol csak 4-en, akkor miért kéne ilyen sok polgármesteri bért adni. Kérem tisztelettel, az, hogy kihalnak bizonyos kistelepülések, a mindenkori kormányzat szügyene. Erre önök ne legyenek büszkék! Éppen az lenne a lényeg, hogy a 3200 településünket mint védendő örökséget felvállaljuk, és ahol most csak 100-an vagy 200-an laknak, ott jövőre lakjanak ezren, kétezren, mert ezekben a településekben van Magyarország jövője. Ha maguk felelős kormány lennének, így gondolkodnának. Éppen ezért kell megerősíteni a települési polgármesterek tisztségét, méltóságát azzal, hogy több pénzt kapnak, hogy legyen, aki tisztességgel ellátja ezt a feladatot.

Aztán azt is mondta, hogy a kistelepülési polgármesterek munkája nem olyan sok. Hát igen, ennek nagyrészt az az oka, hogy önök megszüntettek egy csomó hivatalt, százával zártak be a hivatalok. Ha nem szüntették volna meg a hivatalokat, talán maradt volna több feladatuk ezeknek a polgármestereknek - egy.

Kettő: azért javaslom, hogy menjen már el vidékre, aztán nézzen körbe a kistelepüléseken, hogy hogyan élnek ezek a polgármesterek. Ezeknek 0-24 órás szolgálatuk van. Kérdezze meg egyik vagy másik kistelepülési polgármestert, hogy volt-e neki, mondjuk, egy szabad vasárnap délutánja mostanában vagy az elmúlt egy-két évben. Azt fogják mondani, hogy nem. Mert minden ügyes-bajos dolgukkal az emberek, az állampolgárok őket találják meg. Mert ha nincs hivatal, kihez forduljanak? Hát, a polgármesterhez.

Na, ezért van az, hogy én azt javasoltam, és nagyon sajnálom, most hallom Vas Imre képviselőtársamtól, hogy a TAB-on leszavazták a módosító indítványomat, hogy mondjuk azt ki, hogy azokon a településeken, ahol nincs önálló önkormányzati hivatal,

ezért az élet azt hozza, hogy maga a polgármester a hivatal, ott ezt a jelentős fejlesztést, mert mondjuk ki, ez most már jelentős fejlesztés, teljes egészében a központi költségvetés finanszírozza meg. Miért? Azért, mert egyébként is az önkormányzati hivatalok működési keretét egy bizonyos elismert köztisztviselői létszámon belül a központi költségvetés finanszírozza. Tehát a hivatalok működését ilyen értelemben a költségvetés biztosítja.

Tehát ott, ahol nincs hivatal és maga a polgármester a hivatal, ő nyilván nem köztisztviselő, de ugyanilyen elismert létszámként vegyük a polgármestert, és teljes egészében kaphassa meg ő a bért a költségvetésből.

Ez hallatlan nagy segítséget jelentene ezeknek a településeknek, mert jó, hogy lesz ez az emelés, és az emelés nagyságrendjét átvállalja a központi költségvetés, de még a maradéknak a finanszírozása is, higgye el nekem, államtitkár úr, igenis gond és probléma.

Arra szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat, hogy egy évvel ezelőtt majdnem ugyanebben az időben ugyanerről a témáról tárgyaltunk. Maga az a javaslat botrányosan rossz volt. Ugye, az volt a lényege, hogy minden terhet, minden felelősséget áttolt volna az önkormányzatok nyakába. Ezt úgy tette volna, hogy a saját bevétel terhére lehetett volna maximum 30 százalékban emelést biztosítani. Magyarul: polgármester, akarsz több fizetést? Adóztasd meg a népet! Na, erre mondtuk mi azt, hogy nem. Azt mondtuk, hogy a két alsó kategóriában legyen jelentős emelés, és az emelés összegét vállalja át a központi költségvetés.

Na, eltelt egy év, istennek legyen hála, pontosan ez van benne ebben a javaslatban. Ugyan mondják már meg nekem, hogy miért kellett várni erre egy évet? Annak idején, amikor mi ezt leszavaztuk, mert botrányosan rossz javaslat volt, Kósa képviselőtársam mind a 3200 önkormányzatnak kiküldött egy levelet, amiben lehordott minket mindennek, hogy mi nem akarjuk őket támogatni, meg nem szeretjük őket s a többi. És most ugyanazokat az érveket mondja el nekem, amit én mondtam annak idején abban a vitában, hogy miért nem lehet a kormányzat javaslatát támogatni. Rendkívül furcsa érzés, megmondom őszintén, egy ilyen alternatív valóságban élni, amikor a kormányzat képes ilyen ütemben a köpönyeget forgatni. Na, mindegy, ez legyen az ő baja, ebbe most már ne menjünk bele.

Tehát hála istennek, ez a két javaslatunk, ez a két sarkalatos pont módosulni fog, és ez jó. Ugyanakkor azért megkérdezném, hol is van az a költségvetési törvény. Mert én elhiszem, ha Kósa képviselőtársam mondja, biztos így van, hogy ez még nagyobb szabadságot biztosít a kormányzatnak, hogy azt a bizonyos, korábban nem talált forrást biztosítsa a költségvetési törvényből. De azért higgyék már el nekem, szerintem itt mindannyian kicsit jobban éreznénk magunkat, biztonságosabban vennénk ezt az egész történetet, ha látnánk a költségvetési törvényjavaslat módosítását, hogy nem tudom, valame-

lyik melléklet valamelyik pontjába bele van téve külön ez a passzus.

Én bízom Varga pénzügyminiszter úrban, amit ő mond, az biztos, hogy úgy lesz. De azért, higgyék el nekem, ami fekszik, nyugszik. A leírt papír az, ami egészen biztos. Ezt továbbra is kérem, mert azért nem mindegy, hogy milyen forrást akar majd átcsoportosítani a kormányzat. Én ezt a szélesebb garanciát, hogy Kósa képviselőtársamat idézzem megint csak, abban látnám, hogy a Ház megalkotja a költségvetési törvény módosítását, és oda bele van írva, hogy ezt a pénzt megkapják.

Mert ugye, itt van az adóerő-képesség problémája is. Volt róla szó az ötpárti egyeztetésen, hogy bizonyos nagyságrendű bevételek esetén támogatja, illetve nem támogatja a kormányzat az emelés összegét. Igen, ez egyébként egy nagyon jogos felvetés. Most kérdezném tisztelettel, hogy ez megvalósul-e vagy sem; mert, mivel nincs költségvetési törvény-módosításunk, ezt nem tudhatjuk. Az államtitkár úr erre egy félmondatos utalást tett a beszédében, de semmi konkrétumot nem mondott, úgyhogy ezt nem tudnám a továbbiakban értelmezni.

Végeredményben, már csak azért is, mert Ander képviselőtársamnak is majd szeretném átadni a szót, egy dolgot szeretnék elmondani, megmagyarázni a Háznak, amit már egyébként sokszor tettem, de akkor most még egyszer megteszem, hogy miért is fontos tehát az, hogy ezt a 3200 településből álló településhálózatot minden erőnkkel megpróbáljuk fenntartani. Ugye, az a probléma, hogy nagyon sok esetben azt halljuk, hogy Magyarország településhálózata elaprózódott.

(17.40)

Nagyon sok az aprófalú, a kistelepülés, és ez gazdaságilag nem hatékony. Én ennél sötétebb, butább és bolsevikabb érvelést nem igazán szoktam hallani. Magyarország történelmében iszonyú sok tragédia, sorscsapás volt, de az az ezeréves örökségünk, hogy ennyi településünk van, ez minden sorscsapást kibírt. Jó, vannak olyan országrészek, ahol vannak bizonyos elpusztult falvak, de hadd mondjak egy települést, amiből pont én a diplomámat írtam, egyébként Jászapáti, Cegléd melletti kistelepülés, a török korban elpusztult, de mára vagy pár évtizeddel ezelőttre már újra visszatelepült. Tehát azok a lakott tájak, amik korábban, a történelem folyamán lakott tájak voltak, azok időről időre újra benépesednek. Azt gondolom, hogy most, a XXI. században egy rendkívüli kihívás előtt állunk, tehát ez a kérdés az... *(Kósa Lajos: Jászapáti nem egy kis település, hanem egy város.)* Nem, nem, akkor bocsánat, rosszul mondtam a település nevét; majd a végén pontosítani fogom, de most hadd fejezzem be az érvelésemet, de nagyon kedves, hogy beleszólt.

Tehát a lényeg az, hogy miért fontos megőrizni ezt a hagyományunkat. Azért, mert a XXI. század közepén rendkívüli kihívásoknak nézünk elébe, és

erre valamilyen módon válaszolni kell tudnunk. Itt milyen kihívásokról beszélhetünk? Egyrészt a fenntartható gazdálkodás kérdése. Tehát amikor nagyüzemi gazdálkodásról beszélünk, és arról, hogy a traktornak útjában van a falu, tehát ezért is érdemes a falvakat lerombolni, és gyakorlatilag a lakosságát áttelepíteni valamilyen városba, akkor erre nekünk az a válaszuk, hogy nem, ez a nem fenntartható gazdálkodás. Minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy a sok kézi munkát igénylő és helyben, biogazdálkodással előállított élelmiszerek termesztésére kell tennünk a hangsúlyt.

A másik az identitásunk kérdése, tehát az a táj, amit én ismerek, azt tudom szeretni. Ezért tehát az a nagyság, amiről most mi beszélünk, hogy 3 ezer fő, körülbelül 3 ezer hektár - ez most egy matematikai átlag, valójában a súlyozott átlag ennél jobb -, ez Európában az egyik legegészségesebb településnagyság és lélekszámarány, mert jellemzően egyébként az a helyzet, hogy nagyon sok ember nagyon sok terület felügyel, vagy nagyon sok ember kevés területet, de a természetes arány és az egészséges arány Magyarországon kiugróan jó. Ezért tehát nekünk ezt is figyelembe véve az identitásunk kapcsán azt kell mondjuk, hogy ez egy nagyon jó adottság. Tehát egy 3 ezer hektáros területet egy nap alatt be lehet járni, meg lehet jól ismerni, és ha valaki ott éli az életét, akkor valóban oda tudja gyökereztetni az egész gondolkodásmódját, hagyományait és életszemléletét.

Végeredményben az se kutya, a védelmi szempontok. Amikor Magyarország olyan kihívások előtt áll, mint most a migrációs hullám, gondolhatunk itt arra, hogy ha Törökország kinyitja a kapuit, és milliószámra zúdul majd rá Magyarországra a hatalmas emberáradat, akkor igenis fontos, hogy a településeinket úgy lakjuk be, hogy azt meg is tudjuk védeni. Persze erre eszközöket is kellene biztosítani a településeink számára, az önvédelmet az ő kezükbe is kéne adni, de mindenesetre az, hogy belátható az a településnagyság vagy a közigazgatási területnagyság, ami egy adott településhez tartozik, ez igenis egy nagyon fontos védelmi szempont.

Összességében, annak ellenére, hogy Kósa képviselőtársunk mind ebben az érvelésében, mind a sajtótájékoztatójában igencsak elrugaszkodott a valóságtól, és saját magának, illetve a kormányának hazudott olyan előterjesztéseket, amikhez semmi köze nincs, nem is volt és valószínűleg nem is lesz, ennek ellenére támogatni fogjuk ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kétperces hozzászólásra kerül sor. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én csak azon csodálkozom, hogy ez a törvénytervezet különös sürgősséggel kerül a Parlament falai elé. Egyszerűen megdöbbentő az, hogy a 2014-es választásokat követően csökkentették a polgár-

mesterek javadalmazását, illetményét, majd 2016 decemberében érünk oda, hogy különös sürgősséggel tárgyaljuk a témát. Kicsit cinikus az, amit csinálnak, de másik oldalról meg végre örömteli, hogy ráébredtek arra, amit Boldog István képviselőtársam oly sokszor mondott ezen falak között, de ugyanúgy az ellenzéki politikusok is, hovatartozásuktól függetlenül. Egyszerűen arról, hogy azért a pénzért, amit a kistélepülési önkormányzatok polgármesterei kaptak, azért a pénzért elfogynak a szerepvállalók. Nem bántva és nem sértve a közmunkások munkacsoportvezetőit, de nagyjából a kistélepülésen lévő polgármesterek javadalmazása, illetménye velük vetekedett, a felelősségük vélhetően valamivel másabb volt.

Úgyhogy arra szeretném kérni önöket, fideszes képviselőtársaim, Kósa képviselőtársam, aki élharcosa volt, csak fordítottan ennek a történetnek, hogy akkor és amikor abba a helyzetbe jutunk, hogy ha valami rossz döntést hozunk, hoztak önök, és erre figyelmeztetik a Parlament falai között az ellenzéki képviselők önöket, akkor ne kelljen, ne kelljen két évnek eltelnie ahhoz, hogy azok a szükségszerű lépések bekövetkezzenek, amelyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy ezek a polgármesterek tisztas körülmények között tudják végezni a feladatukat. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr, képviselő úr. Előre bejelentett felszólaló következik, Boldog István képviselő úr, Fidesz.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy ha valaki a kistélepülési polgármesterekről beszélhet, és tudja is, hogy miről beszél pontosan, az én vagyok, hiszen húsz évig egy olyan kistélepülést irányítottam, mint amiről elindult ez az egész diskurzus. Furcsamód nekem még jó az emlékezőtehetségem. Amikor 2010-ben bekerültem ide az ország házába, akkor az ellenzéki padsorokból olyan hangok hangzottak el a kistélepülési polgármesterekről - ma már nincs itt az illető, aki ezeket mondta -, hogy döbrögik, kisbírók, kiskirályok. Ha visszakeressük a jegyzőkönyveket, akkor igen heves hévvel álltam fel és kértem ki magamnak, hogy a kistélepülési polgármestereket valaki is így nevezze, mert természetesen, mint minden szakmában, így a polgármesteri szakmában is vannak olyanok, akik hibáznak vagy visszaélnak a hatalmukkal, de az a helyzet, hogy egy-egy ember hibájából, akkor is azt mondtam, nem lehet azonosítani egy szakmát.

Hogy mit is csinálnak a kistélepülési polgármesterek? A kistélepülési polgármesterek és egyáltalán a polgármesterek, mert nemcsak a kistélepülési polgármesterek nyilvánvalóan, de mégis a kistélepülési polgármesterek bérezéséből indult ki ez a módosítás, ők azok, akik szolgálják az embereket, akik a közvetlen kapcsolatot tartják. Nemcsak irányítják a településeket, nemcsak vezetik a közmunkát, de lelki gondnokai egy-egy településnek, karbantartók, ha kell, és természetesen ők írják a pályázatokat, ők irányítják a

beruházásokat, és mindennemű munkával foglalkoznak.

Volt olyan kollégám, aki elmesélte - csak azért, hogy ne a saját történetemet meséljem itt el -, hogy megtörtént vele, hogy éjszaka egy órakor csörgött a telefonja, és a faluból egy ismerős néni föl hívta, hogy polgármester úr, kiégett a konyhában a villanykörte, és polgármester úr éjjel egy órakor azt mondta neki, hogy kedves néni - mondta a nevét -, most menjek, vagy ráér holnap délelőtt. Így dolgoznak a kistélepülési polgármesterek. Nem tudják elkerülni a lakosságot, nem kell fogadóórát tartsanak, mert mindig, mindennap, mindenkivel találkoznak.

Teljesen nyilvánvaló, hogy egész más munkakör ez, mint egy nagyvárosban. Az is egy nagyon nehéz munka, az is egy nagyon fontos feladat, annak is megvannak az előnyei és a hátrányai, és a kistélepülési polgármestereknek is egy egészen más, de hasonlóan nehéz munkája van. Azt gondolom, hogy minden egyes ilyen feladatkörnek meg kell fizetni az árát, meg kell becsülni nemcsak erkölcsileg ezeket az embereket, mert azért az erkölcsi megbecsülést, én azt gondolom, nap mint nap megkapják a saját választóiktól, de nekünk, az államnak el kell ismerjük anyagilag is őket.

(17.50)

Természetesen, amikor az új önkormányzati törvényt elfogadtuk, én már akkor is láttam, hogy probléma lesz, és azóta folyamatosan próbáltam tenni azért, hogy változás legyen ebben. Annak is nagyon örültem, amikor Kósa Lajos frakcióvezető úr arra kért, hogy számtalan módosító - ellenzéki oldalról, akár saját magamtól - beadása után ülünk le és egy ötpárti konszenzust próbáljunk meg kialakítani. Annak is örülök, hogy az az ötpárti konszenzus, ha a számokat nagyon megnézzük, akkor nem olyan sokban tér el attól, amit most elfogadunk, csak alapjaiban a módszert változtatja meg. Hiszen abban is benne volt egyébként, abban az ötpárti konszenzusban az, hogy a nagyobb településeken is lehessen a polgármestert anyagilag is jobban díjazni, hiszen abban az volt benne, hogy 200 ezer forintig a képviselő-testület a saját hatáskörében a saját költségvetésétől eltérhessen.

Ehhez képest most a kormány egy más módszert vezet be, gyakorlatilag egy kategóriát főntebb léptet a bérezésnél mindenkit, és ezzel nagyjából körülbelül egy-egy településen nagyságrendi eltérést hoz a polgármesterek fizetésébe. Ne gondoljuk, hogy csak a kistélepüléseknél volt fizetéscsökkenés 2014-ben a polgármestereknél, ez a nagy településeknél is megvolt, még a megyei jogú városoknál is, csak ott egész máshogy jött ez le, mert nem mindegy, hogy valakinek 300 ezerről 140 ezerre csökkent a fizetése csak azért, mert volt egy választás, vagy éppen csak 50 ezerrel csökkent a fizetése, és nem 550 ezer, csak 500 ezer a fizetése. Annak örülök, hogy most eljutottunk odáig, hogy meg tudjuk emelni ezt.

Az is egy nagyon fontos kérdés, és már akkor is beszéltünk róla az ötpártin, de végül ebbe nem akarunk az előző ötpárti tárgyaláson belemenni, hogy bizony az alpolgármesterek fizetése, hogy kötelezően egy 600-700 fős településen 110 ezer forintot kelljen kifizetni egy alpolgármesternek plusz költségtérítésként, ez nem jó dolog. Ezt nem tudják a települések finanszírozni, ráadásul nincs is arányban az elvégzett munkával. Emiatt fordultak elő olyan nem teljesen törvényes vagy legalábbis a törvényesség határát súroló dolgok, hogy az alpolgármester nem vette fel a fizetését, alapítványokba utalták, és mindenféle módszereket találtak ki. Örülök neki, hogy a kormány javaslata most kezeli ezt a kérdést, és megoldódik, hogy minden település önkormányzata maga határozhatja meg, hogy az alpolgármesterének mekkora bérezést állapít meg. Biztos vagyok benne, hogy ez is nagy könnyebbséget fog jelenteni a településeknek.

Ellenzéki képviselőtársaim mondták, hogy miért nem emelkedett a fizetés két évvel ezelőtt. Szerencsére jó a memóriám. *(Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Mert csökkent.)* Igen, mert csökkent az önkormányzati választások után az új törvény életbelépésével, csak nekem jó a memóriám, és talán még önök is emlékeznek Schiffer András képviselő úrra, aki az LMP-frakció vezetőjeként az önkormányzati választások után Orbán Viktor miniszterelnök urat kérdezte meg arról, hogy igaz-e, ha jól emlékszem kérdésre, hogy a Fidesz most meg akarja emelni a települési polgármesterek bérét, mert azért vitte le, hogy a saját emberei kis pénzért is elinduljanak, majd amikor megvolt a választás, akkor gyorsan felemelik nekik.

Egy ilyen környezetben nem csoda, hogy nem lehetett bért emelni, amikor azok az ellenzéki hangok jöttek, hogy mi bért akarunk emelni a kistelepülési polgármestereknek, mert azért csökkentettük, hogy az ellenzéki jelöltek ne induljanak el. Ez itt hangzott el a Házban, ezt is vissza lehet keresni természetesen, sőt akkor számtalan interjú is volt ebben a kérdéskörben, és nem az LMP volt az egyetlen képviselő urak és hölgyek, aki ebben a kérdésben megnyilatkozott és hasonlóan beszélt az ellenzéki oldalról.

Még egyszer mondom, örülök neki, hogy eljutottunk idáig, és bízom abban, hogy holnap mindenki tartja magát az ötpárti megállapodáshoz, és végre elérjük azt, hogy a kistelepülési polgármesterek bérezése és a nagyoké is rendeződik, és azok a fontos tartalmi kérdések, amelyek ebben a törvényben benne vannak, rendeződnek.

Az is nagyon fontos, hogy a kormány vállalja a béremelés finanszírozását. Azt gondolom, hogy ez főleg a legkisebb településeken nagyon sokat fog jelenteni. Természetesen, ahol lényegesen jobban állnak adóerő-képességben, azok ezt meg tudják tenni. Ők akkor is megtették volna, ha az előző ötpárti megállapodás lép életbe, és a saját költségvetésükből kellett volna finanszírozni, mert azt gondolom, hogy tudták volna finanszírozni.

Köszönöm a pártok képviselőinek az előző és a mostani ötpárti tanácskozáson való hozzáállását. Azt

gondolom, hogy egy olyan, több mint kétéves problémára teszünk most pontot közösen, amit sikerül végre helyrehoznunk. Köszönöm, hogy úgy állnak hozzá, hogy támogatják. Köszönöm a kormánynak és frakcióvezető úrnak, hogy mindent megtett azért, hogy ez a probléma elháruljon, és nagyon fontosnak tartom azt, hogy sikerült a legkisebb településeknél is ötpárti megállapodással 20 százalékos viszonyítási alapról 30-ra emelni a szorzószámot. Azt gondolom, ezzel végleg megoldódik az, hogy egyetlen településméretben sem lesz olyan, hogy kevesebbet keresen egy többciklusos polgármester, mint előtte keresett.

Még egyszer arra kérek mindenkit, hogy holnap szavazatával támogassa a törvény módosítást, és tegyék lehetővé ezzel, hogy január 1-jétől minden település polgármesterének emelkedjen a bérezése, a kicsik visszakapják azt, amit 2014 októberében elvesztettek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Sallai R. Benedek képviselő úr, Lehet Más a Politika.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Igen, így kellene, hogy legyen. Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és gratulálok a kitartásához, nagyon régóta levezető elnök ma már.

Örömmel csatlakozom Hegedűs Lorántné képviselőtársam felszólalásához, mert valóban az az érdekesség, hogy táji és természetföldrajzi adottságai vannak annak, hogy a magyar településszerkezet így alakult ki. Ugyanis az, hogy egy-egy ilyen földrajzi adottsághoz alkalmazkodva úgy, mint az alföldi mezővárosoknál, Zalában vagy Borsodban hogyan alakul ki a településszerkezet, a megművelhető föld rendelkezésre állásának a kérdése. Az ettől való eltérés a táji szempontoktól való eltérés. Mikor valaki azt mondja, hogy ezekre a falvakra nincs szükség, és nem hatékony fenntartani, az egy olyan szerkezetet szeretne létrehozni, amikor nem kell az embereknek ott megélni.

Az egésznek a hátterében nyilván - azért tegyük hozzá - nem a Fidesz-KDNP áll, hanem gyakorlatilag előtte már a 2002-2010 közötti kormányzatoknak az infrastrukturális elvonást támogató politikája, a szárnyvasutak megszüntetése, kisiskolák bezárása, és sorolhatnánk, ezek mind-mind hozzájárultak ehhez a folyamathoz, ami egyébként korábban megindult. Éppen azért rettenetesen aggasztó ez a folyamat, mert az látható 2014 óta, mióta itt vagyok a parlamentben és látom a jogalkotást, hogy gyakorlatilag a Fidesz-KDNP lemondott a kistelepülésekről. Matematikailag nem éri meg velük foglalkozni, mert ha ő a 10 ezer fölötti településekre fordítja a forrásait és ott kampányol, akkor nyugodtan le lehet mondani róluk, és el lehet engedni a kezét az összes kistelepülésnek, és ezt meg is tette.

Boldog István képviselőtársamnak csak példaként mondom, nézzük meg például az útfelújítást. Ha valaki, akkor Boldog István tisztában van azzal,

hogyan mondjuk, a kuncsorbai bekötőútnak milyen jelentősége van, és hogy mióta vár gyakorlatilag ez felújításra. Ehhez képest mit látunk idén? A 46-os útnak, hála a jóistennek, most már megtörténik a felújítása, a kis bekötőutak ugyanúgy maradnak, és ez általánosan minden infrastruktúrájánál így történik. Meg lehet nézni, hogy hány iskolát nyitottak újra, mennyi szárnyvonalat kötöttek vissza. Gyakorlatilag nem történt meg az a fejlesztés, ami gyakorlatilag szükséges lett volna.

Egy nagyon érdekes párhuzamot szeretnék mondani csak érdekességképpen, ugyanis ezt a találmányt, hogy a kis falvakra nincs szükség, nem a Fidesz-KDNP- és nem is a Gyurcsány-kormányok találmánya. Ugyanis éppen nemrég ünnepeltük a 25 éves (sic!) évfordulóját annak, hogy Nicolae Ceaușescu bejelentette a tudatos falurombolást. Tehát ezt már más is kitalálta, hogy a falvakra nincs szükség. Egyébként Ceaușescunak az ilyen jellegű franchise-a nemcsak itt jelentkezik, ugyanis ő volt az első olyan vezető, aki a saját falujában stadiont csinált. (Zaj.) Tehát abban is megvan a párhuzam az ez irányú tevékenységében.

Gyakorlatilag azt, hogy a falvakkal és a faluszerkezettel hogyan kell bánni, Magyarország gyakorlatilag nem tudja prezentálni, viszont ha elmegyünk egy picit nyugatra és megnézzük, mondjuk, az osztrák településszerkezetet, ahol 40 fős települések sikeresen tudnak megmaradni úgy, hogy egy olyan agrárium segíti őket, ami a tájmegművelést biztosítja, ez így egy járható út. Nemrég olyan települést láttam pont energetikai szempontból, ahol központifűtés-rendszerrel csináltak a 40 háznak a faluban azért, mert így hatékony, és így a rendelkezésre álló táji egységet meg tudják művelni.

De az a vidékpolitika, amelynek az agrárpolitikája a nagybirtokot támogatja, amelyik felszámolja a kisbirtokot, mint a Fidesz-KDNP ezt teszi, az nyilvánvalóan nem épít ezekre a kistelepülési szerkezetekre, és ez gond.

(18.00)

Nyilvánvalóan ennek a kérdésnek a tisztázása, és mint azt előttem szóló képviselőtársaim is megtették, alapvetően a vidékpolitikának és a kistelepüléseknek a kérdése.

Felemlgette Boldog képviselőtársam azt a kérdést, hogy Schiffer András frakcióvezető miniszterelnök úrhoz fordult 2014 októberében, mert ezzel azt akarta bizonyítani, hogy a Fidesz-KDNP-nek nem volt olyan célja korábban, hogy csökkentse az érdeklődést a polgármesteri állásokkal szemben.

Kinyomtattam a választások.hu oldalról a statisztikai adatokat, hogy 2006 óta hogyan alakult Magyarországon a tízezernél kisebb településeken a polgármesteri indulók száma. 2006-ban összesen, tehát független és szervezet által jelölt 8400 jelölt volt. 2010-ben ez már csak 8100 jelölt volt, tehát eltűnt. Mi történt 2014-re: 7200-ra csökkent. Tehát

akár ez volt a cél, akár nem ez volt a cél, bejött, hogy egyre kevesebb ember érdeklődik a kistelepülési vezetés iránt. Mi lehet ennek az oka? Lehet, hogy pont az, amit Boldog képviselőtársam mond, hogy ez a lelki gondnoki szerep, az, hogy 0-24 óráig rendelkezésre kell állni, itt ezt kell ellátni. De mégis, most, az emelés után is, mégis mit gondolnak: 199 ezer forintért fognak találni olyan innovatív, diplomás embereket, akik képesek egy közösség vezetésére, akik önmagukban majd pályázatokat írnak ki, és lelki segélyei lesznek a településeknek, hogy ezt így ellássák? És nyilvánvalóan ezért fontos az, hogy erről beszéljünk, mert ez a gyökere az egésznek.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mint azt előttem mind a Magyar Szocialista Párt, mind pedig a Jobbik képviselői elmondták, 2014 óta folyamatosan nyújtottuk be az ez irányú kezdeményezéseket. Becsületére legyen mondva, Boldog István képviselőtársam is próbálta ezt kezdeményezni, ennek volt az a csúfos vége, hogy azt mondta volna a kormány, hogy persze, csináljanak, amit akarnak, ha van pénzünk. De ez a kérdés, hogy kinek van pénze, és akinek van pénze, azokkal hogyan bánunk.

Alapvetően két módosítóban vettem részt, az egyik módosítót ezúton is szeretném megköszönni a Törvényalkotási bizottságnak, hogy átment, ez az államtitkári fizetés 20 százalékról 30 százalékra emeli a legkisebb településeken a jövedelmeket. Köszönöm szépen azoknak, akikkel ezt közösen beadtuk, tehát hogy ez ilyen konszenzussal történhetett. És beadtam egy másik módosító indítványt, amit szomorúan hallottam, hogy nem támogattak. Ebben a módosító indítványban mindössze azt tettem, hogy néhány elhagyóval meghagytam helyettes államtitkári bér nevében az alapot, illetve fogtam, és az 5 ezer fölötti településeknél megszüntettem azt, hogy bármilyen százalékkal ez emelve legyen. Ez lett volna az indokolt. Ugyanis, ha arról beszél Boldog István képviselő úr, hogy visszaadják most azt a bért a kistelepülési vezetőknek, amivel egyébként 2014-et megelőzően rendelkeztek, akkor ne felejtsek el azt a tényt, hogy nekik visszaadják, míg a nagytelepüléseknek viszont jelentősen megemelik. Ez az, ami miatt fenntartásokat kelt bennünk ez az indítvány, hiszen ezer örömmel támogatnánk, ha visszatérnénk ahhoz, amiről eredetileg beszéltünk, hogy hogy lehet a kistelepülések vezetőin segíteni.

De akkor mondom: megyei önkormányzati vezetők esetében 673 ezer forintról 896 ezerre emelik a jövedelmeket. Ez 223 ezer forintos jövedelemnövekedést jelent ezzel a döntéssel. A megyei jogú városokban és a fővárosi kerületekben 747 ezerről 995 ezerre emelik, tehát 248 ezer forinttal emelkedik a jövedelem. A 30 ezer fő fölötti településeknél 598 ezerről 796-ra emelik, újabb 198 ezer forintos jövedelememelkedés. Még a 10 ezer fölötti településeknél

is van egy érdemi összeg, hiszen ott 523 ezres jövedelemről 697-re, 173 ezer forintos növekedés van.

Ha megnézzük azt, hogy ezek a növekedések mit eredményeznek a 2014 előtti állapothoz és a mostanihoz képest, azt látjuk, hogy a 10 ezer fölötti településeknél van egy érdemi növekedés a 2014 előtti állapotokhoz képest, míg most nagy nehezen rekonstruáljuk a 2 ezer alatti településeknél a 2014 előtti állapotot.

Tehát ők nem kapnak egy fillérrel sem többet, visszaadjuk azt, amit korábban kaptak. Nincs emelkedés, és ez a probléma. Nyilvánvalóan beszélhetünk arról, hogy egyáltalán van-e a közszférában hajlam fizetésemelésre. Beszéljünk arról, hogy gyakorlatilag, amikor azt mondjuk, hogy 223 ezerrel, 248 ezerrel, 198 ezerrel megnöveljük a nagytelepülések vezetőinek a jövedelmét, ez mennyire indokolt. A közszférában sehol másutt nem láttok olyan helyet, ahol ilyen forrásokra szükség lenne?

Épp a minap beszéltem erről önök előtt, hogy jelen pillanatban, hála a jó égnek, megtörtént valamilyen szinten a pedagógusbér-rendezés. Most az történik, hogy miután a felsőoktatásban ez nem történt meg, egy középiskolai testnevelő tanár többet keres, mint egy tudományos fokozattal rendelkező egyetemi adjunktus az egyetemeken. Mert ott például nem volt bérrendezés. De beszélhetünk az egészségügyben dolgozók béreiről is. Tehát ezek az igazságtalanságok, amit a közszférában megvalósítanak a bérpolitikájukkal, mindenütt ott vannak. Ezek szülik azt a bérfeszültséget, amit nap mint nap látunk. Éppen ezért nagyon-nagyon nehezen lenne ez elfogadható, hogy ilyen indokolatlan emeléseket valósítsunk meg.

De Boldog képviselő urat megint kérdezem, mint aki a téma szakértője a Fidesznél. Jó néhány fővárosi kerületben 25-28 ezer fős lélekszám van, akár az I. kerületet nézzük, akár az V. kerületet, ahol most jelen pillanatban is vagyunk, 25 ezer fő. Ez annyi, mint Törökszentmiklós, ilyesmi nagyságrend. Egyik esetében azt mondjuk, hogy csak azért, mert fővárosi kerület, indokolt a 995 ezres emelés, míg ugyanez 200 ezer forinttal kevesebb, 697, ha egy ugyanakkora települést vezet vidéken. És hol könnyebb?

Nyilvánvalóan a fővárosban az V. kerület egyike Magyarországon a legnagyobb helyi iparüzési adóval rendelkező településeknek, tehát akármennyi saját bevétele van ahhoz, hogy tudjon megfelelő adminisztrációt, míg a kisebb településeken a legtöbb esetben maguk látják el ezt, vagy nagyon szűkös személyzettel.

Ebből adódóan az, hogy mondjuk, a fővárosi kerületi vezetőknek, akiknek ezt a 25 ezres lélekszámú V. kerületet, I. kerületet vagy említhetnék néhány ilyet, kell vezetni, hogy ezeknek indokolt-e, véleményem szerint ez erőteljesen megkérdőjelezhető, és ebből adódóan át kell gondolni szerintem azt, hogy egy degresszív, a kistépüléseket pozitív helyzetbe hozó, és ha lélekszámot nézünk, ott arányaiban nagyobb jövedelmet adó fizetéseket kell megállapítani, ha egy főre levétítjük a jövedelmeket, és ideje lenne

annak, hogy egységesen kezeljük a közigazgatási bértáblát.

Mondom a javaslatot, hátha valaki itt majd egyszer kormányzó párt lesz, és megfontolja. Mi lenne, ha a minimálbérhez kötnénk és annak a szorzójához alkalmaznánk a mindenkori állami szférában alkalmazott béreket úgy, hogy a tisztelt országgyűlési képviselők a pártjaiknak engedve ne tudjanak a polgármestereknek, saját maguknak, államtitkároknak vagy minisztereknek úgy fizetést emelni, hogy egyben nem húzzák felfelé a társadalmat a minimálbérrel és az alapbérekkel? Nyilvánvalóan meg lehetne tenni. De jelen pillanatban azt csinálja a kormányzat, hogy akinek nagyobb lobbijere van, tehát jobban rá tud hatni a kormánypártokra, hogy lépünk már, vagy éppen nagyobb társadalmi háttérrel rendelkezik - mondjuk, olyan szakszervezet, akinek van egy érdekérvényesítő ereje -, azok tudnak előrelépni, mindenki más meg lecsúszik. Ez a tipikus igazságtalan bértábla. Így lehet egymás ellen uszítani, uszítani a társadalmat, és ez a megosztottság, amit a Fidesz-KDNP a társadalomban szít, tudja megtartani azt a fajta hatalomtechnikát, amit alkalmaznak. Nyilvánvalóan ez az oka annak, hogy az eredeti indítványnak megfelelően ezer örömmel támogattam volna ezt, ha a módosító indítványomat befogadják és kiveszik a nagyobb településeknek ezt a véleményem szerint indokolatlan fizetésemelését.

Még egy dolgot hadd mondjak el, ami se országgyűlési képviselőnek, se másnak egyébként ma Magyarországon nem jár; tehát hogy mikor kap egy pedagógus bármilyen milliós jutalmat, vagy a közszférában bárki. Az elmúlt hetek hírei, két fideszes önkormányzatnál is az történt, azt hiszem Nagykanizsánál 4 milliós jutalmat szavaztatott meg a testülettel magával. Tehát ilyen településeknél, ahol milliós jutalmakat adnak, indokolt az, hogy még 250 ezer forinttal megnöveljük a fizetésüket havi szinten?

Összességében az a határozott véleményem, hogy minden eszközzel, bármi áron, de valamilyen szinten igazságot kell teremteni a kistépülések vezetőinek a jövedelme vonatkozásában, figyelembe kell venni azt, hogy milyen mennyiségű és milyen minőségű munkát látnak el, és lehetőség szerint jutalmazni ezt, ösztönözni kell a fiatalokat és az innovatív, jó gondolatokkal rendelkező vezetőket, hogy menjenek oda kistépülési vezetőknek, és ezért olyan béreket kell alkalmazni, hogy azt meg lehessen tenni, ugyanakkor az égvilágon semmi nem indokolja azt, hogy fővárosi kerületekben, megyei önkormányzatok vezetőinél, akár megyei jogú városoknál, akár a 30 ezer fő feletti településeknél összességében több százezer forintos fizetésemeléseket tegyünk. És ez a legszélsőségesebben pont a fővárosi kerületeknél jelentkezik, ott negyedmillió forint, 248 ezer forint csak az emelés. Hány ápolónő vagy hány közszférában dolgozó örülne nem ekkora emelésnek, ekkora bérnek egyáltalán!?

Jelen pillanatban én nyilvánvalóan megértem az ellenzéki képviselőtársaimat, hogyha azt mondják, hogy így tesznek egy kicsi jót, hogy így tudják elérni

legalább azt, hogy a kistelepüléseké meglegyen, csak nekem az az aggályom, hogy ennek ellenére maga az igazságtalanság, az, hogy arányaiban mennyivel nagyobb jövedelmet biztosít így a nagytelepüléseknek az Országgyűlés, ez nem biztos, hogy megéri ezt az árat.

Így aztán jelen pillanatban nem tudom bejelenteni azt, hogy a Lehet Más a Politika frakciója támogatja ezt, a jelen pillanatban is egyeztetünk, és megpróbálunk a holnapi szavazásig döntést hozni arról, hogyan járjunk el. Abban bízunk, hogy a módosító indítványunk átmegy. Abban bízunk, hogy fel fogja mérni a Fidesz-KDNP azt, hogy nem indokolt a költségvetést ilyen szinten megterhelni, jócskán lennének a közszférában olyan helyek, ahol erre a bérkeretre szükség lenne, és így, hogy nem ment át a módosító, és a Törvényalkotási bizottság ezt elutasította, most abba a kellemetlen helyzetbe hoz bennünket a Fidesz-KDNP, illetve a Törvényalkotási bizottság többsége, hogy bizony újra kell gondolni az álláspontunkat, és meg kell nézni, hogy ilyen áron szabad-e ezt támogatni.

(18.10)

Kérem tisztelettel véleményünk elfogadását és megértését. És kérem, attól ne tántorodjanak el, hogy a kistelepülések helyzetén javítsunk, de az, hogy 25 ezres meg 28 ezres fővárosi kerületeknek 250 ezres jövedelemmel egészítsük ki, ott, ahol jutalmakat vesznek fel, kérem, lássák be, hogy a magyar társadalomban, a jelenlegi helyzetében semmilyen formában nem indokolt. Ez fogja meghatározni a szavazási magatartásunkat. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó estét! Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője következik. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bizony, amikor Kósa Lajos azt a bizonyos levelét megírta, akkor nekem is magyarázkodnom kellett a környék kistelepülési vezetői előtt, hogy mi szerepelt abban a levélben, hogy a gonosz ellenzék és a gonosz jobbikos képviselők meggátolták az ő bérük rendezését és a többi, és a többi.

Nyilvánvalóan ebből egy szó nem volt igaz, mint ahogyan Hegedűsné képviselő asszony is elmondta itt az előzőekben, viszont mégiscsak pironkodnunk kellett, annak ellenére, hogy egy olyan választókerületből jöttem, ahol ez a kérdés igenis hogy fajsúlyos, nagyon-nagyon releváns, hiszen a 77 településből álló választókerületemben mindösszesen 10 olyan település, olyan városka, nagyközség található, ahol többen élnek, mint 1500 fő. Egyébként félfő - ahogy itt Sallai képviselőtársam is elmondta -, a kormányzati intézkedéseknek betudhatóan ez a szám is csökkenni fog, hiszen több olyan település is van, például

Babócsa vagy éppen Csokonyavisonta, ami az 1500 fős határon billeg, és mondjuk, egy következő census alkalmával már nem fogják elérni ezt a határt sem, hiszen a népességmegtartó ereje ezeknek a vidéki településeknek, lássuk be, vajmi csekély. Nyilván egyébként mindent nem lehet a mostani kormányzat nyakába varrni.

Óriási feladat hárul tehát ezekre az itteni polgármesterekre, ha ezeket a negatív folyamatokat meg akarják fordítani, és éppen ezért őket meg is kellene becsülni. Ezért van az, hogy a Jobbik ezt a javaslatot minden kifogásunk vagy éppen kritikánk ellenére mégiscsak támogatni tudja, hiszen ha csak a Dunántúl kilenc megyéjét nézzük, az ottani 74 járást, amelyből 12 olyan rossz állapotban van, hogy fejlesztendő vagy éppen komplex programmal fejlesztendő, akkor azért hadd mondjam el, hogy ebből a 12 rettenetesen rossz állapotban lévő járásból 3 ott található, abban a választókerületben, ahol lakom. Ilyen a barcsi, a nagyatádi és a csurgói járás is.

Tehát az itteni kistelepülési polgármesterek igenis hogy egyfajta hősieles feladatot vállalnak, amikor valóban hivatásszerűen próbálják meg üzemeltetni ezeket a településeket és megmenteni őket attól az enyészettől, amelyre számos tragikus példát láthatunk, hiszen igaz, hogy nem rendelkezett most már önálló önkormányzatisággal, de néhány évvel ezelőtt halt ki, pusztult ki Kakpuszta vagy éppen a Kadarkút melletti Somogyszentimre települése, amelynél tragikusabb folyamatokat egész egyszerűen el sem lehet képzelni a vidéki Magyarország jövőjére nézvést.

Mi a Jobbikban egyébként - túl itt a számokon és költségvetési adatokon - szentül hisszük azt, amit Csoóri Sándor vallott, hogy ezt a nemzetet, ezt az országot ezer éven keresztül a falu és a magyar vidék tartotta meg. Hogyha nem lett volna magyar falu, nem lett volna magyar vidék és annak elhivatott vezetői, akkor ez a Magyarország és magyar nemzet sem nézne úgy ki, mint ahogy most kinéz, sokkal szegényebbek lennének nélkülük. Ezért valljuk azt, ezért hisszük azt, hogy a nemzeti megmaradásért folytatott harcban mind a 3200 vagy majdnem mind a 3200 településre olyan szükségünk van, mint egy-egy végvárra, a Jobbik legalábbis így tekint ezekre a településekre is és azokra a kicsiny településekre is, ahol kevesebben élnek 500 főnél. És itt azért egy kis kormánykritika hadd férjem bele a felszólalásomba. Önök annak idején a „Nemzeti fejlesztés 2030” című programban megígérték azt és leírták, hogy különös hangsúlyt fognak fordítani ezeknek a kistelepüléseknek a megmentésére, ezek megmaradására. Jól látjuk egyébként, hogy ebből semmi nem lett, vagy nagyon-nagyon dőcögve halad ez a program; már ugye, a papír sok mindent elbír, így történt ebben az esetben is.

Ezek azok a települések egyébként, ahol jobbára nem a Somogyi Imre-féle vagy éppen a Németh László-i kert-Magyarország ideája érvényesül, hanem egészen más, egészen más mindennapokkal és egészen más magyar valósággal találkozhat az arra tévedő ember. Sokkal inkább olyan komplex társa-

dalmi és gazdasági problémákkal küszködő településekről van szó, amelyek ezek miatt a bajok miatt sok esetben arra emlékeztetik az arra tévedő, mondjuk, kormányzati potentátokat, ha egy-egy falunapon kívül máskor is eljutnának ilyen helyekre, mintha az ember, mondjuk, Belső-Afrikában vagy olykor-olykor, mondjuk, egy ilyen alsó-balkáni rezervátumban járna. Bizony, kedves Boldog képviselőtársam, tessék eljönni, mondjuk, Dél-Somogyba, és tessék megnézni azokat a településeket, amelyek - még egyszer mondom - nemcsak az önök mulasztásai miatt, hanem itt kormányokon átívelő mulasztások miatt odáig züllöttek, odáig süllyedtek, mint amilyen állapotban most található. Eppen ezért kellett volna már korábban is megbecsülni ezeknek a településeknek a vezetőit és megadni nekik azt az elismerést anyagiakban is, amit ez a feladatkör megkívánt volna.

Amit itt mondtam, hogy nem csak az önök hibája az, hogy a magyar vidék úgy néz ki mostanra, mint ahogy kinéz: a második világháború után itt volt egy erőszakos kollektivizálás, egy erőltetett és alapvetően elhibázott iparosítási politika. Aztán jött az az úgynevezett 1971-es országos településhálózat-fejlesztési koncepció, ami 2 ezer településre mondta ki a halálos ítéletet Magyarországon, mondván, hogy ezek szerepük nélküliek. Jelzem egyébként, hogy a társadalom majdnem egyötöde, mintegy 18 százaléka élt vagy él ilyen településeken, amelyeket 1971-ben a kommunista elvtársak halálra ítélték ezzel a teljesen agyament, rémlátomásba illő elképzelésükkel.

Ezek a települések jelentették egyébként a magyar településhálózat kétharmadát, annak a településhálózatnak a kétharmadát, amiről Sallai képviselőtársam az előbb beszélt, és amely településhálózat bizony a mostani mulasztások miatt is folyamatosan pusztul és nagy veszélyben van, mert fölidézhetjük itt azt a mobilitási garanciát, ami nagyon-nagyon döcög; meg lehet nézni, hogy ezeknek a kistelepeknek a lakói hogyan tudnak eljutni azokba a térségi központokba, kedves Boldog képviselőtársam, amelybe önök a feladatokat összpontosítják; meg lehet nézni, hogy milyen a biztonsága ezeknek a kistelepeknek, az ott élőknek, sokszor az emberbőrbe bújt öregedő sakálók milyen rettegésben tartják az itt élő embereket, mert bizony nem lett két hét alatt rend. És ha ezekre a problémákra, ezekre a megvalósításra váró feladatokra gondolunk, akkor - még egyszer hangsúlyozom - a Jobbik teljes mellszélességgel tudja támogatni azt az elképzelést, hogy végre rendezzék a kisteleplési polgármesterek bérezését.

De továbbmehetünk: az 1971-es kommunista falurombolási terv után jött egy rendszerváltás, gyökeresen elhibázott kárpótlási koncepcióval, amelynek során mindenféle budapesti vagy éppen ilyen-olyan ügyvédek jutottak azok helyett földvagyonhoz, akiket egyébként az a földvagyon megilletett volna. Aztán jött egy szociálliberális kormányzat, amikor az egyik szellemi gurujuk azt mondta, hogy a magyar falu középkori csökevény, és ilyen formában tulajdonképpen pusztulásra ítéltetett. És eljöttek önök, tisz-

telt kormánypárti képviselőtársaim, akik megalkoták ugyan a nemzeti vidékstratégiát, de ezt a nemzeti vidékstratégiát nem nagyon forgatják, szépen fölrakták valami polcra, aztán az azóta is ott árválkodik, mert ha ez nem így lenne, akkor egészen más vidékép bontakozna ki az ellenzéki országgyűlési képviselők előtt is.

Tehát mindezek nemcsak a kormányfelelősséget jelentik, nemcsak a kormányzati inkompetencia miatt alakultak így, hanem nagyon hosszú történelmi előfolyamata van annak, hogy a magyar vidék olyan állapotra züllött, mint amilyen helyzetben most található. Ezért a kisteleplési polgármesterek igenis hogy megérdemlik azt a bérrendezést, amiről itt most tárgyalunk, főleg akkor, hogyha 24 órás szolgálatnak fogják föl azt a - nyugodtan mondhatom - nemzetmentő vagy éppen vidékmentő missziót, amit ők ott folytatnak.

(18.20)

A Jobbik olyan kritériumokat állítana föl, vagy olyan kritériumrendszerben gondolkodik a kistelepek kapcsán, amely hármast pillért jelentene mind-egyik ilyen kisteleplés számára is.

Az egyik ilyen pillér, kedves képviselőtársaim, az önfenntartás képessége. Minél inkább önfenntartó egy ilyen kisteleplés, annál inkább biztosítva van a jövője. Aztán az önvédelemre való képesség a kistelepek esetében nagyon-nagyon fontos (*Dr. Vas Imre: Mennyi ideig voltál kisteleplésen polgármester? - Derűtség a kormányzó pártok padsoraiból.*), tisztelt képviselőtársaim, és hiába röhögnek ezen ilyen cinikusan, ha belegondolnak abba, hogy ha egy feladatát hivatásszerűen gyakorló kisteleplési polgármester komolyan veszi ezeket a feladatokat, például akkor egy polgárőrség üzemeltetésével, vagy éppen (*Folyamatos közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból.*) a község birtokában lévő földek olyasféle kihasználásával, ami az önellátást, az önfenntartást tudja biztosítani a számukra, akkor máris el kell ismerni, hogy milyen óriási nagy az a feladat, ami rájuk hárul.

De ott van az a harmadik pillér is, amit önök előszeretettel nyirbálnak, ez pedig a minél szélesebb önkormányzatiság joga. Hiszen enélkül mit ér egy-egy település? Viszont amit látunk, az sok esetben ennek a gyökeres ellentéte, az aprófalusi-szindróma, amikor az állam kivonul ezekről a településekről, és vagy előregszik és demográfiai potenciáljában meggyengül egy-egy ilyen település, a népesedési ereje teljes mértékben megroppan, vagy pedig, ha ez nem így következik be, akkor elgettősodik, és egyfajta ellenséges törzsi területté válva bizony hazai no-go zónát alkot, kedves képviselőtársaim. És adott esetben egy-egy ilyen kisteleplési polgármesternek ezekkel a problémákkal mind szembe kell néznie. Nincsenek olyan helyzetben, mint mondjuk, egy-egy kormánypárti képviselő itt, a kényelmes padsorokban.

Szóval... (Boldog István: Na, szóval! - Derűlség a kormányzó pártok padsoraiból.) Önök, kedves röhgő Boldog képviselőtársam, itt arra hivatkoztak, hogy... (Szilágyi György közbeszólása.) Körülbelül igen... (Szilágyi György Boldog István felé: ...nyomj egy gombot inkább!) Arra hivatkoztak, hogy korábban nem volt meg ezekre a költségvetési fedezet. Akkor csak egy számot mondok, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim: ha az önök oligarchája, Mézsaáros Lőrinc egy év alatt 3,5 milliárd forintnyi osztalékot vett ki a cégeiből, akkor miről beszélnek? (Z. Kárpát Dániel: Szégyen!) A saját tehetségének, tudományának, szorgalmának köszönhette ezt az irdatlan vagyongyarapodást, vagy pedig annak, hogy önök állami projektekkal tömködték és állami milliárdokkal tömtek tele a zsebét?

Tisztelt Boldog Képviselőtársam! Ha ez az utóbbi eset áll fent, akkor önöknek arra is kellett volna módot teremteni, hogy az ilyen kistéleplési polgármesterek bérét rendezzék, és ne mindenféle ilyen levelekkel sunnyogjanak és próbálják meg őket félrevezetni, az ellenzék kollektív felelősségévé téve azt, amit itt önök elszabotáltak egy olyan törvényjavaslattal, ami egyébként teljes mértékben elfogadhatatlan volt a számunkra. Köszönöm a figyelmüket. (Taps a Jobbik padsoraiból. - Közbeszólások ugyanonnan: Úgy van! - Halljuk Boldog Istvánt!)

ELNÖK: Kétperces felszólalás következik. Boldog István képviselő úr, Fidesz, két percben.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! (Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Figyeljétek!) Az az igazság, hogy jóleső vita az, amikor az ember olyanokkal vitatkozik, akik láttak már kistéleplési polgármestert, meg hallottak róla, hogy mit csinál egy kistéleplési polgármester. Én viszont 20 évig gyakoroltam ezt, uraim és hölgyeim, és az a probléma, hogy önök szép legendákat mondanak erről, de néha sajnos egész messze állnak a valóságtól.

Sallai Benedek úr, ne haragudjon már, de az, hogy Szolnok megyében a 46-os utat felújították, az pontosan nagyon jó, mondjuk, a Kuncsorba nevű kistéleplésnek, meg Örményesnek, tehát nem is értem, hogy ön miről beszél! (Sallai R. Benedek közbeszólása.) Arról nem beszélve, hogy a kistéleplések mellett is újítanak fel utat. Tehát egy közlekedési út felújítása minden lakost érint, még ha ön ezt nem így gondolja, akkor is.

Azt pedig még egyszer szeretném elmondani, amikor az első ötpárti megállapodásban megállapodott az öt párt, akkor benne volt az ötpárti megállapodásban, hogy bármelyik településen 200 ezer forintig eltérhetnek a települések a saját költségvetésükhöz képest. Ezt az ön képviselőtársa, Sallai úr, támogatta.

Érdekes módon, amikor ezt a 200 ezer forintot, illetve két esetben egy kicsit többet, a kormány átvállalja, akkor önök már nem támogatják. Furcsállom a dolgot! Ezek szerint tavaly kellett volna megszavaznák az előterjesztést, amikor a kormány nem támo-

gatta úgymond a béremelést, nem adta volna oda a pénzt rá. Most akkor el kellene ezt dönteni.

Kedves Ander Balázs! Én értem az ön fantasztikus, önfenntartásra vonatkozó gondolatait, csak akkor nem értem, hogy miért bántják a közmunkát, ahol éppen termelnek ezek az emberek. (Szilágyi György: ...folyamatosan alkalmaztad őket, Pisti!) És egyébként is, ha tudná, hogy milyen egy vidéki kistéleplés, ott lakna, mondjuk, vagy lett volna ott polgármester, de ahhoz, mondjuk, meg kellene szavazzák a választók, hogy legyen polgármester egy kistéleplésen, akkor az a helyzet, hogy tudná azt, hogy a kistélepléseken egész más az élet, mint ahogy ön mondja. A mi kistélepléseink Szolnok megyében, az én körzetemben az összes kistéleplés (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.) fejlődött az elmúlt időszakban. Jelentős beruházásokat hajtottak végre, és fejlődtek. Köszönöm szépen. (Szilágyi György: Akkor ki kellett volna állni... - Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)

ELNÖK: Most visszatérünk a normál felszólaló képviselők gondolataihoz. Hörcsik Richárd képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint Abaúj és Zemplén országgyűlési képviselője, szeretném üdvözölni ezt a törvényjavaslatot, amelyik a polgármesterek fizetésének emelését irányozza elő. (Sallai R. Benedek közbeszólása.)

Egy olyan választókerületben élek, ahol 98 település található, zömmel 200, 300 vagy 400 fős kistéleplésekről van szó. Itt található például a Hegyközben, Pálházán Magyarország legkisebb városa, alig haladja meg az 1500 főt. Egy olyan területen élünk Abaúj és Zemplén csodálatos területén, ahol az önkormányzatoknak nagyon kevés az önálló bevétele, nagyon kevés az önálló iparüzési adó. Így tehát korábban nem volt arra lehetőség, hogy az önkormányzatok kiegészítsék a települések vezetőinek a fizetését. Azokról a településvezetőkről van szó, olyan polgármesterekről, amit Boldog képviselőtársam említett, akiknek rendkívül szerteágazó a tevékenysége. És itt szeretném kiemelni a közmunkaprogramban a pozitív szerepüket.

És igen, úgy látom, hogy talán elérkeztünk oda, ahova a hetvenes években, emlékszünk még mindnyáján a háztáji gazdaságokra, hogy önfenntartóak lettek a családok és nagyon sok település is. Elérkeztünk oda, egy kicsit vissza a történelemben, amikor is önfenntartóvá kezd lenni egy-egy iskola azáltal, hogy nem a multinacionális cégektől hozzák a zöldséget, hanem a helyben megtermelt zöldséget tudják felhasználni. Ezek kis pénzek, de egy-egy kistéleplés iskolafenntartásánál nagyon sokat jelentenek.

És látom azt az erőfeszítést például a Bodrogközön, ahol egy olyan vállalkozásba kezdett például Karcsa önkormányzata, emut és más állatokat állítottak be, ami egy év után meghozza azt az ered-

ményt, hogy nemcsak az önkormányzat konyhájára van friss hús, hanem értékesíteni tudják. Én a polgármesterek ez irányú tevékenységét fontos és pozitív fejleménynek tartom.

És ezért tartom fontosnak, hogy a fizetésük valóban ne ugyanannyi legyen, mint például az önkormányzati testület egyik tagjának vagy éppen a közmunkaprogram vezetőjének. És különösen azt tartom fontosnak ebben a törvényjavaslatban, tisztelt képviselőtársaim, hogy az anyagi fedezetét a kormányzat átvállalja. Hiszen korábban is volt lehetőség a fizetés eltérítésére, de a kis önkormányzatainknak nem volt lehetősége erre, sajnos.

És örülök annak, hogy az ország gazdasági teljesítőképessége végre lehetővé teszi, hogy elérkezzünk ide. Természetesen többre is futhatna vagy futhatta volna, természetesen hamarabb kellett volna kezdeni. Én szeretném elmondani képviselőtársaimnak, hogy Boldog képviselőtársam javaslatának mindvégig támogatója voltam a frakcióban. (Hegedűs Lorántné közbeszólása.) Azért tudnunk kell azt, hogy nemcsak kistelepülésen élő képviselők vannak jelen a frakciómban, hanem nagyobb települések is, és azoknak is megvan a sajátos érdekük.

Nyilván fontosnak tartom megemlíteni, hogy ezen települések gazdálkodása számára nagyon-nagyon fontos ez a fizetésemelés. Abaúj és Zemplén kistalvas és kisvárosi települései polgármestereinek nevében szeretném megköszönni a kormányzatnak ezt a lehetőséget. Úgy hiszem, ez mindenféleképpen egy szép karácsonyi ajándék a számukra. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelettel kérem az elnözésüket, nem szeretnék visszaélni az idejükkal, csak akkor tegyünk már tisztába ezt a bérkérdést, hogy hogy is van.

Tehát 2014-et megelőzően egy másmilyen szabályozás volt, a köztisztviselői illetményalap szorzójával határozták meg ezt. Akkor nem volt 500 fő alatt, hanem 1000-nél kevesebb lakosú települések esetén 7-9-es szorzóval, 1000-3000-ig 8,5-11-es szorzóval, 3000-10 000-ig 11-12-es szorzóval.

(18.30)

Ez azt jelentette, kedves Boldog képviselő úr, hogy a legkisebb településeknek 1500 fő alatt a bruttó jövedelme lehetett 309 200 forint. Most a teljes emeléssel sem fogja elérni azt, ami 2014 előtt volt. Azzal, hogy most az én táblázatomban még a 20 százalékos van, tehát a TAB-döntés előtt, ez most 199 176 forint bruttót jelent a kistelepüléseken. Ha a TAB-on miután átment ez a módosítás, ez körülbelül 30 ezer forinttal fogja növelni, tehát azt jelenti, hogy 240 ezer forintra fel tudjuk tolni. (Közbeszólások a

Fidesz és a Jobbik padsoraiból: Majdnem 300 ezer forint!) 300 ezer forintra? (Hegedűs Lorántné: Igen, 300 ezer.) 300 ezer lesz. Akkor már csak 9 ezerrel vagyunk alatta.

De az az állításom, hogy nekik nem emelkedett, áll. Az, hogy most nekik rekonstruáljuk a 2014 előtti állapotokat, míg a fővárosi kerületeknél viszont egy majdnem 300 ezres növekedésben vagyunk, mert '10-ben is növekedett neki, és most egy újabb növekedést adunk. De ha a téma szakértői itt vannak, akár Hörcsik, akár Boldog képviselőtársam, tessenek már nekem megmondani, hogy mondjuk, a fővárosi kerületek külön kiemelése és magasabb sávba sorolása milyen szakmai indok alapján van.

Tehát a fővárosi kerületekben van, hogy 25 ezer fős az egész önkormányzat, bocsánat, a kerület lélekszáma. Az önkormányzatok dúsgazdagok, hiszen dugig vannak helyi iparüzési adóval, kétszer akkora hivatalokat vagy háromszor akkora hivatalokat tartanak fent, ugyanakkor megint egy tényt mondok: 2700 településnek van Magyarországon az, hogy nincs saját bevételi forrása, tehát a helyi iparüzési adóból származó jövedelme nincs meg. Ha tehát azt mondják, hogy ez az árukapcsolás, amit önök megcsináltak, ez jó, akkor én egyetértek azzal, amit Hörcsik képviselőtársam mond. Örülök neki, hogy sikerül megemlíteni a kistelepülési szerkezetben.

Egyetértek azzal, amit Boldog képviselőtársam mond. De mondják már meg nekem, mi indokolja a megyei jogú városok és a fővárosi kerületi polgármesterek esetében ezt az emelést!? Mi indokolja a megyei önkormányzatok élén, a 30 ezer fő fölöttiek-nél? Ők már eleve többet keresnek most, jelen pillanatban is, mint '14 előtt kerestek! Mint ugye bemutattam vagy igyekeztem bemutatni számokkal, hiszen megváltozott, mert nem úgy van most, hogy 1000 fő alatti, hanem 500 és 500-tól 1500-ig, míg ott abban a tételben, most nem teljesen, ha 300 ezer lesz a bruttó, akkor nem sikerül teljesen rekonstruálni a '14 előtti 309 200-at.

Tehát tessenek már nekem ezt elmagyarázni, ha itt vannak szakértő politikusok! Mi indokolja a fővárosi kerületeknél ezt? Mi indokolja azt, hogy ne legyen emelés a kistelepüléseknél, hanem csak rekonstruáljuk a '14 előtti állapotot? Erre várnék tisztelettel választ, mert én meggyőződhetek egyébként. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces kör következik. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik, tessék!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen. Boldog képviselőtársunk az imént arról beszélt, hogy milyen szép ütemben újulnak a kistelepülésekhez vezető mellékutak. Képzelmek el, hadd meséljek el egy történetet: nemrégiben volt Seszták miniszter úr meghallgatása a Költségvetési bizottságban, aki arról panaszkodott ott a bizottság előtt, hogy milyen rettenetes az ő helyzete, hogy amikor

Észak-Magyarországon jár, akkor muszáj neki átmennie a jelenleg Szlovákiához tartozó felvidéki területekre, mert Magyarországon olyan rosszak a mellékutak. És ez az ember ma Magyarországon a fejlesztési miniszter, aki egyébként az utak karbantartásáért és felújításáért is felelős.

Na most, Hörcsik képviselőtársam töredelmes önvallomást tett itt előttünk. Nagyon jó volt hallgatni, megmondom őszintén, amikor is elmondta, hogy mennyire nem volt jó az a javaslat, amit egy évvel ezelőtt a fideszes kormányzat benyújtott, mert ahogy én is mondtam, minden terhet, minden felelősséget a kistéleplési polgármesterek vagy kistéleplési önkormányzatok nyakába varrt volna, akik egyébként képtelenek lettek volna megfelelni ennek a feladatnak.

Én már ehhez képest még egyet hiányoltam volna, tisztelt Hörcsik képviselőtársam, hogy elmondja, hogy akkor miért nem szavazta meg a miáltalunk akkor benyújtott javaslatot, ami ezt a „saját bevétel terhére” című kis mondatrészt kitakarta volna. Ez lett volna a lényeg, hogy akkor költségvetésből be lehetett volna tolni ezt a pluszforrást. Ugyan miért nem tette meg? Az atyafiúi egyenesség miatt kérdezem, hogy ugyan ezt miért nem tette meg akkor, akkor, ha ennyire tudja, hogy mi ott a helyzet!

Még egy dolgot akarok mondani a jegyzőkönyv kedvéért: természetesen Nyársapátira gondoltam az előbb, elnézést a szóbotlásért.

Az adóerő-képesség lett volna a válasz az összes problémájára az LMP-s képviselőtársamnak, csak hát erre nem kaptunk választ az államtitkár úrtól! Arról volt szó, hogy ezt beleteszik a költségvetési törvénybe, és hogy ez ilyen módon lesz szabályozva. Éppen azért, hogy ne legyenek ilyen aránytalanságok. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Vajon mi a helyzet? Államtitkár úr, kérem, válaszoljon! Köszönöm. *(Taps a Jobbik pad-soraiban. - Közbeszólás: Úgy van!)*

ELNÖK: Boldog István képviselő úr, Fidesz, kettő percben!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Sallai képviselő úrnak szeretném mondani, hogy 500 fő fölött többet fog keresni a polgármester, mint az előző ciklusban. Nyugodtan számolja ki, miután 20 évig voltam egy ilyen településen, ami 500 és 1500 között volt; lényegesen többet fog keresni, örül is neki a polgármesterem, mikor eldicsekedtem neki, hogy lehet, hogy ebből lesz valami, ha önök is fogják persze támogatni. Akkor nagyon örült neki, hogy lényegesen emelkedik a fizetése.

Úgyhogy kizárólag az 500 fő alatti településeken van az, amit ön mond, hogy nem biztos, hogy elérjük azt a szintet, viszont nem biztos, hogy 9 és feles szorzója volt minden 500 fölötti településen a polgármesternek. Mert azért ez a képviselő-testülettől is függött, meg a munka arányától is. Úgyhogy azt gondolom, hogy továbbra is fontosnak tartom, hogy támogassák a holnapi szavazáson ezt a törvényjavas-

latot, hiszen nagyon nagy szükség van arra, hogy a települési polgármestereknek ne csak erkölcsileg ismerjük el a munkáját, hanem anyagilag is, és azt gondolom, hogy ez egy jó törvényjavaslat. Pontosan ideje annak, hogy ezt elfogadjuk, és január 1-jétől rendeződjenek a bérek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP, kettő percben!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Mindössze egy számot szerettem volna Boldog képviselőtársamnak mondani. 328 olyan polgármester van Magyarországon, akinek lehet, hogy nem fogja elérni a '14 előtti sem, ezek az 500 fő alattiak. Ez szerintem olyan szám, amivel érdemes foglalkozni, hogy ennyi településvezetőt, pont a leghátrányosabb helyzetben, a legkisebb, legrosszabb feltételekkel dolgozó településvezetőket megtiszteljük ennyire vagy sem. Ez az Országgyűlés döntése. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Normál szót kérő képviselőként Vas Imre képviselő úr, Fidesz!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót. Azt hiszem, egyetlen budapesti képviselőként Sallai R. Benedek képviselőtársamnak mondanám, hogy egy fővárosi kerületi polgármester a kerület lakosság-számától függően 5-20 milliárd forintos költségvetés szabályszerűségéért és finanszírozhatóságáért felel.

Másrészt Sallai R. Benedek képviselőtársamnak valószínűleg elkerülte az a törvénymódosítás - pedig ez már ebben a ciklusban volt - a figyelmét, hogy a fővárosi kerületi polgármesterek egyben fővárosi közgyűlési képviselők is, amiért egyébként külön díjazást nem kaptak és nem is kapnak, ez a polgármesteri illetményükben szerepel. És úgy gondolom egyébként, hogy egy fővárosi kerület polgármesterének igen-igen nagy a felelőssége, mondom, a költségvetés olyan 5-20 milliárd között van, szerintem a XI. kerületé meg a XIV.-é, meg a XIII.-é lehet, hogy még 20 milliárd forint fölött van, és ezért teljes egészében ők felelnek.

A hivatalok, csak a hivatal létszáma az én emlékeim szerint minden kerületben 70-80 fő fölött van, de van, ahol 200-250 fő fölött. Tehát bőven van egyébként a fővárosi kerületi polgármestereknek is feladata, amiért úgy gondolom, hogy a törvényjavaslatban szereplő illetmény megilleti őket.

Más: ezt Ander Balázs képviselőtársamnak jelezném, hogy mindig a budapesti ügyvédek emlegetik. Én annak tartom magam, bár most az ügyvédi tevékenységet szüneteltetni kell. De azért azt higgye el, képviselőtársam, Budapesten egyébként 6 ezer körüli ügyvéd van, azért van közöttük, aki ért a mezőgazdasághoz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Vas képviselő úr figyelmét fölhívom arra, hogy ne érezze magát nagyon magányosnak, jól láthatóan budapesti képviselőként itt ülök *(Derűtség.)*, majd beszélünk.

Sallai R. Benedek képviselő úr, normál szót kértéként.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen Vas képviselő úrnak, hogy megosztotta velünk gondolatait. Először is szeretném leszögezni, hogy nagy tisztelettel vagyok Vas képviselő úr irányában, mert a Fidesznek mindig minden mocskát elviszi, és ez szerény és alázatos emberre utal, ezért megvan a tiszteletem. Kérem, ne vegye tiszteletlenségnek tehát a kérdésemet, de amikor azt mondja, hogy 10-15-20 milliárd forint szabályosságáért felel, akkor tessék nekem elmondani, hogy ez a felelős miben nyilvánul meg? Rogán Antal, ha jól látom, szabadlábon van.

Tehát összességében azok az ingatlanmutyik, melyek a fővárosi kerületeknél zajlanak, az I. kerületben az, hogy mennyiért kapnak a haverok lakásokat, nem tudom, miben nyilvánul meg ez a felelősség. Mert ha ezt látnám, akkor nyilvánvalóan tudnám mérlegelni. Mindamellet pedig nem tudtam egyébként, hogy hogy van ez a fővárosi önkormányzati tagság, de tisztelettel érdeklődöm, nem munkaidőben mennek el? Tehát ezeket úgy szokta a Tarlós meghirdetni, hogy munkaidőn kívül, szabadidejükben mennek a polgármesterek?

(18.40)

Mert akkor nyilvánvalóan jár nekik valami plusz. De ha ez esetleg belefér a munkaidejükbe, és a munkaköri kötelességük az, hogy a Fővárosi Önkormányzat munkájában részt vegyenek, akkor nem biztos, hogy ez indokolja, mondjuk, az összes többi 30 ezer fölötti településhez képest.

Ha képviselő úr látja ezt a különbséget, hogy van 25 ezres, 28 ezres fővárosi kerület, meg van 250 ezres, akkor el sem gondolkozik azon, hogy a kétfajta polgármester felelőssége esetleg eltérő? Mert akkor ugyanúgy felmerül a kérdés: mi indokolja azt, hogy a fővárosi kerületek polgármesterei nem simán beletartoznak a lélekszám alapján meghatározott bérezésbe? Tehát mi az, ami indokolja? Több a metrő?

En, mondom, megértek mindent, ha elmagyarázza, én hajlandó vagyok ezeket megtanulni. Jelen pillanatban azért akartam erre felhívni a figyelmet, mert ezt a felelősséget semmiben nem látom. Ha majd látom egyszer, hogy elvittek karperecbe egy fővárosi kerületi önkormányzati képviselőt vagy akár egy polgármestert, akinek érdemben köze volt, mondjuk, ingatlanpanamákhöz, helyiség-bérbeadásokhoz és közbeszerzések juttatásához meg minden ilyesmihez, akkor majd elhiszem ezt a felelősséget, addig meg hadd legyek tisztelettel a kisebb települések polgármesterei iránt, ahol nincs semmi biznisz, nincs érdemi közbeszerzés, nincs helyi iparüzési adó, csak a gond meg a baj, és az összes közmunkás összes nyavalyája meg az összes szegény ember összes nyavalyája az emberek nyakán.

Ezt a méltánytalanságot azért akartam szóvá tenni, mert alapvetően látom azért a fővárosi kerüle-

tek önkormányzatánál azt, hogy ott milyen humán erőforrás áll rendelkezésre és milyen számban, meg látom a kistelepüléseket, hogy ott milyen, és minden bizonnyal a méltatlansági felvetéseim leginkább erre irányultak. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces felszólalás keretében Ander képviselő úr következik, Jobbik.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon örültem, amikor Boldog képviselőtársam azt mondta, hogy Szolnok megyében minden rendben van. Bizonyára Tiszaroffon vagy éppen Tiszaburán minden happy, sunshine. Az a helyzet, hogy Somogy megyében az ottani kistelepülési polgármestereknek azért néhány problémával meg kell küzdeniük. Van olyan település, ahol komplett utcatorokat bontottak el. Na, vajon kik? Aztán az 1700 kilométer állami útból ebben az évben például 39 kilométernyit fognak felújítani, ez bizonyára azért van így, mert az összes többi olyan jó állapotban van, hogy csak 30 kilométert kell felújítani.

Aztán van olyan kistelepülés, ahol bezárták a nagyon jól működő iskolát - ez egyébként Nikla; találos kérdés Boldog képviselőtársamnak, hogy melyik költönket köthetjük Niklához -, pedig a kazán felújítására, amire hivatkozva ezt a kisiskolát bezárták és tönkretették a falu jövőjét, hárommillió forint kellett volna; néhány ilyen Gucci ridikülből, meg mit tudom én, milyen táskából, Rogán-féle táskából simán meg lehetett volna oldani ennek a költségvetését.

Van olyan település a választókerületben, ahol élek, ahol egy főre húsz hektár föld jut, mégis az országos munkanélküliségi dobogón előkelő helyen szerepel ez a kistelepülés. Na, vajon miért? Azért, mert olyan körülményeket teremtettek, tisztelt képviselőtársam, immár több mint hat esztendő alatt, ami idevezetett, vagy legalábbis nem tudták ezeket megoldani; csak akkor azért, hogy árnyaljuk a képet, ezt kénytelen voltam megjegyezni. Nagyon szépen köszönöm a tényleg megtisztelő figyelmét. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Én meg azt kérdezem, hogy a fennmaradt időkeret terhére kíván-e még valaki szólani. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdézem államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Pogácsás Tibor államtitkár úr, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Amint a vita is jelezte, egy igen lényeges kérdés, ami ritékre került, és nyilvánvalóvá vált, hogy mind az ellenzéki, mind a kormányoldalról vaskos érvek fogalmazódtak meg az eddigi álláspontok mellett is és a most beterjesztett törvényjavaslat mellett is.

Való igaz, hogy a kormány úgy döntött, hogy a költségvetési törvény módosítása a mai napon ne történjen meg, ugyanakkor a IX. fejezet tartalmaz akkora forrást, amely rendelkezésre áll ahhoz, hogy az önkormányzatok a saját adóerő-képességük mértékében a szükséges támogatást majd a következő évi költségvetésben megkapják, tehát ezt a kormány biztosítani fogja.

Köszönöm szépen azoknak, akik támogatták a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról** szóló T/12626. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek, illetve az előterjesztő képében Sallai R. Benedek képviselő úrnak, az LMP képviselőjének, 5 perces időkeretben. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyjából mindenki számára ismert az az előterjesztés, amit korábban Schiffer András képviselő úr, frakcióvezetőnk hozott rendszeresen a Ház elé, és azt hiszem, hogy az ő parlamentből való távozásával is újból és újból szóvá kell tennünk azt a visszasságot, amit a Fidesz-KDNP meglehetősen képmutató módon 2010 óta következetesen elkövet a magyar parlamentben, és mindezt számon kell hogy kérjük.

Azt hiszem, valamennyien tisztában vagyunk azal - ha más nem, saját szüleinek révén, a századfordulón, a 30-as, 40-es, 50-es években született rokonság révén -, hogy a kommunista időszak és a szocializmus 45 évének elkövetett bűnei miként nyomják rá a mindennapi életünkre a bélyegüket. A mindennapi politikai hangulatnak, a mindennapi politikai érvelésnek, a mindennapi politikai pozíciónak a mai napig meghatározó eleme az, hogy milyen hatással voltak ezek a kommunista évek a magyar társadalomra, és mindenképpen egyértelműen politikai pozíció szempontjából is létkérdés az, hogy mik történnek, milyen igazságtalanságok, méltatlanságok, bűnök történtek ebben az esetben.

Ez az egész bűnelkövetési folyamat, ami nagyjából a második világháború végét követően, de főleg az 50-es évek elejétől kezdve beindult Magyarországon, nyilvánvalóan olyan lépések sokasága volt,

amely hosszú távra meghatározza Magyarország hangulatát, és azt hiszem, hogy Magyarország a szembenézés politikáját kell hogy válassza. A náci Németországgal való szembenézés, a háborús bűnökkel való szembenézés, minden egyes nemzetnek az, hogy szembenézzen a saját felelősségével egy halom kérdésben, segített feldolgozni azt a történelmi traumát, azokat a családi traumákat, ami a magyar közéletből és a magyar politikából nem ment ki jelen pillanatig sem.

Ebből következik az, hogy egy felróható bűne a rendszerváltást követő kormányoknak, hogy ezt a szembenézést nem igyekezett megvalósítani, nem igyekezett megtenni annak érdekében, hogy a magyar társadalom ismerje azokat a személyeket, ismerje azokat az eseményeket, hogy kik és hogyan szolgálták ki azt az elnyomást, azokat a társadalmi igazságtalanságokat, azokat a bűnöket, konkrétan akár kommunista bűnöket, amelyek megtörténtek.

*(Szávay Istvánt a jegyzői székben
Ikotity István váltja fel.)*

Én azt hiszem, a magyar társadalomban is nagyon-nagyon sok ember volt résztvevője az akkori éveknek úgy, hogy nem kell félnie, és szembe mer nézni azokkal az évtizedekkel is, viszont azokkal nekünk kell tudnunk szembenézni, akik apáinknak, nagybátyáinknak, nagyszüleineknek esetleg egy-egy életnyomorúságot okoztak, és hozzánk hasonlóan elkövetőn sokan vannak még a magyar társadalomban, akik ezeket a traumákat hordozzák magukkal.

Ezért immár sokadjára arra kéri a Lehet Más a Politika frakciója a Magyar Országgyűlést, hogy teremtsen meg a lehetőségét annak, hogy az állambiztonsági múlttal kapcsolatos, a besúgórendszerekkel, a kémkedésekkel, a spiclis tevékenységgel kapcsolatos múltat megismerhesse a magyar társadalom. Tegye lehetővé a magyar levéltárból azoknak az adatoknak a megismerését, amik még segítenének feldolgozni azt a traumát.

A legtöbbben talán részt is vettek a jelenlévők közül mind az 1956-os emlékévi évfordulója alkalmából, mind pedig a gulág emlékévének - tehát a málenkij robotra elhurcolt embereknek az emlékévé - alkalmából rendezett ünnepeken, nagyon-nagyon sokan voltunk olyan ünnepeken, ahol találkozhatunk ezek elszenvetőivel, akik átélték ezeket, akiknek haza kellett jönni valahonnan. Egyértelműen kiderül, hogy nem a gyűlölködés, hanem az igazság igénye az, hogy szembe tudjon nézni, hogy mi történt ezekben az években. Az az igény, hogy fel tudja dolgozni a maga élete végén vagy utolsó évtizedeiben azt, amit elkövettek vele szemben, segítheti az embereknek feldolgozni mindazt, amit a XX. század teremtett a magyar társadalomnak.

(18.50)

Azt gondolom, valamennyiünk érdeke az, hogy az állambiztonsági múlt átlátható legyen, vala-

mennyiünk érdeke, hogy ezek az akták végre nyilvánosságra kerüljenek, és ha legrosszabb esetben is, de az megtörténik, hogy azokban a súlyosan érintett esetekben esetleg a közéletből való kizárás következményeivel együtt járjon az intézkedés, az felvállalható annak érdekében, hogy a magyar társadalom egy jobb jövő elé nézzen.

Teljes őszintén hisszük azt, hogy nincs addig a rendszerváltás befejezve, és nincs addig a XX. század befejezve, amíg ezek az akták dugdosva vannak, és addig, ameddig az egykori spiclik és besúgók itt járnak közöttünk úgy, hogy soha nem nézhetek velük szembe azok, akiket elárultak. Ennek a lehetőségnek a megteremtését kérjük a tisztelt Országgyűléstől, és kérjük, hogy az a Fidesz-KDNP, amely korábban, akár csak '89-től a miniszterelnök úr fiatalon ilyen elvek mellett sorozatosan kiállt és szónokolt, az akkori önmagukból egy picit még keressenek meg, és próbálják megteremteni annak a lehetőségét, hogy a törekvésünk eredményt érjen el. Erre kérem országgyűlési képviselőtársaimat és a parlamentet. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén 2 perces időkeretben ismertetheti álláspontját. Megkérdezem, hogy a frakciók, illetve a független képviselők részéről kíván-e valaki felszólalni.

A kivárás bizonyos tapasztalatból fakad, így aztán Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A kivárás abból fakadt, hogy szerettem volna hinni, hogy a Fidesz-KDNP jelen lévő két képviselője, köztük a polihisztor Vas képviselő úr, aki mindenhez ért és mindenhez hozzá tud szólni (*Dr. Vas Imre: Épp most jelentkeztem.*), ebben a kérdésben talán tájékoztat minket arról, hogy a Fidesz miért fog vélhetően most is gyáván és elfogadhatatlan módon megfutamodni ennek a javaslatnak a támogatásától.

Lassan házi versenyben vagyunk az LMP képviselőivel azzal kapcsolatban - talán ők állnak egy picit nyeresre -, hogy melyik frakció hányszor terjeszt be olyan javaslatot, törvénymódosítást, határozati javaslatot, amely a kommunista múlt valamely szegletével való szembenézésre próbálná a tisztelt Házat és elsősorban a nemzeti, konzervatív, polgári és keresztény majdnem kétharmadot rábírní, sajnos továbbra is sikertelenül. A Jobbik ez alkalommal is, mint a korábbi tizenvalahány alkalommal is természetesen támogatja a javaslatot.

Előterjesztőként Sallai képviselőtársam elég jól megfogalmazta azokat a gondolatokat, amiket mi magunk is látunk és mi magunk is fontosnak tartanánk, elsősorban azt, hogy 26 évvel a rendszerváltás után zárjuk már le a múltat, nézzünk már végre

szembe a kommunizmussal, lássuk már végre, hogy kik voltak azok, akik azt a rendszert akkor működtették a háttérből, akik a hálózatot alkották, akik besúgtak, akik családok százainak, ezreinek az életét tették tönkre. Tessék az ügynökaktákat nyilvánosságra hozni, hogy lássuk azt, hogy kik voltak a besúgók, lássuk azt, hogy kik voltak, akik nagyon sok családnak, nagyon sok embernek az életét megroppantották!

Elképesztőnek tartom azt, bár a Szocialista Párt most éppen nem nyilatkozott, de a korábbi szavazások alapján odáig jutottunk, hogy a Magyar Szocialista Párt, az MSZMP jogutódja támogatja a múlttal való szembenézését, támogatja az ügynökakták nyilvánosságra hozatalát, amit önök továbbra is következetesen elszabotálnak. Szégyennek tartom! És még annyi bátorságuk sincs, hogy erről legalább két percen itt beszéljenek. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Nem fogja elhinni, hogy ki jelentkezett szólásra egyébként néhány pillanattal azután, hogy ön szót kért. Így aztán megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének. (*Szávay István: Megkövetem, képviselő úr!*)

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót. Az én emlékeim szerint e törvényjavaslat elődjénél is én szóltam hozzá. A Fidesz-frakció nem támogatja a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét, és azt is elmondom, hogy miért, egyébként hasonlóan a korábbiakhoz.

Az Igazságügyi bizottságból biztos, hogy csak én vagyok itt egyedül. November 30-án hallgattuk meg a Nemzeti Emlékezet Bizottság elnökét - egyébként az egész testület ott volt -, ahol a bizottság elnöke elmondta, hogy nincs ügynöklista. Tehát az, amire a törvényjavaslat épül, ebben a formában nem létezik. S azt is elmondta a Nemzeti Emlékezet Bizottság elnöke, ők dolgoznak azon, hogy a történeteket ismerjük meg. Tehát nem az ügynököt, hanem hogy az adott ügynök milyen tevékenységet fejtett ki a III/III-as valamelyik titkosszolgálati embereként, merthogy ez sokkal lényegesebb. Hiszen van olyan is, aki aláírt beszerzési nyilatkozatot, aztán jött róla olyan, hogy nem jelent, aztán megint aláírt beszerzési nyilatkozatot, de megint nem jelentett. Szerintem abban egyetértés lehet, hogy sokkal lényegesebb a történeteket megismerni, ez a törvényjavaslat pedig nem erre épül.

Tehát nem támogatjuk a tárgysorozatba vételt, mert alkalmatlan arra, hogy az Országgyűlés ezt érdemben tárgyalja. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Fidesz soraiban.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem Sallai R. Benedek képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e reagálni. (*Sallai R. Benedek: Igen.*) Parancsoljon! Kettő perce van.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Ha nem veszi zokon, elnök úr, akkor élnék a lehetőséggel. Köszönöm

szépen a szót. Azt az egyet tessék nekem elmondani, akár a mostani lehetőség után, hogy ha nincs ügynöklista, akkor milyen kockázatokat rejt az elfogadása és a tárgysorozatba vétele ennek a jogszabálynak. Akkor minden további nélkül bemehetünk a nemzeti irattárba, és minden további nélkül lehetőségünk van arra, hogy megnyissuk ezeket. Mert ha a tárgysorozatba vétel megindul, akkor még mindig megvan a lehetőség arra, hogy akár módosító indítvánnyal, akár kiegészítő javaslattal éljen a Fidesz-KDNP. De jelen pillanatban, minden tiszteletem kifejezése mellett, szánalmas ez az érvelés, mert gyakorlatilag tartoznak a magyar társadalomnak, tartoznak a szüleinknek, a nagyszüleinknek, a rokonainknak ezzel. Egyszerűen érthetetlen az, hogy ezt a tartozásukat miért nem akarják leróni.

Milyen jobboldali kormánynak vallják magukat, milyen keresztény, konzervatív értékeket képviselő kormánynak vallják magukat, hogyan állíthatják magukról azt, hogy a korábbi kommunista rendszerrel bármilyen ellentétet tudnak felmutatni, ha takarítják ezeket a bűnösöket, ha bújtatják őket? Ez egy kollaboráns magatartás. Ez az a magatartás, amikor a bűn részesévé válnak, amit ők elkövettek, azáltal, hogy nem akarják kiadni, pedig rendelkezésükre állnak ezek az információk.

Arra kérem a Fidesz-KDNP-ben politizáló képviselőtársaimat, gondolják meg a sorsukat, vajon ez-e önök felé az elvárás a választóiktól. Ez-e az elvárás azoktól, akik a Fidesz-KDNP-re szavaznak, hogy önök ilyen szavazási magatartással ellehetetlenítsék azt az ellenzéki törekvést, amire már a többedik próbálkozást próbáljuk behozni a parlament elé, mint arra Szávay képviselőtársam is rámutatott.

Kérem, hogy a holnapi nap folyamán a tárgysorozatba vétel lehetőségét megszavazni szíveskedjenek, és teremtsék meg annak a lehetőségét, hogy a magyar társadalom lezárja végre valamikor a rendszerváltást, bár szemlélatomást úgy tűnik, hogy a magyar rendszerváltást akkor fogjuk lezárni, ha egyszer s mindenkorra elzavarjuk az abban részt vevő pártokat, akik 26 éve dugdossák az azt megelőző 45 év bűnöseit.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az Európai Unió és Kanada közötti átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás vitarendezési szabályaival kapcsolatban szükséges kormányzati lépésekről** szóló H/12783. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Európai ügyek bizottsága utasította el.

Először megadom a szót az előterjesztőnek 5 perces időkeretben. Sallai R. Benedek képviselő úr képviseli az előterjesztőket. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kanadai szabadkereskedelmi megállapodás gyakorlatilag az a határozott előrelépése a szabadkereskedelemnek, amikor a transzatlanti együttműködések alapjait letesszük. Aki foglalkozik ezzel, az nagyjából figyelemmel tudja kísérni a CETA-t, ami a Kanadával kötendő szabadkereskedelmi megállapodás, illetve a TTIP-t, az Egyesült Államokkal kötendő megállapodást. A CETA nagyjából a TTIP előszobája, és ezáltal a transzatlanti együttműködés, tehát Észak-Amerika és az Európai Unió gazdasági együttműködésének azon törekvését látjuk, amely megteremti a lehetőséget annak, hogy az adott kormányzatok lebontsák a határokat, és a kereskedelemnek a szabadkereskedelem útján egy olyan zöld utat engedjenek, ami el tud tiporni mindent, átgázolhat a társadalmon, a falvakon, a településeken, a mezőgazdaságon, és elsődleges szempontként jeleníti meg a kereskedelmet mint új istent. Mert lássuk be, hogy a szabadkereskedelmi egyezménynek az összes idevonatkozó része egyértelműen kereskedelmi szempontból vizsgál meg mindent. Ha megnézzük konkrétan a CETA-t, azt látjuk, hogy milyen szabályozásokat tartalmaz például biotechnológiai vonatkozásban.

(19.00)

A CETA-ban szövegszerűen benne van az, hogy a szerződő felek lebontják a biotechnológia akadályait, fejlődését gátló jogszabályi tényezőket, hogy utat engedjenek. Ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag fontosabbá válik az a kereskedelmi érdek, hogy el lehessen adni genetikailag manipulált szaporítóanyagot, mint az az érdek, hogy akarjuk-e, hogy az emberek egészségének biztonságát vagy egy-egy nemzet önrendelkezését fölül lehessen írni.

Na most, ennek az egésznek a vitarendezési mechanizmusával kapcsolatos kérdéskör gyakorlatilag a mai napig egy független bírósági rendszerben, egy választott bírósági rendszerben kiviszi nemzetállami hatáskörből, a nemzetek hatásköréből ennek a megállapodásnak a részleteit, és megteremti annak lehetőségét, hogy gyakorlatilag egy Magyarországtól független jogalkalmazó vagy jogértelmező szerv hozzon döntést arról, hogy a megállapodás kereteinek megfelelően járunk-e el.

A CETA-nak, azt gondoljuk - és a Lehet Más a Politika az elejétől kezdve kiállt ezért, hiszen részben vitanapot is kezdeményeztünk a szabadkereskedelmi egyezményekkel kapcsolatban -, a magyar társadalomra gyakorolt hatása rossz. Nem hisszük el, hogy a szabadkereskedelem hozhat Magyarországnak, viszont aggályosnak tartjuk, hogy vihet, és még inkább a tőke által, a kapitalizmus által elkövetett gyarmatosítás eszközével meg tudja teremteni annak lehetőségét, hogy Magyarország vidéki népessége, gazdasága ennek az egész szabadkereskedelmi rendszernek a vesztese legyen.

Ezért, ha már a Fidesz-KDNP a nemzeti érdekeket felrúgva és a magyar vidéket elárulva mégiscsak

arról döntött, hogy országgyűlési határozatban felhatalmazza a kormányt, hogy az ezzel kapcsolatos tárgyalásokat megkezdje és a ratifikációhoz szükséges lépéseket megtegye, akkor az a minimum, hogy a vitarendezési mechanizmusban olyan megoldásokat válasszunk, amelyben megfelelően tudjuk védeni a nemzeti jogszabályok által biztosított, elért jogbiztonsági elveket. Meg tudjuk védeni az élelmiszerbiztonságot, meg tudjuk védeni a kis- és középvállalkozóinkat, meg tudjuk védeni a magyar vidéket, az agráriumot és az összes élelmiszer-termelő ágazatunkat a beáramló olcsóbb és rosszabb minőségű élelmiszerrel szemben.

(Ikotity Istvánt a jegyzői székben Szávay István váltja fel.)

Tehát a jelen tárgysorozatba vétel annak teremtené meg a lehetőségét, hogy ennek kérdését az Országgyűlés keretein belül kinyissuk, és megkeressük azt a megoldást, amire szavakban a Fidesz-KDNP egyébként vállalt is valamilyen szinten kötelezettséget, hiszen a ratifikációval kapcsolatos országgyűlési határozat vitájában több alkalommal elhangzott az, hogy ez nem maradhat így, és ez ügyben lépéseket tesznek. Mi semmi mást nem teszünk, mint ezen ígéretet szeretnénk megerősíteni egy országgyűlési döntés formájában azzal, hogy ezt garantáltan a kormány, bármilyen kormány is következik ezután, tiszteletben tartsa, és úgy folytassa ezeket a tárgyalási folyamatokat és egyeztetéseket, a nemzetre leszábott ratifikációs feladatokat, hogy garantált legyen az, hogy a nemzet és a magyar társadalom érdekeinek megfelelő vitarendezési mechanizmus jöhessen létre.

Ehhez kérjük tisztelettel a Fidesz-KDNP-s és ellenzéki képviselőtársainknak is az egyöntetű támogatását. Azt gondoljuk, hogy ez a minimum, amit az áteröltetett határozat után, a CETA folytatása után szükséges megtenni azért, hogy egy picivel nagyobb biztonsági feltételeket támasszunk. Ehhez kérjük támogatásukat. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Most a korábbi napirendhez hasonlóan képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 percben szólhat, meg az elsőként jelentkező független képviselő, de ahhoz valamelyiknek be kéne jönni.

Így aztán megkérdezem, hogy kíván-e valaki szólani. *(Jelzésre:)* Az LMP képviselőcsoportjának nevében Ikotity István képviselő úr, 2 percben. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP határozati javaslata alapján az Országgyűlés kötelezné a kormányt annak kezdeményezésére, hogy az Európai Bíróság vizsgálja meg a CETA legtöbb vitatott elemének, a megállapodás vitarendezési eljárásának az uniós alapszerződésekkel való összhangját, hogy az állandó bírósági rendszer és a felek szabályozási autonómiájának beszűkülése nem jelenti-e az Unió, illetve a tagállamok hatásköreinek sérelmét.

Sok-sok negatívumot jelent, amit a CETA és a TTIP egyáltalán megteremthet, erről Sallai képviselőtársam az imént szólt. Ezeket a kockázatokat Magyarország társadalmának is el kell viselnie. Arról a gondolkodásról, hogy védjük közös értékeinket, közös érdekeinket, állampolgárainkat és honfitársainkat, nem mondhat le az Országgyűlés, ez a határozati javaslat erről szól. Kérem tisztelettel, támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

Sok-sok negatívumot jelent, amit a CETA és a TTIP egyáltalán megteremthet, erről Sallai képviselőtársam az imént szólt. Ezeket a kockázatokat Magyarország társadalmának is el kell viselnie. Arról a gondolkodásról, hogy védjük közös értékeinket, közös érdekeinket, állampolgárainkat és honfitársainkat, nem mondhat le az Országgyűlés, ez a határozati javaslat erről szól. Kérem tisztelettel, támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bana Tibor képviselő úr, Jobbik!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valószínűleg nem okozok azzal meglepetést, ha elmondom, hogy a Jobbik képviselőcsoportja támogatja az LMP tárgysorozatba-vételi kérelmét a CETA ügyében. Hiszen mi magunk is számtalan alkalommal felemeltük szavunkat mind a Kanadával kötendő szabadkereskedelmi megállapodással vagy más néven az átfogó gazdasági és kereskedelmi egyezményrel, mind a TTIP-pel kapcsolatban, mert mi is úgy értékeljük, hogy a CETA a TTIP előszobáját jelenti, és azok a veszélyek, amelyek hazánkra nézve megjelennek benne, még inkább kiteljesedhetnek a TTIP esetében.

Amikor az európai uniós ügyekkel foglalkozó bizottság ülésén szó volt erről a kérdésről, akkor én voltam az, aki kiállt a javaslat mellett, és sajnálattal vettem azt, hogy fideszes képviselőtársaim akkor érdemi választ nem tudtak adni azokra a felvetésekre, amik ott elhangzottak. Egyértelműen látszik az, hogy egy támogató álláspont jellemző az önök oldalára. Múlt héten, amikor Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminisztert hallgattuk meg a bizottságban, akkor ő elmondta, hogy a Fidesz és a KDNP sorain belül voltak viták ez ügyben, például az ICS, ami az ICDS átnevezett változata, a vitarendezési mechanizmus vonatkozásában, de ugyanígy a GMO-mentesség tekintetében is. De az lett a végeredmény, amit a kormány is egyértelműen képvisel, hogy önök támogatják ezt a hazánk számára, a nemzeti önrendelkezésünk, GMO-mentességünk, élelmiszerbiztonságunk szempontjából, a munkavállalók oldaláról rendkívül hátrányos egyezményt.

Amikor Staudt Gábor frakciótársammal benyújtottunk egy írásbeli kérdést ez ügyben, akkor sajnos arra is egy nagyon cinikus válasz érkezett Sziijártó miniszter úrtól. Hiszen mi is pont ezt szerettük volna, hogy az Európai Unió Bíróságához forduljon legalább a kormány. De ez nem történt meg, és az Európai Parlament jogi szolgálatának álláspontjára hivatkozott miniszter úr. Az utolsó sorban pedig megjegyezte, hogy összességében minden rendben van ezzel az egyezményrel.

A Jobbik ezt teljes mértékben másként látja, és a továbbiakban is minden tőlünk telhetőt meg fogunk tenni, hogy a kormányt is nyomás alá helyezzük, és minden lehetséges fórumon elmondjuk határozott véleményünket, és megvédjük hazánk GMO-mentességét és szuverenitását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Hörcsik Richárd képviselő úr, Fidesz!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai ügyek bizottsága november 21-ei ülésén 1 igen és 5 nem szavazat mellett nem vette tárgysorozatba az említett indítványt. Szeretném röviden tájékoztatni képviselőtársaimat, hogy milyen érvek alapján döntött végül a bizottság a képviselői indítvány tárgysorozatba vételének elutasításáról.

Nos, az Országgyűlés a 2016. október 11-én elfogadott, 22/2016. országgyűlési határozatával döntött arról, hogy milyen szempontokat tart fontosnak a CETA aláírásával kapcsolatban. Sem előtte, sem akkor nem merült fel az Európai Bírósághoz fordulás szükségessége. Az Európai ügyek bizottsága megállapította azt is, hogy a határozati javaslat indoklása felületes, mivel egyes jogelemzésekre hivatkozik, de ezek közül pontosan egyetlenegy sem nevez meg. Az indoklásban megfogalmazottakkal szemben a valóság viszont az, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Európai Bíróság az EGT-szerződésekről elfogadott 1/91. számú véleményében kimondta: ha nemzetközi szerződés létrehoz egy bírósági rendszert, az összeegyeztethető a közösségi joggal.

És a határozati javaslat elutasításának indokai között szeretnék arra is hivatkozni, hogy az említett Európai Parlament jogi szolgálatának június 1-jén kelt véleménye kimondja, hogy a CETA befektetői bírósági rendszere összeegyeztethetőnek tűnik az EU szerződéseivel. Tehát az Európai Parlamentben egyébként ezt a képviselői indítványt leszavazták.

A fentiek alapján nem támogattuk az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormányparti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Sallai R. Benedek képviselő urat, mint előterjesztő kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha megengedik, nagyon röviden reagálnék. Elsőként megköszönöm jobbikos képviselőtársaimnak és a frakciónak, hogy támogatja a tárgysorozatba vételt. Illetve Hörcsik Richárd bizottsági elnök úrnak, képviselőtársamnak szeretném elmondani azt az egyszerű tény, hogy idén júniusban a Magyar Országgyűlés elfogadott egy országgyűlési határozatot. Emlékszünk rá, ez volt a Schiffer András által jegyzett határozat; azért könnyű megjegyezni, mert túl sok olyan nincs a nemzeti együttműködés rendszerében, hogy ellenzékítől valamit tárgy-

sorozatba vegyenek. Tehát az egyértelműen elmondta, hogy a magyar gazdaság, a magyar vidék, a magyar társadalom érdekeivel ellentétes, az európai uniós tagállamokon kívüli megállapodások megkötésének korlátokat teremt.

(19.10)

Ezzel szemben, véleményem szerint teljesen ellentétes szemlélettel, az idén, ősz elején ennek ellenére a Magyar Országgyűlés fideszes-KDNP-s többsége elfogadta azt a határozatot, amely felhatalmazta a kormányt.

Természetesen eddig a momentumig nem volt szükség erre a határozati javaslatra, amelyet most benyújtottunk, hiszen addig azt gondoltuk, hogy az Országgyűlés mond valamit, és azt tiszteletben is tartja. Most nyilván nem tartja tiszteletben a saját szavát, sőt magasról tesz a saját országgyűlési határozatára, és emiatt látjuk most indokoltnak azt, hogy egy kiegészítő rendelkezéssel legalább annak a bizottságát megteremtjük, hogy a magyar gazdaság érdekeit így védeni tudjuk.

Na most, amit Hörcsik képviselőtársam, elnök úr elmondott, azaz hogy a közösségi joggal összeegyeztethető-e az, hogy magánbíróságok jöjjenek létre ilyen esetekben, az nem jelenti azt, hogy ami összeegyeztethető az európai uniós joggal, az összeegyeztethető a magyar emberek érdekével. Az európai uniós jogban azért jó néhány esetben találunk olyanokat, ami nem a magyar társadalom érdekeit képviselő szabályozás, és a magyar kormány és a Magyar Országgyűlés feladata, hogy megvédje a magyar társadalmat az ilyen kitétségtől és az ilyen nemzetközi szabadkereskedelmi nyomástól. Épp ezért van szükség arra, ezért szükséges az, hogy az Országgyűlés elfogadjon egy ilyen határozatot, mert az Unió nem fog bennünket megvédeni, ha mi magunkat nem akarjuk megvédeni. Ehhez kérem a támogatásukat. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatok mindenkit, minden jelen lévő képviselőt, hogy a házszabály szerint frakciónként egy képviselő összesen kettő percen szólhat. A Fidesz-frakció ezt már kihasználta, képviselő úr, kérem megértését.

Na most, minthogy már az előterjesztő reflektált, csak annyi maradt a napirendi pontból, hogy elmondjam önöknek, a döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a Nemzeti Vidékstratégia megerősítéséről** szóló H/12843. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Mezőgazdasági bizottság utasította el.

Elsőként megadom a szót az előterjesztőnek, ötperces időkeretben, Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Elég érdekes helyzet állt elő azzal, hogy a Jobbik nyújtja be a kormány által elfogadott és a kormánypártok által legalábbis szavakban támogatott nemzeti vidékstratégia megerősítéséről szóló határozati javaslatot. Nem először teszem ezt: 2012. március 21-én kormányülésen fogadta el ezt a stratégiát a Fidesz-kormány, majd én kénytelen voltam benyújtani ezt az Országgyűlés elé 2014 decemberében, 2016 áprilisában és 2016 novemberében, aminek folyamán most jutottunk el oda, hogy ugyan a Mezőgazdasági bizottság ülésén elutasításra került a kormánypárti képviselők által a saját vidékstratégiájuk, de ezen házszabályból fakadó lehetőségünkkel élve most mégis tudunk róla néhány percet beszélgetni.

Miért is tartottuk fontosnak mi, jobbikosok, hogy a vidékstratégia megerősítését az Országgyűlés előtt megvitassuk? 2010-ben, amikor frissen bekerültünk képviselőként az Országgyűlésbe mi, jobbikosok, biztosak voltunk abban, hogy a Fidesz-szel, a kormányoldallal rengeteg vitánk lesz, hiszen sokszor mást gondolunk a világról, más értékrendünk van, más közegből jöttünk, és egyáltalán egészen más jövőképünk van, de valahogy mégis azt éreztem, akkor még naivan, hogy talán ez lesz az a terület, ahol a kormányoldal, a fideszes-KDNP-s képviselők és a jobbikos képviselők között nem lesz nagy vita.

Miért gondoltam én ezt akkor naivan? Hiszen a balliberális kormányok időszaka alatt egyetértettünk abban, kormánypártiak és jobbikosok, hogy a vidék elhanyagolt állapotba került, nem kapott megfelelő hangsúlyt az aktuális kormányok részéről, nem kapott elég forrást, sem kormányzati figyelmet. Önök ellenzékben még nagyon hangzatosan követelték ezt a figyelemhiányt és ezt a forráshiányt, és próbálták erre a problémára minél többször felhívni a figyelmet, ahogy mi is tettük ezt jobbikos, akkor még csak leendő képviselőként.

Gondoltam ezt azért is, mert Ángyán József fémjelzte a nemzeti vidékstratégiát, és az ő államtitkársága idején bizony elég sokszor hangoztak el a parlamentben a részéről olyan felszólalások vagy éppen kerültek a kezünkbe olyan anyagok, amelyekkel jobbikosként is egyet tudtunk érteni.

Azért is van itt előttünk ez a vidékstratégia, mert például ilyen mondatok hangzanak benne el, hogy Magyarország több élelmiszer előállítására képes, mint amit elfogyaszt, ezért a mezőgazdaság stratégiai ágazatként kezelendő; mélységesen egyetértünk vele. Sőt, olyan mondatok is benne vannak, hogy jó minőségű, helyben termelt, egészséges, GMO-mentes magyar élelmiszer előállítása és minél szélesebb körben való eljuttatása az állampolgárokhoz is célja ennek a vidékstratégiának.

Hát, nézzük: helyben termelt. Éppen ma volt téma újra Kishantos tönkretétele, ahol jó mintaként megismerhettük, hogyan lehet bio-, ökokörülmények között előállítani ezt a bizonyos élelmiszert. GMO-mentesség. Éppen az előző vitában volt szó a CETA-

ról, itt is homlokegyenest szembemennek azzal, amit lefektettek a saját stratégiájukban. Ha áttérünk a magyar élelmiszerre, akkor pedig kérdezzük meg őszintén magunktól, hogy mit jelent ma a kormány számára a magyar élelmiszer világban való terjesztése: egy szűk gazdasági elit termékeinek az expanzióját támogatja gyakorlatilag Szijjártó, amikor keresztül-kasul röpököd a világban.

Azért nézzünk egy-két számot is, amíg van erre időm. A miniszter tájékoztatása szerint a nemzeti vidékstratégia célul tűzte ki, hogy a mezőgazdaságban foglalkoztatottak számát a jelenlegi 430 ezerről 700 ezerre emeljék. Eltelt hat év. Hogy örülnénk, ha még ez a 430 ezres szám egyáltalán igaz lenne! Nemhogy 700 ezerre emeltük volna ezt a számot, hanem jelentősen csökkent. A fiatal gazdák 21,6 százalékos arányát 30 százalékra akarta növelni a kormány; most már örülnénk ennek a 21,6 százaléknak is. A helyi termékek 7 százalékos arányát 20 százalékra növelnék; ebben nagyjából stagnálást tudok most önöknek itt elmondani.

Az egyetlen tétel, ami teljesült, az a nagyjából 600-700 milliárd forint, amit a jelen uniós ciklusban szeretnének elkölteni vidékfejlesztés, agrártámogatás címén, de egyrészt ez nem önökön múlik, másrészt meg sokat vitatkoztunk már itt a Ház falai között, hogy valójában kikhez is kerül ez a 600-700 milliárd forint, mert bizony nem azokhoz, akikről egyébként a nemzeti vidékstratégia szólna, azaz a helyben élő családi gazdálkodókhöz.

Szó van itt még arról is, hogy Fazekas miniszter úr magyarázkodik itt az Ángyán államtitkár úrral kitört botrány kapcsán, hogy ez ugyanaz a vidékstratégia, és nem kell idehozni a Ház elé, hiszen zajlik, folyamatban van, működik. Kérem, akkor hívják be Ángyán Józsefet, és kérdezzék meg tőle, hogy mi a véleménye jelenleg arról, hogy az ő vidékstratégiája valóban a gyakorlatban is működik-e és zajlik-e.

Tehát ezen okok miatt kérném röviden, hogy tárgyalja a parlament ezt az ügyet. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hasonlóan a korábbiakhoz, képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 percen, független képviselő pedig 2 percen szólhat.

Megkérdem a tisztelt képviselőket, hogy kíván-e valaki szólani. *(Jelzésre:)* Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Magyar Zoltán Képviselőtársam! Meg szeretném köszönni a Jobbik frakciójának, hogy a nemzeti vidékstratégiát újra a Magyar Országgyűlés keretein belül tárgyalhatjuk, hiszen gyakorlatilag arra, hogy ahhoz képest, amit a Fidesz-KDNP, aki a leginkább becsapta a magyar vidéket, és a leginkább hazudott arról, meg szeretett volna valósítani, mi az, amit megvalósított, nagyjából a nemzeti vidékstratégia az, ami a leginkább rámutat.

Ha a nemzeti vidékstratégiának csak a 9. számú indikátortáblázatát megnézzük, az minden esetben rámutat arra, hogy a Fidesz-KDNP mindenben ellentétes irányba ment, mint amit valaha vállalt, tehát azt, hogy ezt behozzák ide, és országgyűlési határozat formájában rögzítsék, kizártnak tartom. Nem szeretném elvenni Magyar képviselőtársam kedvét, de ez jelen pillanatban minden indikátorban megbukott. Tehát nagyjából a mulatság kategóriája az, amikor látjuk a nemzeti vidékstratégiában, mondjuk, az ökológiai gazdálkodási területek arányának növelését, ugyanakkor meg ma itt Fazekas Sándor egy fideszes képviselővel azon örvendezik, hogy milyen jó, hogy Kishantos elpusztult. Tehát ez nagyjából a „szégyen és gyalázat” kategória.

Ha megnézzük az összes indikátort, az erdőszültéssel kapcsolatosan, a szerves trágyával kezelt termőterületek nagyságát ezer hektárban, gyakorlatilag nincs legelőjóság-állomány, nincs almos trágya; meg lehetne nézni a jó ökológiai állapotot elért vízfolyásokat, gyakorlatilag szennyező anyagok sokasága derült ki; ha megnézzük az iskolázottságot, a foglalkoztatást, ha megnézzük a nemzeti parki igazgatóságok vagyongazdálkodásában álló területek nagyságát hektárban, amit 288 ezerrel 430 ezerre akartak növelni, és még azt is el akarták venni, ami van, akkor mindenben ellentétes irányba mentek, mint ami benne van a stratégiában. Ez a stratégia a legnagyobb bizonyítéka a Fidesz-KDNP vidékpolitikája hazugságának és egyben kudarcának (*Az elnök cseppetessel jelzi az időkeret leteltét.*), mert ez az, ami rámutat indikátoraiban mindenestül a bukásra.

Mi támogatni fogjuk természetesen a tárgysorozatba vételt. Köszönöm, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pócs János képviselő úr, Fidesz!

(19.20)

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az előttem szólóhoz csak annyit, hogy talán Sallai Róbertnek még van egy pár hónapja, hogy megértse, nem azért kel föl a nap, mert kukorékol a kakas, hanem azért kukorékol a kakas, mert felkel a nap. Ezt nem is várhatjuk egy olyan képviselőtől, aki azt hiszi, hogy az aszfaltra kell borogatni a trágyát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt szeretném kérni, hogy nézzék meg a múltat, a rendszerváltás óta eltelt évtizedeket. A mezőgazdaságban soha olyan támogatás még nem érkezett, mint ennek a kormányának az idején. Addig, amíg önöknek... (*Sallai R. Benedek: Mészáros Lőrinchez meg Csányi Sándorhoz.*) Sallai Róbert csak az összedőlt malomról meg a kilopott pénzről kellene hogy beszéljen. Én elhiszem, hogy szeretné, ha annyi pénze lenne, mint Mészáros Lőrincnek, csak ahhoz nem lopni kell, hanem építeni. (*Sallai R. Benedek: Hol van a 2,6 milliárd?*) Tisztelt Képviselőtársaim! Ha mást meg

nem nézünk, a vidékfejlesztési programban 1200 milliárd forint támogatás érkezett.

A nagyüzemek aránya és az az átalakítási struktúra, a 30-70 százalék, ami nem azt jelentette, hogy tönkretesszük a nagyüzemeket, hanem hagytuk, hogy életben legyenek, erősödjenek, csak emellett a kisüzemek is fel tudjanak nőni. Az állami földbérletek tekintetében a jószágértékesítési kötelezettség: Európában vagy a világon is példaértékűen tekintenek föl a kormányra, a miniszter úrnak arra a törekvésére, ami GMO-védeltséget jelent.

Soha az elmúlt évtizedek alatt olyan GMO-védeltség nem volt, mint most. Nébih: nem is tudták nagyon sokan, akár még a Mezőgazdasági bizottságban, de a lakosság különösen vagy a termelők, hogy mit jelent a Nébih. Annyi munkát és energiát tesz a Nébih annak érdekében, hogy a magyar termelők lehetőségeihez jussanak és a bizonytalan eredetű élelmiszerek eltűnjenek a piacokról, pontosan annak reményében, hogy a magyar termelők lehetőséget kapjanak.

Az, hogy a parlamentben a Jobbik és az LMP Kishantos miatt könnyezik, amiatt meg a saját lelkiismeretükkel kell, úgy gondolom, elszámolni. Köszönöm, elnök úr. (*Dr. Vas Imre tapsol.*)

ELNÖK: Ander Balázs képviselő úr, Jobbik!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mi a Jobbikban úgy vagyunk a nemzeti vidékstratégiával, mint majd 200 esztendeje Széchenyi pölöskei jobbágysai a Hitel című munkával, amikor jogvitába keveredtek a legnagyobb magyarral. Mi is tetten akarjuk érni azon arany szavakat, amelyeket beleírtak ebbe a dokumentumba. A baj, hogy ezek érvényesülését nem nagyon látjuk, ugyanis a Fidesz-féle magyar reformok a magyar vidék egy jelentős részén egész egyszerűen nem működnek. Ha működnének, akkor a most is csekély népességmegtartó erő nem csökkenne évről évre, ha működnének, akkor süllyedő Atlanti-széként nem merülnének el egész járások, ha működnének, akkor a társadalmi pusztulással párhuzamosan nem erodálna az épített környezet, nem nőne a bedőlt kerítésű, kidőlt falú házakkal csúfított porták száma.

Önök Bel-Pestből, a budai villanegyedből, néhány modernizációs szigetből meg az oligarchává hizlalt kleptokrata cimborák és zrt.-Döbrögik birtokközpontjaiból kiindulva virágzó országról vizionálnak. Mi erre viszont azt válaszoljuk, hogy a két utolsó népszámlálás között 60 ősi magyar település elvesztette a lakosságának 30 százalékát, és a közigazgatásilag nem önálló, de mégiscsak a magyar múlt pótolhatatlan részét képező, ámde nemrég kihalt Kakpuszta és Somogyszentimre sorsára juthatnak. A vidék latin-amerikanizálódása, a szociokulturálisan elmaradott rezervátumlét, az elgetűsödés Északkelet-Magyarországon vagy a Dél-Dunántúlon a mindennapok valósága. Persze, kormányzati zsúrpubik nem járnak ilyen helyen, ha mégis, akkor helikopter-

rel átröppennek fölötte, mint anno Czinege elvtárs tette a kaszói erdő fölött.

A szomorú és nem habonyi valóság egy általam tisztelt, egyébként kormánypárti vidéki polgármester által így lett összefoglalva: a nagypolitikának csak a matematika számít, tehát nem törődnek azokkal a falvakkal, ahol kevesen élnek. Mi hiszünk abban, hogy ha a nemzet egy tölggy, akkor annak a gyökérzete a vidék, viszont ideje lenne lépni, ugyanis ezt a gyökérzetet férges rágják. Köszönöm a figyelmet. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Úgy van! - Taps ugyanott.)*

ELNÖK: Megkérdem az előterjesztőt, Magyar Zoltán képviselő urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Pócs képviselőtársamra reagálnék. Igen, valóban soha nem érkezett ennyi pénz még a magyar agráriumba és a magyar vidékre, a problémánk azzal van, hogy kik kapják ezeket a forrásokat. *(Pócs János: Simicska. Kenyérre költi.)* 600-700 milliárd forintból meg lehetne oldani azokat a problémákat, amelyekről például Ander képviselőtársam beszélt, hogy ezek megoldódnak, és a magyar vidék ne pusztuljon tovább. Az, hogy nem lopni kéne, hanem teremteni és építeni, pont Mészáros Lőrincel összefüggésben ezt egy mondatban használni? Ez egészen elképesztő! De nem is kell szerintem ezt tovább ragoznom.

Hogy miért is szeretnénk, hogy ez a vidékstratégia végül is idekerüljön? Túl vagyunk a felén elvileg, arról volt szó, hogy 2010-ben meghirdették, és 2020-ig fog tartani. Úgy érzem, hogy a Magyar Országgyűlés megérdemel annyi tiszteletet és a vidéki lakosság, hiszen azért a magyar lakosság többsége vidékinek számít, hogy beszéljünk itt a problémájukról, és megnézzük, hogy az őket leginkább érintő stratégia megvalósulása túl a félidején mégiscsak hogyan néz ki.

Elég, ha a földprivatizációt megemlítem. A nemzeti vidékstratégia még azt tartalmazza, hogy a magyar államnak jelentősebben jelen kell lennie a hazai földpiacon, növelni kell az állami földek arányát. Ehhez képest eladták az összeset, gyakorlatilag az erdők maradtak meg, a természetvédelmi területek egy bizonyos része, minden mást eladtak, privatizáltak. *(Pócs János: A magyar gazdáknak.)* Homlok-egyenest szembemennek az itt lefektetettekkel.

Ha igaz, amit állítanak, és nincs baj a vidékstratégiával, akkor ide kell hozni, nincs mitől félniük. Ha igazam van, ha nekünk van igazunk, jobbikosoknak, akkor sincs mitől félniük, hiszen majd itt a Parlament falai között be tudják bizonyítani azt, hogy amit mi állítunk, az nem valós. Hozzák ide, beszéljük meg! 2020-ig állítólag be kell fejezniük ezt a stratégiát, hiszen addig szól. Tényleg, ha időarányosan jól állunk, merjék idehozni, beszéljük meg, hogy hogyan állunk a foglalkoztatás kérdésében, az állatlétszám kérdésében vagy egyáltalán a vidék megtartóképeségének fejlesztése területén.

Merjék idehozni, beszéljünk róla! Lesz a következő félévben erre idő, egy kis bátorságra biztatom önöket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önöket, hogy a döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az elektronikus hírközléssel és a fogyasztóvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslatához benyújtott zárószavazás előtti jelentés és zárószavazás előtti módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12733. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság zárószavazás előtti módosító javaslata T/12733/14. számon, zárószavazás előtti jelentése T/12733/15. számon a hálózaton megismerhető. Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. december 8. napján megtárgyalta a T/12733. számon benyújtott, az elektronikus hírközléssel és a fogyasztóvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot a házszabály 54. §-a alapján, és 30 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett zárószavazás előtti jelentést és zárószavazás előtti módosító javaslatot fogadott el. A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a háttéranyagban található, imént említett, zárószavazást előkészítő módosító javaslatot, amelyet a kormány nyújtott be.

A javaslat célja, hogy megfelelő idő álljon rendelkezésre a telefonos ügyfélszolgálatokra vonatkozó szigorodó szabályoknak való megfelelés kialakítására. Az összegző módosító javaslatban szereplő 60 nap a törvény kihirdetésétől, a hatálybalépési határidő helyett a törvény vonatkozó része 2017. szeptember 1-jén lép majd hatályba, ha ezt holnap elfogadjuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A gyors és nagy sávsebességű internetelés elterjedése nemcsak az internetezők számának növekedésével jár, hanem a gazdaság fellendítésének is egy fontos eszköze, ezért ezt szem előtt tartva kérem, szavazatukkal járuljanak hozzá a törvényjavaslat elfogadásához. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most képviselői felszólalások következnek. A képviselőcsoportok öt-öt percben, a független képviselők összesen három percben szólhatnak fel. Elsőként szót kért Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azon kivételes esetet éljük, hogy

jobbikos nyomásra sikerült keresztülverni egy jobbikos módosító javaslatot, és amikor a fogyasztóvédelem kérdésköre kerül szóba, mindig el kell hogy mondjuk, ezt tulajdonképpen kivéztette ez a kormányzat, éppen ezért azért üdvözlendő, hogy gesztusértékkel most ellenkező irányú lépéseket tesz. Ma már volt alkalmam Matolcsy jegybankelnök urat szembesíteni azzal, hogy hogyan nyírták ki ők a fogyasztóvédelmet a Magyar Nemzeti Banknál, amelynek egy részét beleintegrálták abba a szervezetbe, milyen hiányosságokat tudnak ők felmutatni, amelyek egy jól működő PSZÁF esetében, mondjuk, nem lennének meg.

(19.30)

Itt ez esetben arról beszélhetünk, a bírságösszegek körül folytattunk néminemű vitát, itt lehetett volna további bátorságról tanúbizonyságot tenni; valamint jobbikos indítvány és jobbikos szándék volt az, hogy adott esetben ne csak a második visszaélés esetén kerüljön feketelistára az érintett cég vagy webbolt vagy internetes társulat, hanem bizony már az első hasonló eseménynek is legyen következménye. Akár egy idézőjeles virtuális feketepontrendszerrel nagyon könnyen lehetne az online vásárlóval érzékelteni azt, hogy az adott szolgáltató bizony már követett el egyfajta visszaélést. Éles határvonalat húz a javaslat az enyhe, tulajdonképpen adminisztratív jellegű és súlyos vétség közé, nyilvánvaló módon van alapja ennek a szeparációnak. Ugyanakkor el kell mondjuk, az adminisztratív szabályok is betartandók, tehát mindenben elő kell segíteni a fogyasztók, a vásárlók könnyebb eligazodását. Éppen ezért nem látom indokát annak, hogy már egyszeri vétség esetén legalább jelzésértékkel, ha nem is súlyos százezrek kivetésével, de az érintett feketelistán megjelenjen az, hogy az adott webbolt, internetes áruházzal bizony adódott probléma.

Amit továbbra is hiányolok, az a feketelista esetében a rajta megjelenő cégekhez képest a csatolt cégek, hasonló tulajdonosi körben lévő vagy hasonló tevékenységi körrel foglalkozó társulások megjelenítése. Ez tulajdonképpen csak egy bonyolultabb mátrixot igényelne, de nem lenne technikai akadály, elvi akadály pedig végképp nem lehetne annak, hogy ha az egyik társaság kamu gyógyamatracot árusít a világhálón, akkor az a másik három-négy társaság is legyen felsorolva, aki ugyanígy megpróbál visszaélni a fogyasztók bizalmával.

Nyilvánvaló módon tehát, ha ez a kormányzat már kivéztette a fogyasztóvédelem nagy részét, legalább ilyen apróságok tekintetében bátorságot kellene felmutatnia és egy kicsivel több kompromisszumkésztséget, attól függetlenül, hogy a javaslat irányát természetesen jómagam is támogatom. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Kara Ákos államtitkár úr, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkára kért szót. Tessék!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az volt a szándékom, az a szándékom, hogy majd a zárszót ma mondjam el, tehát célszerű volna akkor a képviselői hozzászólások végén elmondani. Jelezni szerettem volna, hogy nem a szavazás előtt, amennyiben lehetőséget ad, akkor inkább most mondom el.

ELNÖK: Rendben van, államtitkár úr, bár könnyen lehet, hogy jelen esetben ez a kettő pillanaton belül egybeesik, minthogy senki nem jelentkezett.

Kötelességem megkérdezni, hogy kíván-e még valaki a fennmaradó időkeret terhére szólni. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Államtitkár úr, ismét felállhat. Parancsoljon!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni, hogy az elmúlt hetekben többféle szempontból is meg tudtuk vitatni egymással a fogyasztóvédelem kérdéseit, és világossá válhatott mindannyiuk számára, hogy a kormányzat számára ettől az őszi időszaktól kezdve a következő esztendő egészében az e-kereskedelemmel kapcsolatos kérdések állnak majd a középpontban. Úgy látszik, van nézetkülönbség még képviselőtársaimmal, de ez nem baj, hiszen az elkövetkezendő hónapok alkalmasak lesznek még arra, hogy ezeket a vitákat pontosan le tudjuk zárni, illetve meg tudjuk vitatni.

A lényeg az, hogy a mi megközelítésünkben radikális és határozott lépéseket javasoltunk, ugyanakkor egyszerre próbáljuk figyelembe venni a kis- és középvállalkozások érdekeit és a vásárló magyar családok kellő védelmét is. Az volt az alapvetésünk, erre szeretnék röviden utalni, hogy fogyasztóvédelem tekintetében a netes vásárlás, az interneten történő vásárlás robbanásszerű növekedése szükségessé teszi, hogy lehetőség szerint előzzünk meg problémákat, részben figyelemfelhívással, részben jogi eszközökkel. Ilyen jogi eszközöket is tartalmaz az előtűnk fekvő törvényjavaslat.

De szeretnék utalni arra, hogy nemcsak erről szól ez a törvényjavaslat, és jelzem azt, hogy a kormány támogatja a zárószavazás előtti módosító javaslat elfogadását, és ezáltal a törvényjavaslatban foglalt rendelkezések, amelyeket szándékaink szerint mindenképpen meg kell tenni, hatékonyabban tudnak megvalósulni. Ez képezi a törvényjavaslat egyik elemét. A parlamenti vitában ilyen értelemben kevesebb szó esett róla, de nagyon fontos, hogy a javaslat elektronikus hírközlést érintő rendelkezései a kormány szélessávú hálózat-fejlesztési céljainak hatékony megvalósítását szolgálják.

Szeretnék rá utalni, hogy nagy munka közben vagyunk, hiszen az elkövetkezendő időszakban mintegy 50 ezer kilométeres szakaszon hajtunk végre hálózatfejlesztést. Ebből több mint 10 ezer kilométeren teljesen új vezeték fogunk majd lefektetni. Ez az úgynevezett szupergyors internethálózat, a széles

sávú internethálózat kiépítésének programja Magyarországon, amelyet 2018 végén szeretnénk zárni azzal, hogy amelyik magyar család csatlakozni szeretne ehhez a hálózathoz, az meg tudja tenni a különböző szolgáltatókon keresztül. Ez a megvalósítás - mindenki átgondolhatja - az ingatlantulajdonosok, hatóságok, közműszolgáltatók és hírközlési szolgáltatók összehangolt munkáját igényli. Ez a törvényjavaslat, amelyet tárgyalunk most, illetve tárgyaltunk az előző hetekben, keretet ad mindannyiunk, ezen szereplők jobb együttműködésének, gyorsítva ezzel a fejlesztéseket. Így járul hozzá a mostani törvényjavaslat ahhoz a célhoz, amelyet említettem az imént önöknek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Utalok rá akkor tehát összegzésként, hogy a fogyasztóvédelmi része ennek a javaslatnak az elektronikus kereskedelem során erősíti a fogyasztói jogokat, és eltökéltek vagyunk abban, hogy lehetőség szerint a robbanásszerűen növekvő netes kereskedelemmel kapcsolatban felmerülő problémáknak elébe menjünk, illetve amennyiben olyat tapasztalunk, akkor kellő határozottsággal tudjunk azzal szemben fellépni. Ilyen értelemben utalok rá, bár a kifejezés nem túl szerencsés, de határozott, hogy létezik, tehát megvan a feketelista terve. Ez a jövő évben működni fog; szeretnék utalni az előttem szóló képviselő úr mondandójára. S ugyanakkor valóban egy dilemma az, hogy az adminisztratív jellegű, illetve a súlyos jogsértéseket elkövető cégeket hogyan ítéljük meg. Megítélésünk szerint különböző módon kell megítélni, az adminisztratív hibát elkövető cégek számára lehetőséget kell adni, hogy azt kijavítsák; a súlyos jogsértést elkövető cégeket pedig ilyen értelemben nevesíteni kell, hogy a vásárlók pontosan tudják, hogy kitől érdemes ózdkodni, kitől nem érdemes vásárolni, kitől érdemes megóvni a családjukat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát a mostani törvényjavaslat meg a zárószavazás előtti módosító is arra vonatkozik, hogy interneten történő vásárlás esetén magasabb szintű védelemben részesüljenek az emberek, illetve bővebb tájékoztatás álljon mindannyiunk rendelkezésére arról, hogy mely webáruházról nem érdemes terméket venni vagy nem érdemes szolgáltatást igénybe venni.

Mindezekre tekintettel kérem, hogy a zárószavazás előtti módosító javaslatot is és azt követően a törvényjavaslatot is támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a türelmüket.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vitát lezárom. Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnap esti ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője:

„Több ezer lakos állt ki a Szent János Kórház megmaradása mellett” címmel. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2015 tavaszán vagy talán a tél végén kezdődött az a mizéria, amely most a Szent János Kórházat, illetve más budapesti kórházakat is érinthet. 2015 tavaszán látott ugyanis napvilágot az a terv, mely szerint a kormány szeretné korszerűsíteni a budapesti ellátást, és ezáltal a budapesti kórházak helyzetét szeretné meghatározni, ha úgy tetszik, újraértelmezni Budapesten belül.

Vitathatatlan, hogy Budapesten az egészségügyi ellátás nemhogy valójában XX. századi, hanem sokkal inkább már a XIX. századhoz tartozik ahelyett, hogy egyébként a jelenben, a XXI. században és annak erényeit csillogtatva működjön. Az is jól látszik, hogy míg a vidéki kórházak uniós forrásokból megújulhattak, és nagyjából egyébként csak külsőjük, illetve a fizikai állapotuk javult meg, addig a budapesti egészségügyre a kormány nemhogy uniós forrásból, de saját erőből sem kívánt fordítani, így maradtak a területi egyenlőtlenségek és ezáltal Budapest lemaradása.

Az elmúlt időszakban, mint láthattuk, megindult a szuperkórházprojekt, amelynek rögtön lett egyébként kormánybiztos, rögtön került az előkészítésére elő egy halom pénz, azonban mégis ott járunk és mégis ott tartunk, hogy a betegeknek, illetve a dolgozóknak mégis inkább csak félnivalójuk van a szuperkórházról. A szuperkórházprojektben egy biztos: kilövési listára került több budapesti kórház, így a Péterfy Sándor Utcai Kórház és esetünkben a Szent János Kórház is.

De nézzük is át akkor a Szent János Kórház helyzetét, mi is itt a probléma, illetve milyen kihívásokkal kell megküzdenie. Való igaz, hogy a Szent János Kórház egyik ékköve volt egyébként a budapesti ellátásnak, és talán még szakmailag most is az, épületállagában viszont már nagyon leromlott.

(19.40)

Jellemzően olyan pavilonrendszerben dolgoznak, egy olyan infrastrukturális kialakításban, amely a modern kor vívmányaiba már nagyon nehezen illeszthető be, és nem szolgálja nemcsak a betegek, de a dolgozók kényelmét sem.

Egyébként azt is jó tudni, hogy a szuperkórházat megelőzően volt terv arra, hogy miként alakítsák át a Szent János Kórházat: úgy, hogy a középső épületblokkot egy egyébként most ehhez az újonnan kitárolt szuperkórházhoz kísértetiesen hasonló blokkal váltsák ki, ami a legmagasabb szintű és a legjobb biztonságú szolgáltatást garantálta volna.

Ami viszont probléma a jelenleg kialakult helyzetben, hogy az a kormányzati felelőtlen ígéret, az a felelőtlen, megtervezetlen, mondjuk úgy, kivéreztetés, amely megindult akár a Szent János Kórházzal,

akár a Péterfy Sándor Utcai Kórházzal szemben, odavezetett, hogy jelenleg már nemcsak a betegek bizonytalanok, hogy hol lesz ellátásuk a jövőben, hanem a dolgozók is. Tehát nyugodtan mondhatjuk, hogy a kormányzati intézkedések, tervek, ötletelések inkább hátrányára szolgáltak a kórháznak.

Egyébként az intézmény megmaradásáért olyan, egyébként nagynevű fideszes politikusok, mint Bús Balázs, Pokorni Zoltán, Fónagy János vagy a térség részben érintett képviselője, Varga Mihály is támogatói szavukat emelték fel, és ők is egyébként egy ideig elkötelezettek voltak az intézmény megóvása, fenntartása mellett, és természetesen nemcsak a megóvása, megtartása, hanem a fejlesztése mellett, aztán hirtelen ez a kormányzati akarat elillant.

Azt is láthatjuk, hogy a dél-budai kórház, amely kiváltására lenne hivatott szuperkórházként majd a Szent János Kórháznak, az végső soron egy ingatlan-mutyiban fut össze. Jól látszik, hogy egy fideszes politikai körhöz köthető ingatlanbiznisz rejlik e mögött a milliárdos telekvásárlás mögött, így azt is látni lehet, hogy a budapestiek egészségügyi hátránya valakinek egy szuper jó bizniszébe fog torkollni.

Viszont azt látni kell és tudni kell, hogy amit a Szent János Kórházzal jelenleg művelnek, nemcsak egyébként a XII. vagy a II. kerület lakóinak egészségügyi ellátását, de akár a budapesti egészségügyi ellátást is, annak színvonalát, annak fejlettségét évekkal veheti vissza. Így ki kell mondani és rá kell mutatni arra, hogy a Szent János Kórháznak igenis nagyon fontos szerepe van a budapesti, legfőképp a budai ellátásban és annak a lakosságnak a kiszolgálásában.

Éppen ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom a nyáron elindította aláírásgyűjtési mozgalmát, akcióját, amellyel az itt látható közel hatezer, egy jókora stósznyi aláírás (*Felmutatja.*) gyűlt össze. Ez a hatezer aláírás bizonyítja azt, hogy igenis a budai lakosok a Szent János Kórházat szeretnék megőrizni, és nemcsak megőrizni szeretnék, hanem fejleszteni szeretnék a saját színvonalukra, és egy olyan színvonalra, ahol biztonságosan gyógyulhatnak. Ez a hatezer érv, ez a hatezer indok arra, hogy a kormány elálljon attól a szuperkórházi tervtől, amelynek következtében a Szent János Kórházat be akarják zárni vagy a meglévő szolgáltatásokat csökkenteni akarják. A Jobbik és a jóérezésű budai lakosok elkötelezettek, a Szent János Kórháznak maradnia kell. Köszönöm szépen. (*Ander Balázs és Sallai R. Benedek tapsol.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője: „Az olimpiáért tönkreteszik a Hármashatár-hegyet is?” címmel. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Igen, a cím nagyjából lefedi azt a témát, ami miatt fel akartam itt emelni szavam. Van ez a fideszes-KDNP-s megalomán örület, hogy idehozzuk ezt az olimpiát, hogy habár nem bírnak egy normális napot megszervezni, de majd erre biztos képesek

leszünk, a sok-sok társadalmi baj mellett nyilvánvalóan az, hogy milyen áldozatokkal jár még.

Ha nem veszik zaklatásnak, és nem élek vissza nagyon a türelmükkel, akkor nagyon picit szeretnék beszélni a Fenntartható fejlődés bizottságának a vezetőjeként arról, hogy bizony a Magyar Országgyűlésnek az elfogadott természetvédelmi jogszabályai kapcsán mik azok a szempontok, amelyeket még érdemes lenne figyelembe venni.

A Hármashatár-hegy első említése Belitzky Jánostól pontosan tíz évvel az Aranybulla elfogadása előtt keltezett, ahol Nagy-hegynek nevezik, illetve Magas-hegynek, latin fordítás alapján, és ott található a Szamár-kő. Innentől kezdve több nevet kapott a főváros környékén lévő szikla, amely mészkő alapzatra, dolomitra jött létre, és a XIX. században kapta meg a most ismert nevét, hiszen Buda, Óbuda és Pesthidegkút közös hármashatára lett a Hármashatár-hegy, és ezt jelképezte.

Azt, hogy a Hármashatár-hegy a főváros közelségének ellenére megőrizte eredeti természeti képét, mi sem bizonyítja jobban, mint a budai nyúl farkfű jelenléte. A budai nyúl farkfűről annyit kell tudni, hogy nemzetségének Kárpát-medencei középső részén előforduló egyik endemikus fajja. Az endemikus faj pont az ellentéte a kozmopolitának, ugyanis ez azt jelenti, hogy csak itt és a világon egyedülállóként itt fordul elő, és ebből adódóan kiemelt természeti értéket képviselnek ezen fajok. De a dolomitsziklagepeken túl a gyertyános-tölgyesek megmaradása lehetőséget teremtett arra, hogy a piros kígyószisz, a házi berkenye, a vadkörte, a ligeti szőlő, a fekete madárpirs, az orchideák közül a légybangó, szarvas bangó, a sallangvirág is megmaradjon itt. Nyilvánvalóan nemcsak a növényflórája az, ami kiemelt értékű megmaradhatott, hanem a faunája is nagyon sok szempontból értéket képvisel a főváros környékén. A fűrészlábú szöcskétől a rablópillén át a pannon gyíkgig nagyon sok védett és fokozottan védett állatfajjal is találkozhatunk ezen a területen.

Maga a hegy már régi kálváriák színtere, hiszen ha visszanezzük az elmúlt időszakot, akkor bizony a Pílis Parkerdőgazdaságnak, ami nagyjából a rendszerváltás óta kezelte az egész területet, sokszor meg kellett vívnia az igazáért, hogy ez a kezelés megmaradjon, és maga a terület nemcsak természetvédelmi értékeit a Duna-Ipoly Nemzeti Park részeként megőrizhesse, hanem bizony ott olyan tartalmas, fenntartható erdőgazdálkodás folyjék, ami biztosítja mindennek a lehetőségeit.

És most jön az olimpia. Az olimpiai számok között néha meglepő ágakat találhatunk, és nyilvánvalóan egy ilyen az is, hogy a mountain bike olimpiai számként 2024-ben az esetleges budapesti olimpiának a része lehet. A mountain bike, mint ismert, hegyi kerékpározásként az egyik leginkább olyan tevékenység, ami a motorkerékpár és általában az ilyen jellegű tevékenységek mellett ezeket a dolomitsziklagepeket veszélyeztetheti a használatból adódóan, és itt néhány száz sportoló és néhány ezer néző részvételére számítanak a szervezők.

Nyilvánvalóan a stratégiai igazgató azt állítja, hogy nyugodjunk meg, mindenki dőljön hátra, ez a terhelés nem fog semmi érdemét jelenteni. Ugyanakkor, ha megnézzük, hogy milyen lehetőségek vannak ott ezen sportág helyszínének a kialakítására, akkor gyakorlatilag a legfontosabb védett értékek helyszínével fogunk találkozni, és nyilvánvalóan ez az aggály, hogy a Fidesz-KDNP-nek ez a természetpusztító, fairtó, alapvetően környezettel ellentétes politikája megjelenik itt is, ez nyilvánvalóan innentől kezdve most már borítékolva lehet.

Ebből adódóan szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy a tervezett változásokról nem lehet úgy dönteni, hogy sem az önkormányzat, sem a főváros, sem a kormány nem kívánja tájékoztatni a helyi lakosságot, és a lakossági fórumot is csupán Láng Zsolt, a II. kerületi polgármester a Szabad Népében, a Budai Polgárban egy apróhirdetésben tájékoztatta, tehát gyakorlatilag úgy valósult meg az egész terv, hogy senki nem tudott róla.

Az LMP álláspontja szerint a Hármashatár-hegy a kevés eddig megmaradt budapesti zöldfelületek egyik ékköve, nem engedhetjük, hogy a Fidesz gazdasági érdekei miatt a budaiak újabb zöldfelületet veszítsenek, és ebből adódóan az a közérdekűadatigénylés, amit az LMP benyújtott a Budapest 2024 Nonprofit Zrt. felé, szeretné feltárni annak a kockázatát, hogy mi is fog itt történni.

Arra kérem az Országgyűlést, hogy semmi olyan fejlesztést semmilyen cégnek, semmilyen érdek alapján ne engedélyezzen, ami a Kárpát-medence megmaradt természetiérték-gazdagságát veszélyeztetheti, és a főváros kevéske zöldterületének az összeomlásával járhat. Ehhez kérem segítségét a magyar kormánynak és az Országgyűlésnek. Köszönöm a szót, elnök úr.

(19.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga László képviselő úr, az MSZP képviselője: „A miskolciak érdekében” címmel. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évben számtalan felszólalásom hangzott el itt az Országgyűlésben, amelyek kifejezetten a miskolciak, a választókerületem lakosai, illetve a Borsod megyeiek érdekében hangzottak el, túlnyomórészt ilyen felszólalásaim voltak, talán meg is szokhatták már. Ezeknek egy részében - nyilván kritikát megfogalmazva - az ígért, de elmaradni látszó beruházásokkal foglalkoztam, mint például az Y-híd kérdése vagy a 3-as főút Miskolc belvárosát elkerülő szakasza, adott esetben a „Modern városok” program keretein belül megvalósítandó fejlesztések csúszása. Elmondtam ugyanakkor azt a sármalms szociális helyzetet, amelyben a térség lakosainak jelentős része található, foglalkoztam az oktatás, egészségügy problémáival. De voltak olyan felszólalásaim is szép számmal, ame-

lyek - azt gondolom - olyan problémákat hoztak az Országgyűlés elé, amelyekről ritkábban szoktunk itt beszélni, de ugyanakkor a helyiek, a helyben élők életét bizony megkeserítik.

Az egyik ilyen probléma, amely ezekben a hetekben- napokban bizony a helyi közéletben előkerül, az a légszennyezés kérdése. Kevésszer szoktunk erről - sajnos nem elégszer - itt, az Országgyűlés előtt beszélni, de Miskolc talán az egyik, ha nem a legszennyezettebb pontja légszennyezés szempontjából az országnak. Talán ismert mások számára is a Búza tér és annak a helyzete. A Búza téren a légszennyezettség adatok a legtöbbször a nagyon rossz fővárosi adatoknál is lényegesen rosszabb képet mutatnak. Sajnos, ez rengeteg légúti megbetegedést okoz, a felnövekvő generációk számára olyan típusú problémákat, egészségügyi kockázatokat, ami óriási problémát jelent ebben a térségben. Én azt gondolom, hogy a miskolciak és a Borsod megyeiek is megérdemlik az egészséges levegőt, joguk van az egészséges élethez.

Fel kell tárnunk az okokat. Nyilván az okok egy jelentős része földrajzi ok, hiszen a Sajó-völgye, de maga a Szinva-völgye is olyan földrajzi terület, ahol nyilvánvalóan az ilyen rossz levegő olykor megreked. De jól látható az is például, hogy a gázárak a világpiaci árnál mesterségesen magasabban tartása arra szorítja sajnos a helyben lakókat, nehéz helyzetben élőket, hogy olyan anyagokkal is fűtsenek, ami a légszennyezettséget növeli. Tehát fontos volna az, hogy a rezszi annyi legyen, amennyit a világpiaci árak indokolnak. Az elmúlt évben azt láttuk, hogy mesterségesen magasán tartja a kormány ezeket az árakat, bár a világpiaci árak megengednék, hogy csökkentsenek. Többek között erre is vonatkozott a „Biztonságos megélhetés” négy pontja, amelyet a frakciónk javasolt.

De látszik, hogy a közösségi közlekedés preferálása, a környezetbarát közlekedési módok megtalálása is kiűt lenne. A sokat ígért bicikliutak építése pedig folyamatosan csúszik, és így nyilvánvalóan maradnak az ártalmasabb közlekedési módok. Az autócserék segítése is várat magára az elmúlt hat-hét évben, nem ösztönzi - vagy csak nagyon szűk réteg számára - megfelelően az egészségesebb, alacsonyabb kibocsátású autók vásárlását a kormány. És nyilván ellenőrizni kell az ipari kibocsátást is, hogy megfelelő és környezetbarát-e.

Én utolsóként idesorolnám az innovatív megoldásokat. A Miskolci Egyetem számos ilyen tudással rendelkezik, az ottani mérnökök sok olyan találmánnyal rendelkeznek, sok olyan találmányt találtak fel, amely használható volna a légszennyezettség csökkentése tekintetében is. És azt gondolom, hogy ez nemcsak Miskolcnak, hanem az egész országnak is, ahol szennyezett a levegő és a Sajó-völgyének is megoldást jelenthetne, ha ezeket a találmányokat jól használná ez az ország, és ezeket az innovatív megoldásokat megfinanszírozná a költségvetés.

Ezért azt kezdeményezem, azt javaslom, hogy a lakosság, a kormány, a városvezetés, a szakemberek

és természetesen a Miskolci Egyetem képviselőjének bevonásával induljon el egy párbeszéd, egy kerekasztal-beszélgetés arról az egyébként olyan méreteket öltő problémáról, ami a borsodi, miskolci légszennyezést jelenti. Ezt a kérdést meg kell oldani, ennek a kérdésnek a finanszírozására forrásokat kell elkülöníteni, hiszen a miskolciaknak, a Borsod megyeieknek is joguk van az egészséges levegőhöz, az egészséges élethez. Ebben kérném mindenkinek a segítségét. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését.

Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 19 óra 54 perckor ért véget.)

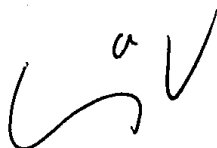
Földi László s.k.
jegyző

Ikotity István s.k.
jegyző

Móring József Attila s.k.
jegyző

Szávay István s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)